



REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 14. IZREDNA SEJA

(15. junij 2012)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJAN IN DRŽAVLJANK. DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANI JO IZVRŠUJEJO NEPOSREDNO IN Z POSREDNO.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO, DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANI JO IZVRŠUJEJO NEPOSREDNO IN Z POSREDNO.
PO NAČELU DELITVE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZVEDNO IN SODNO.
SLOVENIJA JE SAMODOLŽNA. PO NAČELU DELITVE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZVEDNO IN SODNO.

MANDAT

VI

IZREDNA
SEJA

14

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 14. izredna seja (15. junij 2011)

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2012

www.dz-rs.si



DNEVNI RED 14. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PRENEHANJU JAVNE AGENCIJE ZA JAVNO NAROČANJE (ZPJAJN), NUJNI POSTOPEK, EPA 403-VI
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANČNIŠTVU (ZBan-1II), NUJNI POSTOPEK, EPA 404-VI
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TROŠARINAH (ZTro-L), NUJNI POSTOPEK, EPA 405-VI
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POSLANCIH (ZPos-E), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 338-VI
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O UPRAVLJANJU S KAPITALSKO NALOŽBO REPUBLIKE SLOVENIJE V NLB, D. D., (OdUKNNLB), EPA 397-VI
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O UPRAVLJANJU S KAPITALSKO NALOŽBO REPUBLIKE SLOVENIJE V NKBM, D. D., (OdUKNNKBM), EPA 398-VI



VSEBINA

Določitev dnevnega reda	8
JANKO VEBER.....	8
JANI MÖDERNDORFER	9
1. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PRENEHANJU JAVNE AGENCIJE ZA JAVNO NAROČANJE (ZPJAJN), NUJNI POSTOPEK, EPA 403-VI	9
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	9
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	9
JERKO ČHOVIN	10
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	11
MAG. DEJAN ŽIDAN	11
MAG. KATARINA HOČEVAR	12
ROMAN ŽVEGLIČ	12
MARIJA PLEVČAK	13
JOŽEF HORVAT	13
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANČNIŠTVU (ZBan-III), NUJNI POSTOPEK, EPA 404-VI	14
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	14
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	15
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	15
MATEVŽ FRANGEŽ	16
BOJAN STARMAN	16
JAKOB PRESEČNIK	17
MARIJA PLEVČAK	18
JOŽEF HORVAT	18
MAG. ALENKA BRATUŠEK	19
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TROŠARINAH (ZTro-L), NUJNI POSTOPEK, EPA 405-VI	20
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	20
PATRICIJA ŠULIN	20
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	21
BOJAN STARMAN	22
JANEZ RIBIČ	22
MARIJA PLEVČAK	22
JOŽEF HORVAT	22
ALOJZIJ POTOČNIK	23
PATRICIJA ŠULIN	23
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POSLANCIH (ZPos-E), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 338-VI	24
DR. GREGOR VIRANT	24
SONJA RAMŠAK	24
SONJA RAMŠAK	25
KRISTINA VALENČIČ	25
MIHAEL PREVC	26
FRANC JURŠA	27



MAG. MATEJ TONIN.....	27
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	28
JOŽE TANKO	29
JANKO VEBER.....	29
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	30
JANJA KLASINC.....	31
JANJA KLASINC.....	31
SREČKO MEH	31
ALENKA PAVLIČ	32
ALENKA PAVLIČ	32
RIHARD BRANISELJ	32
RIHARD BRANISELJ	32
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ.....	33
IVAN VOGRIN.....	33
JANI MÖDERNDORFER	33
MAŠA KOCIPER.....	34
MIRKO BRULC.....	35
JOŽEF KAVTIČNIK	36
MAG. STANKO STEPIŠNIK.....	36
MAG. MAJDA POTRATA.....	36
ROMAN ŽVEGLIČ	36
JOŽEF JEROVŠEK	37
JERKO ČHOVIN.....	37
FRANC PUKŠIČ	38
FRANC PUKŠIČ	39
MAŠA KOCIPER.....	39
JAKOB PRESEČNIK.....	39
SAŠA KOS.....	39
MARJANA KOTNIK POROPAT	39
DR. GREGOR VIRANT	40
JANI MÖDERNDORFER	40
JOŽEF HORVAT	41
ROMAN JAKIČ	42
DR. GREGOR VIRANT	42
MAG. LEJLA HERCEGOVAC.....	43
JOŽE TANKO	43
DR. GREGOR VIRANT	43
MARIJA PLEVČAK	44
DR. GREGOR VIRANT	44

5. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O UPRAVLJANJU S KAPITALSKO NALOŽBO REPUBLIKE SLOVENIJE V NLB, D. D., (OduKNNLB), EPA 397-VI.....	44
---	----

MAG. SAMO KUTOŠ.....	45
JANKO VEBER.....	45
MAG. MARKO POGAČNIK	46
JASMINA OPEC	46
MARIJA PLEVČAK	47
JOŽEF HORVAT	48
MAG. ALENKA BRATUŠEK	48
FRANC PUKŠIČ	49
FRANC PUKŠIČ	49
FRANC PUKŠIČ	49
MAG. MARKO POGAČNIK	50
MATEVŽ FRANGEŽ	50
BOJAN STARMAN.....	53
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	54



DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	56
ROMAN ŽVEGLIČ	57
ROMAN ŽVEGLIČ	57
MAG. ALENKA BRATUŠEK	58
MATEVŽ FRANGEŽ	58
JOŽEF HORVAT	58
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	59
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	60
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	61
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	61
MATJAŽ HAN	62
IVAN HRŠAK	63
ROMANA TOMC	63
JANKO VEBER	63
FRANC PUKŠIČ	64
JANKO VEBER	64
JERKO ČHOVIN	65
IVAN VOGRIN	66
MAG. ALENKA BRATUŠEK	66
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	67
MAG. MATEJ TONIN	67
SREČKO MEH	68
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	68
SAŠA KOS	69
MAG. STANKO STEPIŠNIK	69
MAG. DAMJANA PETAVAR DOBOVŠEK	70
MAG. ALENKA BRATUŠEK	71
JOŽEF JEROVŠEK	71
MAG. MAJDA POTRATA	72
PATRICIJA ŠULIN	72
ROMAN JAKIČ	73
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	73
JANKO VEBER	75
JANKO VEBER	75
JANI MÖDERNDORFER	75
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	76
JOŽE TANKO	76
JOŽE VELIKONJA	76
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	76
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	77
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	77
MAŠA KOCIPER	78
MAG. ALENKA BRATUŠEK	78
MAG. MARKO POGAČNIK	78
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	79
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	79
MAG. ALENKA BRATUŠEK	79
MARIJA PLEVČAK	79
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	80
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	80
DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	80

6. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O UPRAVLJANJU S KAPITALSKO NALOŽBO REPUBLIKE SLOVENIJE V NKBM, D. D., (OdUKNNKBM), EPA 398-VI.....	80
--	----

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ	80
MAG. DAMJANA PETAVAR DOBOVŠEK	80
MAG. ALENKA BRATUŠEK	81



MAG. DAMJANA PETAVAR DOBOVŠEK	82
MATEVŽ FRANGEŽ	82
FRANC PUKŠIČ	83
MAG. MAJDA POTRATA	84
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	85
JOŽE TANKO	85
JERKO ČEHOVIN	86
IVAN VOGRIN	87
JANKO VEBER	87
MAG. DEJAN ŽIDAN	88
MAG. MARKO POGAČNIK	88
MARIJA PLEVČAK	88
PATRICIJA ŠULIN	88
ROMAN JAKIČ	89
MAG. BORUT AMBROŽIČ	89
 1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 90
 2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 90
 3. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 90
 4. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 90
MAŠA KOCIPER	90
DR. GREGOR VIRANT	91
MAŠA KOCIPER	91
JANI MÖDERNDORFER	91
DR. GREGOR VIRANT	91
DR. GREGOR VIRANT	92
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	92
MAŠA KOCIPER	92
FRANC PUKŠIČ	92
JERKO ČEHOVIN	92
JERKO ČEHOVIN	93
JOŽEF KAVTIČNIK	93
RENATA BRUNSKOLE	93
ROMAN ŽVEGLIČ	93
MAG. STANKO STEPIŠNIK	93
MAG. MATEJ TONIN	93
 5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 94
MAG. ALENKA BRATUŠEK	94
MAG. MARKO POGAČNIK	94
MATEVŽ FRANGEŽ	94
MAG. MATEJ TONIN	95
MAG. DEJAN ŽIDAN	95
IVAN VOGRIN	95
JOŽEF KAVTIČNIK	95
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	95
RENATA BRUNSKOLE	96
GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ	96
JERKO ČEHOVIN	96
SREČKO MEH	96
 6. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 97



Državni zbor VI. mandat

14. izredna seja
15. junij 2012

Predsedujoči: dr. Gregor Virant.....predsednik Državnega zbora
Renata Brunskole.....podpredsednica Državnega zbora
Jakob Presečnik.....podpredsednik Državnega zbora
Romana Tomc..... podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 15. junija 2012 ob 9. uri.

PRESEDNIK DR. GREGOR VIRANT:
Obveščam vas, da bomo sejo začeli ob 9. uri in 10 minut zaradi manjše spremembe pri najavi časa, prerazporeditve. Točno ob 9.10 bomo začeli.

(Seja je bila prekinjena ob 9.01 in se je nadaljevala ob 9.10.)

PRESEDNIK DR. GREGOR VIRANT:
Spoštovane kolegice in kolegi!

Kot je bilo najavljeno, točno ob 9.10 začenjamo 14. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega in drugega odstavka 58. člena Poslovnika Državnega zbora.

Današnje seje se ne moreta udeležiti gospod Roberto Battelli in gospod Samo Bevk od 15. ure dalje.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Lepo pozdravljeni!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 14. izredne seje Državnega zbora.

Predlog dnevnega reda ste dobili s sklicem v ponedeljek, 11. junija. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika. Predlogov za umik posamezne točke z dnevnega reda nisem prejel, prav tako tudi ne predlogov za širitev dnevnega reda. Tako Državnemu zboru predlagam, da za današnjo izredno sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Glasovali bomo o dnevnem redu, zato prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Glasujemo o dnevnem redu. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti 14.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je dnevni red 14. izredne seje določen.

Prehajamo na 1. točko dnevnega reda.

Proceduralno, gospod Veber in gospod Möderndorfer.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Glede na to, da imamo danes na dnevnem redu tudi dve izjemno pomembni točki, in sicer 5. točko, ki govori o odloku o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novo Ljubljansko banko, in 6. točko, ki govori o odloku upravljanja s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novo Kreditno banko Maribor, bi, predsednik, proceduralno predlagal, da je pri teh dveh točkah prisoten danes v Državnem zboru tudi predsednik Vlade Republike Slovenije. Z vsem spoštovanjem do ministra za finance, ki bo seveda očitno tudi spremljal današnje delo Državnega zbora in nam poskušal podati vse informacije. Žal pa ugotavljamo, da veliko informacij na Odboru za finance ni bilo podanih s strani Vlade na to temo in zato upravičeno pričakujemo, da bo predsednik Vlade podal še tiste informacije, ki jih predstavniki Ministrstva za finance na Odboru za finance ali niso znali, ali niso smeli, ali pa niso vedeli, zakaj in katere informacije bi bilo treba posredovati.

Ta proceduralni predlog dajem na začetku ravno iz razloga, da si lahko tudi predsednik organizira svoje delo in da se potem res lahko udeleži seje Državnega zbora. Kajti sprejeti odločitev, na podlagi katere bo potem Vlada lahko prosto odločala o tem, komu in na kakšen način bo prodala sistemski banki Novo Ljubljansko banko in Novo Kreditno banko Maribor, je seveda ena najpomembnejših odločitev, si upam trditi, v tem sklicu državnega zbora.

Predsednik, upam, da boste ta proceduralni predlog upoštevali in zagotovili prisotnost predsednika Vlade pri teh dveh točkah. Hvala.

PRESEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Tega niti ne razumem toliko kot proceduralni predlog, ampak kot nek poziv, da predsednik Vlade pride na ti točki dnevnega reda. Ta poziv bomo seveda predsedniku Vlade posredovali, Vlada pa se odloča o tem, kdo jo



zastopa, kdo jo predstavlja pri posameznih točkah dnevnega reda.

Še gospod Möderndorfer je želel proceduralno.

Prosim.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Hvala lepa, predsednik Državnega zbora. Namenoma vas tako imenujem, ker mislim, da vedno bolj pozabljate, da ste to, kar ste.

Moram reči, da sem zgrožen nad vašim načinom vodenja Kolegija predsednika Državnega zbora, zato proceduralno, da bomo tudi razumeli, zakaj se sploh oglašam proceduralno. Namreč, ne samo, če je na začetku, za hec in za šalo, delovalo, da sem omenjal, da se parlamentarne prakse nihče ne drži. Vi ste začeli uvajati novo parlamentarno prakso.

Namreč, dve minuti pred začetkom seje Državnega zbora ste spremenili čas na predlog vodje poslanske skupine gospod Tanka in ste z druge točke prenesli na 5. točko 50 minut iz enega preprostega razloga, ker se je Poslanska skupina SDS preprosto zmotila in tega ni predvidela. Ko smo dva dni nazaj imeli sejo Državnega zbora, nismo mogli zamenjati niti razpravljavca, kaj šele čas! To je enostavno nekaj najbolj novega, kar uvajate, in vas samo opozarjam, predsednik Državnega zbora, od danes naprej bomo vedno ponavljali in popravljali napake dve minuti pred sejo, ker boste tudi sklicali kolegij državnega zbora, kjer je to sedaj, izgleda, dopustno. Namreč, to se ne dela, to je nedostojno. Nikoli in nikdar se dve minuti pred tem ni spreminjalo časa in se preprosto malo razporeja s točke na točko.

Predsednik Državnega zbora, prosim, če opravljate svojo funkcijo predsednika Državnega zbora. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala, gospod Möderndorfer. Tudi to ni bil proceduralni predlog.

Po drugem odstavku 67. člena Poslovnika Državnega zbora kolegij določi čas trajanja posamezne točke dnevnega reda, čas razprav poslancev, poslanskih skupin in drugih udeležencev seje itd. Na današnjem kolegiju se je zgodilo natančno to, ne prvič in ne zadnjič.

Začenjamo z obravnavo **1. TOČKO DNEVNEGA REDA – PREDLOG ZAKONA O PRENEHANJU JAVNE AGENCIJE ZA JAVNO NAROČANJE, NUJNI POSTOPEK.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada in dajem besedo za dodatno obrazložitev predloga ministru za finance dr. Janezu Šušteršiču.

Prosim.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Lepo pozdravljeni, spoštovane poslanke in poslanci, predsednik Državnega zbora!

Zakon, ki ga predlagamo, je del racionalizacije in reorganizacije državne uprave oziroma širšega javnega sektorja, se pravi kompleksa nalog, ki si jih je Vlada zadala s ciljem racionalnejšega upravljanja z javnimi sredstvi in boljšega doseganja ciljev.

Agencija za javno naročanje je bila ustanovljena let 2010 in je začela leta 2011 delovati. Nadomestila je dotedanje naloge Ministrstva za javno upravo na tem področju. V letu 2011 je agencija oddala skoraj sto velikih javnih naročil, od tega je bilo 14 skupnih naročil za celotno ali pa za večji del javne upravne oziroma javnega sektorja. Ugotavljamo, da je tudi takšna praska dobra, da se s skupnimi javnimi naročili prihrani nekje 7 do 9 milijonov evrov letno. Odločili smo se, da naloge te agencije prenesemo v direktorat oziroma na direktorat v okviru Ministrstva za finance. Razlog za takšno odločitev je, da skupaj z agencijo prihajajo v ta direktorat tudi tam zaposleni, njene naloge, tudi njena pravna razmerja. Tako se bo delo tam nadaljevalo tako kot doslej, hkrati bo pa lahko povezano s sistemskim urejanjem področja javnih naročil, za katero je Ministrstvo za finance že danes pristojno. To se pravi, da bomo lahko hkrati izvajali javna naročila in na istem mestu tudi urejali sistem, nudili pa tudi, kar je zelo pomembno, usposabljanje, izobraževanje pa tudi enostavno pomoč, tekoče nasvete proračunskim uporabnikom, ko izpeljujejo javna naročila sami.

S tem bo agencija tudi imela več možnosti, kot jih je imela doslej, ko je bila bolj izvajalski organ in je morala slediti pri oblikovanju javnih naročil zahtevam in pričakovanjem proračunskih uporabnikov, da bo preko Ministrstva za finance in preko Vlade dosegala tudi večjo racionalnost pri odločitvah, kaj naročati, v kakšnem obsegu naročati, in da bo predlagala tudi kakšne spremembe pri teh naročilih, zato da bo poraba javnih sredstev racionalnejša.

Glede na te razloge seveda predlagamo Državnemu zboru, da takšen zakon sprejme in omogoči že s 30. 6. končanje del agencije in njen prenos v okvir Ministrstva za finance. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Predlog zakona je kot matično delovno telo obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku odbora mag. Andreju Šircelju.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani ministri, kolegi in kolegice!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 22. nujni seji 12. junija kot matično delovno obravnaval Predlog zakona o prenehanju Javne agencije za javno naročanje. Ta zakon je

Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje po nujnem postopku predložila Vlada.

Seji odbora so prisostvovali predstavniki Ministrstva za finance in predstavnice Zakonodajno-pravne službe.

Odboru je bilo tudi posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je dala pripombe k posameznim členom predloga zakona, in sicer k 1., 2., 3., 4. in 6. členu predloga zakona. Pripombe službe so upoštevane v amandmajih, ki so jih k predlogu zakona vložile poslanske skupine koalicije in jih je odbor tudi sprejel.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je državni sekretar z Ministrstva za finance pojasnil, da se s predlogom zakona določa prenehanje Javne agencije za javno naročanje, in sicer s 30. junijem 2012, prenese se njene naloge na Ministrstvo za finance. Tako bo Ministrstvo za finance poleg sistemskih nalog na področju javnega naročanja opravljalo tudi naloge izvajanja postopkov skupnega javnega naročanja in postopkov javnega naročanja po pooblastilu drugih organov. S tem se izboljšuje sistem javnega naročanja z združevanjem prakse iz nekaterih večjih naročil in zagotavljanje izobraževanja, svetovanja in oblikovanja sistemskih rešitev na enem mestu.

V razpravi o posameznih členih predloženega zakona je bilo največ pozornosti namenjenih pri 1. členu, kjer je bilo postavljeno vprašanje glede predvidene višine prihrankov in preverjanja uspešnosti pri doseganju postavljenih ciljev predlagane reorganizacije. Posamezni člani odbora so v razpravi izrazili mnenje, da je bila že ustanovitev agencije nepotreben korak in da v primeru, da agencija ni izpolnila ciljev, zaradi katerih je bila ustanovljena, obstaja razlog za njeno ukinitve, medtem ko so drugi člani odbora glede same ukinitve dvomili, da je to pravi korak.

V odgovoru na postavljena vprašanja je državni sekretar z Ministrstva za finance glede predvidenega zmanjšanja zaposlenih pojasnil, da bo ob ukinitvi agencije vse njene zaposlene prevzelo Ministrstvo za finance.

Glede doseganja ciljev je poudaril, da zaradi kadrovskih težav predvideni prenos zaposlenih iz organov državen uprave na agencijo ni bil realiziran, zato agencija ni mogla izvajati velikih naročil za druge organe.

V razpravi o 2. členu so bili posamezni člani odbora mnenja, da je bila ustanovitev agencije smiselni korak, saj gre za upravljanje s sredstvi, katerih višina dosega skoraj polovico vrednosti državnega proračuna in ki imajo pomemben učinek za spodbujanje gospodarske rasti.

V razpravi je bilo opozorjeno tudi na problematiko razpršenosti sistema javnih naročil in problematiko pretakanja javnih sredstev v zasebne roke na podlagi prirejenih razpisov. V luči dejstva, da je bila agencija ustanovljena kot neodvisen organ, ki naj bi oddajal javna naročila po jasnih in določenih postopkih, je bilo v

razpravi opozorjeno na morebitne negativne posledice predlagane ukinitve agencije.

V razpravi o 3. členu je bilo postavljeno vprašanje glede višine pravic in obveznosti ter finančnih sredstev in premičnega premoženja agencije, ki bi na podlagi predlaganih rešitev prešli na Ministrstvo za finance.

Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval amandmaje koalicije k 1., 2., 3., 4. in 6. členu predloga zakona in jih sprejel. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji.

Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa za pozornost.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala, mag. Šircelj.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Najprej v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija mag. Stanko Stepšnik. Ne? Gospod Jerkov Čehovin? Sprememba sicer ni bila najavljena, ampak kar izvolite.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Lep pozdrav!

Po predlogu zakona se s 1. julijem ukinja Agencija za javno naročanje, njene naloge se prenašajo na Direktorat za javna naročila pri Ministrstvu za finance. Z dnem prenehanja Agencije za javno naročanje Ministrstvo za finance prevzame v izvajanje naloge, ki jih je v skladu z Zakonom o Javni agenciji za javno naročanje in Sklepom o ustanovitvi Javne agencije za javno naročanje Republike Slovenije izvajala Agencija za javno naročanje. Ministrstvo za finance prevzame opravljanje izvedbenih in sistemskih nalog. Nekatere sistemske naloge javnega naročanja, ki sta jih že opravljala Ministrstvo za finance in Agencija za javno naročanje, se bodo tako opravljale na enem mestu, enotno, in se bodo na nekaterih področjih okrepile.

V Pozitivni Sloveniji ugotavljamo, da gre zgolj za spremembo organizacijske strukture znotraj organov državne uprave, saj skorajda vse naloge, razen nekaterih izjem, vse pravice in obveznosti agencije preidejo na Republiko Slovenijo, uresničuje pa jih ministrstvo, pristojno za finance.

Na Ministrstvo za finance se ne prenese izvajanja javnih naročil, ki presegajo mejne vrednosti za objavo v Uradnem listu Evropske unije za organe državne uprave. Ta naloga se prenese na organe državne uprave, kot je bilo urejeno pred vzpostavitvijo agencije. Pri tem velja opozoriti, da gre za pomembnejše naloge, ki naj bi jih opravljala Agencija za javno naročanje in ki naj bi jih ta začela opravljati v začetku leta 2012, a jih ni, saj ni prišlo do prenosa nalog niti do prenosa kadrov, ki bi te



naloge morali opravljati. Že ko se je sprejemal zakon o agenciji, je bilo slišati pomisleke, da slednji prenos ni smiselni, saj so imeli organi državne uprave zelo dobro in specializirano organizirano službo za javna naročila, kjer se je na enem mestu povezovala vsebinska in postopkovna priprava razpisne dokumentacije. Prenos na agencijo bi namreč pretrgal povezavo med vsebino in postopkom. Zaradi navedenega Pozitivna Slovenija predlogu rešitve ne bo nasprotovala.

Pozitivna Slovenija predlogu zakona ne bo nasprotovala, saj bo opravljanje navedenih nalog prevzela le drugačna organizacijska oblika organov državne uprave, ga pa tudi podprla ne bo.

Z reorganizacijo državne uprave se namreč ukvarjamo vse od takrat, ko je vladajoča koalicija prevzela vladu, vendar do danes še nismo bili seznanjeni s finančnimi in kadrovskimi učinki te reorganizacije. Slednjega nismo bili deležni niti pri obravnavi tega zakona. Sploh ta praksa postaja zaščitni znak te vlade. Ugotavljamo pa lahko, da zaenkrat ta zakon ne bo prinesel nikakršnega prihranka, saj se tako finančna kot materialna sredstva in zaposleni prenašajo na Ministrstvo za finance. Učinek bo bolj demonstracijski in ga bo vladajoča koalicija uporabila za samohvalo v slogu: ukinili smo toliko in toliko agencij, med njimi tudi Agencijo za javno naročanje.

Zato se bomo pri glasovanju vzdržali.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani minister, spoštovane kolegice in kolegi!

V Slovenski demokratski stranki bomo Predlog zakona o prenehanju Javne agencije za javno naročanje podprli iz naslednjih razlogov.

Prvič zaradi tega, ker ta agencija, ki je bila ustanovljena leta 2010, ni zaživela in ni opravljala tistih nalog, ki bi jih dejansko po ustanovitvenem aktu morala.

Drugič zaradi tega, ker se z ukinitvijo te agencije zmanjšujejo birokratska dela, ko se dejansko z enega pravnega subjekta prenašajo določene informacije v odločanje na druge pravne subjekte.

S tem ko bo te naloge prevzelo Ministrstvo za finance, bodo javna naročila centralizirana, omogočena bodo tudi sistemski dela, omogočeno bo izobraževanje in tudi pomoč tistim državnim organom, ki nimajo znanja in izkušenj pri javnem naročanju. S tem bo javno naročanje postalo transparentnejše, učinkovitejše in z manj prisotnimi birokratskimi ovirami.

Glede na to, da bo prenos pravic in obveznosti po tem zakonu opravljen korektno, ne vidimo razlogov, da bi prišlo do kakršnih koli težav tudi pri samem izvajanju zakona.

To so razlogi, zaradi katerih bomo ta zakon podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov mag. Dejan Židan.

MAG. DEJAN ŽIDAN (PS SD): Spoštovani predsednik, drage kolegice in kolegi, lep pozdrav!

Po mnenju Vlade Republike Slovenije je potrebna ukinitev Agencije za javno naročanje po nujnem postopku, da bi se po mnenju Vlade preprečile težko popravljive posledice za delovanje države. S povezovanjem priprave predpisov in delno tudi njegovega izvajanja ter svetovanj, mnenj in izobraževanj se bo izboljšal sistem javnega naročanja, ki je eden najpomembnejših podsistemov javne uprave in zelo pomemben del javnih financ. Izboljšanje sistema javnega naročanja pa je nujno za zmanjšanje izdatkov proračuna in drugih blagajn javnega financiranja.

V SD se strinjamo, da je treba izboljšati sistem javnega naročanja. Seveda pa se ne moremo izogniti očitku, da Vlada pod krinko varčevanja ukinja agencije, ki so pomemben faktor za upravljanje davkoplačevalskega denarja. Javna naročila ostajajo pomemben generator gospodarske rasti, saj znaša delež javnih naročil v letu 2007 12,98 % BDP in je primerljiv z deležem, ki ga predstavlja trg evropskih javnih naročil v BDP Evropske unije, to je približno 16 %. Zaradi navedenega je področje javnega naročanja podvrženo sumu korupcije.

V SD se postavlja dvom, da bodo prešle pristojnosti javnega naročanja na Ministrstvo za finance in s tem neposredno pod odločanje ministra za finance glede na dejstvo, da se pojavlja konflikt interesov med politiko in gospodarstvom v večji meri, ko lahko minister neposredno odloča ali pripravi javno naročilo neposredno za vnaprej znanega naročnika. Zato se v SD tudi sprašujemo, ali je Vlada dala predlagani zakon v usklajevanje Komisiji za preprečevanje korupcije, glede na dejstvo, da bo izvajanje javnih naročil manj transparentno, ker bo pod neposrednim odločanjem ministra. Glede na dejstvo, da je Vlada izvedla 100 kadrovskih menjav v 100 dnevih, ne bi bilo nobenih težav, da bi prenesli sposobne kadre na Agencijo za javno naročanje, namesto da jo Vlada ukinja in daje pod nadzor ministra.

Zaradi tega bomo Socialni demokrati glasovali proti zakonu, ki omogoča več korupcije in klijentelizma z javnim denarjem. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Obvestilo za gospoda Vebra, kabinet predsednika Vlade smo obvestili o vaši želji oziroma o vašem predlogu.

Naslednja je na vrsti v imenu Poslanske skupine Državljske liste mag. Katarina Hočevnar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav ministru in vsem prisotnim!

Namen zakona o prenehanju Javne agencije za javno naročanje je ustvariti pogoje za izboljšanje sistema javnega naročanja in hkrati vzpostaviti sistem, kjer bo na enem mestu zagotovljeno tako izobraževanje, svetovanje in oblikovanje rešitev na tem področju. Zato v Državlanski listi menimo, da je zakon dober in smo prepričani, da bo pripomogel k izboljšanju sistema javnega naročanja.

V Republiki Sloveniji se na leto odda za približno več kot štiri milijarde javnih naročil, sistem pa kljub pozornostim medijev in strokovne javnosti ni v najboljši kondiciji, postopki so prezapleteni, pragovi za objavo naročil so nizki, s čimer pa se že pri najnižjih naročilih povečuje njihova kompleksnost. Sistem pa je na mestih prekomerno administriran in zdi se, da je sam sebi namen. Zunanji opazovalec tako lahko hitro dobi občutek, da je bolj kot pridobiti ustrezno blago, storitev ali gradnjo na gospodaren način pomembnejši postopek sam, njegova tehnična izvedba, pri čemer se rešujejo nepomembna proceduralna vprašanja, namesto da bi se osredotočili na cilje naročanja. Tako se naročniki in ponudniki v postopkih zapletajo v nesmiselne spore, sama ekonomičnost in gospodarnost javnega naročanja pa je potisnjena v kot.

Prenos Javne agencije za javno naročanje in njenih nalog pod okrilje Ministrstva za finance pa pomeni ravno izboljšanje sistema, saj bo na enem mestu združena tako oddaja velikih javnih naročil za večje število organov in tako imenovana skupna javna naročila Vlade kot tudi sistem javnega naročanja.

Naloge, ki jih je izvajala Agencija za javno naročanje, so se po večini odvijale enosmerno, na primer oddaja skupnih javnih naročil, ki jih je agenciji s sklepom naložila Vlada, je agencija na podlagi podanih potreb organov izvedla, ni pa mogla sama posegati v konkretna naročila oziroma te potrebe. Bila je dober servis, po večini nekakšen tehnični izvajalec, vendar na podane potrebe ni mogla reagirati ali zahtevati njihovo racionalizacijo. Z izvajanjem teh nalog na Ministrstvu za finance pa bo to omogočeno. Ministrstvo za finance bo tako imelo dodatne vzvode pri načrtovanju sredstev in državna blagajna bo lahko racionalizirala porabo že v konkretnih postopkih oddaj skupnih in večjih javnih naročil.

Naloge, ki se danes opravljajo na Agenciji za javno naročanje, so potrebne, pomenijo racionalizacijo in pomenijo prihranke, vendar pa bodo te naloge lahko doživele svoj pravi potencial šele s prenosom delovanja na Ministrstvu za finance in s tem tudi njihovo boljše umeščenost. Kot javna agencija je namreč ta institucija imela omejene pristojnosti in odgovornosti. Roko na srce, to je bil precej ponesrečen projekt prejšnje vlade, ki ni bil realiziran do konca. Prav tako pa ne smemo

pozabiti, da bo s tem zakonom nov institucionalni okvir omogočal boljšo svetovalno vlogo pri oddaji javnih naročil, boljši sistem izobraževanja in ne nazadnje boljše in učinkovitejše oblikovanje sistemskih rešitev.

Iz vseh teh razlogov bomo poslanci Državlanske liste zakon podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Roman Žveglič.

ROMAN ŽVEGLIČ (PS SLS): Spoštovani predsedujoči, cenjeni kolegi, spoštovane kolegice, dober dan!

Pa smo ponovno pri predlogu zakona, pri katerem ugotavljamo, da so bile nekatere rešitve iz prejšnjega mandata sprejete brez kakršne koli ocene učinkov na izboljšanje dejanskega stanja. To se je najbolj pokazalo pri ustanavljanju novih uradov in agencij, ki so bili v pretežni meri namenjene same sebi. Med njimi je bila tudi Javna agencija za javno naročanje, ki je začela delovati v začetku lanskega leta, njen glavni namen pa naj bi bila vzpostavitev učinkovitega, gospodarnega in transparentnega javnega naročanja s ciljem centralizacije le-tega.

Da ne bo pomote, v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo takratni Zakon o Javni agenciji za javno naročanje podprli, vendar smo že takrat opozorili, da bo tekom njegovega izvajanja treba sprejeti ukrepe, ki bodo omogočili njegovo polno operativnost. Žal temu ni bilo tako. Kmalu se je namreč pokazalo, da je agencija le fantomski državni organ, ki ne opravlja vseh nalog, za katere je bil ustanovljen, saj je bilo tam lani zaposlenih le devet javnih uslužbencev od predvidenih 32, v letošnjem letu pa bi morale na agencijo preiti še 62 javnih uslužbencev, do česar seveda ni prišlo. Agencija tako ni mogla začeti z izvajanjem velikih javnih naročil, kar naj bi bila njena prednostna usmeritev in eden izmed ključnih razlogov za njeno vzpostavitev.

Postopke velikih naročil tako še vedno v pretežni meri vodijo pristojna ministrstva z dobro organiziranimi službami za izvajanje javnih naročil, kjer sta združeni tako vsebinski in postopkovni vidik priprave javnega naročila. Ravno potencialna ločitev teh dveh vidikov naj bi bila temeljni razlog za neuspešen prenos osebja z ministrstev in drugih državnih organov na agencijo, saj bi bila ločitev dobro utečenih postopkov slaba. Škoda, da sta za takšno ugotovitev potrebni dve leti časa in ustanovitev neoperativnega državnega organa, kar je terjalo tudi del javnih sredstev.

S predlaganim zakonom se zato vzpostavlja stanje, ko se naloge javnega naročanja, združevanje prakse in svetovanje prenašajo na Ministrstvo za finance, ki že sedaj oblikuje sistemske rešitve na tem področju. Poleg tega bo po predlagani ureditvi Ministrstvo za finance tudi nudilo podporo manjšim javnim, državnim naročnikom pri oddaji naročil, saj sami

nimajo dovolj prakse in tudi niso usposobljeni za izvajanje postopkov zahtevnejših javnih naročil.

Preden zaključim, naj povem, da v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke delimo mnenje Komisije za preprečevanje korupcije, katere obiska smo bili deležni včeraj, ki o področju javnega naročanja govori kot o poligonu za sistemsko korupcijo, saj se potrjuje teza, da je pri nas prišlo do razdelitve javnofinančnega trga med določen krog zasebnih subjektov, ki želijo to stanje ohraniti ne glede na vse. Zato mora postati sistem javnega financiranja še bolj pregleden in učinkovit, za kar ne bo zadostoval zgolj predlagani zakon o prenehanju Javne agencije za javno naročanje, pač pa bo za to najbolj potreben premik v naših glavah, predvsem v smislu, da se začne z javnim denarjem delati tako kot z zasebnim: racionalno in gospodarno.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo predlagani zakon o prenehanju Javne agencije za javno naročanje podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine DeSUS gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Prav lep pozdrav! Hvala za besedo.

Javna agencija za javno naročanje Republike Slovenije po sedaj veljavni ureditvi opravlja več različnih nalog, od izvedbenih, sistemskih in drugih. Predlagatelj sicer podaja analizo delovanja javne agencije s poudarkom, da določenih javnih naročil, to so javna naročila, objavljena v Uradnem listu EU, slednja ne more izvajati zaradi pomanjkanja kadrovskih virov, zato je predlagano njeno prenehanje in prenos nalog ter kadra na Ministrstvo za finance.

V Poslanski skupini DeSUS ocenjujemo, da je zakon primeren in z ukinitvijo te agencije soglašamo. Predlagatelj je namreč podal celovito oceno s finančnega vidika ter podrobno predvidel posledice prenehanja, od prenosa nalog do prenosa javnih uslužbencev. Strinjamo se z oceno, da se bo s tovrstnim povezovanjem, priprave predpisov in delno tudi njihovega izvajanja ter svetovanja, mnenj in izobraževanja izboljšal sistem javnega naročanja, ki je eden pomembnejših podsistemov javne uprave in zelo pomemben del javnih financ.

Na tem mestu pa naj samo opozorim, da ne smemo mimo dejstva, da netransparentnost sistema javnega naročanja odpira vrata v sistemsko korupcijo. Zato v stranki DeSUS upamo in pričakujemo, da bodo transparentnost, učinkovitost, gospodarnost in racionalnost postopkov javnega naročanja osnovno vodilo postopanja in udejanjanja v praksi tudi v okviru Ministrstva za finance in da ne bodo ostale zgolj črke na listu papirja. Postopke bomo dosledno spremljali in ob nepravilnostih tudi ukrepali.

Kot navedeno, Poslanska skupina DeSUS predlagano ukinitvev podpira, zato bomo glasovali za sprejetje zakona o prenehanju Javne agencije za javno naročanje, seveda z utemeljitvami, ki sem jih ravnokar podala. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Najprej opravičilo. Iz Poslanske skupine Pozitivne Slovenije so sporočili službeno zamenjavo predstavnika, ki je predstavil stališče poslanske skupine.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci, spoštovani minister dr. Šušteršič!

S predlaganim zakonom želi Vlada doseči izboljšanje sistema javnega naročanja z združevanjem prakse iz nekaterih večjih naročil in zagotavljanje izobraževanje, svetovanje in oblikovanje sistemskih rešitev na enem mestu. Obenem želi Vlada vzpostaviti podporo tistim, predvsem državnim in tudi javnim, naročnikom pri oddaji naročil, pri katerih naročniki sami nimajo dovolj prakse in niso dovolj usposobljeni za postopke oddaj javnih naročil.

Republika Slovenija je članica Evropske zveze, zato želim poudariti, da javno naročanje temelji na načelih, ki izhajajo iz pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti na načelu prostega pretoka blaga in storitev ter svobode ustanavljanja. Poleg teh načel temeljita sistem javnega naročanja in prenosa nalog agencije na Ministrstvu za finance tudi na načelu gospodarnosti, načelu učinkovitosti in uspešnosti, načelu proporcionalnosti in načelu preglednosti. Po prenehanju agencije, ki je bila ponesrečena in ni prinesla pravih učinkov, bo njene naloge opravljal Ministrstvo za finance, ki je že sicer v skladu z Zakonom o državni upravi pristojno za javna naročila, razen za izvajanje javnih naročil za organe državne uprave, ki presegajo mejne vrednosti za objavo v Uradnem listu Evropske unije, ki so dejansko ostala pri organih državne uprave in jih danes opravlja samostojno.

Agencija bo prenehala delovati 30. junija 2012, torej čez nekaj dni. Z zakonom se urejata prenos in prehajanje nalog agencije, njeno prenehanje, prenos pravic in obveznosti agencije, prehod zaposlenih ter druge obveznosti in pravice, povezane s prenehanjem agencije.

Treba je omeniti, da v Republiki Sloveniji letno oddamo čez 200 tisoč javnih naročil v skupni vrednosti približno ene polovice odhodkov trenutnega proračuna Republike Slovenije za leto 2012. Torej približno štiri in pol milijarde evrov, kar je približno 13 % BDP. Poslanka in poslanci Nove Slovenije bomo predlog zakona podprli.

Minister, ki je odgovoren za javno naročanje, bo tako imel lažji nadzor nad javnim naročanjem. Zakon tudi sledi programu Nove

Slovenije, v katerem smo zapisali, citiram: "Vrsto agencij in zavodov, kjer organizacijska avtonomija ni nujno potrebna za izvajanje javne dejavnosti, je potrebno ukiniti in tiste njihove dejavnosti, ki so javno koristne in jih ne more zagotavljati zasebni sektor, prenesti na ministrstva." Konec citata. Zakon pa sledi tudi koalicijski pogodbi, s katero smo se zavezali odločno in brezkompromisno debirokratizirati Slovenijo in še zapisali, da bomo opravili pregled vseh institucij javne uprave, kot so organi v sestavi, vladne službe, javne agencije, javni skladi in temeljito zmanjšali njihovo število. Čisto konkretno, iz koalicijske pogodbe, "... Ministrstvo za finance bo opravljalo naloge, med ostalim tudi na področju javnih naročil..."

Torej je dovolj razlogov za podporo zakonu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Imamo en vložen amandma in prehajamo na razpravo o členu in o amandmaju.

V razpravo dajem 1. člen in amandma koalicijskih poslanskih skupin k 1. členu. Želi kdo razpravljati? Nihče ne želi razpravljati. Želi mogoče še minister v imenu predlagatelja kar koli dodati? Ne. Potem razpravo zaključujem.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 6. točki dnevnega reda. Se pravi, najkasneje 0.55, vsi pa nekako računamo, da bo to nekoliko prej. Se pravi, jutri, ne danes.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANČNIŠTVU PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo predložila Vlada. Najprej dajem besedo ministru dr. Šušteršiču, da v imenu predlagatelja Vlade dodatno obrazloži predlog.

Izvolite, gospod minister.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Spoštovani poslanci, poslanke!

Gre za spremembe zakona, s katerimi želimo ustvariti pravno možnost za načine dokapitalizacije bank, ki so dopustni v skladu za regulativo na tem področju in v skladu tudi z zahtevami regulatorjev, evropskih pa tudi v drugih državah.

Gre za dve ključni spremembi. Prva je možnost, da se poveča osnovni kapital bank tudi s stvarnim vložkom v obliki terjatev upnikov oziroma v obliki drugega premoženja, kadar gre za finančno prestrukturiranje bank oziroma njihovo sanacijo. Druga možnost oziroma druga rešitev, ki jo uvajamo s tem zakonom, pa je odprava omejitev za izdajo tako imenovanega

pogojnega kapitala oziroma povečanja osnovnega kapitala na način odobrenega kapitala. Gre za rešitev, ki jo v praksi države po svetu pri dokapitalizaciji bank uporabljajo, ki jo regulatorji sprejemajo kot legitimen način povečanja osnovnega kapitala bank.

Ta možnost je bila uvedena tudi zaradi tega, ker se po eni strani povečujejo kapitalске zahteve do bank, po drugi strani pa se finančna moč lastnikov, ki so dolžni dokapitalizirati banke, kadar to od njih zahtevajo regulatorji, manjša v času finančne krize in je bil ta instrument pogojnega odobrenega kapitala uveden kot ena od možnosti.

Ta instrument ni novost v slovenskem pravnem redu, Zakon o gospodarskih družbah ga že pozna, vendar ga omejuje na 50 % osnovnega kapitala, kar bi pri nekaterih dokapitalizacijah bank lahko bila omejitev, ne trdim, da bo ali do bo nujna, lahko pa bi bila, zlasti v primeru, če bi se ta dodatni pogojni kapital izdajal po nizkih konverzijskih cenah, kar je tudi mogoče v času, ko finančne institucije kot takšne nimajo posebej visoke vrednosti.

Glede na razprave, ki so tudi bile, se mi zdi potrebno nekoliko podrobneje pojasniti, za kaj gre pri tem instrumentu. Gre za tako imenovane pogojno zamenljive obveznice oziroma v angleščini so to contingent convertible bonds, od tukaj prihaja ta izraz CoCo, ki je kratica za pogojno zamenljiv oziroma contingent convertible in ne prihaja s področja agronomije ali česa podobnega. Gre za tehnično kratico.

Za kaj tukaj gre? Banka, ki potrebuje dodatni kapital in ima vsaj 7% kakovostnega osnovnega kapitala, lahko za razliko do regulatorne zahteve 9 % izda te pogojno zamenljive obveznice. Tisti, ki te obveznice vpiše, s tem zagotovi sredstva banki, ki so začasna seveda, za čas ročnosti obveznice, vendar te obveznice morajo imeti en sprožilni pogoj; to se pravi v primeru, da kapital banke vseeno pade pod 7 %, se v času, ko so te obveznice izdane, pa vložek tistih, ki so obveznice kupili, vpisali, avtomatično spremeni v kapital banke. Zaradi tega avtomatizma, avtomatskega sprožilnega mehanizma so to tudi lahko obveznice, ki jih regulator priznava oziroma jih tretira enako, kot da bi banka imela zagotovljen neposreden prvovrstni kapital.

V konkretnem primeru Slovenije, kjer pač iščemo rešitve za dokapitalizacijo bank v postavljenih rokih, je to en od mogočih mehanizmov, ki jih lahko uporabimo. Seveda za to rabimo pravno podlago, zato smo tudi predlagali spremembe tega zakona. Pomeni, da če bi, recimo, država vplačala takšne obveznice in bi te obveznice odplačala, recimo, samo z rokom pol leta, to ne bi pomenilo niti povečanja primanjkljaja niti povečanja javnega dolga, ker bi te obveznice bile zgolj neka začasna, prehodna rešitev za obdobje do konca leta, do katerega je po našem mnenju mogoče zagotoviti zadosten dodaten kapital s strani zasebnih vlagateljev, da potem lahko te obveznice ugasnejo in ne pride

do povečanja primanjkljaja oziroma javnega zadolževanja za to, da bi na tak način dokapitalizirali banko. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko.

Poročilo bo predstavil predsednik odbora mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsednik. Minister, kolegi in kolegice!

Na 22. nujni seji je Odbor za finance in monetarno politiko obravnaval ta zakon kot matično delovno telo.

Predlagatelj je Vlada. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu pa je bil obravnavan po nujnem postopku.

Mnenje Zakonodajno-pravne službe k zakonu je bilo posredovano. Posredovane so bile pripombe k 1. in 2. členu. Poslanske skupine koalicije so vložile tudi amandma k 1. in 2. členu zakona.

Seji odbora so prisostvovali predstavniki Ministrstva za finance, Zakonodajno-pravne službe, Banke Slovenije in predstavniki Agencije za upravljanje kapitalskih naložb.

Državni sekretar je predstavil zakon, predlagane rešitve in namen, pri tem je povedal, da so zaostrene gospodarske in finančne razmere razkrile nezadostno kapitalsko ustreznost bank v evropskem in svetovnem merilu in seveda tudi pri nas. Tako je evropski bančni nadzorni organ priporočil, da morajo sistemsko pomembne banke dosegati najmanj 9-odstotno kapitalsko ustreznost, merjeno z najbolj kakovostnim temeljnim kapitalom. Praviloma je to z delniškim kapitalom. Kot alternativno možnost za povečanje kapitala pa se uporablja tudi že v Evropi oziroma priporoča izdaja posebnih obveznic, ki so bile danes že predstavljene, *contingent convertible bonds*. Značilnost tega dolžniškega instrumenta je njegova spremenljivost v kapitalu, ko nastopi sprožilec, ki je vezan na znižanje kapitalске ustreznosti pod predpisano raven. Tovrstne finančne instrumente regulatorji upoštevajo kot najbolj kakovostno obliko temeljnega kapitala.

V razpravi so člani odbora iz vrst opozicije menili, da je obrazložitev gradiva skromna in da potrebujejo več informacij za odločanje. Zanimalo jih je, kakšen bo vpliv na primanjkljaj v proračunu zaradi izdaje obveznic, zanimalo jih je tudi mnenje Banke Slovenije glede izdaje obveznic ter koliko časa bo ta začasna rešitev z izdajo obveznic trajala, saj sledi kratkoročnim ciljem, to je v roku 30. 6. 2012, v katerem je treba izkazati kapitalsko ustreznost bank.

V razpravi so člani odbora iz vrst koalicije vprašali, kakšne bodo posledice izdaje obveznic za proračun. Državni sekretar je v

odgovoru povedal, da gre za začasno rešitev, v skladu z zahtevo Evropske bančne agencije. Ta rešitev omogoča čas, da se najdejo privatni investitorji. Zadeva še niso dokončne, pogovori z različnimi partnerji potekajo, takšne obveznice pa uporabljajo tudi v Švici, Veliki Britaniji, Irski in tudi drugje.

Predstavniki Banke Slovenije je med drugim povedal, da gre za rešitve v zakonu, ki omogočajo izpeljavo dokapitalizacije bank po zahtevah Evropske bančne agencije. Ne gre za reševanje banke v celoti, ampak za doseganje praga kapitalске ustreznosti CoreTier 1, ki mora biti 9 %. Opozoril je tudi, da bonitetne agencije z ocenami čakajo tudi na izid doseganja kapitalске ustreznosti in Banka Slovenije bo o tem poročala kot regulator.

Predstavniki Agencije za upravljanje kapitalskih naložb je med drugim povedal, da je pogoj za uporabo takih finančnih instrumentov doseči prag 7 % ustreznega kapitala. NLB tega pogoja še ne dosega, je poudaril, zato bo potrebna dvofazna dokapitalizacija. Vprašanje, ki se postavlja, je tudi, kakšna bo ocena teh obveznic. Glede začasnosti rešitve pa je povedal, da ima lahko tudi trajne posledice. Zavzel se je za redno dokapitalizacijo v večjem obsegu.

Člani odbora iz vrst opozicijskih strank Socialnih demokratov in Pozitivne Slovenije so obstruirali točko pri glasovanju o členih in amandmajih predloga zakona. V skladu s 130. členom Poslovnika Državnega zbora se je odbor opredelil do vloženih amandmajev poslanskih skupin koalicije k 1. in 2. členu in jih sprejel.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega sta vključena sprejeta amandmaja.

Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Zdaj pa, kolega Šircelj, kar ostanite za govorniškimi pultom in nadaljujte v svojstvu predstavnika Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

V Slovenski demokratski stranki smo poglobljeno proučili navedene spremembe zakonodaje in ugotovili, da te spremembe zakonodaje omogočajo bankam, da se dokapitalizirajo in tako dosežejo kapitalsko ustreznost, ki jo zahteva evropski nadzorni organ, ter s tem zagotovijo varnejše in tudi učinkovitejše poslovanje.

Glede na to, da je danes v svetu, v Evropi in tudi pri nas tako imenovana finančna bančna kriza, ko banke iščejo različne načine za dokapitalizacijo, ko čistijo svoje bilance

predvsem s slabimi krediti, predvsem s slabimi naložbami in se jim s tem znižuje kapitalska ustreznost, je to vsekakor eden izmed mehanizmov, ki dajejo bankam možnost, da sistemsko uredijo svojo kapitalsko ustreznost, in sicer merjeno z najbolj kakovostnim temeljnim kapitalom, to je praviloma z delniškim kapitalom.

Kapitalska ustreznost bančnega sistema pa je ključna tudi za vzdrževanje ratinga države, bank in tudi zato, da banke lahko poslujejo učinkovitejše in dajejo tudi ugodnejše kredite gospodarstvu in se na ta način prepreči nadaljnji kreditni krč. To seveda velja predvsem in tudi za Slovenijo.

Ob tem je treba poudariti, da izdaja tako imenovanih CoCo obveznic sama po sebi ne pomeni, da bi prišlo do kakršne koli prodaje, kakršne koli prodaje bank, državnih bank, komur koli, predvsem pa tistemu, za katerega to ne bi bilo potrebno.

Sam zakon, kot sem že dejal, daje možnost dokapitalizacije in s tega zornega kota v Slovenski demokrati stranki menimo, da je primeren, da pomeni nek mehanizem za spodbuditev bančnega sistema za večje kreditiranje in za uspešnejše poslovanje.

Zato bomo v Slovenski demokrati stranki ta zakon podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Z novelo Zakona o bančništvu predlaga Vlada možnost uporabe dveh mehanizmov: dokapitalizacijo bank s stvarnimi vložki na eni strani in na drugi strani izdajo bančnih pogojno zamenljivih obveznic, tako imenovanih contingent convertible bonds, CoCo obveznic, kot se popularno imenujejo.

Socialni demokrati možnosti, da slovenske banke v svojih ukrepih za izboljšanje kapitalske ustreznosti uporabijo tudi te mehanizme, ne nasprotujemo. Ostro pa jim nasprotujemo v scenariju, ki je pred nami, pri razpolaganju s kapitalskim deležem v primeru Nove Ljubljanske banke in Nove Kreditne banke Maribor. Zakaj? Zato, ker v tem vidimo zelo jasno izdelan scenarij, ki ob nejasnosti, netransparentnosti in nekooperativnosti Vlade, da Državnemu zboru Republike Slovenije kot tistemu organu v državi, ki odloča o razpolaganju s kapitalskimi naložbami, predstavi vse pomembne in relevantne podatke za izvedbo nujno potrebne dokapitalizacije državnih bank.

Socialni demokrati že dalj časa opozarjamo, da je prezadolženost gospodarstva in kapitalska neustreznost največjih državnih bank naš ključni problem in pričakujemo, da ga Vlada začne reševati, vendar ne na nejasen, netransparenten način, ki bo na koncu gotovo oškodoval državno premoženje in javni interes. Nacionalni interes – nekateri nanj pozabljajo in pravijo, da ni pomemben. Zakaj imamo nacijo?

Zakaj imamo državo? Nacije in države brez nacionalnega interesa ni! In to je prvo vprašanje prvovrstnega nacionalnega interesa. Še posebej v situaciji, ko zelo jasno vidimo, kam želi Vlada pripeljati barko, na kateri sta obe največji državni banki.

Z uporabo prvega mehanizma, torej dokapitalizacije s stvarnimi vložki ali dokapitalizacije z denarnimi sredstvi, se želi očitno unovčiti na trgu zelo slabo prodajljive obveznice, starejše hibridne obveznice, ki jih je izdala Nova Ljubljanska banka in so v lasti belgijske KBC v vrednosti 130 milijonov evrov, ki se na trgu prodajajo vsaj s 50 % diskontom. Mi jih bomo očitno v tem scenariju unovčili v 100 % vrednosti, na ta način že oškodovali državno premoženje in javni interes. V drugem koraku bomo očitno z izdajo pogojno zamenljivih obveznic omogočili Belgijcem, da kupijo emisijo obveznic, ob predvidenem padcu kapitalske ustreznosti zaradi ocenjenih izgub Nove Ljubljanske banke v letošnjem letu pa bodo že nastopili pogoji, po katerih se bodo te obveznice spremenile v kapital banke. Na tisti točki bomo ugotovili, da je mimo vednosti tega parlamenta kot tistega, ki je odločal o teh vprašanih, Nova Ljubljanska banka že v 55-odstotni lasti belgijske KBC. Naj ne bo pomote, Socialni demokrati nismo proti vstopanju tujega kapitala v Slovenijo, vendar moramo tudi pri tem biti pazljivi. KBC kot ena večjih evropskih zavarovalniških in bančnih skupin ni prav zdrava banka, KBC samo v letu 2013 zapadejo obveznosti do belgijske države in flamske skupnosti v višini 7 milijard evrov. Ali mislite, da boste s temi ukrepi resnično rešili vprašanje kreditnega krča in nekreditiranja gospodarstva? Ne boste ga rešili! Tudi zato, ker bo akumulacija, naši depoziti, naše plače, naša varčevanja in pokojnine naših ljudi potovali, zato da bodo drugi, novi lastniki teh bank reševali svoje probleme doma.

Socialni demokrati spremembam Zakona o bančništvu ne bomo nasprotovali, svoje nestrinjanje s takšno netransparentno prodajo in privatizacijo državnih bank pa bomo izkazali s svojim ravnanjem pri odločanju o odlokih o razpolaganju z navedenimi kapitalskimi naložbami.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Državljske liste gospod Bojan Starman.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo in lep pozdrav vsem skupaj!

Poslanci Državljske liste bomo predlog sprememb Zakona o bančništvu podprli, saj ta sprememba omogoča oziroma daje dodatne možnosti za dokapitalizacijo oziroma pogojno dokapitalizacijo bank. Seveda izdaja tako imenovanih CoCo obveznic, tukaj bi skrajšal razlago in ne bi ponavljal contingent convertible bonds, pa bi rekel CoCo bo, ker bistvena beseda je "bo", in bi potem za razlago

zelo enostavno rekel: "CoCo bo – če bo." To je zdaj ena od možnosti, da to uspe.

Drugače pa me zmrazi, ko razpravljamo o tem našem bančnem sistemu, ga rešujemo na vse načine in pri tem nikakor nismo bili uspešni. Upam, da bomo bolj uspešni v bodoče. Zato me nič ne skrbi, če bo to dejansko prevzela Vlada, ker do zdaj nihče ni uspešno posegal v ta bančni sistem in prevzel določenega nadzora. Grozno je, kaj smo si dovolili, posebno v teh državnih bankah, kako so te banke hodile po poceni denar v Evropo in ga potem razmetavale v naši ljubi Sloveniji za nakupe, tajkunske odkupe podjetij, za ne vem kakšne stvari. Zdaj smo tako rekoč priča novim in novim ugotovitvam, koliko odpisov bo v teh bankah potrebnih.

Moram povedati, da tuje banke in banke, ki niso bile v lastništvu države, niso počele takšnih neumnosti. Odpovedal je nadzorni sistem. Spremljal sem in vem, kako močan je, kako se spremlja banke, delajo se zelo natančne, široke analize, bistva pa nobeden oziroma prepozno ugotovi. Ne morem si zamisliti, da nekako lahko banka daje posojila tja, kjer ve, da jih ne bo dobila nazaj. Ne more dati tem investicijskim špekulativnim finančnim holdingom, ne more dajati podjetjem, ki so praktično že odpisana imajo preveč kreditov in nimajo možnosti vračanja. In kdo obvladuje ta sistem? Vlada in ti, ki smo tukaj, verjetno nimamo niti približno vpogleda, kaj se v tem sistemu dogaja. Ta krinka, bančne skrivnosti, je pač dovolj visoka, da temu sistemu nobeden ne pride v bližino. Dejansko bi se tukaj moralo do tega trenutka pri vseh teh stvareh dogoditi že marsikaj. Nekaj ljudi bi moralo biti za rešetkami in ne vem kaj še vse. V tem obdobju so se dogajale tukaj take neumnosti, take traparije, ki jih nikoli ne bi smela dopustiti država, noben nadzor za nobeno zadevo.

Delo banke je praktično zelo enostavno. Vsi ti veliki direktorji z ogromnimi nagradami pa z vsemi stvarmi... Pa tako enostavno je! Lažje je voditi tako banko kot podjetje z dvema zaposlenima. Kakšen problem pa ima? Problem ima, da ta denar, ki ga ima, ki ga zbere, varno naloži in da mu prinaša donos in da poskrbi za stroške. In samo to je njegovo delo! Kdo v tej banki je v zadnjih petnajstih letih... Meni se zdi, da ima Ljubljanska banka 263 milijonov evrov stroškov. Pa kdo je naredil kakšen sanacijski program, kakšno racionalizacijo, kakšno znižanje plač v bančnem sistemu?! Vsi bi morali biti na minimalni plači glede na izgube in na vse! Nič se ne naredi! To je sveta star, ki je nedotakljiva in tukaj je dopuščeno vse. Pa niti protikorupcijska komisija niti naša državna komisija za nadzor javnih financ – ne komisija za nadzor javnih financ, ampak ta komisija oziroma, ki opravljajo nadzor v javnih podjetjih in revizije. Noben ne pride zraven, noben ne obravnava. Če pa že obravnavajo kakšne stvari, pa nikoli ne ugotovijo bistvenih problemov. Na žalost so bistveni

problemi vedno dovolj ustrezno skriti in tako napravljeni, da nobeden ne bo odkril teh malverzacij in teh neumnosti.

Kot sem že rekel, mene strese mraz, ko slišim o bankah in o njihovem reševanju. Povem vam, iz svoje prakse vem, da če te banke že pred desetimi leti ne bi bilo, bi prav gotovo Slovenci imeli veliko več. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Nekateri v tej državi se sicer še vedno slepijo, nekateri si preprosto ne priznajo, vendar največja slovenska banka je v resnih težavah. Mogoče ni na mestu, da razpravljamo, kako je do tega prišlo, prav pa bi bilo, da navedemo nekaj dejstev iz zgodovine, ki nam danes puščajo le še malo maneverskega prostora. Najbrž je večini znano, da je Nova Ljubljanska banka nastala z državno sanacijo nekdanje Ljubljanske banke in ob tem zahtevala znatna davkoplačevalska sredstva. Potem je sledilo še kar nekaj državnih dokapitalizacij. Takole, na okroglo, pa je neto vložek slovenskih davkoplačevalcev, upoštevajoč tudi zadnjo dokapitalizacijo v lanskem letu, znašal koli 1,6 milijarde evrov. Danes je državni delež te banke na trgu vreden manj kot pol milijarde evrov. Koliko je trenutno slabih kreditov v bilancah te banke, verjetno vedo samo najbolj obveščeni. Verjamem pa, da je s tem seznanjen tudi pristojni minister.

Nova Ljubljanska banka je bila v preteklosti vpeta v številne zgrešene projekte; pri lastninjenju Merkurja, Mercatorja, Dela, pivovarn, Pivovarne Laško, Istabenza, nekaterih gradbenih firm in še bi lahko naštevali. Skratka, kjer so bili apetiti podjetij oziroma njihovim menedžerjev več kot očitno preveliki, povsod je zraven tudi največja slovenske banka, ki je razmetavala drag denar. Posledice so že vidne, obseg poslovanja se zmanjšuje tako na področju poslovanja z gospodarstvom kot prebivalstvom, banka se dezinvestira, umika z nekaterih trgov, krči svojo mrežo in zadnje leto ustvarja več kot 200 milijonov evrov izgube letno. Predvsem zaradi postopnih odpisov slabih kreditov iz svojih bilanc je na dobri poti, da se iz nekdanj regijsko najpomembnejšega bančnega igralca prelevi v malo več kot lokalno hranišnico. Nekateri strokovne ocene so, da bi banka, ki nedvomno potrebuje temeljito sanacijo za normalizacijo poslovanja in opravljanje svoje najpomembnejše naloge, predvsem kreditiranja slovenskega gospodarstva, potrebovala vsaj 700 milijonov, če ne že milijardo evrov.

In sedaj k bistvu nove zakonodaje. Do konca meseca mora država zagotoviti kapitalsko ustreznost največje banke v državni lasti, sicer nam grozi resno opozorilo s strani evropskih

institucij in s tem najmanj vnovično upadanje bonitetne ocene Slovenije, dražje obresti in močno otežen dostop do svežih sredstev za državo. Torej, ukrepati je treba takoj. Vendar kakovostne rešitve ni moč najti v nekaj mesecih, upoštevati je treba predvsem to, da toliko sredstev za vnovični državni vložek v banko v proračunu ni.

Odločitev Vlade, da se začasno rešuje situacija s tako imenovano CoCo – kolega je rekel "bo" – obveznicami je trenutno primeren ukrep, da si pridobimo več kot potreben čas in da država do konca izpelje najoptimalnejšo sanacijo te bančne skupine. Pri tovrstnih obveznostih gre namreč za mednarodno priznani instrument, ki ga kot alternativo finančni dokapitalizaciji dovoljujejo tudi evropski regulatorji.

To še nikakor ne pomeni, da je že danes odločeno, da bo dejansko prišlo do konverzije oziroma pretvorbe v lastniški kapital, niti ne, kakšna bodo lastniška razmerja. Tudi še ni dokončno dogovorjeno, kakšna bo vloga drugega največjega lastnika KBC. Danes s to zakonodajo samo podamo Vladi zakonodajno podlago za izdajo omenjenih obveznic in s tem možnost, da išče rešitev za nevhvaležno situacijo. Pri tem pa je najbrž jasna tudi koalicijska pogodba, ki zavezuje koalicijo k ohranitvi 25-odstotnega deleža plus eno delnico v bančnih družba.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se nam zdi začasna rešitev, ki jo je predlagalo ministrstvo, upoštevajoč vsa znana dejstva, najoptimalnejša in zato jo bomo tudi podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

V imenu Poslanske skupine DeSUS gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

O Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu je naše stališče naslednje. Zaradi še vedno zaostrenih gospodarskih in finančnih razmer je Evropska bančna agencija za zagotavljanje zadostne kapitalske ustreznosti bank priporočila, da morajo sistemsko pomembne banke dosegati najmanj 9-odstotno kapitalsko ustreznost, merjeno z najbolj kvalitetnim temeljnim kapitalom, in sicer praviloma z delniškim kapitalom.

Ker se je finančna moč lastnikov bank pomembno zmanjšala in so posledično dokapitalizacije s strani lastnikov bistveno otežene, regulatorji po celem svetu kot alternativno možnost za povečanje kapitala priporočajo izdajo CoCo obveznic. Izdaja slednjih je vezana na instrument odobrenega oziroma pogojno povečanega kapitala, ki naj bi omogočal upravam bank hitro reakcijo na poslabšano kapitalsko pozicijo bank.

V tem kontekstu je sprememba zakona nujna, saj v pogojih oteženega dostopa do kapitala izdaja teh obveznic omogoča učinkovito in hitro zagotavljanje kapitalske ustreznosti in s tem finančne stabilnosti. Ustrezna kapitalska ustreznost bančnega sistema je namreč ključna za vzdrževanje primerne ratinga države. Neodprava te omejitve tako lahko povzroči državi nepopravljivo škodo in še dodatno poveča stroške njenega zadolževanja.

V tej smeri poslanska skupina razume in načeloma podpira predlagane rešitve, zajete v noveli in obeh odlokih, ki nam še sledijo. Se je pa tekom obravnave teh dokumentov na seji matičnega delovnega telesa izkazalo za nujno, da vsaj predstavniki ljudstva, če ne že ljudstvo samo, pridobi na vpogled vse dokumente, s katerimi razpolaga naša vlada v zvezi s tem.

Tu mislim predvsem na osnovne podatke o poslovanju NLB in NKBM in o simulacijah lastniških sprememb, na podlagi katerih bi lahko v naši poslanski skupini ocenili, da so zagotovila Vlade v smeri zaščite slovenskih podjetij, to je dolžnikov do bank, da le-ta ne bodo prišla v lastništvo potencialno novega lastnika banke, dovolj zadostna.

Namreč, vse bolj se v javnosti pojavljajo morda utemeljeni pomisleki, da predvidena dokapitalizacija lahko privede do razvrednotenja državnega premoženja. Na slednje opozarjajo tudi najeminentnejši strokovnjaki, zato se nam upravičeno porajajo pomisleki o drugem sklopu razprodaje državnega premoženja, kot pravi opozicija, pod mizo.

Po drugi strani pa v Poslanski skupini DeSUS razumemo, da Vlada vseh podatkov ne more razkriti. Če je namreč prej izražena bojazen o razprodaji državnega premoženja neupravičena, je povsem smiselno, da se Vlada pogaja in pogovarja za zaprtimi vrati, saj je le tako moč pričakovati uspešne dogovore.

Zaradi navedenega naša poslanska skupina v tem trenutku ne more zavzeti jasnega stališča o podpori tem aktom, temveč se bomo odločili po opravljeni razpravi v tej dvorani in po dodatnih informacijah, ki nam jih bodo posredovali predstavniki Vlade.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Še enkrat vsem prav lep pozdrav!

Naša koalicijska zaveza za sanacijo slovenskega bančnega sistema je jasna, naj navedem samo en stavek: "Ustvarili bomo pogoje za odpravo kreditnega krča in terjali odgovornost za slabo poslovanje bank." Kar zadeva terjanje odgovornosti, se prve poteze že kažejo, saj, na primer, na nedavni skupščini Nove Kreditne banke Maribor nekateri najodgovornejši gospodje niso dobili razrešnice za poslovanje v letu 2011. Poleg mnogih

problematičnih zadev na javnofinančnem, gospodarskem, socialnem in vseh drugih področjih je ta koalicija torej dobila v naročje tudi sanacijo slovenskega bančnega sistema.

Kot rečeno, nekatere aktivnosti že tečejo. Tu bi rad izrazil pričakovanje, da bo čim prej zaključen skrben pregled Nove Ljubljanske banke, ki je v teku. Ta bo šele pokazal, koliko slabih terjatev, nelikvidnih naložb in tako dalje banka sploh ima. Logično je, da država, ki je večinska lastnica, mora natančno vedeti, kakšne so razmere v banki; teh podatkov ta trenutek nimamo.

Banke v Sloveniji so v svojih bilancah akumulirale precej slabih kreditov, zaradi katerih so se znašle v tako imenovanem kreditnem krču. Kreditna aktivnost v Sloveniji je zastala. Tako Nova Ljubljanska banka in Nova Kreditna banka Maribor že najmanj tri leta ne opravljata svojega osnovnega poslanstva – finančnega servisiranja slovenskega gospodarstva. Seveda pa je treba na tem mestu spomniti tudi, kaj govorijo nekateri bančniki. V Sloveniji imamo, hvala bogu, tudi nekaj dobrih bančnikov, čeprav jih prej opazijo tuje banke kot domače. Pravijo, da ni res, da bi vse banke imele tako imenovani kreditni krč in da je resnica tudi ta, da s strani gospodarstva ni povpraševanja po kreditih, kar pomeni, da je problem tudi na strani gospodarstva.

Cilji predloga zakona, ki mu Poslanska skupina Nove Slovenije izreka podporo, so naslednji: omogočiti, da bodo skladno s priporočili regulatorja, Evropske banke agencije, sistemsko pomembne banke dosegale najmanj 9-odstotno kapitalsko ustreznost, merjeno z najbolj kakovostnim temeljnim kapitalom. Ker se je finančna moč lastnikov bank pomembno zmanjšala in so zato dokapitalizacije s strani lastnikov bistveno otežene, omogočiti bankam alternativno možnost za povečanje kapitala – in priporočajo izdajo popularno imenovanih CoCo obveznic. Zagotoviti kapitalsko ustreznost bančnega sistema, ki je ključna za vzdrževanje primerne ratinga države. Predlagani zakon ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet.

Zaostrene gospodarske in finančne razmere so razkrile nezadostno kapitalsko ustreznost bank v evropskem oziroma kar svetovnem merilu. Ker se je finančna moč lastnikov bank pomembno zmanjšala in so posledice dokapitalizacije s strani lastnikov bistveno otežene, regulatorji po celem svetu kot alternativno možnost za povečanje kapitala priporočajo izdajo CoCo obveznic, convertible bonds. Tovrstne bančne instrumente regulatorji vključno z Evropsko bančno agencijo upoštevajo kot najkvalitetnejšo obliko temeljnega kapitala CoreTier 1.

Kolegice in kolegi, Želim pa opozoriti na nekaj dejstev, ko govorimo o sanaciji slovenskega bančnega sistema. Današnja razprava, današnja debata pa verjetno tudi prihodnje, gotovo ne morejo in ne smejo biti

enake razpravam nekega povprečnega zakona, čeprav so vsi izjemno pomembni. S tem zakonom ne prodajajo ne Nove Ljubljanske banke ne Nove Kreditne banke Maribor, kot se v zadnjih dneh velikokrat demagoško in zelo goreče govori oziroma politizira. Ko bomo in če bomo kar koli prodajali, kar je v državni lasti, pa se itak, kolegice in kolegi, ne bomo mogli poenotiti glede cene, saj nobena ne bo prava in dobra.

Kar se tiče stališč Nove Slovenije oziroma politike Nove Slovenije, je treba slabe naložbe prodati takoj. To sugerirajo tudi nekateri pomembni slovenski bančniki, ki sem jih prej že omenjal. Kolegice in kolegi! Debata o sanaciji bank mora biti vredna parlamentarnega nivoja debate, ne pa tržniške debate in gostilniške debate. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: In še v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Spoštovane gospe in gospodje!

Ali je res prav, da z nekim novim finančnim instrumentom, danes že večkrat omenjeno CoCo obveznico, prodamo našo največjo banko? V Pozitivni Sloveniji ostro nasprotujemo takšnemu načinu razpolaganja z našim premoženjem.

Koalicija z novelo zakona uvaža nov finančni instrument, tako imenovane CoCo obveznice, ki jih v določenem trenutku spremenimo v kapitalski delež. Vse to bi morda v Pozitivni Sloveniji še lahko sprejeli in zakon celo podprli, če se ne bi izkazalo, da Vlada nima nobenih odgovorov in da ne ve niti tega, koliko obveznic naj bi država odkupila, pa tudi ne, kako bo to vplivalo na proračunski primanjkljaj. "Ne vem. O tem ne morem govoriti. Ne vem, ker gre za začasne rešitve. O teh podatkih ne morem govoriti." To so bili skoraj edini odgovori, ki smo jih dobili na odboru za finance s strani državnega sekretarja. Obravnava predloga novele Zakona o bančništvu na parlamentarnem Odboru za finance in monetarno politiko, sem že večkrat povedala, je spominjala na pravo kriminalko. Izkazalo se je namreč, da želi Vlada pod mizo spremeniti lastniško strukturo banke oziroma dobiti biankomenico za prodajo največje slovenske banke, pri čemer se ne ve niti komu, niti kako, niti po kakšni ceni bi jo prodajali.

Gospod minister, pošteno bi bilo, da bi nam povedali in ne, da smo na samem odboru ugotovili, da v bistvu ta trenutek, ko se obveznice konvertirajo v kapitalski delež, že obstaja, in da bo drug partner v banki svoje CoCo obveznice takoj spremenil v kapital in seveda s tem povečal svoj delež, delež Republike Slovenije pa se bo zmanjšal. Logično in ne more biti drugače! Da boste na takšen način spremenili lastniško strukturo naše banke, je nedopustno. Prodali jo boste pod mizo.

Spoštovane kolegice in kolegi iz koalicije, in za vas je to in takšen način sprejemljivo!

Kolegica in kolegi iz Slovenske ljudske stranke, na željo vašega predsednika gospoda Žerjave je bila julija 2010 sklicana nujna seja odbora za finance na temo prodaje NLB, kjer je povedal: "V zadnjem času, predvsem v prejšnjem tednu in tudi v tem tednu, se je iz medijev dalo razbrati, da se ponovno nekaj dogaja na področju lastniškega prestrukturiranja banke, da temu tako rečem, naše najpomembnejše in največje banke NLB. In ker je to zagotovo zelo zelo pomembna tema, strateška tema, smo se v Slovenski ljudski stranki odločili in dali zahtevek za sklic nujne seje. Mi smo v Slovenski ljudski stranki proti, da pride do prodaje. Namreč, ta banka po naši oceni mora ostati v večinski lasti slovenska." In kaj se danes dogaja? Kje ste danes z vašimi velikimi besedami? Spet ena izmed tistih vaših, že znanih populističnih: ko sem poslanec, govorim eno, ko sem minister ali koalicijski poslanec delam drugo.

Spoštovane gospe in gospodje, v Pozitivni Sloveniji nikakor ne moremo pristati na to, da z našim skupnim premoženjem ravnate tako neodgovorno in temu ostro nasprotujemo. Protestiramo proti takšnemu načinu razprodaje naše banke.

Ob tem ko ne daste nobenega odgovora, niti tega nam ne poveste, ali bo ta vaš manevar rešil naše banke, si lahko mislimo samo dvoje: ali ne veste, kaj delate, ali pa namenoma določene stvari nočete povedati. Oboje je za našo državo zelo slabo. Vlada bi morala že takoj ob nastopu mandata izdelati strategijo upravljanja s kapitalskimi naložbami, ne pa, da še vedno čakate s pripravo.

Gospe in gospodje, očitno se ne zavedate, da države niste dobili v last, temveč v začasno upravljanje in da morate z njo upravljati v interesu vseh državljanov.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

V drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zato zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje bomo opravili danes ali jutri navsezgodaj zjutraj v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TROŠARINAH PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Tudi tukaj dajem besedo za dopolnilno obrazložitev predlogu ministru Šušteršiču.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Spoštovani poslanci in poslanke!

Gre za enostavne, vendar pomembne spremembe zakona, s katerim želimo zagotoviti dodatna sredstva za uravnoteženje javnih financ tako, da premikamo datum dviga trošarine na cigarete, ki je bil predviden za 1. oktobra, že na 1. julij. To se pravi, že s 1. julijem bi se trošarina povečala na 90 evrov, kar je minimalna zahteva na raven trošarin v okviru Evropske unije. S tem želimo seveda še pred turistično sezono, ko je prodaja največja, pridobiti dodatna proračunska sredstva. Hkrati tudi predlagamo s tem zakonom, da se še dvakrat določi še dvojno povišanje trošarin, in sicer 1. oktobra na 94 evrov in 1. januarja na 97 evrov na tisoč kosov cigaret. Primerjave s sosednjimi državami, zlasti tistimi, ki so od nas bogatejše, so pokazale, da so tam drobnoprodajne cene cigaret za evro do dva višje kot v Sloveniji. To se pravi, da je na področju obdavčitve še kar nekaj prostora in je odgovorno od Vlade, da v času uravnoteževanja javnih financ ta prostor izkoriščamo. Hkrati s tem predlagamo tudi spremembo v strukturi obdavčitve oziroma obremenitve s trošarinami, tako da se korakoma povišuje specifična trošarina, to je tisti del celotne trošarine, ki se plačujejo v enakem znesku na vse cigarete, se pravi ne v odstotku cene, in se postopno povišuje s sedanjih 20 na 50 % 1. januarja prihodnje leto. S tem se tudi približujemo razmerjem, ki so bolj običajna drugje v Evropski uniji. Švedska je, recimo, primer države, ki je zelo agresivno poviševala te specifične trošarine, seveda specifični del trošarine.

Predvideni učinki za javne finance so v letošnjem letu dodatni štirje milijoni evrov, v prihodnjem letu dodatnih 8 milijonov evrov v primerjavi s tistim, kar je bilo glede na sedanjo raven in pa že predvideno povišanje v obstoječem zakonu doslej predvideno. Hvala za pozornost.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko.

Poročilo bo predstavila gospa Patricija Šulin.

PATRICIJA ŠULIN (PS SDS): Predsedujoči, hvala za besedo. Pozdrav vsem prisotnim!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 22. nujni seji 12. 6. letos kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada s predlogom za obravnavo in sprejetje po nujnem postopku.

Kolegij predsednika Državnega zbora je na 19. seji 11. 6. letos določil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predloženi zakon proučila z vidika skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter zakonodajno-tehničnega vidika. Služba k predlogu zakona nima vsebinskih pripomb.

K predloženemu zakonu niso bili vloženi amandmaji. Seji odbora so prisostvovali predstavnice in predstavniki Ministrstva za finance in Zakonodajno-pravne službe.

V uvodni dopolnitvi k obrazložitvi členov je državni sekretar na Ministrstvu za finance kot predstavnik predlagatelja zakona podal podrobnejšo predstavitev namena zakona in predlaganih rešitev. V okviru obrazložitve mnenja Zakonodajno-pravne službe je njena predstavnica povedala, da je obrazložitev potrebe po predhodnih obdobjih pri spreminjanju trošarin skromna, saj bi morali biti predstavljeni tudi razlogi za prehodna obdobja.

V razpravi so nekateri člani odbora poudarili, da je problematična sprememba oziroma zvišanje predvsem specifičnih trošarin, saj naj bi se po njihovem mnenju manj podražile prav najdražje cigarete. Člane odbora so zanimali tako razlogi za dvig trošarine kot tudi ocena vpliva na prihodke v proračun. Vlada predstavnica je povedala, da bodo prihodki v proračun glede na ocene večji, kot bi bili ob nespremenjeni specifični trošarini, saj se pogoji na trgih spremenijo in so zavezanci tisti, ki vplivajo na drobnoprodajne cene. Prav tako je dejstvo, da so drobnoprodajne cene cigaret nestabilne, če so splošne trošarine visoke. Iz izračunov izhaja, da bi se lahko ob 20 % specifični trošarini dražje cigarete pocenile, kar bi negativno vplivalo na dohodke v proračun. Zato je potrebno postopno zviševanje specifičnih trošarin, saj ne povzroča takšnega nihanja cen cigaret in omili tveganja.

Po krajši razpravi k predlogu zakona na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji, zato Odbor za finance in monetarno politiko Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah sprejme v predloženem besedilu.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, gospod minister s sodelavko, kolegice in kolegi!

S 1. členom predloga zakona se predlaga zvišanje trošarine za cigarete. S predlaganim zvišanjem trošarine na 90 evrov za tisoč kosov bo Slovenija že predhodno, torej že 1. julija 2012, dosegla ciljni znesek trošarine za cigarete, ki ga tobačna direktiva določa kot tisti minimum, ki ga morajo države članice doseči s 1. januarjem 2014. Z novelo zakona se predlaga tudi nadaljnje postopno zviševanje trošarine, tako da bo 1. oktobra 2012 dosegla 94 evrov, 1. januarja 2013 97 evrov za tisoč kosov cigaret.

S prvim odstavkom 1. člena pa se spreminja tudi specifična trošarina. Predlaga se postopno zviševanje specifične trošarine tako, da bo januarja 2013 dosegal 50 % od skupne

davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene. Specifična trošarina je eden od parametrov, ki jih določa že tobačna direktiva, in sicer v razponu od 5 do 76,5 % od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene. Z letom 2014 pa tobačna direktiva spodnjo mejo specifične trošarine dviguje na 7,5 %. Po proučitvi strukture trošarine predlagatelj zakona ugotavlja, da druge države članice povečujejo delež specifične trošarine, to se pravi fiksni znesek na vse vrste cigaret, na račun proporcionalne trošarine – plačuje se v odstotku od drobnoprodajne cene posamezne vrste cigaret. Na ta način se doseže približevanje obdavčitve cigaret iz različnih cenovnih kategorij.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov predlaganim rešitvam povišanja nominalne trošarine ne nasprotujemo, ker je dvig trošarin zmeren in ne bo povzročil previsokih cen cigaret. Zaradi navedenega Slovenija ohranja konkurenčno trošarinsko politiko obdavčenja cigaret. Vendar pa v Poslanski skupini Socialnih demokratov postavljamo pod vprašaj povišanje specifične trošarine, postopno z 20 % na 50 %. Zvišanje specifične trošarine bo namreč porušilo razmerje med cigaretami nižjega in višjega cenovnega razreda. Na primer, razlika v ceni najbolj prodajanih nizkocenovnih cigaret Boss in West v primerjavi z višjecenovnim razredom Marlboro se bo praktično prepolovila. Torej, podražile se bodo bolj cenejše cigarete, ki jih uporabljajo uživalci cigaret z nižjim dohodkom, manj pa cigarete za osebe z višjimi dohodki. Prav tako povišanje specifične trošarine z 20 na 50 % od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene pomeni, da bodo prihodki iz naslova trošarin manjši, kot bi bili brez sprememb specifične trošarine. No, v oceni te posledice se ocene Vlade in strokovnih skupin močno razlikujejo, gre kar za nekaj deset težkih milijonov, ki bi jih naš proračun še kako potreboval.

Ne glede na pomisleke, kot rečeno, ne bomo nasprotovali tem spremembam zakona. Hkrati pa izkoriščam to priložnost, da opozorim Vlado tudi na trošarinsko politiko na področju obdavčitve naftnih derivatov. Hrvaška ima namreč precej nižje cene avtomobilskih goriv kot Slovenija. Zaradi navedenega predlagamo Vladi, da vsaj za poletne mesece prilagodi trošarinsko politiko, na podlagi katere bi turisti in avtoprevozniki ter ostali tranzitni promet lahko v Sloveniji kupovali gorivo in s tem povečali prihodke državnega proračuna.

Če tako radi znižujemo odhodke predvsem na račun tistih, ki najtežje to prenesejo, pa jih še povečujemo na načine, ki so najmanj boleči. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste gospod Bojan Starman.

BOJAN STARMAN (PS DL): Še enkrat lep pozdrav!

Poslanci Državlanske liste bomo predlog zakona, ki predvideva povišanje trošarin in s tem dvig cen cigaret, z veseljem podprli, sam sem pa malo v dilemi, ker sem pač kadilec.

Direktiva prinaša to zahtevo, mi skrajšujemo čas in s tem pomagamo našemu proračunu, da bo pridobil nekaj dodatnih milijonov evrov. Seveda sem vesel, da vsi to podpiramo, vsi smo za, saj je kajenje škodljivo zdravju in tako naprej.

Pravijo, da kadilci umiramo mlajši, se pravi, manj stanemo v času starosti, manj je pokojninskih dajatev za nas in še kakšno pozitivno stvar bi mogoče našli, tako da ni sama škoda, kot smo v zadnjem času preganjani na vseh koncih. Vendar pa, taka je situacija v svetu in taka bo pri nas in tudi jaz bom na koncu podprl to spremembo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Janez Ribič.

Ne vem, ali ste vse poslanske skupine izbirale nastopajoče po kriteriju, ali so kadilci ali ne...

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Spoštovani, lepo pozdravljeni! Sem eden od nekadilcev.

Med cilje in načela za nujne spremembe Zakona o trošarinah je Vlada kot predlagateljica zapisala: "Osnovni namen predlagane rešitve je zagotoviti dodatna sredstva v državni proračun, hkrati pa predlagana rešitev zagotavlja višjo raven varovanja človekovega zdravja."

V imenu poslancev Slovenske ljudske stranke lahko zatrdim, da sta to tudi glavna razloga, zakaj bomo ta predlog zakona podprli. V Slovenski ljudski stranki imamo tudi v svojem programu zapisano, da bomo višje obdavčili luksuz, v katerega zagotovo sodijo tudi cigarete. Kljub temu pa bi želeli slišati od ministra za finance, ali lahko zagotovi, da učinek zakona ne bo ravno nasproten, kar se tiče fiskalnega učinka, kot trdijo nekateri v mnenjih, ki menijo, da zaradi upada prodaje ne bo višjega priliva v proračun. Brez dvoma pa bo zakon učinkoval na zmanjšanje porabe cigaret in s tem seveda prispeval k izboljšanju zdravja prebivalcev.

Zaskrbnjuje je dejstvo, ki je bilo objavljeno v nedavni raziskavi, da kadi vse več mladih, kljub boljši informiranosti in ozaveščenju javnosti o škodljivosti kajenja. Višje cene tobaka kot posledica zvišanja trošarin bodo zagotovo pozitivne vpliva na manjšo porabo, še posebej pri mladih, kar bo vplivalo na zdravje ljudi. Torej ima ta predlog še dodaten posreden učinek na varčevanje v zdravstveni blagajni.

Nikakor ni popularno podpirati zvišanja davkov v primeru zvišanja trošarin na cigarete pa smo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke prepričani, da bomo vsi poslanci in

poslanke z veseljem pritisnili na tipko in glasovali za zakon. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Gospa Marija Plevčak v imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev.

Prosim.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Že takoj na začetku naj povem, da bo Poslanska skupina DeSUS predlog zakona, ki predvideva povišanje trošarine na cigarete, podprla. S predlogom novele se namreč pospešuje načrtovano zviševanje trošarin za cigarete, tako da se podražitev cigaret obeta že s 1. julijem namesto v oktobru. Prav tako je predvideno, da se bodo trošarine postopno zviševale še naprej.

V skladu z evropsko direktivo Evropske unije morajo članice najpozneje do 1. januarja 2014 doseči minimalne trošarine za cigarete v višini 90 evrov za tisoč kosov. Po veljavnem zakonu bi Slovenija ta znesek dosegla letošnjega 1. oktobra, vendar pa Vlada zdaj predlaga prestavitev tega datuma na 1. julij. Predlog nove zakona o trošarinah poleg tega predvideva nadaljnje postopno zviševanje trošarine, in sicer na 94 evrov za tisoč cigaret, to je za kilogram cigaret, s 1. oktobrom, ter na 97 s 1. januarjem 2013. Od zvišanja trošarin si Vlada obeta v letošnjem letu dodatne 4 milijone evrov proračunskih prihodkov ter še 8 milijonov v letu 2013.

V Poslanski skupini DeSUS sicer načeloma ne pritrujemo predlogom zakonov, ki predstavljajo legitimno sredstvo, da država državljanu pobira večje davščine, sploh pa v času, s katerim se soočamo danes, ko se število brezposelnih zvišuje, ko je že dodobra načeta življenjska eksistenca mnogih. Tudi trošarine namreč predstavljajo enega izmed davčnih bremen. Gre za davek na promet in blago. Vendar pa menimo, da dvig tega dela trošarin ne predstavlja neke splošne davčne obremenitve. Upoštevati moramo namreč dejstvo, da ti produkti zagotovo ne sodijo v košarico osnovnih življenjskih potrebščin, temveč predstavljajo, lahko mirno rečemo, luksuzno dobrino. Zaradi tega bomo zakon podprli.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Gospa Jožef Horvat v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije. Prosim.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani kadilke in kadilci!

Osnovni razlog za noveliranje zakona o trošarinah je usklajitev zakonodaje na področju trošarin s pravnim redom Evropske unije. Tako

imenovana tobačna direktiva določa kot minimalno trošarino 90 evrov za tisoč kosov prodanih cigaret. Ta cilj so države članice dolžne izpolniti in ga vnesti v nacionalne zakonodaje do 1. januarja 2014. Slovenija z zvišanjem trošarin na cigarete izpolnjuje obveznosti iz evropske direktive.

Drugi razlog za to prvo in nato nadaljnja postopna zvišanja trošarin za cigarete je javnofinančni vidik. Pri upočasneni gospodarski rasti se iz naslova zvišanja trošarin pričakuje pomemben povečan priliv v državni proračun. Za leto 2012 se pričakuje iz tega naslova dodatni proračunski prihodki v višini 4 milijone evrov, v letu 2013 pa 8 milijonov evrov.

Kot tretji in zelo pomemben vidik, ki ga država zasleduje z zvišanjem trošarin, pa je zdravstveni vidik. Zvišanje trošarin po dosedanjih izkušnjah in statistikah učinkuje na zmanjševanje kajenja. Kajenje je vzrok mnogim srčnim boleznim, kroničnim pljučnim boleznim in pljučnemu raku. V svetovnem merilu je kajenje tobaka drugi največji vzrok smrti. Kadilci pa ne škodijo le sami sebi, temveč tudi ljudem okoli sebe, ki vdihujejo mešanice plinov in delcev, ki sestavljajo dim iz goreče cigarete in izdihanega tobačnega dima kadilcev. Pasivno kajenje pa ravno tako povzroča tveganje za nastanek srčnih bolezni in pljučnega raka pri nekadilcih. Zdravljenje teh bolezni je povezano z visokimi stroški in prav je, da v proračun več prispevajo tisti, ki so z nezdravim načinom življenja, to je s kajenjem, soprispevali k nastanku bolezni.

Človekovo zdravje in čisto okolje sta najpomembnejša dejavnika pri urejanju sistema trošarin. Ker imajo višje trošarine na tobačne izdelke za posledico zmanjševanja negativnih učinkov in zmanjševanju uporabe izdelkov, ki te učinke povzročajo, je to vsekakor pozitivna posledica višjih trošarin.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije bomo za to novelo Zakona o trošarinah podprli, čas pa bo pokazal, če so stopnje trošarine res optimalne. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Alojzij Potočnik v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALOJZIJ POTOČNIK (PS PS): Hvala. Spoštovani!

Najprej številke, da pritrdim gospodu Starmanu. V letu 2007 je bilo po anketni raziskavi EHIS zabeleženo, da v Sloveniji kadi 24,9 % prebivalcev, starih 15 let in več. Po uvedbi prepovedi kajenja v vseh zaprtih javnih in delovnih prostorih avgusta 2007 je bil zaznan manjši upad kadilcev. Maja 2011 je Evrobarometer objavil raziskavo, iz katere je razvidno, da v Sloveniji kadi nekaj več kot četrtina, natančno 26 % prebivalcev, starih 15 let in več. Iz obeh analiz torej ugotovimo, da je delež kadilcev stabiliziran okrog 25 % prebivalcev, starih 15 ali več let. Torej,

spoštovani! V Sloveniji kadi kar 458 tisoč prebivalcev. Do tega trenutka v tem dnevu je bilo že ugasnjenih okoli 3 milijone cigaret, najmanj še toliko jih bo prižganih do konca dneva. Skupaj pokadimo v Sloveniji na dan 6 milijonov 500 tisoč cigaret. To so podatki Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije.

Vlada poudarja, da so razlogi za spremembo zakona zdravstveni in javnofinančni in seveda posledica harmonizacije z direktivami Evropske unije. Zgolj z vidika zagotavljanja dodatnih sredstev v državni proračun državljanke in državljani kadimo bistveno premalo in kadimo bistveno prepočasi.

Mimogrede, prvi, ki se je pritoževal nad trošarinami, je bil Martin Krpan: "Dajte mi pismo," je dejal, "ki bo veljavno pred vsako gosposko, da bom brez skrbi nosil angleško sol po svetu." Minister Gregor pa nič. To nam je znano.

Možnosti za povečanje davčnih obremenitev so skrajno omejene, še posebej ob negativni gospodarski rasti, težavami z zaposlitvijo. V proračunski razpravi smo v Pozitivni Sloveniji za možne blažilce predlagali prav posredne davke. Soočeni smo – in če je to izraz krize, potem recesije ni konec – z izrazito nizko sposobnostjo ustvarjanja javnofinančnih prihodkov. Trošarine so sicer tako teoretično kot praktično med zanesljivejšimi vrstami davščin. Stroški njihovega pobiranja so sorazmerno nizki, učinki takojšnji in visoko predvidljivi. Nizki finančni učinki, ki jih predvideva predlagatelj tega zakona, temeljijo na predpostavki, da se bodo količine prodanih cigaret znižale v povprečju za 3 % letno glede na leto 2011. Res je tudi, da sprememba zakona preferira oziroma postavlja v ugodnejši položaj dražje cigarete. Na Odboru za finance smo to nepotrebno anomalijo skušali z amandmajem odpraviti, a skupaj s kolegi iz SD, žal, nismo uspeli.

Na koncu za tiste, ki še spremljate izvrševanje koalicijske pogodbe. O trošarinah govori poglavje 2.7, ki nosi zelo pomenljiv naslov: Znižanje trošarin. Ne trošarine, znižanje trošarin! Toliko o razmerju med besedami in dejanji. Vse, skratka, ni predvidljivo.

Poslanska skupina Pozitivne Slovenije bo v skladu s svojim programom predlog zakona z veliko verjetnostjo podprla, bolj iz zdravstvenih kot javnofinančnih razlogov, ki niso povsem prepričljivi. Hvala.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospa Patricija Šulin v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

PATRICIJA ŠULIN (PS SDS): Predsedujoči, hvala za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem prisotnim!

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah predlaga spremembo



trošarin za cigarete. Tobačna direktiva določa minimalni znesek trošarine za cigarete, ki ga morajo države članice doseči 1. januarja 2014. Cene cigaret v Sloveniji so med nižjimi v Evropi, stroški zdravljenja bolezni, povezanih s kajenjem, presegajo trošarinske prihodke od prodaje cigaret. S spremembo 51. člena veljavnega zakona se predlaga dodatno postopno zvišanje trošarine za cigarete. Tako bo Slovenija 1. januarja prihodnje leto dosegla ciljni znesek trošarine za cigarete, ki ga tobačna direktiva določa kot minimum. Novela zakona določa še nadaljnja zvišanja trošarine za cigarete, in sicer 1. oktobra letos na 94 evrov in 1. januarja 2013 na 97 evrov za tisoč kosov.

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke bo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah podprla, saj se tudi zaveda, da je kajenje še vedno pereč družbeni problem in da je cilj zakona tudi zmanjšati odstotek kadiccev, saj so raziskave pokazale, da visoka cena tobačnih izdelkov vpliva na zmanjševanje odstotka kadiccev.

Ker sem sama nekadilka, kadicce pozivam, predvsem te, ki ste prisotni v tej dvorani, da se zamislite nad svojim početjem. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni mogoče vlagati.

Zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 6. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA – PREDLOG ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POSLANSKIH, SKRAJŠANI POSTOPEK.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina šestih poslancev s prvopodpisanim dr. Gregorjem Virantom.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona dr. Gregorju Virantu.

DR. GREGOR VIRANT (PS DL): Hvala lepa. Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci!

Mislím, da vsebino predloga vsi dobro poznate. Rad bi rekel sledeče.

Mislím, da imamo danes odlično priložnost, vrhunsko priložnost, da iz te hiše pošljemo neko pozitivno sporočilo; sporočilo, da

smo sposobni soglasno, složno zarezati tudi v lastne pravice, tako kot se je krčila poraba na številnih področjih javnega sektorja, da poslanci pri tem nismo izjema. Res je, da smo si že znižali plače v okviru Zakona o uravnoteženju javnih financ, vendar je tudi danes to pomemben korak.

Že na seji Mandatno-volilne komisije sem rekel, da s tem milijonom in pol, za kolikor gre, mi ne bomo rešili države, ne bomo rešili državnega proračuna, je pa to pomembno sporočilo. Glejte, če vi gledate, kako so se posamezne pravice v okviru Zakona o uravnoteženju javnih financ skrčile, nižale, boste videli, da je pravzaprav pravica, ki se najbolj krči v okviru varčevanja, v okviru znižanja javne porabe ravno pravica do poslanskega nadomestila. Ta se v povprečju znižuje za približno 50 %, če vzamemo ponderirano. Takoj na drugem mestu v Zakonu o uravnoteženju javnih financ so finančne pravice cerkva, te se znižujejo za 20 %, potem pa kar nekaj časa nič in potem pridemo, recimo, do znižanj okrog 5 % efektivno, kolikor se znižuje plača v javnem sektorju, okrog 7,5 % efektivno, toliko se znižujejo porodniška nadomestila, spet če gledamo, da se znižujejo samo v zadnjih 9 mesecih, in to je nek pravičen in logičen red zniževanja javne porabe.

Kolegi iz opozicije imate v bistvu dve možnosti: ali se nam pri tem pridružite, da to sporočilo pošljemo skupaj, ali pa se odločite, da boste spuščali ogenj in žveplo in negativno energijo na predlagatelje, ampak to bo šlo na vaš račun ne na naš.

Pred nami je zelo lep vikend, sončen in verjemite mi, da boste bolj zadovoljni in bo lepši vikend, če boste danes skupaj z nami ta zakon podprli.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa za uvodno predstavitev.

Predlog zakona je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici gospe Sonji Ramšak.

Prosim.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav tako vam, ministru, kolegicam in kolegom!

Mandatno-volilna komisija je na prvem in drugem nadaljevanju 4. seje dne 12. 6. 2012 kot matično delovno telo obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po skrajšanem postopku predložila skupina poslancev s prvopodpisanim dr. Gregorjem Virantom. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 17. seji dne 4. 6. 2012 sklenil, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku.

Predstavnik predlagateljev predloga zakona je v dopolnitvi obrazložitvi na seji poudaril, da poslanci v okviru tega predloga

zakona odločamo o posegu v lastne pravice in privilegije, kar sicer ni prijetno opravilo, vendar v zameno za to prispevamo k večjemu ugledu in verodostojnosti institucije in poslanske funkcije.

Predlog zakona prinaša naslednje bistvene rešitve: skrajšuje čas prejemanja poslanskega nadomestila po prenehanju funkcije, in sicer z enega leta na 6 mesecev z možnostjo podaljšanja zaradi zaporednih mandatov, znižuje osnovo za odmero nadomestila s sedanjih 100 % plače na 80 % plače, pravica do nadomestila se lahko podaljša do izpolnitve pogoja za upokojitev, vendar najdlje še za 6 mesecev in ne kot doslej 1 leto. Dodatni zaslužki iz kakršnega koli naslova se od nadomestila odštevajo, kar je novost predlagane rešitve, predlagan je natančnejši postopek priznavanja te pravice, ki je pogojena s tem, da prosilec predloži tudi dokazilo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev pravice oziroma da nezmožnost vrnitve v svojo prejšnjo službo tudi izkaže.

Predlog se nanaša tudi na poslance, ki že prejemale nadomestilo in zanje predvideva milejšo rešitev glede omejitve trajanja pravice, in sicer je ta omejena na 8 mesecev.

Prihranek kot posledica predlaganih sprememb, tako kot je že gospod Virant dejal, znaša okoli 1,3 do 1,5 milijona evrov, kar sicer ne bo bistveno prispevalo k izboljšanju trenutne finančno-gospodarske situacije, je pa seveda pomemben ukrep na simbolni ravni, ko se na vseh segmentih znižuje javna poraba.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je povedala, da je Zakonodajno-pravna služba v svojem pisnem mnenju oblikovala dve načelni pripombi.

Prva pripomba se nanaša na načela enakosti pri urejanju pravice do nadomestila po prenehanju funkcije. To načelo zahteva, da se bistveno enaki položaji urejajo na enak način, kar pomeni, da bi se predlagane spremembe glede pravice do nadomestila po prenehanju mandata morale po vzoru funkcije poslanca odraziti tudi pri vseh drugih funkcionarjih, ki jim pravica do nadomestila pripada na enak način kot poslancem. Izpostavila je zahtevo po enakovrednem, primerljivem ter hkrati tudi pravnosistemsko enotnem določanju pravic po prenehanju mandata za vse funkcionarje, ki jim te pravice pripadajo.

Drugo načelo, opozorilo se nanaša na veljavnost zakona in na dopustnost posega v pridobljene pravice. Predlog zakona se nanaša tudi na poslance, ki so pravico že pridobili, pri čemer gre za poseg v pridobljene pravice z veljavnostjo za naprej, kar se v teoriji označuje kot tako imenovana neprava retroaktivnost, ki jo varuje načelo zaupanja v pravo. Iz judikature Ustavnega sodišča izhaja, da sta temeljna kriterija za morebiten poseg v pridobljene pravice nujnost in sorazmernost, pri čemer je vsebinsko ključna sorazmernost, ki ima posebno težo in jo je Ustavno sodišče že opredelilo kot dopustnost takih posegov, ki niso prekomerni.

Ustavno sodišče je v številnih primerih že odločalo o posegih v pridobljene pravice, pri tem pa kot bistveno šteje, da ima zakonodajalec argumente, ki utemeljujejo poseg v pridobljene pravice, da so ti argumenti ustavnopravno relevantni in da so zavarovane dobrine tako močne, da pretehtajo poseg v pridobljene pravice. Temu je treba dodati še, da sta pri presoji zelo pomembni še relevantna predvidljivost sprememb in pa ustrezna prehodna ureditev.

K besedilu predloga zakona Zakonodajno-pravna služba ni imela posebnih pripomb, razen predloga dopolnitve 4. člena, ki bi prispevala k večji določenosti besedila.

V razpravi o posameznih členih predloga zakona je večina poslanskih skupin napovedala podporo predlogu zakona, nepodporo predlogu zakona je izrazila Poslanska skupina Pozitivne Slovenije in ob tem poudarila, da v postopku usklajevanja njihovi predlogi niso bili upoštevani. Poslanska skupina Pozitivna Slovenija pristaja na 6-mesečno omejitev pravice do poslanskega nadomestila ne pa na ostale predlagane rešitve. Člani komisije iz vrst koalicijskih poslanskih skupin so menili, da je rešitev, po kateri sta višina in čas trajanja nadomestila vezana na preteklo delo poslanca, primerna.

Mandatno-volična komisija meni, da je na podlagi osmega odstavka 131. člena Poslovnika na predlog Riharda Branislja sprejela tudi določene amandmaje in pa seveda priporočilo Vladi, da enake omejitve pri pravicah...

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Prosim, da zaključite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS):... ostalih funkcionarjev čim prej tudi sprejme. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospa Kristina Valenčič v imenu Poslanske skupine Državljanke liste.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani podpredsednik, poslanke, poslanci!

V zadnjih dvajsetih letih je bilo v zakonodajno proceduro vloženih že nekaj pobud za spremembo pravic poslanca in ostalih funkcionarjev, ki pa žal niso bile sprejete. Velja omeniti, da je Ustavno sodišče že razveljavilo 39. člen Zakona o poslancih, ki je določal ugodnejše pogoje za poslance pri pridobivanju in uveljavljanju pravice do pokojnine z utemeljitvijo, da morajo biti pravice najvišjih nosilcev državne oblasti v razumnem sorazmerju s pravicami, ki jih država zagotavlja drugim državljanom. Tudi Zveza svobodnih sindikatov Slovenije je že septembra 2009 posredovala predlog Vladi, da pripravi spremembe Zakona o

poslancih v smeri spoštovanja in uskladitve z določbami Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti. Sindikati ugotavljajo, da imamo v Sloveniji dve kategoriji brezposelnih oseb: nekdanje poslance in funkcionarje na eni strani, na drugi strani pa državljanke in državljane Republike Slovenije, ki so brez svoje krivde ostali brez zaposlitve, s strani Zavoda republike za zaposlovanje pa prejemajo denarno nadomestilo za čas brezposelnosti. Opozarjajo na nedopustno neenako obravnavanje teh dveh kategorij brezposelnih oseb, in to kljub popolnemu enakemu dejanskemu stanju. Torej, vsi so brez zaposlitve in imajo status brezposelne osebe.

V času finančne krize in zategovanja pravic na vseh področjih je seveda jasno, da moramo svoj delež prispevati tudi poslanci. Dejstvo je, da si poslanci oziroma politiki prav zaradi opravljanja poslanske funkcije oziroma političnega udejstvovanja težje najdemo ponovno zaposlitev. Kolikor je za nami več mandator zapored, je izguba profesionalnega stika z nekdanjim delovnim okoljem še toliko večja. Dejstvo je pa tudi, in tako se kaže tudi v praksi, da sedanja ureditev prejemanja nadomestila spodbuja bivše poslance, da eno leto ne iščejo službe in raje prejemajo enoletno poslansko nadomestilo v višini plače, ki so jo prejeli v času opravljanja poslanske funkcije. Zato se najbrž vsi strinjamo, da so spremembe še kako potrebne.

Spremembe oziroma rešitve, ki jih predlog zakona prinaša so usmerjene v racionalno porabo proračunskih sredstev, saj krajšamo čas prejemanja nadomestila, nižamo višino nadomestila in ukinjamo pravico do prejema regresa za letni dopust. Poslanke in poslanci Državlanske liste čutimo dolžnost, da tudi sami delimo breme finančne krize in prilagodimo raven naših ugodnosti glede na finančne zmožnosti državne blagajne.

Glede morebitne ustavne spornosti posameznih določil pa tole v razmislek: s sprejetjem Zakona o uravnoteženju javnih financ smo znižali tudi tako imenovana porodniška nadomestila, pa regres in plače javnih uslužbencev. Tudi nekateri pravni strokovnjaki, na primer dr. Rajko Pirnat meni, da gre za hud poseg, ki pa je še razumen, saj gre za skrajšanje prejemanja nadomestila in ne za nižanje za nazaj. Kar pomeni, da poslancu preteklega mandata ne bo treba vrniti niti evra. Glede na hudo javnofinančno stisko bi zato težko utemeljili, da gre za neustavnost. Poleg tega pravica do nadomestila ni ključna človekova pravica, temveč je socialna boniteta.

Kot rečeno, trenutne družbene razmere zahtevajo, da sistem javnih financ in raven ugodnosti prilagodimo glede na prihodke naše države. In to tudi v svojih vrstah. Zato bomo poslanke in poslanci Državlanske liste predlog zakona podprli.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Mihael Prevc v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.
Prosim.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Vsebina, o kateri bomo danes razpravljali, je bila v preteklosti že mnogokrat predmet polemičnih razprav. Tudi urediti se je to problematiko že poskušalo, pa nekako ni bilo prave volje, zagnanosti in tudi vztrajnosti. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke upamo in tudi verjamemo, da nam bo tokrat uspelo urediti področje trajanja prejemanja poslanskega nadomestila na višino le-tega. Predlagatelji smo šli skozi vse mogoče variante in se na koncu uskladili, da bi višino nadomestila omejili na 80 % zadnje plače poslanca ter trajanje prejemanja nadomestila na 6 mesecev. Tisti poslanci, ki to funkcijo opravljajo že več mandator, pa imajo za vsak predhodni mandata pravico še do dodatnih treh mesecev prejemanja nadomestila.

Poslanci Ljudske stranke menimo, da res ne moremo enačiti nekoga, ki je poslanec že več mandator, in nekoga, ki je v parlamentu sedel kot nadomestni poslanec samo nekaj mesecev. Če želimo ohraniti integriteto funkcije poslanca kot izvoljenega predstavnika ljudstva, moramo nujno upoštevati tudi dejstvo, koliko časa je nekdo opravljal to funkcijo in se zaradi tega oddaljil od svoje siceršnje poklicne poti.

Pravičen sistem izplačevanja nadomestil je torej glavnina tega predloga zakona in v Poslanski skupini Ljudske stranke smo zadovoljni, saj so naši predlogi že v prejšnjem mandatu bili skoraj identični.

Namen samega predloga zakona je torej varčevalne in solidarnostne narave. V Poslanski skupini Ljudske stranke menimo, da v trenutku, ko smo z varčevalnimi ukrepi posegli na številna področja, res ni več nobenega razloga, da bi se še kdor koli izgovarjal in ne podprl predlaganih omejitev na področju poslanskih nadomestil. Četudi se nov način prejemanja nadomestila uvaja tudi za tiste, ki ga trenutno prejemajo, kar je kompromisna rešitev v duhu, da vsak prispeva svoj delež k varčevanju, menimo, da ni nobene legitimne podlage, da bi to področje še naprej ostalo nedotaknjeno.

Naj omenim še ureditev, ki smo jo do sedaj pogrešali. Namreč, ko poslanec prejema nadomestilo, se mu od prejetega zneska odštejejo vsi morebitni prihodki, ki bi jih pridobil v času prejemanja nadomestila. Vemo, da so bili primeri, ki so predvsem v javnosti pustil slab vtis in tudi mi poslanci si ne želimo, da bi se takšne zgodbe še dogajale. Ko smo že pri javnosti, poslanci Poslanske skupine Ljudske stranke nikakor ne pričakujemo nekih pohval ali nekega velikega odobravanja s strani javnosti. Zagotovo bo še vedno slišati, da si poslanci znižujemo

premalo, da še tega zmanjšane plačila ne zaslužimo, da bi lahko nadomestila sploh ukinili ali celo, da bi lahko delali prostovoljno. Razumemo tudi takšna stališča, vendar lahko rečemo le, da smo s temi rešitvami povsem primerljivi z ureditvami drugih držav v Evropski skupnosti.

Poslanci Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bomo kot sopodpisniki predloga zakona seveda ta zakon podprli in resnično menimo, da ni nikakršnih razlogov, da tega ne bi storili tudi vsi drugi poslanci. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Franc Jurša v imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Predsedujoči, hvala lepa za besedo. Tudi z moje strani lep pozdrav vsem poslankam in poslancem.

Novelo Zakona o poslancih smo vložili poslanke in poslanci sami z namenom uresničiti predvolilno zavezo, da se preuredi področje pravic funkcionarja po prenehanju mandata. Časi, v katerih smo, in čvrsta zaveza Vlade, da zmanjša javno porabo in konsolidira javne finance, terjajo potezo, s katero bomo pokazali, da smo pripravljeni zarezati tudi pri sebi in dati zgled ne samo javnemu, temveč tudi zasebnemu sektorju. Intence ureditve pravic poslancev po prenehanju mandata so se pojavile tudi že v prejšnjih mandatih. Na to temo je bilo pripravljenih več osnutkov, opravljenih več koalicijskih usklajevanj, vendar nikoli ni prišlo niti do takšne stopnje konsenza, da bi bil predlog vsaj formalno vložen v proceduro. V temu mandatu smo vsaj v koaliciji našli soglasje, da se bonitete poslancev po prenehanju mandata znižajo.

Poslanci prenehajo opravljati poslansko funkcijo zaradi različnih razlogov, nekateri niso ponovno izvoljeni, drugi ne kandidirajo – predčasno prenehanje poslanske funkcije zaradi objektivnih in subjektivnih razlogov je pač. Ob oblikovanju besedila smo navedeno dosledno spoštovali. Prav tako smo vzeli v obzir elemente, da morajo biti pravice poslancev družbeno sprejemljive, da obseg pravic poslancev v globalu nikakor ne sme preseči sedanjega stanja, da morajo biti pravice sorazmerne dolžini mandata in omejitvam iz naslova nezdržljivosti, da morajo biti pravice poslancev v podporo izgradnji kredibilnosti poslanca oziroma samega državnega zbora, da morajo biti pravice poslanca jasno definirane in enake za vse poslance ter da morajo stimulirati poslance, da se po preteku mandata čim prej aktivirajo, uspešno vrnejo v delovno razmerje oziroma v poklicno-podjetniške dejavnosti.

Nasteto je po mnenju Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev primerno vključena v besedilo novele, s katero

se skrajša časovno obdobje prejetanja nadomestila in tudi višina slednjega. Iz tega razloga bo poslanska skupina naše stranke podprla te spremembe in pričakujemo podporo tudi od vseh ostalih poslanskih skupin.

Naj na koncu zgolj opozorim na problematiko vrednotenja funkcije poslanca Državnega zbora Republike Slovenije. Morda s tem predlogom, ki ga sedaj obravnavamo, sami sebi delamo medvedjo uslugo. Populistično mnenje govori zgolj o privilegijih poslancev, nihče pa ne vidi, da naš delavnik presega normiranih 8 ur, da dostikrat delamo ponoči, da so naši vikendi dejansko več ali manj vedno delovni. Skratka, v Poslanski skupini DeSUS menimo, da smo poslanci po prenehanju mandata upravičeni do nadomestila, seveda pod določenimi pogoji, ki jih jasno opredeljuje predlog. Anomalije, kot so pravica do nadomestila poslancu, ki opravlja funkcijo manj kot pol leta, poslancu, ki je v priporu, zaporu, poslancu, ki hkrati prejema še kak drug dodatek, pa so odpravljene.

Kot že rečeno, predlagano rešitev podpiramo, zato bomo glasovali za sprejetje novele Zakona o poslancih. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Mag. Matej Tonin v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Mislim, da ni treba izgubljati dodatnega časa s tem, da predstavljam, kaj ta zakon uvaja, ker so kolegi pred tem že večino stvari poudarili. Bi se pa rad dotaknil nekaj drugih stvari, ki pa se vendar na nek način dotikajo tega zakona.

Razočaran sem, da se, koalicija in opozicija, nismo uspeli dogovoriti glede vsebine tega zakona. Veste, da je bilo več poskusov, da bi ta dogovor vendar dosegli, da je bila prva varianta tega zakona umaknjena iz procedure, pa se kljub temu nismo uspeli dogovoriti. Očitno v Sloveniji še vedno vladajo teorije zarote, ker se v vsakem členu posameznega zakona ali v vsakem zakonu najde nek člen, ki je tako sporen za nekoga, da enostavno ta stvar ne more iti naprej in se nikoli ne moremo dogovoriti. To je slabo, ampak tako pač je.

Kakorkoli obračamo, vsi, ki sedimo v tej dvorani, se najbrž zelo dobro zavedamo, da je poklic poslanca izjemno neugleden in da kar koli poslanci storimo, bomo ta ugled v zelo kratkem času težko dvignili. Sam sem večkrat rekel in bom zdaj še enkrat poudaril: če bi si znižali plače za polovico, bi rekli, da imamo še preveč, če bi si znižali na ničlo, bi tudi rekli, uf, še to je preveč. Če bi tisoč evrov vsak mesec plačevali, da v tej dvorani lahko sedimo, bi mogoče bilo to dovolj, pa še nisem povsem prepričan. Tako pač je. V javnosti se ustvarja vtis, da smo poslanci ultra bogati ljudje. To najbrž občutite tisti, ki imate redne poslanske pisarne ob ponedeljkih,



ko hodijo ljudje k vam in vas prosijo za razne prispevke v zneskih. Seveda, to stvar potencirajo članki in prispevki v medijih. Na primer, eden izmed takih je bil v enem od tiskanih časopisov, kjer so kot poslansko plačo prikazali eno tretjino decembrske in celo januarsko, kot češ, aha, takšna je plača poslanca, in so govorili o bruto zneskih. Normalno, da so bili ljudje zelo razdraženi in jezni, češ, pogledjte barabe, poslance, kakšne visoke plače dobivajo. Vem, da je o teh stvareh neprijetno govoriti, toda za marsikatero stvar smo pa odgovorni tudi sami. Bolj ko se bomo v parlamentu prepirali o pingvinih, slabši bo ugled parlamenta.

Če pogledamo status slovenskih poslancev v evropskem primerjalnem smislu – bila je narejena tudi študija, ko smo pripravljali ta zakon, iz katere boste lahko ugotovili, da je naš status eden izmed najslabših. Občutek med ljudmi je še vedno, da smo dobro plačani ljudje, toda primerjalno s poslanci v Evropi smo pa eni izmed najslabše plačanih poslancev. Slabše plačani so, po podatkih, samo še na Madžarskem in Slovaškem. Ko sem bil nedavno v Bruslju, lahko kot zanimivost povem, sem se pogovarjal s kolegi poslanci iz Bosne in Hercegovine in tudi tam so, na primer, boljše plačani in imajo boljše ugodnosti. Pa da ne bo tega kdo narobe razumel, da zagovarjam in se borim za naše privilegije, kot se v javnosti zelo rado reče, zato je meni zelo blizu rešitev, za katero upam, da jo bomo uvedli v naslednjih spremembah tega zakona o poslancih, to pa je, da bi bile naše plače in naše ugodnosti vezane na uspeh Slovenije.

Kaj hočem povedati? Bolj kot bo uspešna Slovenija, višje bodo tudi naše plače. Recimo, en takšen primer ima, mislim, da Slovaška, kjer so plače slovaških poslancev vezane na gospodarsko rast države. Kar pomeni, da če bi slabo delali in slabo vodili to državo, bi se nam lahko plače znižale za 5%, če bi stvari dobro potekale, bi se nam lahko tudi dvignile. Skratka, to je eden izmed primerov, ki bi lahko zelo učinkovito, tudi v poslanske vrste vnesel neke vrste zdravo nagrajevanje, da uspešneje kot bomo vodili to državo, boljše se bo tudi nam godilo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Mag. Barbara Žgajner Tavš v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.
Prosimo.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS):
Hvala lepa za besedo. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Novela zakona pravzaprav popravlja samo dva člena obstoječega zakona, zato ocenjujem, da ves pomp, ki ga poskušata ustvarjati predsednik Državnega zbora in vladna koalicija okrog tega zakona, niti ni potrebna. Roko na srce, prav je, da se tudi poslanke in

poslanci pridružimo paketu varčevalnih ukrepov, brez pompa, brez političnega marketinga. Prvopodpisani pod ta zakon je predsednik Državnega zbora dr. Gregor Virant, ki je med drugim v obrazložitvi novele zapisal: "Veljavna ureditev ne omogoča učinkovite kontrole in preprečevanja morebitnih zlorab. Nadomestilo dejansko pripada samo tistim, ki se po prenehanju mandata v določenem roku ne morejo vrniti v prejšnjo organizacijo oziroma po prenehanju mandata ne dobijo zaposlitve. V praksi pa je žal pogosto težko ločevati med primeri, ko se nadomestilo dodeli upravičeno, in tistimi primeri, ko temu ni tako." Konec navedka iz zakona. Ravno praksa prvega človeka, ki je podpisan pod zakon, ki je danes, mimogrede, tudi prvi mož zakonodajne veje oblasti, je pokazala, kako težko je ločiti med prepričanjem o lastni upravičenosti do nečesa in seveda postavljanjem meril za vse ostale.

Najbrž se boste spomnili predvolilne kampanje, ko so mediji obelodanili, bom rekla, neetično ravnanje gospoda Gregorja Viranta v obdobju po prenehanju njegove ministrske funkcije. Takrat je gospod Gregor Virant, človek, ki danes popravlja iz istih vzgibov zakon, kršil tri pravne akte. Prvič: Zakon o poslancih – gladko ga je izigral. Drugič: kršil je Zakon o dohodnini, 35. člen in ne nazadnje kršil je lasten etični kodeks, ki ga je kot minister za javno upravo vpeljal.

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije poudarjamo, da je – še enkrat bom rekla – z moralno-etičnega vidika absolutno prav, da tudi poslanci prispevamo svoj delež k varčevalnim ukrepom ali paketu. In prav bi bilo, da bi ta racionalizacija doletela ali pa, da se vanjo vključijo tudi vladni ministri in ostali funkcionarji v tej državi, ki jih zakon, ne vem, novela namerno pušča ob strani.

Poslanska skupina Pozitivne Slovenije je oblikovala celo svojo delovno skupino, pripravili smo svojo novelo Zakona o poslancih, ki je bila nedvomno bistveno bolj sistemska, celostna, ki je upoštevala načelo zakonitosti postopkov in ki je upoštevala načelo enakosti za vse poslance po preteku mandata. Ampak, kot je bilo danes že rečeno s strani predstavnice Mandatno-volilne komisije, naši predlogi niso bili upoštevani. Niti eden. Zato dvomi o tem, kdo kuje teorije zarote, mislim, da na temu mestu niso upravičeni, še posebej ne, če prihajajo s strani predstavnikov vladne koalicije. Niti en naš predlog ni bil upoštevan.

Ne bom govorila, kaj vse se je dogajalo in kako so posamezniki izigravali Poslovnik Državnega zbora, postopke v okviru Mandatno-volilne komisije, je pa nedvomno dejstvo, da ta zakon prinaša s seboj še eno pomembno simboliko. V temu mandatu se, spoštovane kolegice in kolegi, pa verjamem, da se boste strinjali z menoj, zakonodajni veji oblasti, ki bi morala biti in ki je po ustavi ena od treh enakovrednih vej oblasti, pospešeno jemlje pristojnosti. Spomnila vas bom na nedavno

sprejet Zakon o uravnoteženju javnih financ, kjer je vladna koalicija gladko podprla predlog Vlade, s katerim si je Vlada vzela pristojnost, da odloča o dvigu DDV, davka na dodano vrednost, ki se sprejema v zakonodajnem postopku. Ne nazadnje, to podrejanje Vladi, ko Državni zbor postaja nič drugega kot glasovalni stroj, verjamem, da s tem zakonom to le še potrjujemo. Sami sebi znižujemo ugled. Ne glede na to, da gre za varčevalne ukrepe, še enkrat pravim: simbolika tega zakona in tega početja je tista, ki je pomembna.

Skratka, v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija iz navedenih razlogov zakona ne bomo podprli, v nadaljevanju pa še nekaj konkretnih razlogov, zakaj zakon ni primeren, da se podpre v tem državnem zboru, ki bi moral biti – in v prvi vrsti spoštovati načela pravne države.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Jože Tanko v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.
Prosim.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Vsem lep pozdrav!

V naši poslanski skupini smo podpisniki tega zakona in ga tudi podpiramo. Menimo, da zakon času in razmeram primerno ureja položaj poslancev po izteku mandata in to tako glede višine nadomestila, pri čemer je treba le poudariti, da upošteva minulo delo v mandatu, to se pravi tudi tiste dodatne funkcije, ki jih dobijo posamezni poslanci. Nič drugače to ni urejeno tudi pri tistih, ki delajo v gospodarskih družbah. Kajti tisti, ki imajo dodatne odgovornosti, imajo tudi najbrž neke dodatne obveznosti, in prav je, da se to tudi potem upošteva pri odmeri nadomestila.

Prav tako menimo, da je na primeren način urejena tudi dolžina prejemanja nadomestila, ki je nekoliko podaljšana s številom opravljenih mandatov poslanca državnega zbora. Ne pretirano, le nekoliko.

Zakon, ker se ta del bistveno skrajšuje, čas prejemanja nadomestila, sili poslance k aktivnejšemu iskanju zaposlitve po izteku mandata. Mislim, da je to prav, čeprav vemo, da je pridobitev nove zaposlitve za poslance, katere koli stranke, katere koli barve po izteku mandata precej težka in zahtevna naloga.

Prav tako se nam zdi primerno, da tisti, ki izpolnijo pogoje za upokojitve, ali pa tisti, ki imajo deponirane pogodbe o zaposlitvi pri prejšnjem delodajalcu, niso upravičeni do prejemanja nadomestila. Ti se lahko takoj ali upokojijo ali pa vrnejo na prejšnje delovno mesto. Do sedaj je bilo pri takšnih primerih tudi največ, bom rekel, kršitev. Je pa treba poudariti, da je v Zakonu o poslancih sploh prvič vnesena kazenska določba za tiste, ki teh kriterijev, pogojev iz zakona ne bodo upoštevali.

Žal moram reči, da nismo uspeli s predlogom, da bi se bolje ali pa drugače uredilo petinsko delo poslancev v državnem zboru in tudi v temu mandatu se srečujemo s primerom, ko nekateri poslanci dajo prednost opravljanju dodatnega dela pred rednim delom v državnem zboru. In to tudi takrat, ko državni zbor obravnava in sprejema pomembne ali pa celo najpomembnejše odločitve. Upam, da se bo odnos do dela Državnega zbora v tem mandatu spremenil, da se taki primeri ne bodo dogajali in da bodo poslanci opravljali tiste naloge, za katere so bili izvoljeni v Državni zbor, in ne tistih, ki predstavljajo njihovo dodatno ali dopolnilno delo. Mislim, da je treba odnos do Državnega zbora, do dela Državnega zbora in do odgovornosti nekoliko spremeniti. Prednost je le treba dati tistim nalogam, ki so jih poslancem zaupali volivci na volitvah.

Kot rečeno, zakon bomo v poslanski skupini podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Janko Veber v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo. Lep pozdrav tudi v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov!

Naj v uvodu povem, da smo kot opozicijska stranka aktivno sodelovali pri pripravi Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih, in naj tudi povem, da ga bomo podprli.

Hkrati pa moramo v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov zelo jasno povedati, da smo želeli pri spremembi tega zakona uveljaviti predvsem načelo čim večje samostojnosti in neodvisnosti Državnega zbora in tudi čim večjo samostojnost in neodvisnost poslank in poslancev.

Namreč, Državni zbor je zakonodajna veja oblasti, ki pa ima med svojimi nalogami tudi nalogo nadzorovanja vlade. In ravno zaradi sposobnosti nadzorovanja vlade je potreben poseben položaj poslank in poslancev. Poleg Državnega zbora imajo podoben položaj, recimo, tudi ustavni sodniki in varuh človekovih pravic. Ravno zaradi tega, da lahko neodvisno od številnih lobijev, od številnih kapitalskih interesov opravljajo svoje delo in poskušajo potem oblikovati, če govorimo o Državnem zboru, zakonske rešitve, ki to preprečujejo. Ugotavljamo, da v 20-letni zgodovini samostojnosti Slovenije Državni zbor tu ni opravil dobro svoje naloge. Zato bi po našem mnenju bilo treba krepiti vlogo poslanke in poslanca ter jima zagotavljati čim večjo samostojnost.

Ta zakon temu ne sledi, se pa odziva na gospodarsko krizo, zato ta zakon tudi podpiramo. Torej, zgolj iz razloga, da sledimo ukrepom, ki so posegli v status številnih ljudi v Sloveniji, želimo tudi s strani Socialnih

demokratov povedati, da ta zakon podpiramo zaradi tega, ker tudi sami želimo prevzeti enak nivo odgovornosti in posledic. Vendar opozarjamo na pravno varnost tako bivših poslancev kot tudi na pravno varnost številnih ostalih prebivalcev Republike Slovenije, ki jim zakonodaja lahko poseže v že pridobljene pravice. In ravno pravna varnost je tisto, kar je ključno za to, da ljudje zaupajo državi, da zaupajo parlamentu; skratka, da se tu počutijo varno in vedo, da pravni sistem stoji za njimi in jim omogoča kreativno delovanje.

Ta zakon posega tudi v pravno varnost bivših poslank in poslancev, torej bivših kolegic in kolegov, ki tega statusa nimajo več na podlagi volilnega rezultata. Vendar so status, ki ga imajo, imeli zaradi tega, ker so svojo vlogo opravljali v parlamentu, ki ima, poudarjam, vlogo nadzora in vlogo čim boljšega opravljanja dela na način, da se izključimo od številnih poskusov lobiranja in ne nazadnje tudi potem sprejemanja slabih zakonov. Podvrženi smo tudi izjemnemu pregledu protikorupcijske komisije, pa tudi poročanju – poslanec mora vedno poročati o tem, s kom se je srečal, o čem se je pogovarjal, zato da tudi protikorupcijska komisija lahko sledi vsa ta dogajanja.

Treba je tudi povedati, da ravno zaradi tega poslanec ali poslanka ne sme sodelovati v organih upravljanja gospodarskih družb, ne sme sodelovati v organih, ki nadzorujejo poslovanje gospodarskih družb, in ne nazadnje tudi poslanci ne smemo sodelovati v organih, ki oblikujejo programsko shemo javnih medijev in ravno tako ne smemo sodelovati v organih, ki nadzorujejo poslovanje javnih medijev. Torej, to je tisti poudarek samostojnosti, ki je izjemno pomembna za to, da zagotovimo tako korektno poročanje kot tudi korektno odločanje v gospodarskih družbah.

Žal se v parlamentu srečujemo s težnjami Vlade, da pravzaprav zmanjšuje pomen parlamenta na način, da dobivamo zelo zahtevne zakone po nujnih postopkih, skrajšanih postopkih, da pravzaprav zmanjša na minimum razpravo v parlamentu in se s tem poskuša prikriti interese, ki stojijo za posameznimi rešitvami. Velikokrat so to ozki interesi kapitala, ne pa interesi, ki bi ščitili interes ljudi in blaginje vse države.

Zakon bomo podprli, vendar opozarjamo, da status poslanca je nekaj, kar je treba v prihodnje nadgraditi, ne pa njegov pomen zmanjševati. Hvala.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Na ta način smo končali s predstavitevjo stališč poslanskih skupin in prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmaji. Vložen je bil en amandma k 4. členu, zato dajem ta amandma, torej amandma k 4. členu v razpravo. Se opravičujem, vložila ga je Poslanska skupina Pozitivna Slovenija.

Sprašujem, če želi kdo razpravljati o tem amandmaju. Ugotavljam, da. Zato odpiram prijavo. Prosim, prijava teče.

Mag. Barbara Žgajner Tavš, prosim, imate besedo.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS):
Hvala lepa še enkrat za besedo.

S tem amandmajem poskušamo popraviti tisto, kar je najbolj v nebo vpijajoče, česar si noben pravnik, česar si Državni zbor ne bi smel dopustiti. Zakon je namreč v tem delu protustaven, na kar je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba. Ustava Republike Slovenije namreč zelo jasno govori, da je retroaktivnost nedopustna. V tem delu zakon posega v pravice, ki so že dodeljene za nazaj.

Če sem v predstavitvi stališča govorila o razlogih, zakaj Poslanska skupina Pozitivne Slovenije ne podpira tega zakona, je to nedvomno eden in zelo pomemben zalog, zakaj takega zakona ne moremo podpreti v takšni obliki. Smo pa absolutno pripravili amandma in upam, da bo tudi vladna koalicija vsaj tokrat prisluhnila zelo resnim opozorilom pravnikom, Zakonodajno-pravni službi – na podlagi tega je pripravljen naš amandma.

Mimogrede, ker mi je prej zmanjkalo časa, dovolite, da obrazložim ob tem amandmaju tudi ostale pomanjklivosti ali pa anomalije novele zakona. Zakona v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija absolutno ne bomo podprli v taki obliki, kot je predlagana, ker kot sem že omenila, vsebuje nedopustno retroaktivnost, ker izraža politične ambicije vladajoče koalicije v tistem delu, ko daje pravice po mirovanju poslanske funkcije tudi v primeru, da je poslanec imenovan za generalnega sekretarja oziroma državnega sekretarja, ker dela, ki jih poslanec – in o tem je govoril tudi kolega iz SDS, to so tista petinska dela – niso jasno določena oziroma navedena. Tudi na to smo opozarjali. Ker zakon izpušča ministre in ostale funkcionarje, ker pravice poslancev veže na trajno opravljanje funkcije, in ne nazadnje, ker uvaja celo neke vrste, temu bom rekla Virantov elitizem, si bom dovolila. Predsednik je v okviru te novele znova znal poskrbeti zase. Tudi po preteku poslanske funkcije, pa bom rekla sedaj hipotetično, če ne bo dobil službe oziroma zaposlitve oziroma dela, bo upravičen do dodatka za funkcijo, četudi mu je funkcija že ugasnila.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija smo predlagali, da se nadomestila po preteku poslanske funkcije vežejo na osnovni plačilni razred poslanca. Verjamem, da nihče po preteku poslanske funkcije ni upravičen in ne sme biti upravičen za pretekle funkcije oziroma delo, ki ga je opravljal v preteklosti. To je tisto, kar razlikuje poslance. V obdobju prejetanja nadomestila nihče ne opravlja funkcije in zato ne bi smel, vsaj po moji oceni, biti upravičen do funkcijskega dodatka. Če so namere resne, mislimi, da bi bilo smiselno, ampak enostavno

na naše pripombe takrat ni želel odreagirati in jih slišati nihče s strani vladne koalicije.

Če dovolite, ko je nekdo iz SLS, če se ne motim v predstavitvi stališča govoril, da zakon prinaša solidarnost. Na tem konkretnem primeru sem vam dokazala, da ta zakon ni solidarnostno naravnani niti znotraj Državnega zbora oziroma poslancev Državnega zbora.

Spoštovane kolegice in kolegi, še enkrat: amandma, ki smo ga pripravili v Pozitivni Sloveniji, je dobronameren in sledi prvemu in osnovnemu načelu, ki bi mu moral slediti Državni zbor, zakonodajna veja oblasti, načelu zakonitosti. Dovolite ob tem še en pomislek, ki se mi postavlja že nekaj časa, ko poslušam, pa najsibo predsednika Državnega zbora, ki z roko zamahne in pravi, da četudi zadeva ni najbolj zakonita, kdo si pa bo upal v tako kriznih časih in tako ostro nastrojeni javnosti vlagati pobude na Ustavno sodišče in dokazovati protiuslavnost določenih predlogov, ali pa posameznih ministrov, ki celo javno, na javnih sejah Državnega zbora povedo, da za njih zakonitost ni nekaj svetega, da je v prvi vrsti njihovo vodilo pri njihovem delu lastno prepričanje, zakonitost pa je tisto: če se jim slučajno posreči in so zakoni oziroma postopki zakoniti, prav, v nasprotnem primeru pa tudi prav. To je zaskrbljujoče. Državni zbor ne bi smel pristajati na tako logiko. Zakonitost je sveta in bi morala biti vsaj v tem hramu demokracije.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Opozarjam, da govorimo o 4. členu, ne o celotnem zakonu oziroma o amandmaju k 4. členu.

Gospa Janja Klasinc.

JANJA KLASINC (PS PS): Hvala, gospod podpredsednik, za to opozorilo. O tem opozorilu je govorila moja kolegica Barbara Tavš. In tukaj bom jaz nadaljevala. To je glavni...

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Tudi o tem je govorila.

JANJA KLASINC (PS PS): Ja. Naj vam povem, da se je za skrajšanje mandata na pol leta v predvolilnem programu zavzemala že naša stranka. In nam očitati, da smo proti temu zakonu ali pa da ga ne spoštujemo, je seveda čudno. Ampak mi nimamo dvojne morale. Mi povemo tako, kot je, medtem ko predlagatelj, predvsem prvopodpisani, pa se ukvarja z dvojno moralo.

Kolegica je že povedala, kaj je bilo tik pred volitvami, ko je, kljub temu da je vedel, da krši zakonodajo, prejemal nadomestilo za čas nezaposlenosti, v resnici pa je dobival na tekoči račun 95 tisoč evrov. Ampak pojdimo še bolj nazaj, ko je prvopodpisani bil državni sekretar in minister za javno upravo, to vem iz prve roke, ker sem takrat sodelovala z njim službeno, je snoval zakon o plačnem sistemu, nov plačni

sistem. Tega je s sodelavci po celi javni upravi razlagal in pojasnjeval ne samo za svojo plačo, ampak tudi za dodatne honorarje. V tem času je petinsko opravljal tudi delo profesorja na fakulteti, ampak v službenem času je sprejemal študente na ministrstvu. Veste, zato pravim, da je dvojna morala. Če sama ravnam drugače, ne predlagam potem takih zadev. In kaj je bila posledica vseh teh ravnanj? Nastanek dveh etičnih kodeksov; kodeksa javnih uslužbencev – glej ga vraga – in etični kodeks vlade, v kateri je bil dr. Virant. To je tiste vlade, da ne bomo pozabili, v katerih pisarni so se sklepali tajkunski posli v zvezi z Mercatorjem in Patrio. Mislim, to je res etično!

Če bi nadaljevala s tem, zakaj smo vsi mi skupaj tako jezni. Zato, ker ta zakon ne ureja celotnega smotrnega varčevanja vseh funkcionarjev. Mislim, da bi morali sprejemati danes zakon o funkcionarjih, ne samo o poslancih, kajti, kolegice in kolegi, v zadnjih štirih letih smo si mi že dvakrat znižali plačo. Mi smo omejili službena potovanja skoraj na polovico, potem se je v Državnem zboru zaustavilo zaposlovanje novih sodelavcev, niti tistih, ki gredo v penzijo ne nadomeščamo, zraven imamo pa vlado, ki mirno v svoje kabinete zaposluje svoje strankarske kolege, hodi na službene poti po Evropi, recimo v Bruselj – kadar grem jaz, jih redno srečujem – in se vozi v poslovnem razredu letal, kjer so karte 2-krat dražje kot tam, kjer mi, poslanci potujemo – v ekonomskem razredu – in tako dalje in tako dalje. Da ne govorim o službenih avtomobilih, ki jih mi dobimo le izjemoma in podobno.

To je dvojna morala! O tej dvojni morali govorimo poslanci Pozitivne Slovenije. Veste, in to me je navdalo s polno cinizma do takšnih zakonov in, oprostite, kljub lepemu vremenu, kot je rekel gospod predlagatelj.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Spoštovane poslanke in poslanci!

Tu in tam bi kakšne razprave ne bilo treba in tu in tam bi bilo treba marsikaj se prej dogovoriti za to, da bi naš položaj, da bi bil poklic, kot je nekdo rekel, poslanca lahko spoštovan, za to bomo morali nekaj narediti sami. Vsak od nas. Vsak dan in ob vsakdanjem srečanju, v nastopanju. Bilo bi dobro, da bi se vodje poslanskih skupin in predsednik Državnega zbora na nek način poskušali dogovoriti prej in da ne bi bil voz pozicije tako močan, da bi tudi zaradi njihovega prava ali vašega, kakorkoli, povozil drugega.

Ta amandma poskuša nekaj narediti za tiste, ki niso delali v tem razmerju, v tem obdobju, in poskuša odpraviti tisto, kar smo jim naredili in česar niso vedeli, da se bo zgodilo. Če se bomo odločali za poslansko funkcijo zaradi lastnih koristi, če se bomo odločali za

poslansko funkcijo, potem moramo vedeti, kaj nas čaka, moramo vedeti, da bomo lahko imeli eno leto nadomestilo. Kar nekaj poslancev, ki so bili ugledni moške ali žene, je zdaj brezposelnih, nimajo dela in ga ne bodo dobili. Pa je seveda na nek način prav, oprostite, ker so tudi delavci brezposelni in javni uslužbenci. Ni pa prav, da so se takrat, ko so se odločali za to poslansko delo in poklic – mislim, da niti ni poklic, da je delo, da je poklic lahko kaj drugega, lahko pa tudi... – takrat mislili, da bo to čisto drugače. S tega vidika gre za to, da bi se morali poslanci tu in tam odločiti po vesti, ne tako kot pravi naša partija, katera koli ta partija je, da bi morali spoštovati en drugega, da ne bi govorili o teoriji zarote, da ne bi govorili o gostilniških diskusijah. Gostilniške diskusije so odlične, meni celo drage, kadar si v prijazni družbi in tam razpravljaš brez greha, ni pa prav, da so takšne razprave v prostoru, ki je zakonodajni, ki je najvišji.

Ko govorimo o liku poslanca, potem vam lahko rečem, da nimam prav nobenega slabega občutka. Jaz sem ponosen, da sem poslanec, in prav kamor koli pridem, vsi vedo in verjamem, da bo tako tudi naprej. Moja stališča pa so seveda vezana na tisto, kar mislim, da je v dobršni meri prav za ljudi. In zato bi morali paziti, ko ravnamo svoje korake, kadar materam in otrokom pa še komu drugemu po nepotrebnem zmanjšamo nekaj, kar jim gre. Prav pa je, da vsi prispevamo k stabilizaciji, in s tega vidika se mi zdi prav podpreti našo namero, bi bilo pa dobro – še enkrat, gospe in gospodje – nekaterih razprav tukaj v parlamentu, ko nas ljudje gledajo, ker nas citirajo, ker nam povedo, ne razpravljati. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Alenka Pavlič.
Prosim.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Spoštovani!

Danes razpravljamo o Zakonu o poslancih, katerega amandma seveda podpiram. Govorimo o nas, sedanjih, preteklih in prihodnjih poslancih.

Kaj pa je Zakon o poslancih drugega kot ogledalo o našem delu in trudu, s katerim se trudimo za naše državljane?! Kot opozicijska poslanka ne vidim potrebe, da bi razpravljala o naši poslanski skupini ali o vsebini zakona, saj ga boste tako ali tako izglasovali. Res o ničemer ne odločamo, je pa res, da moramo nujno razpravljati o vaši koaliciji, spoštovana družina SDS.

Kdo ali kaj je poslanec? To je oseba, ki je izvoljena na demokratičnih volitvah z večino glasov v volilni enoti. Za vsakim izmed vas stoji nekaj tisoč glasov, ustava pa nam nalaga, da glasujemo v skladu z lastno vestjo.

V Pozitivni Sloveniji vedno glasujemo po svoji vesti, brez diktata in navodil, mislim, da bi tako morali glasovati tudi vsi vi, pa ni vedno

tako. Moram priznati, da na začetku res nisem verjela, da bi kdo lahko izigral sistem in ustanovil stranko, da bo zmagal na volitvah. Sedaj moram priznati, da vidim, da Virantova stranka sploh ne obstoji. Vodja poslanske skupine Virantove stranke je gospod Tanko, ki z gestikuliranjem, tako ali pa tako, daje navodila Virantovim poslankam in poslancem, kako morajo glasovati...

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Že prej sem opozoril, da govorimo o amandmaju k 4. členu.

ALENKA PAVLIČ (PS PS):... Spoštovani poslanci! V razpravah kažete svojo voljo in željo po dobrem delu, ko pa pride trenutek glasovanja, pa še nisem videla, da bi glasovali drugače, kot pokaže gospod Tanko – govorim o amandmajih.

Vsi ste podaljšana roka SDS, to pa so ljudje prepoznali, da se bojite glasovati po svoji volji. Na Televiziji Slovenija se lepo vidi, kako gospod Tanko stoji pri izjavah za gospodom Virantom, da ne bi slučajno naredil kakšne napake. Ljudje vidijo, zato pravijo, da je gospod Tanko dobil vzdevek vodja Poslanske skupine Državlanske liste, saj Državlanska lista nima ne vsebine in nič, kar bi vas razlikovalo od SDS, razen, da ste od ljudi, ki so slepo verjeli vašemu predsedniku, pobrali veliko glasov, ki jih nikoli več ne boste dobili. To, da danes razpravljamo o vas in ne o nas, ni slučaj. Sprašujete se, kaj boste počeli čez dve leti, ko bodo predčasne volitve, saj so vas ljudje želeli odstraniti že po treh mesecih, kaj šele se bo zgodilo čez eno leto.

Opomnila bi še predsednika Državlanske liste oziroma Državnega zbora, ki se ima za največjega moralista v državi, citiram njegovo izjavo: "Bom prvi med enakimi, predsednik vseh poslank in poslancev." Če se prav spominjam, je zatrdil, da je ta funkcija začasna in da bo po šestih mesecih odstopil s položaja predsednika Državnega zbora.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospa Pavlič, vi ste zdaj govorili o vsem drugem, samo ne o amandmaju k 4. členu. Opozarjam vse ostale razpravljavce, da govorijo o amandmaju k 4. členu obravnavanega zakona.

Ali imate postopkovno, gospod Braniselj?

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Replika.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Izvolite, ker ste bili imenovani kot vodja poslanske skupine.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Omenjen je bil vodja Poslanske skupine Državlanske liste. Jaz sem vodja Poslanske skupine Državlanske liste v Državnem zboru ta trenutek in do sedaj. To ni gospod Tanko. Dokler bom vodja Poslanske

skupine Državlanske liste, bom to funkcijo tudi izvajal. Kdor me pozna osebno, karakterni, potem ve, da je temu tako. Na take insinacije ne pristajam in bi pozval, da malo pazimo na te obtožbe, na ta nivo razprave v Državnem zboru. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Na vrsti je razprava gospoda Gašparja Gašparja Mišiča.
Prosim.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Spoštovani podpredsednik! Kolegice in kolegi!

Z vsem spoštovanjem do tega visokega zbora, bom najprej rekel, da seveda podpiram naš amandma, ker vsaj nekaj rešuje, kar ta zakon dobesedno jemlje. Predloga zakona o poslancih ne morem in ne bom podprl. Ker se cenim. Ker ne prenesem dvojne morale. Ker se ne bom posluževal izkoriščanja pravic, kot so to po izteku mandata izkoristili tisti, ki eno mislijo, drugo govorijo, tretje delajo in nas danes učijo poštenja in pravičnosti. Ker sem 24 ur na dan poslanec in ker delam 24 ur na dan, ker moja poslanska neto plača za mesec maj znaša nič manj in nič več kot 2 tisoč 566,95 evra. Ker nižje plače imajo samo še na Madžarskem. Ker v parlament nisem prišel zaradi plače, ki jo razumem kot nadomestilo za pokrivanje materialnih stroškov. Ker spoštujem Ustavo Republike Slovenije in z ustavo zagotovljene pravice vseh državljanov in državljanek Republike Slovenije. Ker ta zakon le še zmanjšuje ugled poslank in poslancev Državnega zbora Republike Slovenije.

Dovolite mi, da za konec podam le opazko na izzivanje gospoda Mateja Tonina, ker je na odru spregovoril in je nekako izzival; pa ni treba gospod Tonin več delati tega. Metaforo, ki sem jo uporabil kot primerjavo in svojo oceno sposobnosti med predsednikom Pozitivne Slovenije in predsednikom Vlade glede na sprejete ukrepe pri reševanju krize, ki se v praksi vedno bolj kažejo kot nedomišljeni in neprimerni, ste tisti, ki se vas je to dotaknilo, izrgali iz konteksta in izkrivili moje sporočilo, kar je le še dokaz, da resnica boli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa za besedo.

Sicer ni bila razprava o 4. členu in amandmaju, ampak obrazložitev glasu. To bi lahko prihranili za takrat, ko bomo glasovali o zakonu.

Na vrsti je mag. Ivan Vogrin.
Prosim.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Spoštovani gospod predsedujoči! Spoštovani kolegice in kolegi!

"Visoki in najvišji položaji pri opravljanju države zahtevajo osebe z najvišjo osebno integriteto ter veliko osebno močjo in neodvisnostjo pred pritiski različnih

nesprejemljivih materialnih in duhovnih središčih moči. Potrebna je svoboda duha, ki se je v svoji presoji sposoben dvigniti nad razdrobljenost posamičnih interesov, za kar je potrebna po eni strani velika izkušnost in razgledanost, ki jo nujno spremlja potrebna skromnost. V tej presoji samoumevno ne sme biti težnje po lastnih materialnih koristih, enako ne sle po osebnem uveljavljanju in nečimrnosti ter prizadevanja za lastno slavo..." To je citat iz knjige dr. Franceta Bučarja Temelji slovenske državnosti. Zakaj sem ga prebral? Zato ker podpiram rešitve zakona, način in vzroke, zakaj je prišlo do tega, pa ne. Namreč, težko razumem, da s tako hitrostjo posegamo v pravice naših nedavnih ali pa preteklih kolegic poslank in poslancev. Vse stanovske organizacije vendar imajo določeno spoštovanje do svojih stanovskih kolegov in jim na silo ne jemljejo brez potrebnega konsenza pravic.

V ciljih in načelih zakona piše tudi načelo ekonomičnosti. Če bi mi res imeli iskren namen, če bi imel predlagatelj iskren namen ekonomizirati državo, Državni zbor, ki mu predseduje, potem bi zagotovo skupaj s spremembo ustave v delu fiskalnega pravila začeli tudi z razpravo o zmanjšanju števila poslancev v Državnem zboru. Državni zbor ima 45 poslancev na milijon prebivalcev, medtem ko jih imata nemški 7,6 in italijanski 10. Torej mi smo kot država hudo predimenzionirani. Nadalje menim, da bi bilo res treba, da bi zajeli vse funkcionarje. Zakaj so različni segmenti pred zakonom neenaki? In nadalje seveda, ker vzroki niso pravi za predlog zakona, bodo približne posledice takšne, kot so bile pri zakonu o plačah v javnem sektorju. Katastrofalne! 2 milijardi 400 tisoč evrov minusa. Tukaj ne bo minusa v denarju, bo pa minus na drugih računih. Namreč, vsi moramo biti v državi v enakem položaju in vzroki, zakaj se nekaj predlaga, morajo biti iskreni, ne pa nečimrni, sla po slavi, po tem, da se ugodi ne vem komu – to zagotovo ni pravi način! Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Spoštovani predsedujoči!

Glede samega amandmaja, ki je bil vložen s strani Pozitivne Slovenije, lahko rečem, da Pozitivna Slovenija ni obremenjena s preteklostjo v tem parlamentu. Zato še toliko bolj suvereno in iskreno lahko govorimo o tem, da je prav, da se pridobljene pravice za nazaj retroaktivno ne ukinjajo in to je srž problema tega zakona.

Namreč, ko smo se pogovarjali, ko smo z vodji poslanskih skupin na predlog predsednika Državnega zbora usklajevali ta zakon, ves čas, bom rekel, imeli kopico določenih sistemskih vprašanj. Moram reči, da na začetku je bilo prav zanimivo vzdušje v

samem pogovoru, kako rešiti določena sistemska vprašanja in probleme znotraj tega zakona. Vendar ves čas, ko se ponavlja tukaj na razpravi in v zadnjem času pred samo razpravo, lahko rečem samo eno: nismo bili usklajeni in niti en predlog Pozitivne Slovenije ni šel skozi, za katere se lahko mnogi znotraj koalicije in pa tudi ostali pohvalijo ali pa rečejo, da je temu tako.

Tisto, kar me najbolj skrbi pri celi zadevi, je, da ima danes večina poslancev in poslank v resnici stisnjene zobe in bodo navzven vsi igrali to solidarnost z ne vem kom. Poglejte, solidarni ne morete biti z nikomur v tej državi, dokler ne boste imeli takšne plače in takšne učinke, kot jih imajo vsi ostali državljani. Govorim o tistih, ki imajo najnižje dohodke, in tistih, ki imajo najmanjše in najslabše socialne pravice. Bojim se, da je to v zadnjih šestih mesecih prišlo do svojega roba. Do tistega roba, ko vse skupaj začnimo s tem zakonom o poslancih, kjer hočemo povedati, kako se mi pridružujemo nekemu.

Poglejte, ugleda poslancev v resnici – brez zamere, danes smo kar nekaj tukaj slišali o tem – ne bomo uredili s tovrstnim amandmajem. Daleč od tega! Ga bomo pa s svojim načinom obnašanja in s svojim govorjenjem. Žal mediji ponavljajo samo besede, ki so izrečene tukaj, v tej dvorani. Danes sem poslušal kar nekaj zanimivih besed o teorijah zarote, da so te barabe poslanske, ki bodo same sebi vedno urejale svoje pravice, da imamo ugleda... Jaz se opravičujem, ampak to ne prihaja iz ust državljanov! To prihaja iz ust poslancev, ki so tudi državljani. To je bistvena razlika!

Zato bi bil skrajni čas, da se nad tem zamislimo. Danes nimamo nič drugega kot neko okroglo ogledalo, v katero se kar naprej gledamo. Pozitivna Slovenija smatra, da je ta zakon, če ne bomo sprejeli tega amandmaja, protiustaven in to zelo protiustaven. Skrbi me, da v hramu demokracije, kjer se vsi poslanci ves čas sklicujete na zakonitost, na poslovnike, na zakon, na ustavo, v resnici počnemo prav to. Najbolj, česar me je pa strah in groza, pa je, da to celo zavedno delamo in rečemo, da bomo to kar sprejeli pa naj že kar Ustavno sodišče potem presodi, ali je to res protiustavno ali ne. To je zaskrbljujoče! Zato seveda en takšen benigni poskus apela vsem tistim, preden boste podpirali, kljub koalicijskemu dogovoru, kljub strankarskemu pripadništvu, da najprej razmislite, kaj počnete. Žalosten sem tudi zato, da bodo nekateri, ki tega ne podpirajo, vseeno podprli protiustaven zakon. Tega sem žalosten, da se tega enostavno ne morem zavedati.

Če bi zelo natančno prebrali ta amandma, bi lahko ta amandma sprejeli, dali možnost tistemu, za kar smo se dogovorili in več ali manj smo vsi enotni, to pa je, da v teh šestih mesecih nadomestila preprosto dosežemo ta skupni dogovor, to pa je, da skrajšamo mandat. Mislimo, da bi lahko bilo pod isto črto za vse politične opcije sprejemljivo oziroma za vse poslanske skupine. Vse ostalo, kar je bilo pa

nadgradnja tega, od tega, da razlikujemo poslance, je pa popolnoma nesprejemljivo in tukaj kažemo svoj dvojni obraz.

Zato podpiram, močno podpiram, da nas bo srečala pamet in razum, ne pa poniglavost, sprenevedavost in dvojna morala. Vedno bolj in bolj ugotavljam, da je državni zbor navadna shizofrena zgodba, ki ji ni konca. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:

Hvala lepa. Govorili ste o amandmaju, dobro.

Gospa Maša Kociper, imate besedo, prosim.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Spoštovani predsedujoči, hvala za besedo!

Žal politiki v opoziciji v Državnem zboru večkrat nimamo možnosti govoriti o vsebini zakona, kajti zakoni se večinoma sprejemajo po skrajšanih in nujnih postopkih, kar nam onemogoča razpravo o vsebini zakona, zato nam oprostite, če nas pri razpravi o amandmajih včasih zanese tudi na širše polje zakona. Ampak jaz se bom poskusila držati amandmaja.

Veliko kolegov pred mano je govorilo o protiustavnosti, retroaktivnosti in tako naprej določbe, na katero je vložen ta amandma. Dovolite še meni kratek pomislek na to temo. To, na kar je opozoril kolega Möderndorfer, je po mojem mnenju eden večjih problemov tega državnega zbora: Uveljavila se je praksa, da se sprejemajo zakoni, ki imajo že v prvotnem besedilu rešitve, ki so zelo verjetno ustavnopravno sporne. To se je dogodilo pri Zakonu o Vladi, to se je zgodilo pri varčevalnem zakonu, to je tudi pri tem zakonu. Opredelitev koalicije, da je Ustavno sodišče tisto, ki odloča, kaj je protiustavno, pustite mu, da odloči, ni pravilno in je zastrašujoče. Mi smo zakonodajno telo in moramo delati zakonito in v skladu z ustavo. V izjemnih primerih samo mora neka manjša skupina presoditi, da je morda bil zakon, ki smo ga v najboljši veri sprejeli kot zakonitega, protiustaven in to sprožiti na Ustavnem sodišču. Ni lahko sprožiti presoje protiustavnosti, to zahteva zelo zelo veliko specializiranega pravniškega znanja, ki ga ljudje, ki so prizadeti, nimajo. Ljudje morajo plačati odvetnike in to specialiste za ustavno pravo, da jim napišejo presojo, in dolgo časa čakati, da do presoje na Ustavnem sodišču pride, da je potem morda pokazano, kaj je res in kaj ni res.

Zato je ta praksa, ko se kar vnaprej dopušča protiustavnost, pri čemer argumenti govorijo drugače, sporna.

Pa gremo k argumentom, da ne boste rekli, da govorim na pamet. Kot je povedal predlagatelj predsednik Državnega zbora, doktor prava in tudi Zakonodajno-pravna služba, Ustavno sodišče pri presoji tehta sorazmernosti. Opravi tako imenovani test sorazmernosti. Pri tem ugotavlja, ali ima rešitev argumente, ki so ustavnopravno relevantni, in ali zavarovane dobrine niso tako nepomembne, da ta poseg ne

poseže v njih; se pravi, poseg ne sme biti bolj pomemben kot so zavarovane dobrine. Pri tem pa Ustavno sodišče zlasti odloča o predvidljivosti in prehodnosti ureditve. Mislim, da ne rabiš biti ne vem kakšen strokovnjak za pravo, da vidiš, da te stvari v tej rešitvi niso podane. Ustavnopravni relevantni argumenti, varčevanje, pač niso. Lahko si mislimo karkoli o teh poslancih, ki so dobivali nadomestila, ampak ta poseg zaradi varčevanja ni ustavnopravno relevanten in varovan argument. Dobrina varčevanja tudi ni dobrina, ki bi lahko posegala v človekove pravice in v pravico do pravne države in varovanja pravic, ki so bile pridobljene s preteklimi dejanji. Mislim, da je tudi jasno videti, da v tej določbi ni predvidljivosti in ni prehodnosti. Ti ljudje, ki so se odločali za poslanski mandat, niso vedeli, da jim bo to nadomestilo skrajšano in zakon jim tudi ne omogoča prehodnega obdobja, da bi se lahko ustrezno pripravili na ta poseg. To pomeni, da bodo z uveljavitvijo tega zakona kar naenkrat ostali brez dohodka, kar niso mogli pričakovati niti se niso mogli na to ustrezno pripraviti. Ostali bodo morda brez dohodkov za plačilo svojih računov, položnic, za vzdrževanje svoje družine. Kakorkoli si zamišljamo varčevanje, karkoli si mislimo o delu poslancev, to v pravni državi ne vzdrži. To so stvari, ki kršijo ugled Državnega zbora in ugled poslancev, ki sprejemamo zakone po skrajšanih in nujnih postopkih, zakone, o katerih ni mogoča vsebinska razprava. Zato nam oprostite, če nas, poslance opozicije pojezi, da nikoli nismo slišani, in če nas pojezi to, da nekdo reče, da se bo s tem zakonom vrnil ugled in verodostojnost poslancev. Kot so opozorili kolegi pred menoj, ugled in verodostojnost poslancev se gradi vsak dan in temelji na dobrem delu, na pripravljanju na seje, na študiranju gradiv, na dobrih, kvalitetnih razpravah, na dobrih, kvalitetnih zakonih, ki so premišljeni in ki so v dobro ljudi. Če so taki zakoni, če bi ljudje imeli občutek, da delamo v njihovo dobro, tudi nadomestilo ne bi bilo problem. Tako se pa strinjam s tistimi, ki rečejo, da v tej situaciji je 80 % preveč, 6 mesecev preveč; kolega Tonin je rekel: "Še rekli nam bodo, naj plačamo, da smo lahko poslanci."

Se pravi, problemi so drugje. Problemi so v dobrem delu in dobrem sprejemanju zakonodaje in to je treba spremeniti. Zato si bi mi želeli tudi pri tem zakonu, da bi imeli možnost in čas, opraviti vsebinsko razpravo, kjer bi načeli te probleme in kjer bi tudi reševali probleme v smislu statusa poslancev, kajti vprašati se moramo tudi, kdo se bo sploh še odločal za ta poklic. Ali res želimo, da to postane poklic, ki bo atraktiven samo za tiste, ki na trgu ne dobijo primerljive zaposlitve, primerljivega plačila za svoje delo? Ali pa si želimo, da so poslanci, strokovnjaki, izkušeni ljudje z različnih področij, z izkušnjami pri svojem dosedanjem delu, ki bodo kvalitativno prispevali k svojemu poslanstvu, to je delo poslanca, in ki bodo za to tudi primerno plačani. Če se bodo te pravice poslancev še

zmanjševale, kot je to proces zadnjih 20 let, pač moramo vedeti, da bomo dobili poslance, ki bodo na koncu hvaležni, da so lahko poslanci, ker kaj drugega, boljšega v življenju ne bodo morali delati in bodo pač slepo poslušni svoji politični stranki. Ker samo od politične stranke in njihove poslušnosti bo odvisna njihova zaposlitev in njihovo življenje. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Mirko Brulc, prosim.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani, lepo pozdravljeni!

Seveda bom ta amandma podprl iz razloga, ker za nazaj ne moremo zakonov popravljati. Ne vem, kaj bi se zgodilo, če bi na vseh področjih na tak način delali. Mislim, da je zelo neresno in pravzaprav otročje razmišljanje, da bomo s tem dejanjem danes ustvarili ugled tega Državnega zbora.

Najprej bomo videli, če bo sploh predsednik Vlade prišel na naš poziv v Državni zbor. Če bo, potem nam tudi daje on neko veljavo pri našem delu – govorim o zadnjih dveh točkah danes. Mene žali, ko si stalno med seboj očitamo in govorimo o privilegijih. Meni se ljudje doma čudijo, češ, saj imaš svojega šoferja, imaš zastoj stanovanje. Vraga! Plačujem najemnino, kot vsi ostali, plačujem amortizacijo, na koncu ga moram še prepleskati in tako dalje. Danes bom dobil 67 evrov regresa. Moje ure razdelite z mojo plačo in vi vaše z vašo in boste videli, koliko je vaša ura vredna. Vodovodni inštalater dobi več! Mi pa govorimo o privilegijih! 5 poslancev SD, kolikor vem, v našem nadstropju dobiva en izvod časopisa! To je treba ljudem povedati, ker popolnoma drugače mislijo, kako živimo: mi smo bogataši, mi krademo, nič ne delamo, sedimo tukaj in se pogovarjamo.

V celoti se strinjam s kolegom Toninom, z njegovim uvodom. Glejte, mi poslanci Socialnih demokratov nismo rezali poročniškega nadomestila in imam čisto vest. Strinjam se, varčujemo, strinjam se tudi s pravicami za naprej. Ampak ne mi govoriti o neki blaznih privilegijih, ker me je potem sram hoditi po Novi Gorici. Kot ravnatelj sem imel večjo plačo! Prav?! Pa poglejmo odpravnine na železnicah, pa plače, pa direktorjev zdravstvenih domov. Mi smo nula, nula. Pa dajmo urediti na celem področju, kot je bilo rečeno, neke pravice in dolžnosti in privilegije in potem bomo videli, kdo je bogat in kdo ni! Kako bom podprl ta zakon, ta predlog zakona, še vedno sam pri sebi ne vem.

Amandma bom podprl. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Sprašujem, če želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da. Zato odpiram prijavo. Prijava teče.

Gospod Jožef Kavtičnik, prosim.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Amandma bom podprl, ker popravlja protiustavnost, ker odpravlja anomalijo funkcijskega dodatka. Zakon s svojim delovanjem posega retroaktivno, kar je bilo danes že rečeno.

Zakon je nastal na predlog predsednika zaradi slabe vesti predlagatelja. Danes je že bilo o tem veliko govorenega, pa ne mislim govoriti, bi pa želel, da se to, kar je kolegica Maša povedala, velikokrat ponovi in da mediji to povzamejo: ugleda si poslanca ne bomo urejali z višino in se ne ureja z višino osebnega dohodka, ampak z dejanji, ki smo jih poslanci opravljali prej, ko smo bili delavci, kjer koli smo že bili, in sedaj, ko opravljamo svoje delo.

Jaz se – kot kolega, ki je bil pred menoj – ne počutim nula, zaradi tega ker bom ime manj denarja. Lahko pa povem, da sem bil v svoji 32-letni delovni praksi, torej kot delavec, 20 let predsednik športne zveze in niti enkrat si nisem napisal kilometrino. Da sem se zadnjih pet let kot ravnatelj odpovedal kilometrini, dnevnicam in si enkrat nisem izplačal nobene ure, ki sem jo nadomeščal! Vse to pa je šlo za to, da smo lahko imeli brezplačno šolo. To je ugled delavca, to je ugled poslanca, na takšen način si lahko gradimo svojo samozavest in ne nazadnje tudi ugled pred ljudmi.

Če s sliko, gospod predlagatelj, predsednik Državnega zbora, če s sliko v ogledalu niste zadovoljni, ne menjati ogledala, ampak delajte na tem, da boste s sliko zadovoljni. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Mag. Stanko Stepišnik, prosim.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Samo odzval bi se na retrogradnost v tem zakonu. Mislim, da bo to spodbudilo še marsikaterega ministra pri nas, to izgleda tako, kot da če se danes voziš po enosmerni cesti, potem pa spremenijo znake in so vsi tisti kaznovani, ki so se prej vozili v tej smeri. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Verjetno si v očeh ljudi, tisti, ki bomo podprli ta amandma, ne bomo ravno izboljšali ugleda; morebiti pa, zaradi tega, ker bomo povedali, da če bo kdo od zainteresiranih dal vlogo na Ustavno sodišče in bo Ustavno sodišče ugotovilo, da takšna retroaktivnost ni upravičena, potem bodo posledice za javne finance hujše od tega nadomestila. Res pa je,

da se utegnejo posledice obesiti na ramena kakšne druge vlade.

Ne morem trditi, da ni bilo v preteklosti veliko takšnih stvari v zvezi s plačami poslancev oziroma izplačevanja nadomestil, ki me ne bi zmotile, še najbolj takrat, ko so prišli za kratek čas v parlament in dobili celo nadomestilo ali morebiti ministri, ki niso niti polnega leta službovali, povlekli nadomestilo za dve leti, potem pa ustanavljali privatne univerze, pardon fakultete. Marsikaj se je v preteklosti dogajalo; tudi to, da smo Socialni demokrati predlagali znižanje plač poslancem, pa je bilo takrat to omenjeno ali sprejeto kot socialna demagogija. Zato ne bom vrednostne sodbe izrekala o tem, kako vidim ta predlog. Bi pa bilo dobro, če bi bil predlog usklajen med opozicijo in koalicijo in če bi v imenu ugleda Državnega zbora in poslancev prisluhnili tudi temu, da je funkcija predsednika Državnega zbora, kdor koli jo opravlja, tolikšna, da si pa predsednik ob funkciji ne more privoščiti opravljati še kakršno koli drugo delo, tudi če je petinsko in če se to lahko izpelje. Funkcija je funkcija, to je funkcija druge osebe v državi in iz tega izpeljujem tudi vse nasledke, ki so; tudi če je to univerzitetni učitelj v komunikaciji s svojimi študenti, je to poseben položaj. Ga ni mogoče odmisli, zato ker funkcionar si 24 ur na dan.

Kar pa zadeva še neko drugo stvar, pa bi vendar opozorila – in to gre mimo amandmaja. V dodatni ali dopolnilni obrazložitvi je bil znova povedan podatek, da se bo prispevek države za pokojninsko in zdravstveno blagajno za verske uslužbenke znižal za 20 %. Saj sem imela računstvo 5, ampak vseeno sem še pri dveh preverila, če narobe računam, da je s 60 na 48 % 12 %. / oglašanje iz dvorane/ Poglejte, sem preverila, kaj imate vse napisano v obrazložitvi! O številkah in o tem, koliko držijo te številke – eno so številke v rebalansu, drugo pa drugo – sem pa že razpravljala v Državnem zboru, velikokrat seštevki ne gredo skupaj. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Roman Žveglič, prosim.

ROMAN ŽVEGLIČ (PS SLS): Hvala za besedo, gospod podpredsednik.

O amandmaju, ki po mojem prepričanju, resda posega za nazaj, vendar ne posega tako drastično – pardon, o členu in amandma to odpravlja, se opravičujem in se zahvaljujem za popravek. Lahko bi mi tudi potem povedali. Mislim, da ne posega tako drastično, kajti vsi ti poslanci že kar nekaj časa dobivajo nadomestilo, dobivajo polno nadomestilo in tudi takoj se ne bo ukinilo. Vsak tisti, ki ne bo mogel živeti, ima še eno funkcijo, lahko gre na Zavod za zaposlovanje in mu pripadajo pravice iz delovnih razmerij še po tem, tudi to je treba povedati.

Kar se tiče ugleda poslancev, tu nimam težav. Izhajam iz poklica, ki je silno neugleden, tako mi res ni nič nerodno hoditi po svetu.

Druga stvar, kar se tiče regresa. Tudi jaz sem ga danes dobil – prvič v življenju in imam 28 let delovne dobe. Res ni veliko, ampak če človek na nekaj ni navajen, se tudi tistega razveseli.

Pa še nekaj, vsi, ki tako jamrajo ali jamramo – saj ne vem, kaj se bo meni zgodilo čez nekaj mesecev, ko ne bom več poslanec, sploh, ker sem surogat, nadomestni poslanec, ampak za vsak slučaj poskušam vsak dan iti še v štalo, in to v tisto štalo, v kateri je govedo, zato da ne pozabim, kakšne barve je krava, pa tudi zato, da mi ne bo težko kasneje se nazaj privajati na tisto delo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Kolegice in kolegi!

Strinjam se, da danes razpravljamo o izjemno pomembni zadevi za bodočnost demokracije v tej državi. Od francoske revolucije naprej velja, da morajo biti poslanci, izvoljeni predstavniki ljudstva, ekonomsko neodvisni, ker so drugače pod pritiskom izsiljevanj. V času kriz se to še posebej reprezentira. Takrat so pritiski na to, da bi uveljavili pravilo enakih želodcev, še bolj prisotni. Osebnost se prilagajam in se tudi nikdar v 16 letih nisem boril ali gledal na svojo plačo, vzel sem jo pač takšno, kot je. Strinjam se s tem, kot pravijo nekateri, da smo zgled. Čeprav si svojega ugleda s tem ne bomo izboljšali, v to sem pa trdno prepričan, ker je slovenska javnost naščuvana proti poslancem, to pa lahko rečem. V 16 letih sem bil veliko po svetu in sem se primerjal s poslanci. In res je to, da so slovenski poslanci v lastni družbi napram drugim državam, drugim družbam, manj vredni; tudi makedonski so bolj plačani in več vredni. Ampak ne gre za naše plače. Gre za bivše poslance. Ničkolikokrat sem jih spremljal in najbolj poštene ter najbolj dosledni najtežje dobijo službo. Ne poznam pa nobenega poslanca, ki ne bi želel iti v službo, ki ne bi želel delati. Ne poznam ga, v vseh petih turnusih, odkar to spremljam na licu mesta. Vse stranke na Slovenskem so, žal, mačehovske do bivših poslancev, tudi moja. Moram reči, da se načelno ne morem strinjati, da se tisto, kar je bilo podpisano, lahko upošteva za nas, za bivše pa ne, ker to je po mojem pacta sunt servanda, pogodbo je treba spoštovati in odločba je pogodba.

Danes je nek bivši ravnatelj rekel, da je imel boljšo službo. Včeraj so bile objavljene plače ravnateljev. Mislim, da si zaslužijo take plače, ampak dejansko so primerljive s poslanskimi. Verjetno gre poslanec skozi večje strese kot povprečen ravnatelj, to si upam trditi.

Povem tudi, da sem nedavno dal narediti izračun za prehod v pokoj in kakšna bo pokojnina, kar naredi zavod. Izračunali so mi, preračunano na današnje pogoje, da sem imel kot tehnični vodja pred 17 leti v podjetju v državni lasti višjo plačo kot poslanec, pa sem bil vedno predsednik odbora, vedno sem imel izdaten funkcijski dodatek, podjetje pa je bilo v 100 % državni lasti. Zaradi tega bi mi morali nekaj narediti. Vendar nisem optimist, da bi v slovenski javnosti lahko to naredili, kajti poslanci, še posebej bivši poslanci, so najbolj preganjana divjad v tej državi. Poslanec iz moje poslanske skupine, ki je bil tri mandate poslanec, tri leta vodja poslanske skupine, nima zaposlitve in se prebija na sramoten način. Ne dobiva več nadomestila.

So pa drugi slučajji, za katere mislim, da se moramo zgledovati tudi po primerljivih državah, kjer demokracija cveti. Če bomo mi ugašali demokracijo...

Zaradi tega ne morem biti proti amandmaju, ki se nanaša na bivše poslance. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Jerko Čehovin, prosim.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala lepa.

Naj najprej uvodoma povem, da mene ta določila spremenjenega zakona praktično v ničemer ne dotikajo. Sem pač eden izmed tistih, ne vem, kaj bi rekel, srečnežev ali kar koli, ki po preteku mandata izpolnjuje pogoje za upokojitev. Ampak danes gre za to, da podpremo ta amandma, o katerem je ravnokar bilo govora. Moram reči, da je to ena redkih diskusij, s katero se z gospodom Jerovškom strinjam.

Namreč, mislim, da moramo vendar imeti samospoštovanje do svoje funkcije, ki jo opravljamo. Če samospoštovanja ne bomo imeli, ne moremo pričakovati, da nas bodo spoštovali drugi. Tudi ljudje nas ne bodo zaradi nič bolj spoštovali pa tudi če do limita pripeljemo plačo. Mislim, da ta vloženi amandma poskuša na nek način to vrniti, vrne pa tudi zaupanje v pravno državo. Namreč, moram reči, da izgleda to, kot da v bistvu... Če vsebinsko še enkrat dobro pregledam, nimam pomislekov glede vsebine zakona. Imam pa pomisleke glede ustavne presoje oziroma menim, da je v sami genezi nastanka sprememb zakona položeno seme neustavnosti.

Sploh se v zadnjem času v temu parlamentu dogaja to, da sprejemamo kar tako, nekaj na zalogo, zakone in potem rečemo, da bo že Ustavno sodišče presodilo, ali so v skladu z zakonodajo ali ne. Na ta način pa res ne opravljamo svoje zakonodajne vloge, zdaj si pa res ne zaslužimo takšne plače, kot jo dobimo, če tako prepuščamo. Namreč, tukaj smo tudi v neki kontradikciji. Po drugi strani pa velja, recimo, za poslance koalicije, da tisto, kar je podpisano in

napisano v koalicijskih pogodbah, je pa nad ustavo in nad zakonom. Tam pa ni odmika niti za milimeter. Še zmeraj mislim, da je ustava in zakonodaja nad vsakršno pogodbo in tudi v temu primeru to velja.

Zato po sem tej diskusiji, ki je bila predhodna moji, prepričan, da se bo ta amandma sprejel. V temu primeru bomo tudi mi razmislili, kakšno je naše stališče do sprejema zakona. Hvala.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Maša Kociper. Se odpovedujete.

Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kolegice in kolegi, podpredsednik!

Pri tej točki bi bilo seveda najlepše reči, še tam vzamemo, še tisto ukinemo in tako dalje. Potem bi nekateri ploskali. Ampak s tem ne povečujemo ugleda ne politike, ne vlade, ne državnega zbora. Kakor koli že, del vlade je od tukaj, večji del vlade je od tukaj.

Če bi se mene vprašalo, bi lahko bili ministri izključno tisti, ki so izvoljeni od ljudi in iz parlamenta – prvič. In drugič, tudi tukaj bi se dalo še kaj narediti. Mislim, da ni treba nadomestnega poslanca, da bi se lahko tako pokrivalo. O tem, kot je že prej tudi kolega govoril, na ta način zmanjšanje, v narekovaju, tudi števila, bi lahko naredili kvalitetnejši tako državni zbor kot vlado. Saj, če pogledamo druge evropske države, nekatere to tako imajo, mislim da je v Angliji tako.

Ampak v čem je problem? Problem je, ker se – pa sem 16 let tukaj, peti mandat imam, ne nisem ga dobil, izvoljen sem bil. Očitno zato, ker verjetno nisem ljudem nekaj govoril pa delal drugače, ne v takšni in ne v drugačni poziciji. Vedno sem delal – v kateri koli poziciji sem bil, poziciji ali opoziciji – tako kot sem tudi zastopal stališča in govoril. Ne znamo se poslušati in velikokrat se dogaja to, da se nasprotuje samo zato – seveda, več časa sem bil v opoziciji kot v koaliciji –, da se je opoziciji nasprotovalo samo zato, ker je opozicija nekaj predlagala, pa tudi če je bilo dobro. In tako je bilo. Priznajte kolegice in kolegi, ko ste bili... Maša Kociper, počakaj, ker si komaj tri dni tukaj v parlamentu, jaz pa šestnajst let! In poslušaj. In tako je bilo. Vseskozi, ko smo predlagali, ko je bilo celo dogovorjeno, da bomo regije podprli, kar bi bilo dobro za to državo – se ni zgodilo. Ko smo s strani opozicije opozarjali na zadolževanje države – se ni nič zgodilo, se je nadaljevalo. Ko smo opozarjali na nekoriščenje evropskih sredstev – danes smo na 35 %, pa se čas izteka, 2007–2013. Ko smo govorili o občinah, ko smo govorili o županih... Ja pa lepo vas prosim, kaj je bilo narobe?! Bili so časi, ko so v teh klopih sedeli 60, 70 % poslancev, ki so bili ali pa ki smo bili župani.

Torej, nismo se znali poslušati. Ne znamo se poslušati. V temu primeru, ker govorim

o tem amandmaju, da ne bom kritiziran, da ne bi govoril o amandmaju; seveda bom govoril o amandmaju. Mislim, da je amandma na pravem mestu, da je prav, da je takšen, kot je. Da se s tem krši neka pravica, ki je pridobljena. Ampak istočasno, moje državljanke in državljani imajo pravico do plače, do tiste plače za opravljeno delo, ki so ga delali, pa ga ne dobijo, pa jim je kršeno. Kaj smo naredili na tem področju? Imajo pravico do plačanega pokojninsko-invalidskega zavarovanja, pa ga niso plačevali, pa ga niso plačala državna podjetja, istočasno pa so nekateri gospodje, tajkuni, lumpi, iz teh državnih podjetij vlekli ne vem kakšne nagrade. Kramar, ne vem, kaj je bilo, milijon evrov, recimo, iz NLB itd. Včerajšnja razsodba o Zbiljskem gaju. Želodec se mi obrača. Ljudje so izgubili težko privarčevan, težko prigarani denar, kredite odplačevali itd., in danes – kaj? Nič od tega! Nekateri med njimi – bil sem tudi sam takšno tele, da sem vzel kredit, kupil delnice Kreditne Banke Maribor po 28 evrov, danes so vredne 2 evra. In gospod Kovačič odide z nagrado. V tem je problem, kolegice in kolegi, poslanke in poslanci! Ne znamo se poslušati in nikoli stopiti skupaj kot Državni zbor, kot poslanke in poslanci, ne pa kot pozicija in opozicija. Ni res, da je koalicijska pogodba nad ustavo. Ni res. Res pa je, da je to nek temelj dogovora, ki se ga držimo znotraj koalicije – in prav je, da se ga držimo –, ampak kdaj pa kdaj bi lahko eni in druge poslušali in več bi moralo biti tega usklajevanja prav na nivoju vseh političnih strank v parlamentu. Potem takšnih skrupal, kot je med drugim tudi to zaradi tega člena, ne bi bilo.

Predsednik Državnega zbora, sprašujem vas, če ta amandma ni sprejet, če gre to na Ustavno sodišče in bo torej Ustavno sodišče razveljavilo – s kakšno odgovornostjo, kaj boste naredili takrat? Ali boste koga, ki vam je svetoval, da naredimo takšen zakon, odposlali? Boste dali komu knjižico, da nima tu več kaj iskati? V tem je hec!

Kolega Čehovin je prej rekel, da se redkokdaj strinja z razpravo Jožeta Jerovška, tokrat pa da se. Narobe je! Velikokrat je imel pametne, velikokrat ima dobre predloge in prav bi bilo, ker če se ne strinjamo zaradi nekaterih političnih zadev... Torej, bilo bi prav. Veste, o nekaterih zadevah smo člani preiskovalne komisije – Alenka Jeraj je plačala, je bila kaznovana, sam sem bil obsojen zato, ker sem vodil Preiskovalno komisijo oškodovanje družbenega premoženja, plačal, pogojno obsojen, zaradi tega, ker sem rekel tistim, da so lažnivci, ki so bili obsojeni. Obsojeni! Pa se nič ni zgodilo!

V tem je, kolegice in kolegi, problem in zato nas ima slovenska javnost za takšne nesposobne, za skorumpirane in ne vem kaj vse. Nisem! 16 let v politiki in nisem skorumpiran! 1 evra si nisem v žep vtaknil. Si ga ne bom nikoli, rajši bi crknil, kot da bi kaj takšnega naredil! Skratka v tem je problem. In seveda se potem pri Zakonu o poslancih in

nekih nadomestilih in tako dalje gremo oh in sploh in ne vem kaj vse. Očitati zdaj koaliciji, da nekaj dela po hitrem postopku in tako dalje. Mea maxima culpa – povejte! 61 % zakonov v prejšnjih 3 letih ste sprejeli po hitrem in skrajšanem postopku. Situacija je težka, vemo, zavedamo se. Pa dajmo nekaj narediti, bom rekel, to, da bo za ljudi, ki so nas volili, vendarle boljše.

Ura plačana – pred 14 dnevi sem imel avto na servisu – 35 evrov servisna ura. Sem rekel: "Uuuuu, Marija. Tako je to drago!" "Ja, ne, veste gospod Pukšič, 39 evrov imamo ceno. Vam smo dali popust!" "Zakaj pa bi dali meni popust? Zato, ker sem poslanec ali kaj?" Saj ni res, to je bil samo izgovor. Toliko stane ura serviserja. No, naša seveda ni, naša je pod 10 evrov, ampak ni važno. To ni pomembno. Pomembno je...

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Kolega Pukšič, kakšno je vaše mnenje o amandmaju? Prosim.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Gospod podpredsednik, takšno, da se ne znam opredeliti oziroma vem, da bo po vsej verjetnosti to padlo in povem nekaj. Amandmaja ne bom podprl. Ga ne mislim podpreti. Ne bom glasoval proti njemu. Ali ga bom podprl ali pa se bom vzdržal. To je moje stališče do tega amandmaja. Se bom še odločil.

Bi pa še samo nekaj rekel o zakonu, o 38. členu. Zakaj ne bi vložili, namreč piše "80 % plače, ki jo je prejemal". Veste, funkcije, ki jih imamo, ker lahko samo o tem govorim, ker sem predsednik komisije v tem mandatu, prej dva mandata nisem bil. Ampak, veste, ko je enkrat tega konec, tega dela več ne opravljaš. Vsota, črta, seštejmo pa delimo s tistimi, ki dobivajo nadomestilo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Saša Kos.

Prosim.

/ oglašanje iz dvorane/ Se opravičujem, ker vas nisem opazil, gospa Maša Kociper. Replika.

Prosim.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Jaz bi se samo odzvala na razpravo kolega Pukšiča.

Zelo sem bila vesela njegovega predloga, da večkrat stopimo skupaj in odločamo enotno. To si tudi v opoziciji zelo želimo. Frustrirani smo, ker noben naš predlog, noben ni sprejet, niti kadar prosimo, da se opravi razprava o pomembnih vprašanjih, kot so ukinjanje šol, TEŠ, varčevanje, porodniške in tako naprej. Zahvaljujem se predlogu gospoda Pukšiča in apeliram na vse poslance koalicije, da podprete naš amandma, ki odpravlja verjetno protustavnost, da pokažemo to enotnost in morda; ne morem govoriti za kolege, moramo se

posvetovati; tudi mi razmislimo o podpori temu zakonu. Hvala lepa.

PODPREDSENIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Saša Kos.

Prosim.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, predsedujoči.

Moji predhodniki so vse že več ali manj povedali. Jaz sem ena od novih poslank, ki sem prišla v to skupnost in dejansko je tudi verjetno velika večina novih obrazov. Pričakovala sem namreč, kot so kolegi pred menoj že tudi omenili in s čimer se strinjam, timsko delo, skupnost, sodelovanje. To so pomembne kategorije. Namreč, kot vemo, posameznik ne more narediti tega, kar lahko neka celota, uigran orkester. Kot ne more dirigent samo dirigirati, ampak potrebuje tudi skupnost, ki ji pač dirigira.

No, in kaj sem hotela povedati. Namreč izredno me moti tudi to, da, recimo, se poslanci ne spoštujemo. Oziroma tako je, če ne spoštuješ sebe, ne moreš spoštovati drugih. To me zelo zelo; bi rekla, ta Zakon o poslancih; gospoda Viranta bi spomnila na to, da moramo biti spoštljivi do svojega poklica. To razvrednotenje našega poklica v celotni družbi ne bo koristilo nikomur, niti najmanj pa nam. Ker, ne glede na to, da smo ljudje, ki zdaj zasedamo ta mesta, kjer smo, se moramo truditi, da bomo narodu dokazali, da smo sposobni, da sodelujemo, da hočemo narediti nekaj za Slovenijo, za dobrobit, ne pa da se tu preigravamo, kdo več, kdo manj. Ker kot vemo, tega se ne da odpraviti. Tudi v preteklosti se ni odpravilo in tudi tokrat bodo razlike še večje še večje še večje. Parlament pa je tisto telo, ki mora delovati uigrano, ne pa da tu pred ljudmi napenjamo vsak svoje mišice in s tem ne koristimo nikomur. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Ali želi še kdo razpravljati? Vidim, da je še želja po razpravi, zato ponovno odpiram prijavo. Prijava teče.

Gospa Kotnik Poropat, prosim. Prosim, da vklopite mikrofon.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Vedno pozabim, se še nisem navadila, se opravičujem.

Spoštovani podpredsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

Se nisem nameravala danes oglasiti, ampak po vsej tej razpravi, mislim, da moram kot pravnica tudi povedati svoje mnenje oziroma stališče v zvezi s tem amandmajem k 4. členu. Mislim, da je amandma treba podpreti, in sicer iz razloga, ker resnično v Državnem zboru naj ne bi sprejemali zakonov, ki niso v skladu z ustavo. Retroaktivnost, vemo, naj ne bi bila tisti termin, ki bi ga mi podpirali, predvsem takrat, ko prizadene neko pravico posameznika. In tukaj



mi s tem, ko bi podprli ta določila 4. člena, ki so predlagana, seveda posegamo v pravice poslancev prejšnjega mandata. Pričakovati, da bo Ustavno sodišče razveljavilo, morda, če se bo kdo na to pritožil oziroma zahteval ustavno presojo, mislim, da nam ni v čast, ampak da se moramo mi kot čuvaji zakonitosti, kot tisti, ki sprejemamo zakone, zavedati, kakšne zakone sprejemamo, in se truditi, da so ti zakoni v skladu z ustavo.

Še en stavek bi rada povedala, in sicer v tem smislu, da se ne morem strinjati z izjavami posameznikov, ko v primerih, ko so opozorjeni na to, da je neko določilo ali nek zakon protiustaven, da se potem sklicujejo na to, da bo že Ustavno sodišče presodilo, ali je protiustaven ali je v skladu z ustavo. mislim, da je gospa Maša Kociper danes lepo povedala, jaz ne bi ponavljala in vam jemala časa, ampak resnično je problem predvsem za tiste občane in občanke, ki so laiki v pravu in se ne znajdejo in seveda svoje pravice ne morejo vedno uveljavljati.

Skratka, mislim, da je treba ta amandma k 4. členu podpreti, če hočemo, da bomo delali zakonito. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Dr. Gregor Virant v imenu predlagateljev.

Prosim.

DR. GREGOR VIRANT (PS DL): Dobro. Na tiste bolj nizke zadeve se ne bom odzval, ker sem pričakoval, da bom danes nastopal tudi v vlogi predpražnika za ta zakon, ampak na ta pravni del pa absolutno, in tudi na to, kako je potekal postopek usklajevanja.

Kar se tiče te prehodne odločbe. Nihče od nas ne ve, ali je skladna z ustavo ali ne. Poseg v pridobljene pravice, torej sprememba nekega pravnega režima sama po sebi ni protiustavna. To je Ustavno sodišče že velikokrat reklo in. Navsezadnje smo imeli nedavno tega na mizi Zakon o uravnoteženju javnih financ, ki je v veliko pravic posegel, veliko stvari spremenil. To ni ne prvič in ne zadnjič. In da bi se ravno, ko gre za poslanske pravice, ustavili in dali temu tak pomeni, se mi zdi pretiravanje. Torej, še enkrat bom rekel, ne gre za retroaktivnost, retroaktivnost pomeni, kadar vzameš neko pravico za nazaj, gre pa za poseg v pričakovanja oziroma za poseg v pridobljene pravice, kjer Ustavno sodišče v primeru, da je taka določba napadena, tehta težo posega na eni strani in na drugi strani interes, ki se s tem zasleduje. In v tem konkretnem primeru, mislim, imamo močne razloge, da s tem, ko naredimo s poslanskimi privilegiji ali pravicami podobno, kot smo naredili v mnogih drugih primerih, da je to dovolj močan argument, da to odtehta. Navsezadnje, tudi javnim uslužbencem so se pravice znižale. Glejte, tudi nam so se že pravice znižale, že s posegom v plače za 8 % so se znižale plače vsem v javnem sektorju. Tudi to je poseg v pridobljene pravice. In ista debata bi

se lahko vsakokrat odprla. Na to morate biti zelo pozorni. Ne misliti, da je poseg v spremembo neke pravice samo po sebi protiustavno, ker ni tako. Številne odločbe Ustavnega sodišča o tem govorijo. Vehementno trditi, da je ta določba, ta prehodna določba protiustavna, ne bo držalo. Ustavno sodišče bo to tehtalo, vsak od nas lahko to tehtanje opravi pri sebi, jaz sem trdno prepričan, da ni protiustavna, vi mislite, da je protiustavna. Preprosto ne vemo, dokler o tem ne odloči Ustavno sodišče. In ni res, da kot predlagatelji rečemo, saj je vseeno, če je protiustavno, ker se tako ali tako nihče ne bo pritožil, ne bo vložil ustavnega spora ali pa tako ali tako bomo morali čakati, da Ustavno sodišče odloči. Ne. Mi menimo, da ni v neskladju z ustavo.

Upam, da bo to idilično razmerje med gospodom Pukšičem in opozicijo preseglo debato o poslanskih pravicah, da bo šlo tudi na kakšne druge teme, ker sam to izrazito podpiram. Jaz sem zelo zato, da se čim večkrat v Državnem zboru dogovorimo in soglasno oziroma usklajeno podpiramo rešitve. In tako smo se lotili tudi tega zakona. Tudi tega zakona. Jaz sem večkrat sklical vse vodje poslanskih skupin, vzeli smo si veliko časa, sedeli smo gospod Tanko, Möderndorfer, Veber, Tonin, Jurša ali pa njihovi namestniki. Najprej smo dali prvi osnutek na mizo in takrat sem rekel, dajmo se zmeniti za ferplej na ta način, da ne bomo vlekli vsak na svoj konec, ker potem ne bomo prišli nikamor. Vsak ima lahko o vsaki stvari pač nek svoj koncept. In če bi vsak zagovarjal do nezvesti svoj koncept, seveda nič ne bilo sprejeto. Saj to je vedno tako. In smo rekli, zmenimo se tako, da damo od točke do točke na mizo – samo prvi osnutek je bil moj – in dajmo pri vsaki točki posebej najti tisto rešitev, ki jo podpira večina, ostali se bomo temu prilagodili. Tako smo šli od točke do točke in tako je šlo. In tako je korektno sodelovala tudi Poslanska skupina SDS, zataknilo se je samo pri prehodni določbi, zato imamo danes amandma. Vse v redu, korektno, so svoje povedali, medtem ko je pa Poslanska skupina Pozitivne Slovenije na neki točki preprosto vstala in odšla in smo se nehali pogovarjati. Tako je to usklajevanje potekalo. Da ne boste mislili, da gre tukaj za neke moje kaprice ali da sem poskušal vsiliti neko vsebino. Dogovorili smo se.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Samo pripomba, usklajevanj se je udeleževal tudi kolega Prevc. Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat.

Replika, gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Predsednik je pač enostavno omenil tisti del, kjer je omenil moje ime. Kot tisti, ki je sodeloval pri teh pogajanjih, je pač omenil neko dejstvo, ki se ji reče ferplej. Da pojasnim. Ferplej seveda lahko z vsakimi očmi nekaj drugega pomeni. In ferplej je

bil ta, dajmo se dogovoriti, bomo videli, kje pridemo skupaj in kje ne. In enostavno v Pozitivni Sloveniji ni bil niti en predlog sprejet. In to za mene ni ferplej, to je ferplej samo za predsednik Državnega zbora. In na takšen način oni razumejo dogovarjanje in pogovarjanje. In seveda potem znova in znova v vseh javnih nastopih razlaga naslednje: "Veste, nikoli se ne bomo nikjer združili, nikoli ne bomo prišli do enakih imenovalcev, ampak veste, mi smo se šli ferplej in mi smo šli do ene točke in potem nekje je treba presekati, kajti če bo vsak vztrajal do konca, ne bomo nikoli nič končali." Vendar dejstvo je, da tega ferpleja ni bilo, kajti upoštevali so se samo predlogi koalicije. In v tem je problem. Torej, kje je zdaj ta ferplej?? Bom tako rekel, ne maram tega ferpleja! Predsednik Državnega zbora, dajte ga stran, povejte: "Koalicija – moč – dejstvo je, da je treba to uveljaviti", in bomo imeli vsaj, bom rekel, čisto in jasno sliko in bomo vedeli, o čem se pogovarjamo. Skrivati se za nekim ogledalom in neko poštenostjo, pa je seveda daleč od tega. Jaz razumem, da v demokraciji rivalstvo, diskurz, različna mišljenja, vse to obstaja in to ni nič narobe. Saj to smo hoteli imeti in imamo zadnjih 21 let, ampak sprenevedanje in razlaganje, da je bilo drugače, kot so dejstva, to pa je drugo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, prosim.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Govorim kot poslanec, ki je bil tudi že bivši poslanec. Tako zelo bivši, da niti stranke ni imel v Državnem zboru. Pa nič hudega, vsi bomo enkrat bivši poslanci. O tem je treba že danes razmišljati. Imam pa bogate izkušnje biti bivši poslanec, te so takšne, da jih nikomur od vas ne privoščim. In tokrat govorim res iz srca.

Glede samega amandmaja verjamem, da so kolegi iz Pozitivne Slovenije vložili v snovanje amandmaja in njegovo obrazložitev veliko truda, to pač zahteva vsak amandma. To spoštujem. Mislim pa, da je nepotreben. Veste zakaj? Spet imam izkušnje. Ko sem kot bivši poslanec, sem seveda dobival nadomestilo in nekoč je prišla ena odločba, mislim, da je bila podpisana s strani našega kolega Kumra, ki je bil takrat predsednik Mandatno-volilne komisije, govorim po spominu, in se je to nadomestilo zmanjšalo. Na nek način je šlo torej tudi za zmanjšanje pravic. Tako da, pogledjte zdaj, jaz mislim, da bo kar tako, kot je predsednik in predlagatelj, prvopodpisani, povedal, da bo to tako držalo tudi, če tega amandmaja ne bomo sprejeli. Ustavno sodišče ne bo nasprotovalo temu predlogu zakona, ki ga jaz zelo podpiram. Jaz ga podpiram in dajem priznanje vsem, ki ste tukaj sodelovali in se trudili in iskali rešitve. Če

se dobro spomnim, je celo prvi predlog koalicije bil umaknjen, potem narejen drugi.

Seveda, kolega Jani, normalno, v demokraciji je pa pač tako, večina odloči. Saj včasih to težko sprejmemo, ampak to je demokracija.

Kot rečeno, jaz ta zakon podpiram, želim namreč, iskreno želim deliti usodo z državljane te države, usodo te trenutne naše situacije. Kar se sicer mene tiče, bi bilo morda celo boljše, da namesto, da bi drastično zmanjšali naše bonitete, takšne ali drugačne, da bi bilo morda boljše, da bi v zakon zapisali, da vsak poslanec in vsaka poslanka od mesečnega prejema da neki humanitarni organizaciji, recimo Karitas, Rdeči Križ, 20 % svoje plače. Ampak to je zgolj kot varianta, ki zdaj seveda ne pride v poštev. Ampak, ko delimo, kolegice in kolegi, usodo naših državljanov in državljanov, pa vas tukaj moram opozoriti – pa nič ne protestiram, da se razumemo –, samo opozoriti na dejstvo, da poslanci, ki smo bolj oddaljeni od Šubičeve 4 oziroma od Ljubljane, smo bolj širokosrčni in bolj delimo usodo naših državljanov in državljanov. Z drugimi besedami – pa meni plača in denar res nič ne pomenita, res nič –, pomeni to, da tisti, ki smo bolj oddaljeni, smo finančno bolj tepeni, če upoštevam Zakon o poslancih, ki ga bomo danes sprejeli, in Zakon za uravnoteženje javnih financ. To pa ni dobro. To ni dobro, da bi zdaj ravno pomurski poslanci in tudi kolegi iz drugega dela Slovenije bistveno več – lahko pokažem tudi izračune – prispevali k reševanju naše slovenske krize. To ni dobro in vse te rešitve so zelo ljubljancocentrične. To ni dobro! Že tako ali tako je država preveč centralizirana in velikokrat pozablja na svojo periferijo. Ne bom predlagal nobenih sprememb v tej smeri, ampak samo toliko, da vemo pravzaprav, o čem govorimo. Tako da ta pravica, recimo, imeti službeno stanovanje, je več ali manj breme, in naj nihče ne bo razočaran, tudi države ne, če bom to stanovanje zdaj vrnil. Ker imam svobodo si bom sam postaviti svoj družinski proračun in si šel iskat stanovanje v lastni režiji.

Dovolite mi še nekaj besed, če smem spregovoriti v imenu še treh mojih kolegov, in sicer kolega Sama Bevka, Barbare Žgajnar Tavš in Franca Pukšiča, ki smo vložili amandma, sicer poslovniško nepravilno, ker drugače ni šlo, s katerim smo želeli, da bi v zakonu o poslancih zapisali tudi, da se poslanci aktualnega sklica in bivši poslanci lahko združujejo v Društvo poslancev 90. Ti štirje in sam smo funkcionarji tega društva, ki danes šteje 265 članov. Mimogrede vas tudi vabim, da se v to društvo včlanite. Poslovniško pravilno tega amandmaja ni bilo možno vložiti, sem pa prepričan, da bomo dozoreli in bomo ob naslednjem noveliranju Zakona o poslancih tudi to zapisali. Morda mi bo kdo očital, zakaj dajati ekskluzivnost v tem zakonu o poslancih prav Društvu poslancev 90. To imajo vsi veliki evropski parlamenti, tudi Evropski parlament, ker namreč, če ne bomo mi

nekega društva določili, potem se bo jutri formiralo društvo levih poslancev, društvo desnih poslancev, potem še ne vem kakšnih, tako da bi bilo dobro in prepričan sem, da enkrat bomo v Zakon o poslancih zapisali, da se poslanci lahko združujejo, vsi, aktualni in bivši, v Društvu poslancev 90. Nobenih materialnih ovir in nobenih materialnih obveznosti ne bi bilo v tem trenutku.

Kot rečeno, in s tem tudi zaključujem, zahvaljujem se vsem, ki ste se trudili pri usklajevanju glede tega zakona o poslancih. Jaz kot tudi moja dva kolega in kolegica bomo ta zakon podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Besedo ima gospod Roman Jakič.

ROMAN JAKIČ (PS PS): Hvala za besedo.

Žalostno v tem parlamentu je, da doktor prava in predsednik Državnega zbora ne spoštuje nekih postopkov. Res se opravičujem, ampak včasih - in bom šel na to včasih -, ko sem sam sedel v Državnem zboru 15 let, ko je Zakonodajno-pravna služba rekla, da je nekaj protiusstavno, protizakonito, akt sploh ni šel v obravnavo, niti na delovno telo, kaj šele na plenum. In ta nova praksa, da vse predstavljamo na odločitev Ustavnega sodišča, je zame nesprejemljiva, ker to pomeni, da lahko delamo, kar hočemo. Seveda, zamahniti z roko in reči, bomo videli, kaj bodo oni rekli, ali pa celo reči, če bo kdo tožil, bomo pa slišali razsodbo, je nesprejemljivo. To znižuje kvaliteto ter ugled Državnega zbora.

V 80. letih sem bil vodja študentske organizacije, nelegalne, ker takrat komunisti niso pustili, da bi imeli študentsko organizacijo. Bila je ukinjena leta 1971. Leta 1990 sem bil izvoljen v parlament, kjer sem sedel 15 let, do leta 2004, sodeloval sem, pozitivno, pri vseh glavnih odločitvah in leta 2004 bil trajno politično nezaposljiv tri leta. Nisem mogel dobiti službe, ker sem bil politično neprimeren v Republiki Sloveniji, in je bila ogrožena moja eksistenca. In ko mi nekdo reče, in to uporablja tudi predsednik Državnega zbora, poslanski privilegij, se sprašujem, kaj je to. Ko pridem domov, kaj naj otrokom povem, kaj je poslanski privilegij - to, da grem zjutraj ob osmih v službo in pridem domov ob osmih zvečer, če slučajno nisem na službeni poti, ko me ni cel teden, ali pa ko ne glasujemo ob po eni zjutraj. Ali naj rečem, da je poslanski privilegij to, da domov prihaja pošta, kjer piše, "idiot, kreten", na drugi strani pa, "zato, ker si kreten, poslanec, vidiš kaj si naredil, prizadetega otroka, ki je na invalidskem vozičku". Je to moj privilegij. Zato seveda in zato ker vem, tako kot moji kolegi, ki so tukaj že služili in vedo, kaj se je zgodilo s kolegom Zamernikom, kakšne probleme... Dajte mi povedati, ali je gospod Golobič zaposljiv v Republiki Sloveniji? Vprašajte se, v kateri firmi... Ne more iti v svojo firmo. Je prodana. Ali je zaposljiv? Ali grem lahko jaz nazaj v svojo

firmo? Ne morem. Lahko sem s. p. Lahko greste seveda tisti, ki ste profesorji, greste lahko in brez, da bi, mislim nočem podcenjevati, tisti, ki imajo kmetijo, gredo lahko delati na kmetijo. Vsi mi pa nosimo takole židovsko zvezdo in smo nezaposljivi. Zato bi vas prosil, ne glede, pač podpiram, kakšna bo rešitev za naprej, ampak za tiste kolege, ki so tukaj že služili, da se jim ne odvzame ta pravica, vsaj pravica do enoletnega nadomestila, taka, kot jim je bila dodeljena, in taka, kot je bila z njimi sklenjena pogodba. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Za besedo je prosil predlagatelj dr. Virant.
Izvolite.

DR. GREGOR VIRANT (PS PS): Pri tem amandmaju, ki sicer ni usoden za zakon - da se razumemo, ni usoden za zakon -, gre pravzaprav za vprašanje, kaj je bolj prav. Ali je bolj prav, da tiste poslance in ministre, ki ta trenutek prejemajo nadomestilo, prikrajšamo za nekaj mesecev ali da jih ne prikrajšamo. In glede na to, da smo z ukrepi za konsolidacijo javnih financ posegli v marsikatero pravico, po mojem absolutno ne bi bilo prav, da se tukaj na tej točki pa ustavimo. Enostavno ne bi bilo prav, ne bi bilo pravično. In mislim, da nam ne bi bilo v čast, če potegnemo to potezo. To je ena stvar.

Druga stvar. Ta nizkotnost, o kateri je gospod Jakič govoril, to pismo, to... Jaz nizkotnosti vedno obsojam iz dna srca in se mi take stvari gnusijo. Sem bil pa veliko nizkotnosti tudi sam in negativne energije in žlehtnobe deležen danes iz vrst tako imenovane Pozitivne Slovenije. Moram reči, da je bilo danes zelo veliko negativne energije z vaše strani. Preberite si za seboj magnetogram, pa boste videli, kaj ste govorili.

Tretja zadeva. Veste kaj, ko govorimo o tem, ali si bomo danes s to zadevo izboljšali ugled ali ne. Mi bi bili frajerji, če bi se zmenili, dogovorili, uskladili, napisali skupno izjavo in opravili desetminutno razpravo v Državnem zboru in ta zakon sprejeli. To bi bilo sporočilo za javnost in to je bila tudi moja želja. Iskrena želja, jaz sem res to hotel, da naredimo, da se vodje poslanskih skupin skupaj z ostalimi poslanci dogovorimo, najdemo rešitev, rečemo, enkrat smo stopili skupaj, deset minut, točka dnevnega reda, povemo vsak svoje oziroma približno isto in sprejmemo. V tem primeru bi bili frajerji. In sporočilo, ki bi šlo ven iz te hiše, bi bilo super, bi bilo odlično. In ljudje bi to gledali in bi rekli, pogledajte jih, so pa res bili sposobni narediti korak naprej, so bili sposobni, in to pri zadevi, ki je za njih najbolj občutljiva, stopiti skupaj in zanesljivo bi rating te hiše, te institucije zrastel. Seveda, tako kot je pa to danes potekalo, pa ne bo. To je čisto jasno.

Ampak, kot sem rekel, zame bo vikend lep, projekt, ki sem si ga jaz zastavil že kot minister, pa mi takrat ni uspel, bo tokrat uspel.

Hvaležen sem vsem, ki ste pri tem sodelovali. Kako boste pa vi, pa boste sami videli, kajne.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Besedo ima mag. Lejla Hercegovac.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala za besedo.

Ker je časa malo, lahko povem, da se z demagogijo rešujejo stare napake. Poslansko funkcijo prej, zdaj in naprej bom razumela kot častno za zakone, ki ni nič treba vzeti, ampak dati nam in državljanom.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Ker vidim, da razpoložljivi čas še ni potekel, želi morebiti še kdo razpravljati? Vidim, da je še želja za razpravo, zato rej odpiram ponovno prijavo na razpravo. Prijava poteka. Prijavljeni so trije razpravljavci, enemu je čas potekel, tako da ima prvi besedo dr. Gregor Virant. Odstopa od razprave. Naslednji je gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Moram reči, da sem pri obravnavi tega amandmaja in zakona precej negativno presenečen nad nivojem razprave. Mislim, da si predlagatelj takšnega negativnega napada ne od "negativnih" ne od "pozitivnih" ni zaslužil, še najmanj od "pozitivnih". Zakon o poslancih določa pravice in obveznosti poslancev, marsikateri poslanec, tudi v naših vrstah, kolegi iz Pozitivne Slovenije, svojih nalog ne opravlja, ne opravlja jih v času zasedanj Državnega zbora, takrat marsikdo od vas počne tudi marsikatero drugo stvar, volontersko, petinsko ali kakorkoli drugače, pa tega niste niti z eno besedo izpostavili.

Takšen nivo razprave se mi zdi podcenjujoč in nedostojen v Državnem zboru. Nedostojen! Zato, ker ne gledamo na probleme, ki so na enak način, in jih ne merimo z enakimi vatli. Marsikakšno naše mnenje je bilo in bo ločeno, bo različno tudi o isti stvari, tudi na osnovi istih števil bomo lahko potegnili različne sklepe in zaključke. Ampak, če hočemo, da bo raven diskusije Državnega zbora, da bo ugled Državnega zbora primeren, da bo tako imenovani rating zrasel, potem se je treba izogniti tem psihoanalitičnim pristopom, ki se jih poslužujete. To je način dela nekaterih drugih strok, mislim pa, da to ne sodi k poslanskemu delu ali pa k obravnavi naših političnih, bom rekel, nasprotnikov, če že niso sodelavci.

Veste, mi smo v Državnem zboru, tudi v tem mandatu, sprejeli marsikatero odločitev, ki so posegle v pridobljene pravice. Navsezadnje smo si, kot ste sami že ugotovili, po nastopu mandata, po podpisu pogodbe o zaposlitvi znižali plače. To je po moje hujši poseg kot poseg v nadomestilo po izteku mandata. Tudi drugim smo to storili z Zakoni o plačah v javnem sektorju, v zadnjih dveh letih smo si že dvakrat

znižali plače za 4 % in tako naprej, pa ni bilo nobene posebne panike, nobenega posebnega obtoževanja. Če hočemo biti poslanci dosledni, potem moramo tudi tiste stvari, ki so za poslansko plačo, to pa so nadomestila po izteku mandata, urediti podobno, kot smo uredili nadomestila drugim v temu mandatu. Mi smo pri marsikom posegli z Zakonom o uravnoteženju javnih financ v višino nadomestila in kje tudi v dolžino nadomestila. Res je, da bo morda kakšna ustavna presoja, mislim, da so tri stvari na ustavni presoji, na vseh tistih štiridesetih zakonov, ki smo jih sprejeli in so vsi posegli v pridobljene pravice, so za tri člene oziroma tri zakone vložene ustavne presoje. Ne vem, kako bo odločilo Ustavno sodišče, tudi v tem primeru si ne upam soditi tega, čeprav imam kar nekaj izkušenj. Ampak menim, da je prav, da smo pri svojih ravnanjih dosledni, da če smo si to upali storiti za množico ljudi, recimo upokojenc, ki jih je 450 tisoč, in pri zaposlenih, in tako naprej, tistih, ki prejemajo nadomestila, takšna in drugačna, potem si bomo najbrž upali to storiti tudi za nekaj 10, pa še ne vem, če jih je nekaj 10 poslancev, ki jim je mandat potekel in ki to prejemajo. Bodimo dosledni pri teh stvareh in bodimo sorazmerni pri teh zadevah. In vse velike zgodbe o tem, kako in kaj, so po moje nepotrebne. Naše delo je tukaj zato, da obravnavamo predloge zakonov, da se kvalitetno pripravimo, da delo opravimo v času, ki je za to predviden, in da se, če se le da, vse druge zgodbe nekako odmislijo in da jih pozabimo.

Sam osebno tega amandmaja ne bom podprl. Ne bom ga podprl iz razlogov, ki sem jih navedel. In predlagam tudi drugim, da razmislijo, kajti če bomo ta amandma sprejeli, potem bomo uzakonili privilegij. To je privilegij, ki ga ima nekdo drugače urejenega, kot vsa tista množica ljudi, ki smo jim urejali z Zakonom o uravnoteženju javnih financ njihov položaj za naprej. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
K razpravi se je prijavil dr. Virant kot predlagatelj.

Izvolite.

DR. GREGOR VIRANT (PS DL): Mogoče samo še pojasnim, kako smo prišli do teh 8 mesecev, zakaj za tiste, ki jih sprememba tega zakona zaloti v času prejemanja nadomestila, velja 8 mesecev in ne 6 ne 12, ampak 8. Prvotni tekst je bil napisan tako, da ne bi bilo nobene izjeme, to se pravi, da bi tudi za tiste, ki zdaj prejemajo nadomestilo, po 6 mesecih to ugasnilo. Potem so prišle pripombe, ne samo s strani opozicije, ampak tudi iz nekaterih koalicijskih poslanskih skupin, in smo tisti, ki smo branili to rešitev, se pravi, da ni izjeme za tiste, ki nadomestilo predlagajo, smo rekli, dajmo en kompromis, pojdimo nekam vmes, med 6 in 12 mesecev, in jaz sem vrgel na mizo ta predlog 8, sem upal, da bom gospoda Vebra s tem prepričal in dobil "za"

za vsebino zakona v celoti. Se pač Poslanska skupina SD ni strinjala. Nobene težave, tukaj smo se razšli, glede ostalih stvari smo se ujeli. Toliko, da pojasnim. In tudi ni nepomembno za ustavno presojo, ali ti, ko posežeš v neko pridobljeno pravico, tiste, ki jo že imajo, tretiraš nekoliko drugače, kot tiste, ki jo bodo šele dobili v prihodnosti. To je za Ustavno sodišče zelo relevantno, in boste videli, če bo ta zakon napaden, jaz bi si upal staviti, da ne bo padel. Ne trdim z gotovostjo, ne morem, ker ne vidim v glave ustavnih sodnikov, ampak kolikor se spoznam na ustavno pravo, in nekaj se, lahko rečem z veliko verjetnostjo, da ne bo padel.

Ogromno je bilo danes... sem celo svojo zgodovino preposlušal in kot sem rekel, skoraj bi lahko citiral kolega Boruta Pahorja, ki je rekel: "Včasih se mora človek očitno nastaviti kot predpražnik, da kakšna stvar uspe." Danes sem bil jaz ta tepih, ta predpražnik, ste si veselo brisali noge ob mene, sploh ni nobenega problema. Ampak, če ste že šli v to zgodovino, bi lahko še to izbrskali, da sem zakon z zelo podobno vsebino, skoraj identično vsebino že enkrat predlagal, ko sem bil minister za javno upravo. In moj največji greh, ki mi je bil danes očitan, je bil ta, da sem veljavni zakon uporabil, da sem uporabil pravico, ki mi je pripadala po veljavnem zakonu. Če je to moj največji greh, ki ste ga v vsem tem času izbrskali o meni, potem so mi nebesa zagotovljena. Veste, moj greh je v tem, da sem uporabil nek zakon, zdaj pa ga hočem spreminjati. Potem morate vi pri vsem, kar kupujete doplačati 2,% DDV, ker se zavzimate za spremembo Zakona o davku na dodano vrednost, pa ga ne plačujete.

Malo smo pozabili, kaj je pravzaprav osnovni namen tega zakona danes. Osnovni namen tega zakona je, da poslanske pravice pridružimo tistim točkam, tistim področjem, kjer smo posegali v javno porabo. In zakaj smo posegali v javno porabo? Da znižamo deficit, ker smo si v zadnjih letih nakopali toliko javnega dolga, ker smo proračunski primanjkljaj povečali na 2 milijardi, ker smo prišli na 48 % bruto domačega proizvoda zadolženosti in ker je v tej situaciji pač treba ukrepati. Vlada je svoje opravila in prav je, da simbolično, demonstrativno, demonstracijsko to prispevamo tudi poslanci. To je vsa zgodba.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Morebiti želi še kdo razpravljati? Vidim še željo po razpravi, zato odpiram ponovno prijavo na razpravo za tiste, ki imate še razpoložljivi čas. Gre namreč za obravnavo po skrajšanem postopku, zato se ne deli ves razpoložljivi čas med vse ostale možne razpravljavce. Prijava poteka. Prijavljeni so trije razpravljavci, vendar ima samo gospa Marija Plevčak možnost razprave in še razpoložljivi čas.

Izvolite.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo.

Ne da mi, da se ne bi oglasila v razpravi, ki v nekaterih primerih ni primerna za ta parlament. Ugotavljam namreč, kaj si mislijo gledalci, ko nas gledajo, ko spremljajo naše razprave, ki ne odsevajo nobenega spoštovanja enega do drugega, ki z našim ugotavljanjem in sprenevedanjem včasih lahko smatrajo, da skrbimo samo za sebe. Dobro se moramo zavedati, kako naši ljudje živijo, s kakšnimi prejemki, s kakšnimi pokojninami, in mi tule nekaj jamramo in negodujemo glede tega, da se nam pač en določen procent odvzame. Vsi živimo v Sloveniji! Mislim, da si vsi v Sloveniji zaslužijo, ne samo mi poslanci, da živijo kolikor toliko solidarno in pa človeka vredno življenje. In mislim, da tudi zmanjševanje teh denarnih nadomestil za tiste, ki na koncu koncev nič ne delajo, pa poznam nekatere primere, ko si nočejo, ne, da ne morejo, nočejo poiskati dela, vlečejo plačo. Mislim, da to ni pravilno in pozivam, da okrog tega vsi dobro premislite. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vidim, da želi še dr. Virant kot predlagatelj.

Izvolite.

DR. GREGOR VIRANT (PS DL): Poglejte, kot predlagatelj bi samo podprl tole, kar je ravnokar gospa Plevčak rekla. Dejansko, nivo razprave je bil na žalost prenizek. Sam sem se vedno držal in se vedno držim tega, da nikogar ne žalim na osebni ravni, da o nikomur v Državnem zboru ad personam ne govorim slabo, in sem nekako pričakoval, da bom tudi sam deležen tega spoštovanja. Pa nisem. Pričakoval sem, da se bomo pogovarjali o vsebini, o vsebinskih vprašanjih, ne pa ad personam.

In drugič, ker bi tudi kot predlagatelj podprl misel gospe Plevčak; toliko ene strasti in energije, kot je bilo danes vložene v branjenje nekih poslanskih, kakorkoli hočete temu reči; pravic ali privilegijev; mnogo, mnogo preveč. Ni vam to v čast, res ne.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Ne vidim več nobene želje po razpravi. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 6. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA – OBRAVNAVA PREDLOGA ODLOKA O UPRAVLJANJU S KAPITALSKO NALOŽBO REPUBLIKE SLOVENIJE V NLB, D. D.**

Predlog odloka je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga odloka dajem besedo tukaj prisotnemu predstavniku Vlade dr. Janezu Šušteršiču, ministru za finance, ki ga lepo pozdravljam skupaj z mag. Samom Kutošem, sekretarjem na Ministrstvu za finance.

MAG. SAMO KUTOŠ: Spoštovani poslanci in spoštovane poslanke!

Ko smo pred nekaj meseci predlagali spremembo Zakona o upravljanju kapitalskih naložb države, ste nekateri tudi na strani opozicije, razpravljali v stilu, zakaj pravzaprav sploh ohranjamo pri življenju, pa magari za neko prehodno obdobje, Agencije za upravljanje kapitalskih naložb. Nam se je zdelo nesmiselno ukinjati agencijo za obdobje, v katerem pripravljamo nov zakon, ki bo povsem drugače uredil upravljanje kapitalskih naložb države. O tem, kako bo ta zakon izgledal, smo tudi javno že predstavili koncept. O njem poteka živahna javna razprava, v katero ste seveda tudi vsi prisrčno vabljeni, da se vključite. Hkrati smo pa, ko smo utemeljevali nekatere nujne spremembe Zakona o upravljanju kapitalskih naložb, opozarjali na dve zadevi, ena je bila, da Agencija za upravljanje kapitalskih naložb še vedno ni pripravila takšne strategije upravljanja kapitalskih naložb, ki bi jo Vlada lahko potrdila. Prejšnja vlada je po navedbi enega od ministrov predlog strategije, ki ga je agencija pripravila, zavrnila, ker ga je ocenila kot neustreznega. Agencija potem ni predložila nobenega novega predloga, čeprav je za to po zakonu edina pristojna. Vlada ne more po obstoječi zakonodaji mimo agencije pripraviti takšne strategije. Ker takšne strategije ni, smo v zakonu predvideli možnost, da dokler strategije ni za opravljanje nalog agencije pri razpolaganju z določenimi naložbami lahko Državni zbor z odlokom pooblastil Vlado. Dodali smo pogoje, da lahko Državni zbor to naredi samo takrat, ko je to upravičeno za zagotavljanje finančne oziroma fiskalne in gospodarske stabilnosti države.

V naslednjih štirinajstih dneh bodo skupščine Nove Ljubljanske banke in Nove kreditne banke Maribor, ena skupščina je tudi že bila, sprejemale pomembne odločitve o načinu dokapitalizacije. Zlasti v primeru Nove Ljubljanske banke bo treba podpisati dogovore z morebitnimi zasebnimi vlagatelji, ki bodo seveda prinesli svež kapital v banko. Ni načrtovano, da bi država prodajala svoj delež, ni načrtovani, da bi država prodajala delnice, ki jih ima v tej ali oni banki. Če bi to želeli početi, nam je seveda popolnoma jasno, kaj bi morali storiti glede na veljavno zakonodajo. Vendar to ni načrtovano. Načrtovano je razpolaganje, sprejemanje skupščinskih sklepov, sprejemanje sklepov, ki bodo omogočili dokapitalizacijo z dodatnim zasebnim kapitalom.

V temu procesu ne sme priti do nobene napake. Sklepi morajo biti na skupščinah

sprejeti točno tako, kot je treba, da bot ta proces lahko izpeljan. In kar je še bolj pomembno, da bo ta proces načrtovan, predviden tako, da bo kredibilen in da bo dobil pozitivno oceno tudi s strani evropskih bančnih regulatorjev. Zato Vlada ne želi tukaj ničesar prepustiti naključju, če je karkoli narobe, če se karkoli zgodi mimo načrtovanih postopkov, kot se je, recimo. Zgodilo pred kakšnim letom v primeru dokapitalizacije Nove Kreditne banke Maribor, ko ni bila usklajena volja Agencije za upravljanje kapitalskih naložb, ki je imela pooblastila za ravnanje Vlade, ki teh pooblastil ni imela. Če se karkoli takšnega zgodi zdaj, je najmanjša stvar, ki se lahko zgodi, seveda veliko povečanje nestabilnosti, ogrožena stabilnost sistemskih bank, možnost uvedbe prisilne uprave s strani bančnih regulatorjev in podobno. Ker želimo preprečiti vsako možnost, da se to zgodi, in glede na izkušnje zadnjih mesecev, ko je naše usklajevanje z Agencijo za upravljanje kapitalskih naložb zelo težko, ko posamezni člani upravi pošiljajo v javnost pisma, ki temeljijo seveda na neresničnih in neustreznih informacijah, si ne želimo tvegati neusklajenega delovanja. Zato predlagamo ta odlok, s katerim se seveda in mislim, da je to popolnoma jasno, Državni zbor ne odreka nikakršni pristojnosti, ničesar iz svoje pristojnosti ne prenaša na Vlado, ampak prenaša na Vlado pristojnost, ki jih ima danes Agencija za upravljanje kapitalskih naložb. To počne na podlagi zakona, ki ga je Državni zbor sprejel in je bil predviden točno za takšen namen. Zato mislim, da ni razloga, da ne bi takšnega zakona podprli, kljub dvomom, ki morda obstajajo glede na... / znak za konec razprave/... v razpravi tudi lahko še pojasnili. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Proceduralno, gospod Janko Veber.

Izvolite.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Na začetku današnje seje sem podal proceduralni predlog, da naj bi bil prisoten pri obravnavi te in naslednje točke tudi predsednik Vlade gospod Janez Janša. Predsednik Državnega zbora me je obvestil, da je obvestilo bilo posredovano. Jaz sem pričakoval, da bo tudi predstavnik Vlade, torej minister za finance, ali opravičil predsednika Vlade ali ga napovedal. Ugotavljam, da tega ni bilo, zato proceduralno sprašujem, ali se je predsednik Vlade odzval na poziv Državnega zbora, da sodeluje pri teh dveh točkah dnevnega reda ali ne. Mislim, da je to pomembno, preden se nadaljuje razprava, ki bo potekala tako s strani predsednika Odbora za finance kot seveda pozneje še poslanskih skupin in samih poslank in poslancev, zato proceduralno sprašujem, ali je predsednik Vlade odreagirala na poziv Državnega zbora, da sodeluje pri teh dveh točkah. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa. Naj vam povem, da pisne informacije s strani predsednika Vlade nismo prejeli. Kontaktirala ga je gospa generalna sekretarka. Naj povem, da so za nadaljevanje seje vsi poslovniški pogoji izpolnjeni. Prisoten je tukaj gospod minister dr. Janez Šušteršič, zato je nimam kot predsedujoča na seji nobenega poslovniškega ali proceduralnega razloga, da ne bi nadaljevali seje.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo članu odbora mag. Marku Pogačniku.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani minister, kolegice, kolegi!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 22. nujni seji dne 12. 6. 2012 kot matično delovno obravnaval Predlog odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novi Ljubljanski banki, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je v okviru svoje pristojnosti posredovala konkretne pripombe k 1., 2., 3. členu in k prilogi odloka.

V poslovnem roku so na podlagi mnenja vložile amandmaje koalicijske poslanske skupine k 1., 2. in 3. členu in k prilogi ter Poslanska skupina Socialnih demokratov k 3. členu in k prilogi odloka. Na seji odbora je državni sekretar z Ministrstva za finance povedal, da je lahko do sprejema strategije in letnega načrta upravljanja finančnega premoženja upošteva 7. člena noveliranega Zakona o upravljanju kapitalskih naložb z naložbami, da lahko do sprejetja strategije in letnega načrta upravljanja Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru sprejem odločitve o določenih aktivih upravljanja v zvezi s posamezno naložbo, če je to nujno za zagotavljanje gospodarske, finančne ali fiskalne stabilnosti države. Ker bi resne finančne težave, zlasti pa ugotovljena insolventnost NLB kot najmočnejše bančne skupine v državi predstavljalo vzvod za finančno in gospodarsko krizo, je uspešno izvedena dokapitalizacija NLB v letošnjem letu ključnega pomena za izvedbo finančne konsolidacije, tako zagotovitev ustreznega javnofinančnega položaja kot ustrezne bonitetne stopnje naše države. S tem so razlogi za nujnost ukrepanja po prej navedeni določbi v konkretnem primeru v zadostni meri utemeljeni.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi pisnega mnenja navedla, da so pripombe navedene službe v amandmajih petih poslanskih skupin koalicijske primerno upoštewane.

V razpravi ob obravnavi posameznih členov je bilo s strani opozicijskih poslanskih

skupin poudarjena spornost začetka pogajanja o nameravani odprodaji brez prehodnega soglasja Državnega zbora in predhodno sprejetje strategije celovitega upravljanja s kapitalskimi naložbami. Po mnenju koalicijskih razpravljalcev pa gre za saniranje zatečene bančne problematike v danem trenutku. Ker potencialnih kupcev ni, je prizadevanje finančnega ministrstva za tovrstno integriranje na mestu. S strani predsednika odbora je bilo v zaključnih besedah opozorjeno, da želi imeti Banka Slovenije kot nadzornik bank kapitalsko ustreznost, saj mnenje evropskega nadzornika ne vpliva le na boniteto banke, temveč prerašča v splošno boniteto države.

Po nesprejetju vloženih amandmajev opozicije in na seji predloženih amandmajskih predlogov so predstavnice in predstavniki poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Socialnih demokratov še pred končnim izglasovanjem amandmaja k predlogu odloka do konca obravnavanja te točke obstruirali sejo odbora.

V razpravi se je odbor v skladu s 130. členom Poslovnika Državnega zbora opredelil do vloženih amandmajev in sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin k 1., 2. in 3. členu in k predlogu odloka. Ob tem je zaradi sprejetega amandmaja koalicijskih poslanskih skupin k 3. členu amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov postal brezpredmeten. Odbor ni sprejel amandmaja Poslanske skupine SD k predlogu za spremembo osnovnega besedila predloga zakona.

Odbor je v skladu s 126. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga odloka, vključno s prilogo, ki je sestavni del odloka, in je akt sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga odloka, v katerem so vključeni sprejeti amandmaji.

Dopolnjen predlog odloka je sestavni del tega poročila. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, gospa Jasmina Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Spoštovani! Dovolite mi, da izhajam iz tistega, kar smo že povedali v stališču Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke pri noveli Zakona o bančništvu.

Nova Ljubljanska banka, bančna skupina v večinski državni lasti z več kot tretjinskim tržnim deležem, je danes v zelo nezavidljivem položaju. Njene bilance se šibijo pod slabimi krediti, ne more več opravljati ene izmed svojih osnovnih funkcij, to je posojanje denarja. In z vidika gospodarstva je to prava katastrofa. Ni treba verjeti meni, pojdite med

podjetnike, med ljudi! Pogoji in zavarovanja, ki jih zahteva Nova Ljubljanska banka, so za mnoge popolnoma nedosegljivi. Še več, zaradi lastnih težav s kapitalsko ustreznostjo in likvidnostjo Nova Ljubljanska banka ne more več pomagati podjetjem v težavah, ki bi imela verjetno z določenimi reprogrami posojil možnost prebroditi krizo. Pošilja jih v stečaj, da dobi vsaj nekaj svežega kapitala iz stečajne mase. In to banka, v kateri so slovenski državljani že izgubili 1,6 milijarde evrov.

Osnovna kritika, s katero se soočamo danes, je, da si Vlada oziroma koalicija jemlje pravico do neposrednega vpliva na upravljanje bank. In, spoštovane poslanke in poslanci, kdo je torej kriv za milijarde evrov denarja Slovenk in Slovencev, ki so šle v zrak? Še huje, razdelile so se med menedžerje podjetij, kot so SCT, Vegrad, Primorje, Merkur, Pivovarna Laško, da o številnih podjetjih v tujini, kjer so se izgubili milijoni in milijoni evrov, niti ne govorim. Vse vlade v zadnjih 15 letih so si oprale roke, kajti bojda imamo neodvisne nadzornike, imamo nadzorne agencije, imamo regulatorje, imamo Banko Slovenije. Skratka, odgovornost je porazdeljena na toliko institucij in na toliko posameznikov, ki prelagajo odgovornost eden na drugega, da je na koncu ne prevzame nihče. Ali naj nadaljujemo s to prakso? Prav dejstvo, da so se vlade načelno otepale formalne odgovornosti, je pripeljalo do stanja, v katerem so se znašle državne banke.

Danes ne govorimo o kakršnikoli prodaji katerekoli banke v Sloveniji, čeprav je to temo, po našem mnenju, opozicija grdo zlorabila tudi v nekaterih svojih stališčih. Tudi v Slovenski ljudski stranki bi si želeli, da Nova Ljubljanska banka dolgoročno ostane naša banka. Najbolje bi bilo, da bi postali lastniki bank slovenski skladi, zavarovalnice, torej institucionalni investitorji, tako kot je to praksa v zahodnem svetu. Lahko, da je za to že prepozno, toda, kot rečeno, danes to ni tema.

S tem odlokom je konec mešetaranja, konec takšnega in drugačnega lobiranja, konec skrivnostnih telefonskih pogovorov, ki odpirajo neomejene kreditne linije. Danes podeljujemo Vladi mandat, da preseka gordijski vozel in opravi sanacijo Nove Ljubljanske banke, da bo ta banka sploh še lahko opravljala funkcijo banke. Vlada naj uredi tisto, spoštovani kolegice in kolegi, kar so normalne demokratične države naredile že pred leti s svojimi bankami, torej ob začetku svetovne gospodarske krize. Izhodišča so danes seveda mnogo slabša kot so bila takrat. Od novega dolga približno 7 milijard, ki ga je nakopičila Slovenija v letih 2008–2011, je šlo za pomoč bančnemu sistemu manj kot 10 % tega zneska. Zdaj z dela opozicije poslušamo ravno obratno. Danes, ko možnosti za poceni zadolževanja ni več, se pričakuje denarne vloške iz proračuna – lahko bi rekli, da dokaj dvolično govorjenje. Skrivalnic okoli odgovornosti je dokončno konec, Nova Ljubljanska banka ne bo več posredni oziroma

neformalni servis politiki. Ta koalicija se je s koalicijsko pogodbo zavezala, da bo sanirala bančni sistem in na ta način odpravila kreditni krč, ki traja že več let in škodi gospodarskemu razvoju. Ta odlok je pogoj, da to obljubo izpolnimo.

Zato ga bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podprli.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Obravnavani akt, ki je poleg novele Zakona o bančništvu in Odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo v Novi Ljubljanski banki, v Novi Kreditni banki Maribor, v javnosti, med strokovnjaki kot tudi med nami, poslankami in poslanci v Državnemu zboru Republike Slovenije, vzbudil precejšnjo pozornost in diametralno nasprotna mnenja, je rezultat dejstva, da strategija o upravljanju kapitalskih naložb, ki bi morala biti pripravljena v prvi polovici letošnjega leta, še vedno ni pripravljena. In se sprašujem, kdo je za to odgovoren. Na osnovi s strani predlagatelja, posredovanega gradiva ni razvidno, ali in kakšna bo višina dokapitalizacije NLB in kakšne bodo posledice za višino javnega dolga države. Enako vprašanje je tudi v primeru odloka, ki se nanaša na Novo Kreditno banko Maribor. Ker se potem ne mislim oglašati v drugi razpravi, prosim tudi za ta odgovor.

V Poslanski skupini DeSUS glede na težo in pomembnost vsebine vseh treh aktov, ki jih danes obravnavamo, opozarjamo, da je treba v primeru dokapitalizacije s strani države navesti vire financiranja in določiti minimalni donos na kapital. O tem ne vemo še nič in mislim, da je prav, da se poslancem Državnega zbora to tudi predoči. Zato opozarjamo na veliko nevarnost za ponovno dokapitalizacijo na račun davkoplačevalcev, če propadejo prizadevanja za dokapitalizacijo s strani zasebnega kapitala oziroma zaradi morebitne neuspešne slabe dokapitalizacije tega zasebnega kapitala. Namreč govora je bilo, da davkoplačevalci ne bomo dokapitalizirali in da ne bo potreben naš vložek.

Potem vas opozarjamo na nujnost strogega pregleda poslovanja bank, ene in druge, ki naj rezultira v razkritju in sankcioniranju odgovornih, ki so povzročitelji nastale situacije v bančništvu. Opozarjamo na nujnost sanacije bančništva tako, da v prihodnje ne bo prihajalo do takšnih anomalij, ki so posledično nenazadnje negativno in celo usodno vplivale na naše gospodarstvo. Na eni strani imamo tajkunska posojila, fiktivno zavarovana posojila, na drugi strani pa ni posojil za zagon novih podjetij in za poslovanje gospodarskih družb, ki

imajo naročila za delo in za tiste še zaposlene delavce, ki jih sploh še imajo.

Opominjamo na dejstvo, da so banke v solasti naše države pravzaprav naša srebrnina, zato bi morala Vlada z vsemi svojimi moči skrbno paziti na njihovo usodo in kot dober gospodar poskrbeti za učinkovitost, racionalnost in donosnost poslovanja, saj vemo, da tega do zdaj še ni bilo.

Vsled številnih pomislekov se bo naša poslanska skupina o opredelitvi do tega akta odločala po opravljeni razpravi.

Glede na to, da tudi drugi odlok, ki ga imamo danes na dnevnem redu, to je odlok o Novi Kreditni banki, praktično ureja enako problematiko, naj že na tem mestu povem, da ima naša poslanska skupina do tega odloka enako stališče, kot je izraženo zgoraj, zato o njem ne bomo posebej predstavljali stališča, bomo pa pozorno sprejemali razpravo tako pri noveli Zakona o bančništvu kot pri obeh odlokih.

Na koncu upam, da bom dobila tudi odgovore v tej razpravi na moja vprašanja. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NsI): Hvala lepa, kolegica podpredsednica. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovani gospod minister!

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije, ki smo ga v Državnem zboru nedavno sprejeli, omogoča, da lahko do sprejetja strategije in letnega načrta upravljanja Vlade Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru sprejetje odločitev o določenih aktih upravljanja v zvezi s posamezno naložbo, katere knjigovodska vrednost je najmanj 5 milijonov evrov, če je to nujno za zagotavljanje gospodarske, finančne ali fiskalne stabilnosti Republike Slovenije. Če Državni zbor tako odločitev sprejme, je za izvedbo teh dejanj upravljanja pristojna Vlada v skladu z zakonom, ki ureja javne finance. Glede na vsebino je ta odlok formalni pravni akt, s katerim Državni zbor sprejme navedeno odločitev.

Skupina NLB je največja slovenska bančna in finančna skupina in sistemsko pomembna banka, kar pomeni, da bi njene resne finančne težave ali celo insolventnost sprožile finančno in gospodarsko krizo v državi oziroma jo poglobile. Sprejetje odloka bo omogočilo hitro izvedbo postopkov v zvezi z nujno dokapitalizacijo banke s strani Vlade, brez odlašanja, ki bi ga prinesli dolgotrajni postopki odločanja v Agenciji za upravljanje kapitalskih naložb. Izvedena dokapitalizacija je nujna za ohranitev stabilnosti finančnega sistema v državi. Normativni del odloka v skladu z določili zakona za izvedbo aktov upravljanja pooblašča Vlado. Ker je dokapitalizacija Nove Ljubljanske

Banke, d. d., kompleksna, predlog odloka omogoča Vladi, da lahko po potrebi izpelje vse akte upravljanja, ki jih predvideva prvi odstavek 7. člena Zakona o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije.

Koligice in kolegi, ker pri naslednji točki obravnavamo podoben oziroma analogen predlog odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novi Kreditni banki Maribor, d. d., že zdaj povem, da je stališče Poslanske skupine Nove Slovenije pri obeh odlokih identično. Podprli bomo oba predloga odloka. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Pozitivna Slovenija, mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS):
Spoštovani predsednik, ki vas žal ni z nami, ker je očitno to premalo pomembna tema, v mislih imam seveda predsednika, upam, da ne tako imenovanega Državnega zbora. Tudi sprejem tega odloka vam ne bo v čast, če ste danes že večkrat omenili to besedo. Veliko je besed in še več dejanj, ki tudi vam ne morejo biti v čast.

Spoštovane gospe in gospodje!

Z novelo zakona, ki smo ga obravnavali pod 2. točko, boste uvedli nek nov finančni instrument, obveznice, CoCo obveznice, ki jih v določenem trenutku spremenimo v kapitalski delež. Na Odboru za finance smo ugotovili, da v bistvu ta trenutek, ko se obveznice konvertirajo v kapitalski delež, že obstaja. In da bo drug partner v banki te svoje obveznice takoj spremenil v kapital in seveda s tem svoj delež povečal. Delež Republike Slovenije pa se bo zmanjšal. Logično. Nikakor ne more biti drugače. In da boste na takšen način spremenili lastniško strukturo banke, je nedopustno. Prodali boste našo največjo banko, in to pod mizo. In zato rabite odlok, ki je pred nami zdaj. Vladi boste s potrditvijo odloka, ki je pred nami, dali pravico, da z našo banko dela, kar hoče.

Vem, da ne slišite radi, ampak, kolegica in kolegi iz vladne Slovenske ljudske stranke, dejstvo je, da je gospod Žerjav julija 2010 – se pravi, to ni tako dolgo nazaj – zahteval sklic nujne seje Odbora za finance na temo prodaje te iste Nove Ljubljanske banke, kjer je povedal, da se ponovno nekaj dogaja na "področju lastniškega prestrukturiranja, da temu tako rečem, naše najpomembnejše in naše največje banke NLB in ker je to zagotovo zelo zelo pomembna tema, strateška tema, smo se v Slovenski ljudski stranki odločili in dali zahtevek za sklic nujne seje. Mi smo v Slovenski ljudski stranki proti, da pride do prodaje, namreč ta banka, po naši oceni, mora ostati v večinski lasti slovenska". To so besede vašega predsednika gospoda Žerjava, kolegica in kolegi iz Slovenske ljudske stranke. Si lahko preberete v magnetogramu, če slučajno ne verjamete mojim besedam. Lahko so to, da banka ostane v

večinski lasti države oziroma naših državljanov, še vedno vaše želje, dejanja pa so na žalost drugačna. Verjamem, da vas danes, ko banko prodajate, to boli, ampak ne morem mimo tega, da lahko ob tako pomembni stvari, tako radikalno spremenite svoje mnenje in potem ste še užaljeni, ko vam povemo, da ste populisti.

In zakaj zdaj takšen preobrat? Zakaj ste danes za to prodajo, še pred letom dni pa ste ji ostro nasprotovali? Tudi to je odgovornost. Pod mizo, popolnoma netransparentno in niti ne veste, za kakšno ceno bomo izgubili tako pomembno banko. Lahko bomo za 150 milijonov razprodali našo največjo sistemsko banko. Tako se je govorilo na Odboru za finance. Tudi jutri boste morali pogledati v oči državljanom in jim povedati, zakaj ste to naredili. Zakaj ste pod mizo, mimo oči javnosti, brez transparentnega postopka razprodali našo največjo banko. Zakaj ste še pred letom dni temu ostro nasprotovali, danes pa boste pomagali razlastniti naše državljanke.

Gospod minister pravi, da ne gre za prodajo, ampak "razpolaganje". Seveda, ampak razpolagali boste na takšen način, da se bo delež države zmanjšal. Kaj je to drugega kot razprodaja, spoštovani gospod minister?

Zakaj še vedno nimamo na mizi strategije upravljanja kapitalskih naložb, da bi lahko skupaj poiskali odločitve, kaj je za Slovenijo dobro in pomembno. Raje boste na skrito in po tiho naredili to. Zakaj tako, se sprašujem jaz in veliko naših državljanov. Kaj skrivate?

Spoštovani gospe in gospodje, enkrat sem vam danes že povedala in bom še enkrat ponovila: Države in našega premoženja niste dobili v last, ampak v začasno upravljanje in z njim morate upravljati v dobro vseh državljanov. Tudi vi, spoštovani kolegice in kolegi koalicije, niste na Odboru za finance dobili nobenega odgovora, pa vseeno podpirate takšne nedorečene rešitve, ki lahko pripeljejo do netransparentne in poceni razprodaje naše največje banke. Ne vemo, koliko davkoplačevalskega denarja bo šlo za ta maneuver, ne vemo, koliko bo to povečalo proračunski primanjkljaj, ne vemo niti, če bo ta vaš maneuver sploh dovolj pomagal naši banki. Ne vemo nič, ampak vi to podpirate!

Rada bi vas opozorila še na nekaj, vsaka kapitalna naložba mora biti prikazana v državnem proračunu. Če bo država res odkupile te CoCo obveznice in jih takoj zatem konvertirala v kapitalni delež, mora to biti prikazano med izdatki državnega proračuna. Vi v rebalansu tega denarja v letošnjem letu nimate. 2 milijona evrov je predvideno za ta namen. Tudi to dokazuje, da boste kar tako, po domače, telovadili z državnim, torej našim skupnim denarjem, in to preprosto ne sme biti tako.

Spoštovani kolegice in kolegi, upam, da boste to spoznali tudi vi v koaliciji, in da ne boste slepo sledili navodilom vlade. Odgovornost za to

prodajo boste z današnjim glasom za prevzeli vi, in nič vas ne odveže te odgovornosti. Spoštovani gospe in gospodje koalicije, vi ste tisti, ki boste vladi dali biankomenico, da dela z našim premoženjem dela, kar hoče. Vi ste tisti, ki ste za, čeprav ne veste, kakšen bo učinek. Vi ste tisti, ki boste pod mizo razprodali banko. Vi ste tisti, ki boste odgovorni za to. In ko bodo enkrat v prihodnosti iskali odgovornost za ta dejanja, vemo, kje je.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, mag. Marko Pogačnik. Vidim, da želi gospod Franc Pukšič proceduralno.

Izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kogelice in kolegi!

Preden bom povedal proceduralni predlog, nekoliko obrazložitev.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Izključno proceduralno, prosim, gospod Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Izključno proceduralno bo, ja, in sicer v zvezi s populizmom. Milijardo 600 je bilo v banko dano, približno milijardo je potrebnega svežega kapitala, če sploh hočemo, da bo banka začela delovati kot banka in pred letom dni je bila ta država...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Gospod Pukšič, dogovor na kolegiju je bil, da se najprej pove predlog, potem orazložitev, in vas vljudo prosim, da ta dogovor, upam, da vam je vodja sporočil, upoštevate.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Moj proceduralni predlog je, da stališč poslanskih skupin ne bi ponavljali in pri dveh različnih točkah brali istega stališča, kar se je zgodilo.

Zdaj pa bom povedala, zakaj ne. Zato, ker se je stanje, ki je bilo pred enim letom in stališče Slovenske ljudske stranke v enem letu bistveno spremenilo. Takratna vladna koalicija, ki ji je kolegica pripadala in bila odgovorna za proračun v državi, ga je dodatno zadolžila za 2 milijardi.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Gospod Pukšič, hvala lepa. Naj poudarim, da je bil na kolegiju sprejet dnevni red poteka današnje seje in držali se bomo dnevnega reda, kar pa ne pomeni, da se katera od poslanskih skupin sproti ne sme odreči ponovni predstavitvi stališča pri naslednji točki, če gre za podobni stališči. Tako da bo sproti to tudi možno izvesti.

Mag. Marko Pogačnik ima besedo v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Kriza bančnega sistema v Sloveniji se pogloblja in s tem posledično slovensko gospodarstvo izgublja na konkurenčnosti. Kreditni krč in slaba likvidnost sta ključna problema slovenskega gospodarstva, brez temeljite sanacije bančnega sistema ne moremo pričakovati izboljšanja razmer v gospodarstvu. Predlog spremembe in dopolnitve Zakona o bančništvu in odlok o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novi Ljubljanski banki je prvi korak k temeljiti sanaciji bančnega sistema, ki bo omogočal nadaljnji razvoj slovenskega gospodarstva. Sprememba Zakona o bančništvu uvaja možnost izdaje tako imenovanih CoCo obveznic, ki je vezana na instrument odobrenega oziroma pogojno povečanega kapitala. Pomembno je, da evropski bančni nadzorni organ takšne rešitve podpira in jim ne nasprotuje predvsem iz razlogov, ker se finančna moč lastnikovo bank pomembno zmanjšala in so zato dokapitalizacije s strani lastnikov bank bistveno otežene. Ne razumemo nasprotovanja in težkim izrečenim besedam opozicijskih poslancev na Odboru za finance in monetarno politiko, kot so ne transparentnost, prodaja izpod mize, kriminal. Da temu ni tako, bi navedli nekaj dejstev, ki govorijo v prid takšnega načina sanacije bančnega sistema. Kar nekaj evropskih bank se je v zadnjem obdobju odločilo za reševanje na način, kot ga omogoča predlagana sprememba Zakona o bančništvu. Že v letu 2009 je Lloyds banking group izvedla takšen način sanacije ter zagotovila ustreznost temeljnega kapitala. V letu 2010 je sledila še nizozemska banka Rabobank. Še nekaj primerov bi navedli, Swedbank izdaja za 1,5 milijarde dolarjev obveznic CoCo, Bank of Cyprus 1,3 milijarde dolarjev, švicarska UBS in Credit Suisse banka. V mesecu maju je takšen način sanacije napovedala tudi tretja največja italijanska banka, Monte dei Paschi di Siena. Takšen način sanacije in zagotovitev ustrezne kapitalske ustreznosti in bančnega sistema je najmanj tvegan predlog predvsem za davkoplačevalce. To so besede finančne ministrice Eveline Widmer-Schlumpf v švicarskem parlamentu, ko je parlament odobril izdajo obveznic CoCo za banki UBS in Credit Suisse.

V Poslanski skupini SDS imamo občutek, da je največji problem za opozicijske stranke in najbolj moteče predvsem to, da je sedanja vlada našla rešitev za sanacijo bančnega sistema oziroma dveh največjih bank, Nove Ljubljanske banke in Nove Kreditne banke Maribor. Glasovati za predlog odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novi Ljubljanski banki je nujno za zagotavljanje gospodarske, finančne in fiskalne stabilnosti v Republiki Sloveniji. Ker bi resne finančne težave zlasti pa ugotovljena insolventnost Nove Ljubljanske banke kot

najmočnejše bančne skupine v državi predstavljala vzvod za finančno in gospodarsko krizo, je uspešno izvedena dokapitalizacija Nove Ljubljanske banke v letošnjem letu ključnega pomena za izvedbo finančne konsolidacije, tako za zagotovitev ustreznega javnega finančnega položaja kot ustrezne bonitetne stopnje naše države. Ta rešitev ne pomeni prodaje Nove Ljubljanske banke pod mizo, ampak omogoča uspešno sanacijo in zagotavlja stabilnosti finančnega sistema.

V Poslanski skupini SDS nam je nerazumljivo, da ima poleg opozicije največ pripomb AUKN, Agencija za upravljanje kapitalskih naložb, ki je imela v zadnjih treh letih pri upravljanju te naložbe škarje in platno v svojih rokah. Rezultati upravljanja naložb s strani AUKN, Agencije za upravljanje kapitalskih naložb, v Novi Ljubljanski banki pa so katastrofalni, čeprav je bilo v zadnjem obdobju v banko vloženih več kot 1,6 milijarde evrov davkoplačevalskega denarja. Leto 2009 – izguba skupine Nove Ljubljanske banke: 56 milijonov, leto 2010 – izguba skupine Nove Ljubljanske banke: 206 milijonov evrov, V letu 2011 je bilo oblikovanih 480 milijonov evrov dodatnih kreditnih oslabitev in rezervacij, izguba skupine NLB je v letu 2011 znašala 282 milijonov evrov. Agencija Moody's je že v aprilu letošnjega leta ponovno znižala bonitetno oceno na Ba2, to je že sedmo znižanje bonitetne ocene od leta 2009. Ocena prihodnjih izgledov, ki jo je podala agencija, je tudi negativna. Težko poslušamo besede opozicije o nacionalnem interesu, o slovenski srebrnini. O nacionalnem interesu bomo lahko govorili takrat, ko bo slovensko gospodarstvo imelo od Nove Ljubljanske banke, od Nove Kreditne banke Maribor korist in dodano vrednost. Danes slovenska podjetja plačujejo bistveno višje obresti kot konkurenčna podjetja v tujini oziroma do teh tako imenovanih kreditov sploh ne morejo priti. In to sigurno ni nacionalni interes oziroma dodana vrednost za slovensko gospodarstvo.

V Poslanski skupini SDS bomo spremembo Zakona o bančništvu in Odlok o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novi Ljubljanski banki podprli, ker spremembe ne pomenijo prodaje banke pod mizo, pač pa omogočajo najboljšo rešitev v danem trenutku, boljše in racionalnejše upravljanje naložbe in pogoj za sanacijo bančnega sistema. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovane in spoštovani!

Motijo se tisti, ki pravijo, da je to najbolj pomembna odločitev tega mandata – to je najbolj usodno vprašanje Slovenije in njenega razvoja prihodnjih desetletij! Ni naš edini ključni problem, ki se mu moramo prilagajati, to, da je

treba do 30. 6. 2012 ustrezno zadovoljiti European Banking Authority, torej evropski bančni organ, evropskega regulatorja na tem področju. Naš ključni problem je visoka prezadolženost gospodarstva in kronična podkapitaliziranost bank. Na to Socialni demokrati opozarjamo že nekaj časa. Želeli bi si, da bi se v Državnem zboru, v slovenski politiki zmoglo skoncentrirati toliko racionalne razprave, da bi te probleme zmogli presekat, ne da s tem ogrozimo svoje dolgoročne možnosti za razvoj. Da, vprašanje nacionalnega interesa je prvovrstno politično vprašanje. In poudarjamo: ni nacije in ni države brez nacionalnega interesa. Žalostno pa je, da imamo očitno vlado, ki pri presoji svojih ravnanj kot enega od ključnih kriterijev ne uporablja vprašanja nacionalnega interesa. In, da, strinjamo se, ni nacionalni interes samo vprašanje, čigave so banke. Ključno vprašanje seveda je, ali skozi in preko lastništva, stabilnega lastništva bank v Sloveniji zagotavljamo stabilnost finančnega sistema in sposobnost gospodarstva, da v bančnem in finančnem sistemu najema dostopne vire za financiranje svojega razvoja. Prezadolženost gospodarstva in kapitalna šibkost bank sta ključna vzroka gospodarskega zastoja. Brez aktivnega pristopa države teh dveh velikih in medsebojno povezanih problemov ne bomo rešili. Brez tega ne bo nujno potrebne stabilizacije gospodarskih gibanj in ne zagona gospodarstva.

Danes so nekateri govorili o vzrokih, zakaj smo prišli v to kronično stanje prezadolženosti, in pri tem navajali napačne podatke. Govorili so o javnem dolgu, ki v tem vprašanju sploh ni problem. In pri tem celo napačno navajali podatke, da je prejšnja vlada 7 milijard evrov javnega dolga pridelala, pri tem pa samo 5 % namenila za reševanje bančnega krča. Ni res! Ravno večinsko tuje lastništvo v nekaterih bankah je povzročilo to, da je ob začetku krize iz Slovenije izpuhtelo 3 milijarde evrov denarja. Za stabilnost finančnega sistema je bilo zato v letu 2009 nujno reagirati ravno s tem, da je slovenska vlada na račun zunanjega zadolženosti, ko smo s 15 milijard dolga v letu 2004 prišli na enornih 39 milijard evrov našega bruto zunanjega dolga v letu 2008. Kako se nam je lahko to zgodilo? V tistem obdobju je bila Slovenija zasuta z obilico poceni denarja, ki je dejansko v časih, ko bi morali vlagati v razvoj, v pomembni meri šel v vprašanje 3. faze lastninjena javnega premoženja.

Povsem jasno je, da je takrat odpovedal tako regulator, Banka Slovenije, in da je tudi fiskalna oblast, torej takratna vlada z Bajuk-Šircljevo davčno reformo, bistveno

prispevala k temu, da je makroekonomska stabilnost v tistem obdobju bila bistveno otežena. Zunanji šok, ki je sledil v podobi zunanjega mednarodnega vala v začetku gospodarske in finančne krize, je preprosto računico in sposobnost Slovenije zato, da ta velika notranja neravnovesja primerno preživi in uravnoteži, preprosto razbil.

Obsojamo vsakršno domačijsko mešetarjenje. Nacionalni interes ni tajkunizacija. Nacionalni interes ni to, da imamo slabo upravljanje bank. Nacionalni interes ni to, da se preko telefona in preko vez delijo krediti. Zato Socialni demokrati dosledno terjamo odgovornost in pričakujemo od Vlade Republike Slovenije, da bo kot država, kot Vlada, skupaj s svojimi in pristojnimi represivnimi organi pregona, tiste, ki so odgovorni za to, kar se je Sloveniji zgodilo v letih, ko smo ošibili naše razvojne možnosti, poklicala pred pravno državo. In, da bo hkrati država kot lastnik teh bank odprla in vložila odškodninske tožbe zoper uprave, nadzorne svete državnih bank, ne glede na to, kakšnih barv so direktorji ali predsedniki uprav teh bank.

Zato zastavljam javno vprašanje Ministru za finance. Gospod Minister za finance dr. Janez Šušteršič, ali drži, da je Ministrstvo za finance pred izvedbo skupščine Nove Kreditne banke Maribor in pred izvedbo skupščine Nove Ljubljanske banke konec tega meseca nasprotovalo predlogu Agencije za upravljanje kapitalskih naložb, da ti dve skupščini obravnavata na eni strani začetek revizije zelo različnih poslov same uprave, nadzornega sveta povezanih s slabimi naložbami, naložbami z družbami v davčnih oazah in podobno in na drugi strani revizijo škodljivih poslov Nove Kreditne banke Maribor in Hrvaškem, katere zastaralni roki za vložitev odškodninskih tožb potečejo letos avgusta? Ali je, spoštovani gospod Minister za finance, to res? Ker, če je to res, je to resen razlog za zaskrbljenost vseh nas. In pri tem pozivam predvsem koalicijske poslance in poslanke, da pred današnjim odločanjem pa tudi sicer od te vlade in od Ministra za finance dosledno zahtevajo to odgovornost, ker brez tega je vsakršno govoričenje o odgovornosti, o tem, kam so šli milijoni, povsem odveč. Je prazno.

Da. Posledice preteklih napak so tako silovite in tako usodne, da Socialni demokrati v imenu vseh brezposelnih, v imenu propadlih podjetij in v imenu vseh tistih podjetij in ljudi, katerih delovna mesta in perspektiva sta danes ogroženi, zahtevamo, da pristojni na čelu z organi pregona, Vlado in Agencijo za upravljanje kapitalskih naložb krivce pokličejo na odgovornost pred pravno državo, država pa kot lastnik bank vloži odškodninske tožbe zoper uprave in nadzorne svete teh bank.

Slabo upravljanje bank ni nikakor opravičljivo, toda to ne pomeni, da je edina rešitev, da to odpravimo, privatizacija bank. Vlada si želi z asistenco vladajoče večine vzeti

polna pooblastila za odločanje o sistemsko najpomembnejši naložbi v državi. Državni zbor, ki po zakonu odloča o razpolaganju s kapitalskimi naložbami, bo očitno ostal brez vsakršnih pojasnil in informacij o bistvenih elementih dokapitalizacije. Teh bistvenih elementov dokapitalizacije nismo slišali ne na torkovem Odboru za finance in ne v današnji uvodni predstavitvi ministra. Pomen Nove Ljubljanske banke je izjemen. Je največja sistemska banka v Republiki Sloveniji, s 40 % tržnim deležem na trgu. Je druga največje banka v regiji Jugovzhodne Evrope. To je regija, ki je bančno najbolj podrazvita v celotni Evropi in ima zato največji potencial rasti. In hkrati s prodajo bomo očitno za majhen denar in zgolj za kratkoročno zadovoljitev kriterijev evropskega bančnega organa prodali tudi pomembna mrežna podjetja, kot so Mercator, Pivovarna Laško s Pivovarno Union, Delom in Večerom, Petrol, Istrabenz, Iskra avtoelektrika, Unior, Adria Airways, nasedlo premoženje cerkvenih holdingov s Heliosom in Belinko na čelu in številnimi drugimi naložbami. Danes mora biti povsem jasno – ko odločamo za popolnoma nejasno oceno o dokapitalizaciji oziroma privatizaciji Nove Ljubljanske banke, odločamo o prodaji slovenskega gospodarskega sistema.

Slovenske banke so hrbtenica za razvoj gospodarstva. Kot skupnost moramo razumeti, da je bančni in finančni sistem infrastruktura za krvni obtok naše družbe. Mi želimo Slovenijo umeščati med države z visokim deležem domačega lastništva bank, kot so Nemčija z 88 %, Nizozemska 95 % in Avstrija s 77 %, ter Švedska z 91 % domačega lastništva bank. Domače lastništvo prevladujočega dela bančnega sistema je jamstvo dejanske nacionalne suverenosti. Je orodje za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, predvsem pa v teh negotovih časih sposobnost za uravnavanje prihodnjih šokov krize. Je nujen ukrep za zlom kreditnega krča, za pospešeno in aktivno razdolževanje podjetij in aktiven pristopu k upravljanju slabih naložb. Vse to so predpogoji za gospodarsko okrevanje.

Že, ko smo sprejemali megavarčevalni paket, smo Socialni demokrati opozarjali, da je to začetek varčevalno-dolžniške spirale, saj Vlada s premalo postopno konsolidacijo javnih financ zmanjšuje možnosti za okrevanje in učinkuje pravzaprav kontraproduktivno: zmanjšanje rasti pravzaprav zmanjšuje javnofinančne prihodke, to pa zahteva vedno nova odrekovanja in zategovanja pasu. Že takrat smo pravilno ocenili, da sedanja vlada to počne namenoma, da uresniči svoje ambicije po masovni privatizaciji državnega premoženja in državnih storitev. Da, dokapitalizacija je nujna. Da, potrebno je bistveno izboljšano upravljanje. In da, nujen je pristop k upravljanju slabih naložb. Toda pristop je napačen in usoden za razvoj naše nacionalne ekonomije.

Kaj je scenarij? Scenarij je, da bo KBC unovčil tržno malo vreden hibrid v vrednosti 130

milijonov evrov, s čimer bo izvedena prva faza dokapitalizacije, da se izboljša delež prvovrstnega kapitala banke nad 7 %. To bo nato omogočilo izdajo bančnega mehanizma instrumenta pogojno zamenljivih obveznic, pri katerih bo zelo verjetno nastopala prav tako KBC, kar bo na koncu tega procesa pomenilo, da bo KBC postal 55 % lastnik Nove Ljubljanske banke. Ne verjamemo namreč, da bo ta tako imenovan začasna rešitev preprečila nadaljnji padec kapitalske ustreznosti Nove Ljubljanske banke. Že ocene o letošnjih ocenjenih izgubah, ki jih lahko pričakujemo konec leta, kažejo na to, da bodo količniki padli in da se bodo tedaj uresničili pogoji za to, da bodo obveznice konvertirale v kapital banke in Nova Ljubljanska banka bo takrat brez tega, da bi Državni zbor o tem dejansko odločal, prešla v večinsko last tujcev.

Pomembno je nekaj povedati o KBC. Socialni demokrati smo zavezniki vstopanja tujega kapitala v Slovenijo. Vendar moramo tudi pri tem presoјati, kakšen je ta kapital. Ali novi investitorji obetajo rast in razvoj naših podjetij, naših bank ali pa prihajajo sem zato, da ta podjetja izčrpajo in rešijo svoje težave doma? Prav danes je agencija Moody's izdala nove bonitetne ocene o belgijski zavarovalniško-bančni skupini KBC in te kažejo, seveda z slabitvijo in padcem teh ocen, da je KBC bistveno bolj občutljiv na nejasnost evropskih makroekonomskih okoliščin ravno zaradi njegove visoke izpostavljenosti na nekaterih trgih, kjer je mogoče pričakovati stresna dogajanja. Pri tem izpostavljajo predvsem Irsko in Madžarsko, pri čemer bodo izgube, ki izhajajo iz teh izpostavljenosti, v prihodnosti rasle. Prav tako Moody's ugotavlja, da se zmanjšuje sposobnost KBC, da ustrezno odgovori in zadovolji kriterije evropske komisije za refinanciranje KBC obveznosti in razdolževanje in vrne tista sredstva, ki mu v plačilo zapadejo v prihodnjem letu, to je obveznost do belgijske države in flamske skupnosti v skupni vrednosti 7 milijard evrov v letu 2013. Nenazadnje so pravzaprav splošne okoliščine povzročile to, da se pri KBC izrazito zaostrojuje pogoji za financiranje banke, za sposobnost KBC, da pravzaprav za financiranje svojih obveznosti dobi dostopna posojila. Ključna nevarnost torej je, da bomo na koncu tega procesa večinski delež v tej banki prodali nekomu drugemu netransparentno, z nizko ceno, rezultat vsega skupaj pa bo to, da bo pravzaprav tuji lastnik izčrpaval slovensko akumulacijo zato, da bo reševal svoje težave doma. Ne bo zagona domačega akreditiranja, morda le v tistem segmentu, ki obeta največje profite in ima sorazmerno nizka tveganja. Ali si res želimo takšne Nove Ljubljanske banke kot najpomembnejše sistemske banke pri nas?

Socialni demokrati, in s tem končujem, predlagamo alternativo. Predlagamo, da tehtamo med slabimi možnostmi in ugotovimo, katera je najslabša za dolgoročni razvoj naše

družbe. Pri tem predlagamo, da država uporabi 150 milijonov evrov rezerviranih sredstev na državnih skladih in delež državnih depozitov v državnih bankah v vrednosti približno milijarde evrov in s temi sredstvi dokapitalizira obe državni banki. Na ta način bomo dejansko izboljšali kapitalsko ustreznost bank, na to bodo dejansko reagirali finančni trgi in zmanjšali zahtevana tveganja pri zadolževanju teh bank v tujini, torej izboljšali boniteto teh bank, in na ta način bomo najaktivneje presekali bančni krč v naši državi.

Vloženi amandmaji pa govorijo tudi o tem, da pričakujemo, da bo Vlada Republike Slovenije v končni dispoziciji dokapitalizacije in razpolaganja s to kapitalsko naložbo ponovno prišla v Državni zbor in za končno razpolaganje s to naložbo pridobila soglasje Državnega zbora. Če se bo Vlada odločila, da uporabi instrument pogojno zamenljivih obveznic, Socialni demokrati zelo jasno pričakujemo, da država pri njihovem odkupu sodeluje vsaj v enakem deležu, kot je udeležena v kapitalu Nove Ljubljanske banke.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Besedo ima Poslanska skupina Državlanske liste, gospod Bojan Starman.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem!

Upam, da vam ne bom pobral veliko minut tega lepega petkovega popoldneva, pa vendar v Poslanski skupini Državlanske liste bomo pri obeh primerih predlog odlokov podprli, saj končno nekdo prevzema odgovornost za razpolaganje z deleži države v teh dveh velikih bankah, kajti do sedaj tega ni bilo. Če samo slišimo in vidimo, kaj piše sedanji upravljavec oziroma zastopnik države pri upravljanju državnih bank AUKN, lahko vidimo iz teh besed in iz teh pisem, da nima kaj dosti pojma o tem, kakšna je situacija v banki in kaj je treba v banki narediti. Tudi za nazaj so se vsi sprenevedali. Res se vprašam, kdo je v teh bankah vladal zadnjih deset let. Sigurno ni tukaj niti nadzorne funkcije – kar sem prej pozabil; Računsko sodišče Banka Slovenije, Agencija za trge vrednostnih papirjev, razno razne agencije, ki jih imamo, in seveda nadzorni sveti in končno uprave. Ne vem, komu so bili podrejeni, kdo je upravljal ta sistem, predvsem pa vemo, da je bil upravljan zelo slabo, drugače zdaj ne bi govorili o reševanju, o potrebni dokapitalizaciji. Žalostno je, kot sem že prej povedal, da praktično po vseh teh dogodkih, ki so se zgodili, prihajamo v situacijo, da lahko rečemo brez kakšnega razmišljanja, da je ta banka s svojimi odločitvami in svojim vodenjem naredila vsem nam državljanom Slovenije ogromno škodo, ki je ne bomo prenesli v nekaj letih. In tudi nobena vlada ni imela nobenega nadzora nad poslovanje. Kdo so te mreže in kdo je kanaliziral ta denar na točno določene in znane naslove? Prej je gospa Opec lepo povedala: "Ne

razumem in ne bom nikoli razumela, kako lahko banka daje kredite podjetjem, ki so v zelo velikih težavah." Banke imamo sisteme, imajo specialiste, imajo polno in preveč ljudi, ki natančno spremljajo podjetje na vsakem koraku. Bil sem, dajal sem vloge za posojila, nikoli ni bilo prav, nikoli ni bilo prav izpolnjeno, pa vse hipoteke, vse stvari, težko je bilo priti do kredita, če nisi bil tisti, ki si bil ta pravi, bi rekel, da ti je banka dala kredit, ne glede na to, kakšni so bili tvoji poslovni rezultati. Jaz sem nekdanj pisal, da imamo pri nas neke vrste nov sistem in sem ga imenoval catch the cash kapitalizem. Sem rekel, saj v končni fazi, kdo od teh podjetij pa skrbi za razvoj podjetij, za razvoj novih tehnologij, za znižanje stroškov, za povišanje produktivnosti. Direktorji so enostavno ugotovili veliko lažjo pot, da so šli v prvi fazi po državne subvencije, so jih dali, prišteli k rezultatom in izkazovali super rezultate na račun teh državnih subvencij. Ko je začela Evropa posegati in preprečevati te državne subvencije, potem smo pa našli bolj enostavno pot, da smo šli na banko, in tisti, ki so imeli to možnost in te veze, so dobivali posojila. V prvi fazi so bila ta posojila res namenjena poslovanju za zagon podjetja itn., za izvoz in te zadeve. Zdajle v tem, točno, kot je nekdo rekel, ko smo vstopili v Evropsko unijo, so pa banke najprej hitele na trg, ker smo bili novi, frišni, odprte so bile vse linije. Ne vem, zakaj zdaj jamrajo, da nimajo denarja. Še zdaj naj gredo pa naj povečajo za 100 % za 10 milijard zadolžitvev, pa ne bo nobenega problema, pa bo denar za podjetja. Skratka to se je naredilo in potem so v pohlepu po ne vem kakšnih zaslužkih dajali ta denar še za vse druge namene. Veliko je bilo tukaj teh plačil raznim finančnim institucijam, raznim prevzemnikom podjetij za odkupe podjetij. Tega ne bi smeli dovoliti, nobena država ne bi smela dovoliti tega, kajti za odkupe podjetij, praktično za špekulativne namene je država dajala, so državne banke dajale kredite. Vnaprej se je vedelo, da tega kredita ne bo mogel vrniti nobeden. Poleg vseh teh stvari, ki so bile, ne glede na krizo, jaz pravim, kriza je prinesla naši bančni situaciji 5 %. 95 % so pa naše specifične neumnosti, ki smo jih počeli in stranpoti, ki smo jih počeli. In če sem govoril o menedžerskih odkupih, ko so razna podjetja in posamezniki dobivali po stotine milijonov evrov kredita, že takrat je bilo logično, jaz sem že takrat opozarjal, ni možno, da se to vkalkulira v dobiček podjetij, da se to vrača, to je popolnoma zgrešena zadeva. Potem pa še cela vrsta podjetij, ki izgleda, da imajo eno posebno vlogo v naši državi, so na nek način privilegirana, vsi se borijo, vsaka politika se bori za kadriranje v teh podjetjih, da ima res zanesljive vire tam, ker izgleda, da je v nekaterih podjetij poskrbljeno, da se preteka denar na razno razne račune, in to ne glede na to, kakšne rezultate dosega to podjetje. Dokler so v podjetju dobri rezultati po dobičku, je treba del rente odvesti nekim tako imenovanim, bi rekel, mafijskim botrom. Seveda, ko pa je na bankah zmanjkalo denarja iz

poslovanja, so pa poskočile banke in dajale radodarne kredite. Ne morem verjeti, ne morem razumeti, kako in kje, na primer, SCT – 300 milijonov kreditov, obveznosti, Primorje in kaj vem še katera podjetja – pa ne bi govoril o teh holdinških sistemih, ki tako ali tako nimajo kje ustvariti svojega premoženja –, kako in na kakšen način jih je bilo treba toliko kreditirati! Vzemimo primer našega največjega podjetja, ki je propadlo, SCT. Ja, pol slovenskega križa so zgradili. Vsi govorimo, da so imeli super cene, super se sliši. To je storitveno podjetje. Ja, kaj pa rabijo 100 milijonov kreditov! In to podjetje ni nikoli ustvarilo nobenega dobička, ničesar, vse je nekaj izginilo. Ves denar je izginil in super smo se imeli, dokler so te stvari tako funkcionirale. Zdaj pa gledamo in govorimo, kako bomo zaščitili srebmino, interes. To, kar imamo pred sabo, ti dve banki, kjer je to verjetno ena od redkih možnosti, ko še lahko vplivamo in nekaj naredimo v tem smislu, da se nekako sanira situacijo, ki pa, vam povem, ne bo sanirana še naslednjih 10 let, tu pa pravimo, da tega pa ne in ne in ne zaupamo Vladi. Logično je, da mora nekdo prevzeti to zadevo, poskušati najti neko rešitev. In hvala bogu, če jo bodo našli tako, da bomo vsaj porazdelili to breme na neko daljše obdobje, ne bomo se ga pa znebili, verjemite mi. Bodimo resni pri teh stvareh in dajmo zaupati ljudem, ki so se pripravljani pogajati in boriti. Dajmo, prosim, povedati kakšne boljše variante, če so, gotovo jih bo ministrstvo upoštevalo, če so seveda realne. To, da se igramo, kot smo se igrali in iskali posebne privilegije in razne stvari do zdaj, tega pa res ne moremo več dovoliti.

Veliko govorimo o teh tajkunskih kreditih. Stokrat sem že povedal, pa bom še enkrat. Govorimo, kako so ti ljudje, jih sodimo in ne vem kaj, kaj so ti ljudje dobili nekega denarja na teh bankah in kam so ga dali. Ti ljudje so porabili denar za odkup delnic v podjetjih. Vemo, da smo se šli neko trapasto lastninjenje. Mnogo let nazaj sem povedal: "Dobro, če smo se odločili za tako obliko razdelitve premoženja, dajmo vsaj 15 let moratorija na prodajo teh certifikatov, ker je nemogoče in nelogično, da celotno slovensko premoženje postaviš na trg, kjer nimaš nobenega povpraševanja." Logično je, da so ljudje za steklenico piva prodajali tiste certifikate, jih poklanjali ali karkoli že. Nekateri so se znašli. Od 2 milijonov ljudi je bilo 3 tisoč ljudi, ki so na nek način prišli do velikih deležev, velikih podjetij. In kaj je bilo potem treba? Po majhnih podjetjih so se te tajkunske zgodbe zgodile nevidno, ko smo pa prišli do večjih, ko je bilo treba dati na mizo 400 milijonov evrov, 300 ali pa 200, smo pa ugotovili, da to ne gre drugače, kot da vzamemo bančni denar. Ta denar je šel na točno določene naslove, se ve. Ti, ki so ga posredovali, Kordež in podobni, niso bili kakšni posebni podjetniki, petkrat predrago so kupovali. Ves ta denar, se točno ve, kam je šel. In rad bi videl, da bi enkrat res nekdo vstopil

v te institucije, pogledal in nalil čistega vina in mogoče tudi koga kaznoval. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava poslank in poslancev. Besedo želi gospod minister v imenu predlagateljice, to je Vlada Republike Slovenije.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Spoštovani!

Pozorno sem poslušal razprave, ne samo danes, tudi v preteklih dneh. Dovolite mi, da pred nadaljevanje razprave podam nekaj pojasnil oziroma morda tudi komentarjev.

Prva stvar, ki bi jo rad povedal, je, da je okvir, v katerem deluje Vlada pri dokapitalizaciji Nove Ljubljanske banke, zelo jasen. Najprej je tu koalicijska pogodba, ki govori o tem, da bo država v Novi Ljubljanski banki obdržala vsaj 25 % lastniški delež z namenom, da prepreči strateško škodljive odločitve. Potem obstaja dokument, ki ga je sprejela Vlada, in se imenuje Sektorske politike za finančni sektor, kjer je napisano to isto, to se pravi, da bo država obdržala 25 % in 1 delnico z namenom, da s tem zagotovi, da Nova Ljubljanska banka ostane slovenska banka, da ostane samostojna banka, se pravi, ne podružnica neke druge skupine in da opravlja vse tiste funkcije, ki jih banka v slovenskem gospodarstvu mora opravljati. V teh sklepih, ki jih je Vlada sprejela, oziroma spremembah te sektorske strategije so zdaj nekatere druge stvari določene, to se pravi, da z namenom pridobitve dodatnega kapitala, ne z namenom prodaje banke, ampak z namenom pridobitve dodatnega kapitala Vlada k temu povabi zasebne vlagatelje in da ta proces pogajanja vodi Ministrstvo za finance, ker so tudi seveda na drugi strani bodoči ali potencialni sogovorniki pričakovali, da bodo imeli komunikacijo z najvišjimi predstavniki Vlade. Ta proces iskanja možnosti za pridobitev dodatnega kapitala, ki bi povečal kapitalsko ustreznost bank in ji omogočil normalno kreditiranje gospodarstva, poteka že vse od februarja. Na osnovi pooblastil, ki mi jih je Vlada dala, sem imenoval ožjo pogajalsko skupino, v kateri sta poleg dveh oseb, državnega sekretarja in generalnega direktorja z Ministrstva za finance, tudi predsednica uprave AUKN in predsednik nadzornega sveta NLB, ker smo pač delovali po formacijah in smo želeli v to vključiti vse tiste ljudi, ki so najbolj odgovorni in tudi po svoje pristojni za reševanje nastale situacije. Vsi ti ljudje so podpisali zelo strogo in zelo jasno zavezo k molčečnosti o postopku teh pogajanj. To je tudi razlog, zakaj državni sekretar ni mogel, ni smel podrobneje pojasnjevati pogovorov, in to je tudi razlog, po mojem mnenju, zakaj predsednica uprave AUKN ni sopodpisala pisma, ki sta ga dva člana uprave včeraj poslala poslancem zaradi tega, ker se kot članica pogajalske skupine zelo dobro zaveda, da informacije in domneve, na katerih to pismo temelji, ne ustrezajo dejstvom, ne ustreza temu,

kar se v pogajalskem procesu dejansko dogaja, ne sme pa o tem govoriti. Zakaj ne? Zaradi tega, ker smo v Sloveniji v preteklosti videli že celo vrsto napovedanih dokapitalizacij tujih naložb, vstopov tudi zelo dobrih vlagateljev v slovenska podjetja, ki so se ustavile tisti hip, ko so prišle na naslovnice časopisov. In zato se nam je zdelo zelo pomembno in naši sogovorniki so to izjemno cenili, da smo ohranili ta proces daleč od oči javnosti. Seveda se je vsak dan o tem v kakšnem časopisu kaj pisalo, vendar so bilo domneve, ugibanja časopisov, le to. Tudi če so bila kdaj po naključju blizu tega, da bi bila točna, so bila še vedno samo ugibanja, ker je bila enostavno edina informacija, ki je prišla iz Ministrstva za finance, da teh zadev do sklenitve dogovora ne komentiramo v interesu uspešno izvedenega postopka dokapitalizacije.

Žal tudi danes še nimamo dokončno vseh podpisov, ki so potrebni za to, da bi lahko stopili pred javnost in rekli: "Tako, zdaj pa imamo pogodbo, ki je trdna, podpisana in jo lahko predstavimo." Smo pa zelo blizu temu. Govorimo o nekaj dneh, morda tednu ali nekaj več.

V tem okviru lahko nekatere stvari vendarle pojasnim. Najprej naj pojasnim mehanizem CoCo obveznic, še dodatno. Strahovi, dvomi, ki so bili danes izrečeni, so takšni, da jih CoCo obveznica v resnici ne omogoča. Če sem prav razumel razmišljanje, gre to razmišljanje približno tako. Nekdo danes plača CoCo obveznico, recimo KBC ali nek drug zasebni investitor, jutri jo konvertira v kapital. Ne, to ne gre. CoCo obveznica je instrument, ki je reguliran s strani evropske bančne oblasti – EBA in prepoveduje to možnost, da bi nekdo, ki vpiše to obveznico, sam, na lastno zahtevo, to obveznico konvertiral v kapital. To se pravi, tudi če bi jo nek zasebni vlagatelj vpisal, je ne more po svoji volji, takrat ko on želi ali to zahteva, kuvertirati v kapital. V kapital se te obveznice konvertirajo samo v primeru, da pride do tako imenovanega sprožilnega dogodka. En sprožilni dogodek je, da kapital banke pade pod 7 %. Mi smo seveda pogledali poslovanje banke, pogledali smo tudi projekcijo tega poslovanja in smo prepričani, da je možno vsaj do konca leta preprečiti, da bi kapital banke padel pod 7 %, to se pravi, da bi se sprožila avtomatična konverzija teh obveznic v kapital. Drugi možni sprožilec oziroma sprožilec, ki bo v teh obveznicah, je, če ne pride dejanski dodatni kapital v banko do datuma, ki ga bomo sami določili, se sproži konverzija obveznic v kapital. Se pravi, ne na zahtevo tistega, ki je obveznice vpisal, ampak ob točno določenih pogojih, ki so tam zato, da je ta zadeva kredibilna, da dejansko pomeni, da če banka pride v stisko, če ni druge rešitve, potem se to konvertira v kapital. Seveda je možno, in to je ena od možnosti, ki jo zelo resno proučujemo, tako kot je predlagal tudi poslanec SD, da del teh obveznic ali pa celo večji del ali pa morda vse, vpišemo s pomočjo kapitala oziroma vlog države, ki so že v bankah.

To je ena od zelo resnih možnosti. Seveda, ta možnost, ker bi jo uporabili za pol leta, ne bi pomenila povečanja primanjkljaja, ker bi šlo za dogajanje znotraj leta, in drugič ne bi pomenila niti povečanja zadolževanja, ker je to zadolževanje, na osnovi katerega ti depoziti v bankah so, bilo že opravljeno in tudi ustrezno vknjiženo in prikazano v bilancah države v preteklih letih. Se pravi, ne gre za dokapitalizacijo z dodatnim zadolževanjem države, tudi če vse te obveznice vpiše država.

Drugič. Kar se tiče hibridnih instrumentov, ne drži informacija, da je 130 milijonov vrednost hibridnih instrumentov, ki jih ima KBC. To je približna vrednost vseh tovrstnih instrumentov, ki jih je Nova Ljubljanska banka izdala. Tudi ne drži, da bo KBC poceni, če bo prišlo do odkupa teh hibridov, prišel od tega, nasprotno, če bo prišlo do odkupa teh hibridov bo KBC zabeležil izgubo, diskont, ki bo moral ustrezati običajnim tovrstnim diskontom, ki so danes na trgu, sicer bomo imeli težave z nadzorom s strani Evropske komisije, ker se pač takšne transakcije morajo početi po tržnih pogojih. Ko bo KBC to naredil, če bo to naredil, bo vknjižil izgubo. Se pravi, bo deloval v korist pridobivanja deleža v Novi Ljubljanski banki v svojo kratkoročno finančno škodo. Kolikšen delež lahko na tej osnovi pridobi, je odvisno od cene, po kateri vplača kapital. O tej ceni vam seveda, žal, še ne morem nič konkretnega povedati, bo pa gotovo višja od cen, ki so se v zadnjem letu menjale v odstotkih knjižne vrednosti in tako naprej, kot se je govorilo pred enim letom, letom in pol o možnih dokapitalizacijah. Na tej osnovi niti preko teh obveznic niti z odkupom hibridov se ne more po nobenem od scenarijev zgoditi, da bi KBC postal več kot polovični lastnik te banke ali še kaj več. Se pravi, tega scenarija ni, ni realen, ni niti mogoč, glede na to, kar načrtujemo.

Kar se tiče vprašanj o skrbnem pregledu odgovornosti in tako naprej. V Novi Ljubljanski banki poteka zelo resen in skrben pregled. Lahko bi najbrž rekel, da je to najbolj resen skrbni pregled, kar jih je kdajkoli v tej banki bilo. Zakaj najbolj resen? Zaradi tega, ker Ministrstvo za finance v tem postopku skrbnega pregleda deluje v interesu najbolj kakovostnega skrbnega pregleda in tudi sili banko, da deluje v interesu skrbnega pregleda. Mi smo v Sloveniji v preteklosti – sami dobro poznate te primere – imeli veliko epizod, kjer, recimo, uprave podjetij in tudi bank niso polno sodelovale pri skrbnem pregledu, prikrivale so informacije, skušale situacijo v svojih podjetjih ali bankah prikazati do pregledovalcev boljše, kot je. V temu primeru se to ne dogaja, ker sproti skrbimo za to, da se to ne more dogajati, čeprav bi najbrž sicer se, če ne bi za to skrbeli.

Naslednja stvar, kar se tiče odgovornosti. Gospod Frangež je tudi vprašal glede Nove Kreditne banke Maribor oziroma stališč, ki jih je Vlada v dogovarjanju z AUKN zastopala glede tega, kako naj se glasuje na

skupščini. Naj najprej povem, kakšni so bili sklepi, ki jih je ta skupščina na koncu izglasovala s soglasjem Vlade in tudi z aktivnim sodelovanjem Vlade pri oblikovanju teh sklepov in soglasja za te sklepe. Prvič, niti uprava niti nadzorni svet nista dobila razrešnice. Drugič, novi nadzorni svet je dobil zelo jasno nalogo, da pregleda vse revizije, ki so bile v banki že opravljene, opravljenih je bilo veliko teh revizij, tudi Banka Slovenije je opravila izredno revizijo, zato se nam ni zdelo potrebno naročati še ene, ampak se nam je zdelo potrebno pogledati to, kar je bilo narejeno. Nadzorni svet, novi nadzorni svet ima tudi nalogo, da na osnovi teh revizij preuči in se odloči, ali je smiselno ali utemeljeno vlagati odškodninske ali kakšne druge tožbe, ne samo proti upravi, ampak tudi proti nadzornikom te banke. Tukaj je bila ena ključnih razlik med nami in AUKN. AUKN je v svojem prvotnem sklepu zahteval samo odgovornost uprave. Nam se je to zdelo nesmiselno, ker če je uprava nekaj naredila narobe, je bila verjetno del, če ne velik del, odgovornosti tudi tistega, ki jo je nadziral ali pa bi jo moral, pa je ni. Tretjič, ni bil potrjen revizor, ki ga je banka predlagala, ker je že nekaj let bil revizor te banke, ampak je bilo naloženo, da se poišče novi revizor. Četrto, banki je bilo naloženo, da v enem mesecu opravi zelo resen skrbni pregled svojega poslovanja in svojega stanja. Vsi ti ukrepi so bili izpolnjeni s soglasjem Vlade, na skupščini sprejeti. Smo pa seveda nasprotovali temu, da bi se na skupščini kar brala revizijska poročila, se delala velika javna zgodba iz tega, ker bi to pa škodovalo nekaterim procesom dokapitalizacije, ki jih tudi v tej banki moramo peljati. Se pravi, zadeve rešujemo zelo odgovorno, sprejeli smo vse potrebne sklepe za to, izognili smo se pa medijskemu pompu, ki bi verjetno ne bil v najboljšem interesu banki niti interesu države v tej banki.

Glede alternativ. Da, seveda je nekaj rezerve, ni je 150 milijonov, nekaj manj je je, na Sodu in Kadu. O tem sem bil obveščen ob primopredaji. Ta rezerva niti slučajno ne zadošča za dokapitalizacijo. Tudi depoziti so v bankah.

Bilo je vprašanje o potrebni višini dokapitalizacije. Trenutno govorimo o dvigu kapitala banke iz 6 na 9 %, kar je približno 500 milijonov, tu nekeje. Hkrati ali pa vzporedno bo treba v naslednjih mesecih zagotoviti normalno funkcioniranje banke, tukaj bo potreben še dodatni kapital. Gre za vprašanje prečiščene bančne bilance, za vprašanja in reševanja slabih terjatev, za vprašanje usode nebančnih naložb. Tudi ta kapital bodo bodisi morali zagotoviti zasebni lastniki, bodisi na nek način država. Konkretno bomo te zadeve lahko začeli reševati takrat, ko bo skrbni pregled opravljen, mi računamo, da bo to do konca meseca, in da bomo to počeli tudi že skupaj, vsaj z nekaterimi od zasebnih lastnikov v banki.

Se pravi, tisto, kar pa je problem in kar se je zelo jasno pokazalo v teh mesecih, nihče

ni pripravljen biti solastnik banke, v kateri je slovenska država več kot 50 % lastnica. To je posledica zgodovine, o kateri ne bi rad preveč govoril; slabega upravljanja, političnega upravljanja, neresnega upravljanja, temu, čemur ste rekli telefonski klici, pa še kaj drugače bi lahko rekli. Pričakuje se umik države do te mere, da ne bo mogla s telefoni upravljati banke, ampak jo bo morala upravljati na način, kot se v resnem svetu resne banke upravlja. In seveda pri tem polno participirati.

Upam, da to vsaj prvi krog nekaterih dilem, ki ste jih izpostavili, pojasni in nekatere od teh dilem prikaže kot navidezne. Seveda bom pa še naprej pozorno poslušal vaše razprave in se seveda po potrebi še na njih odzval. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Besedo ima dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa, gospa podpredsednica. Kolegice in kolegi, ponovno lepo pozdravljeni!

Moram reči, da se ne morem znebiti občutka, da navkljub pojasnilom, ki smo jih ravnokar prejeli, poslanci Državnega zbora še vedno ne razpolagamo z zadostnimi informacijami, da bi lahko sprejeli tako usodne odločitve, kot jih prinaša odlok. Ta namreč pravi, da naj bi Vladi omogočili samostojno izvedbo postopkov v zvezi z dokapitalizacijo Nove Ljubljanske banke in pa seveda kasneje tudi NKBM. Kako lahko poslanci odvezemo sami sebe za sprejetje oziroma sodelovanje pri tako pomembnih odločitvah, ki bodo usodno zaznamovale razvoj Slovenije ne samo v naslednjih letih, ampak morda desetletjih. Odločamo vendarle o stvareh, ki so pomembno povezane z usodo slovenske države. Gre za to, da je sistemska banka, kot je Nova Ljubljanska banka, premočno povezana tudi s slovenskim gospodarstvom. Premočno povezana s tem, koliko, če hočete, delovnih mest bo ohranjeno ali odprto v bodoče v slovenskem prostoru. In vi pravite, prenesite vse pristojnosti na Vlado, zaupajte nam, vi poslanci pa "čičajte in čakajte". Jaz mislim, da tako pač ne more biti. Odgovorov na vprašanja je premalo. Zlasti se ne morem znebiti slabega občutka, ki sem ga dobila na Odboru za finance, kjer se je državni sekretar kalimerovsko pokrtil s čepico in užaljeno gledal poslance, ki smo mu postavljali vprašanja.

Če je kje točka, kjer bi morali koalicija in opozicija stopiti skupaj, je to tukaj. Združiti vso pamet in vse razmisleke, kako vendarle rešiti to zagato, za katero moram priznati, da ni niti najmanj lahka. Gre v bistvu res za kvadraturu kroga. Pa vendarle se je treba zavedati, če bo Slovenija še vedno odločilno vplivala na razvoj svoje slovenske banke, bo odločilno vplivala tudi na razvoj svojega gospodarstva, sicer pa bo postala banana republika. Ja, popolnoma jasno je, da bo večinski lastnik branil predvsem svoje lastne interese in reševal samega sebe, ne pa razmišljal o slovenskem gospodarstvu.

Zato je teža te odločitve danes, tako zelo pomembna. Lahko rečem, da sem res razočarana, da ob tem, ko razpravljamo o tako pomembni temi, gospod premier ne čuti potrebe, da se pojavi pred poslanke in poslance in jim pravzaprav da tudi osebno zagotovilo, da stvari potekajo na način, ki bo optimalen za razvoj v Sloveniji. Da nas pomiri. Da nam da nova zagotovila. Da se morda usedemo na zaprtem delu seje in se pogovorimo o tistih dilemah, ki jih ni mogoče razgrniti tukaj pred javnostjo, ker seveda ima pogajalski proces svoje zakonitosti tudi pri takih stvareh. Ne. Mi naj verjamemo, pritismo na tipko in rečemo: "Ja, vse prenašamo na Vlado." Ne. V naši poslanski skupini na ta način ne želimo sodelovati pri tej zgodbi. Na vsak način predlagamo, da se o bistvenih elementih razpolaganja aktivnosti Vlade sprotno poroča Odboru za finance in monetarno politiko, o končnem konceptu, spremembi statuta in povečanju osnovnega kapitala pa tukaj v Državnem zboru. Če kaj zmanjšuje ugled poslank in poslancev, je to to, da se odpovedujemo temu, kar nam nalaga ustava, temu, kar nam nalaga poslovnik. Nismo odvezani tega. Seveda, lahko se zgodi to kar pričakujem, da bo glasovalni stroj zopet opravil svoje. Jaz vam biankomenice ne dam. Si pa umijem roke, tako kot Poncij Pilat, na tem, kaj boste storili sami. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Besedo ima gospod Rihard Braniselj, v bistvu 13 sekund časa, se verjetno odpovedujete. Naprej ima besedo gospod Franc Jurša, potem naj se pripravi gospod Roman Žveglič.

ROMAN ŽVEGLIČ (PS SLS): Podpredsednica, hvala za besedo. Tematika, ki jo obravnavamo, je zelo zahtevna. Ne smem mimo tega, da na začetku ne bi rekel, da Vlada pač predlaga določene rešitve. Ne smemo pa reči, da te rešitve niso dobre in da so predvsem slabe. Seveda o tem, kar je bilo na matičnem delovnem telesu rečenega pa tudi danes v Državnem zboru in marsikdo ima o tem pomisleke, da ni dobil zadostnih informacij. Ampak, če smo temeljito poslušali ministra za finance malo prej, jaz mislim, da so to postopki, ki jih nekdo mora peljati in še partner v tej zadevi zahteva, da se na nek način zadeve vodijo v tej smeri, da ne bo vse preden bo dogovorjeno že v časopisih, in vse to, kar se je v preteklosti že okrog bank zgodilo, mislim, da ni nič narobe in da moramo imeti v to vlado, ki se je tega vprašanja lotila pravočasno in takoj, moramo imeti tudi določeno zaupanje. Razumem opozicijo, da je pač kritična do tega vprašanja. Želim si predvsem, da bi ta rešitev bila dobra in da bi na koncu lahko vsi skupaj rekli, da smo za to državo in za slovensko gospodarstvo nekaj naredili.

Začel bom enostavno in preprosto. Ko sem v Ljutomeru, v svojem kraju, običajno zjutraj ob sedmih grem spit kavo z mojimi prijatelji, kolegi gospodarstveniki, samostojnimi podjetniki,

malimi gospodarstveniki in srednjimi podjetniki. Na žalost v Ljutomeru nimamo velikih podjetnikov, nekateri med temi so dobri, nekateri zelo dobri, drugi pa tudi slabši ali pa slabi, če želite. Vsak razgovor, ki teče med kavo, zdaj ne vem, ali mogoče, ker smo včeraj imeli predsednika protikorupcijske komisije, ni prav, da se mogoče z njimi tudi pogovarjam, ampak jaz mislim, da je prav, da se pogovarjam in da se dogovarja in da me seznajajo s težavami, s katerimi se srečujemo. Vsi trdijo, da je največji problem v tem trenutku seveda ta finančni krč in kreditna nesposobnost največje banke v Sloveniji, to je Ljubljanske Banke. Posamezniki mi zatrjujejo, da leta niso dobili na tej banki nobenega kredita in da se morajo obračati na banko v tujini. Mi smo dolžni in moramo nekaj storiti. Zdaj sploh ni vprašanje, kdo bo to storil. Za mene je ključno, da bo ta rešitev dobra. Ali bo to storila Vlada ali Državni zbor, poslušajte, ni toliko pomembno. Mogoče je za koga, za mene ni. Za mene je pomembno to, da bo prava rešitev. Mene ne skrbi, če bo lastništvo v tej banki tudi tuje. Mi moramo imeti kontrolni delež, da bo ta banka še vedno imela sedež v Sloveniji in da bo opravljala to funkcijo, za katero je namenjena. To je ključno vprašanje. Mene ne zanima, kdo bo sedel v nadzornem svetu ali pa upravi banke, ali bo to Slovenec ali mogoče tudi tujec. Za mene je ključnega pomena, kako bo predstavnik nadzornega sveta delal v nadzornem svetu in kako bo predsednik uprave oziroma bodo člani uprave vodili to banko, da bo zadostila potrebam našega gospodarstva in državljanom.

Zelo pozorno sem poslušal to, kar je minister povedal. Nekaj sem razumel, nekaj mogoče tudi ne, ker ni mogel povedati vsega odprto, ampak zadosti, da se bom lahko danes na glasovanju odločil in glasoval za ta predlog.

Moram pa reči, da sem dobro poslušal stališče Državlanske liste, gospoda Starmana. To, kar je gospod Starman povedal, je tisto, kar Slovenijo, slovensko gospodarstvo bremeni. Tokrat je tudi spregovoril, da je ogromno malih podjetij napravilo divjo privatizacijo. Seveda, tisti so jo napravili na tak način, kot so jo napravili, bolj skrito, zaprto, odkupili so vse tiste, ki smo jih dobili – v tem trenutku mi ne gre z jezika –, ko pa se je šlo za večja podjetja, je šlo seveda za večji denar, tu pa je seveda zadaj stopila banka in dostikrat nepremišljeno podelila tudi sredstva tako imenovanim tajkunom. In posledica vsega tega je, da smo tu, kjer smo.

In še enkrat povem, da bom predvsem zaradi tega tudi podprl predlog, ki ga predlaga minister. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je gospod Žveglič.

ROMAN ŽVEGLIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister, dragi kolegi in kolegice!

Bom malenkost tvegala, pa bom poskušal tudi malo polemizirati. Jaz sem pred časom na seji Odbora za finance predlagal, da mojega kolega Matevža Frangeža nominiramo za Nobelovo nagrado iz ekonomije. Danes se čudim, da te nagrade že ni dobil.

Druga stvar. Gospa Alenka je imela zelo zanimivo stališče. Ker se je primarno ukvarjala s stališči Slovenske ljudske stranke in ne z vsebino same problematike. Jaz sem kar razočaran, saj bi človek od poznavalke, strokovnjakinje pričakoval, da bo seveda povedala kaj več kot citate predsednika Slovenske ljudske stranke izpred dveh let, ampak da bi seveda spregovorila o alternativah, o različnih intervencijah držav v bankah, o tem, kaj pomeni CoCo delnica. Ne gospa, vi ste danes potrošili svoj čas s parolami o nacionalnem interesu, o domovinskosti in mandatih za prodajanje državne srebrnine. Tudi jaz bi rad videl, da bi v bankah imeli domače lastništvo, ampak poudarjam, domače. Zato predlagam, da date svoj denar, zberite somišljenike, dokapitalizirajte banko, nastavite sposobno upravo, pa boste carji vseh carjev ali pa carice, da bom govoril v obeh spolih. Slovenski pregovor pravi, da je "s tujim ... lahko mahati po koprivah". Mahajte s svojim, ne z mojim. A veste, lepo prosim, ne z mojim! Pa še nekaj bom povedal, čisto po kmečko, saj sem kmet in nimam ekonomskih znanj. Jaz, če kupim kravo, jo dam v hlev poleg druge krave. Če pojesta enako in mi ta krava da pol manj mleka kot druga, se je bom znebil, ker mi ne prinaša tistega, kar sem od nje pričakoval. Zdaj mi pa povejte, kaj smo mi državljani, država v vsej zgodovini imeli od Nove Ljubljanske banke, kaj nam je prinesla. Ali pa dajmo raje povedati, kaj nam je odnesla. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala.

Gospod Jožef Horvat. Pardon, vas nisem videla. Imate repliko?

Izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Najlepša hvala.

Gospod Žveglič, če bi me dobro poslušali, bi videli, da so od napisanega, od 3 strani, 4 vrstice citata, pa vendar bom ob naslednji predstavitvi mnenja še enkrat prebrala. Lepo je, da jasno in glasno poveste, da ste kot stranka spremenili svoje mnenje, lepo je, ampak verjetno bi bilo prav, da bi to enako govorili tudi v volilni kampanji, kjer ste ljudi še vedno prepričevali, kako je pomemben nacionalni interes. Štirinajst dni pred potekom roka od nas ali pa pri nas iskati rešitve, je popolnoma neodgovorno. Vi ste tisti, ki ste si tako zelo želeli prevzeti oblast v tej državi. Imate jo, rešujte jo na transparenten in pregleden način. Ne pod mizo, ne pod mizo! Po zdravi kmečki pameti – tako kot vi večkrat uporabljate izraz – z mojega mesta izgleda, kot da s to našo banko in z našim

finančnim premoženjem delate kot svinja z mehom – tudi po vaših besedah.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Frangež ima repliko.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Hvala za drugo nominacijo za Nobelovo nagrado iz ekonomije, gospod Žveglič. Mislim pa, da je bistveno pomembnejše, da odgovorimo na nekatere druge v razpravi izpostavljene teze, ki ne držijo.

Poglejte, mi vsi skupaj padamo na to tezo, da je dovolj za zavarovanje naših interesov to, da ohranimo v banki 25 % in eno delnico. Tu je ključna napaka. Direktiva CRD, sprejeta v letu 2007 in v istem letu tudi prenesena v zakonodajo nacionalnih držav, omogoča, da ima v določenih zadevah zadnjo besedo pri presojanju razmerij med materjo in hčerjo v bančnih zadevah pravzaprav ključno vlogo bančni regulator oziroma nadzornik v državi matere. To pomeni, da mi dejansko nadzor nad največjo sistemsko banko prenašamo iz nacionalnega regulatorja, torej Banke Slovenije, v določenih zadevah na belgijsko monetarno oblast. To torej pomeni, da se bo o teh zadevah presojalo, kaj je v interesu belgijskega monetarnega sistema, bančnega sistema in ne, kaj je v interesu razvoja in stabilnosti slovenskega gospodarskega sistema. Tukaj je največja utvara. Edina stvar, ki jamči stabilnost bančnega sistema, je stabilno državno lastništvo. In jaz trdim, večinsko državno lastništvo tukaj, kjer smo, v neposrednem ali posrednem deležu države, v primeru Nove Ljubljanske banke in v primeru Nove Kreditne banke Maribor, to razmerje moramo ohraniti za vsako ceno, ker je to usodno, da se ne bo dogajalo tisto, kar se je dogajalo že v preteklosti, da se je nacionalna akumulacija prelivala drugam. In to so storile vse tuje banke, prisotne na slovenskem bančnem tržišču. To je takrat naša vlada preprečila zato, da smo preprečili destabilizacijo finančnega sistema v državi. Tako da vas lepo prosim, ne nasedajmo tem mitom, pogledjmo, kaj nam zagotavlja realno moč in realen vpliv za to, da ohranimo stabilnost slovenskega bančnega sistema in nacionalno akumulacijo uporabimo za to, da spodbujamo gospodarsko rast in kreditno aktivnost doma.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Jaz bi vas vseeno še enkrat opozorila, da je replika namenjena temu, da poslanec pojasni, v katerem delu je bil napačno razumljen, in ne, da ponovno razlaga določene stvari, ki so bile popolnoma jasno razumljene.

Besedo ima gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Najprej moram reči, da se strinjam z vašo opazko, potem pa – sicer nisem želel javno

protestirati s kakšnim proceduralnim predlogom – mislim, da bi tudi bilo dobro, da je predsedujoči oziroma predsedujoča pozoren ali pa pozorna na to, da pri stališču poslanske skupine – takšna je bila vedno do sedaj parlamentarna praksa –, da se ne napada drugih stališč in da se govori takrat v imenu poslanske skupine vesoljni Sloveniji ali pa svetu, če hočete. Meni bi bil zelo všeč umirjen nastop, spoštovanega ministra, in bi si želel, da bi v tej intonaciji naša razprava tekla tudi naprej. Namreč govoriti o bančnem sistemu, ki ga saniramo, ki je dejansko potreben sanacije, ker je na intenzivni negi, se je le treba zavedati, da nas poslušajo potencialni investitorji, da nas poslušajo tudi tisti državljani in državljanke, ki imajo svoje prihranke v naših bankah, o katerih govorimo, največ NLB in Nova Kreditna banka Maribor, in mislim, da ni dobro, da mi tukaj spuščamo negativne brutalne signale, češ, saj boste prodali, zapravili pod mizo in tako naprej. Kako se naj jaz potem počutim, če to govori, recimo, priznani ali pa do nedavnega priznani strokovnjak ali pa strokovnjakinja. Jaz, kot tisti, ki imam depozit, ki ima svoje prihranke, recimo, v NLB, če bom takšne razprave poslušal, se razume, kako bomo ukrepal. In tukaj bi si res želel, da smo v teh razpravah pozorni.

Tudi brutalno mimo se mi zdi, ko govorimo o nekem odloku z nekaj členi, govoriti zdaj o Bajuk-Širceljevi fiskalni reformi. To je nespodobno tudi zaradi tega, ker je dr. Bajuk, nekdanji finančni minister, že pokojni. Bi pa ob tem le spomnil, da je tisoč 700 glasovalcev dalo na vprašanje, kateri finančni minister je bil do sedaj najboljši v Sloveniji, seveda sedanjega ministra še niso ocenjevali, in je takrat dr. Bajuk dobil 47 % glasov. To je tako mimo, kot če bi jaz zdaj odprl vprašanje Simone Dimic, pa ne bom. Glejte, slovenski bančni sistem ali pa bančni svet je slovenski, tipično slovenski, torej specifičen, je malo drugačen. Za razliko od ostalih evropskih imamo mi relativno veliko denarja v naših bankah na vpogled. Ta denar pa pravzaprav našim bankam ni koristen za kreditiranje gospodarstva, zato morajo banke iskati te kreditne potenciale pri medbančnem kreditiranju. Pri tem pa je izjemnega pomena zaupanje. In to je seveda ta lastnost, ta beseda, ki je več kot beseda, ki je v bančnem svetu, v bančnih transakcijah izjemnega pomena.

Zakaj je Nova Slovenija, jaz osebno seveda tudi, podprla novelo Zakona o upravljanju kapitalskih naložb? Zakaj podpiramo ta odlok? Zato, ker vladi zaupamo bolj kot AUKN. Ne govorim na pamet, govorim iz izkušenj. Ko sem na odboru – mislim, da je bila seja Odbora za finance in Odbora za gospodarstvo skupaj – izpostavil problematiko skupine Nafta Lendava, AUKN ni odgovarjal. Potem sem poslal javno pismo, ni odgovarjal. Glejte, poslancu AUKN ne odgovarja. Jaz ne vem, komu potem naj odgovarja. Jaz ne vem, kaj se bo dogajalo s skupino Nafta, niti nočem tukaj javno govoriti, ker tudi ne bi bilo spodobno

od mene. Mogoče več vedo kolegi iz Pozitivne Slovenije, ki to skupino upravljajo. Ampak to je razlog, zakaj bolj zaupam vladi kot AUKN. Jaz sem prepričan, da bo vlada ta naš bančni sistem tudi uspešno sanirala, kolikor se ga pač da uspešno sanirati.

Ko govorimo o nacionalnem interesu – in s tem zaključujem – moj nacionalni interes številka ena je država Slovenija. Bog ne daj, da bi imel kakšno delniško družbo za nacionalni interes. Ker hitro se vam lahko zgodi, da vam delniška družba bankrotira in potem je vam bankrotiral nacionalni interes. Država Slovenija z vsem tistim, kar država je, s šolskim sistemom, s socialnim sistemom, zdravstvenim sistemom, predvsem pa s svobodo vseh ljudi, ki lahko razvijajo svoje podjetniške in intelektualne potenciale za dobrobit vseh. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Gašpar Gašpar Mišič.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Spoštovana podpredsednica, dovolite mi, da najprej spregovorim glede na zadnje izvajanje gospoda Horvata. Torej, povedal je, da nas poslušajo potencialni investitorji in ni prav, da tukaj govorimo tako, kot govorimo. Za božjo voljo, kje drugje kot v parlamentu naj govorimo resnico in opozarjamo vlado in vladajočo koalicijo na morebitne napake. To je naša dolžnost in pravica.

Sicer pa, žal mi je, ker ministra ni več v dvorani. Zelo pozorno sem poslušal ministrovo drugo izvajanje in za razliko od zelo skopih pojasnil državnega sekretarja Krušca na matičnem telesu mi je danes slika nekoliko bolj jasna. Vendar me ministri odgovori še vedno niso prepričali. Zato vas prosim, da prisluhnete tudi mojim pogledom. Morda se vam porodi še drugačna rešitev za Novo Ljubljansko banko, kot jo v svoji zagnanosti predlagate.

Slika bančnega sistema je slaba, tega se zavedamo vsi, vsi državljani in državljanke zagotovo to vedo. Kot državljani in poslanci me moti spoznanje, da še vedno ni sanacijskega programa, ni racionalizacije stroškov poslovanja, so pa navkljub izgubam prenekateri prejeli in še vedno prejemajo visoke nagrade. Sprašujem se tudi, kaj je ves ta čas počela Banka Slovenije ali, bolje rečeno, kaj so delali dobro plačani uslužbenci Banke Slovenije – opazovali in še danes opazujejo, brez občutka odgovornosti in brez pravih rešitev za sanacijo bančnega sistema. Po ocenah strokovnjakov ima slovensko bančništvo 6,4 milijarde evrov vprašljivih naložb – pa me popravite, gospod minister, če se motim –, 2,4 do 2,5 milijarde evrov je neizterljivih naložb zaradi slabitev vrednosti nepremičnin, vrednostnih papirjev, zapadlih in nezapadlih bančnih garancij, predvsem zaradi propadlih gradbenih družb. Na naši dve banki odpade cirka 1,7 milijarde neizterljivih naložb, spet zaradi prej omenjenih

tajkunskih kreditov in garancij gradbincev. Vsi vemo, da je lani Nova Kreditna banka Maribor zarubila delnice cerkvenega sklada Zvon 1 in Zvon 2, ki jih je na dražbi prodala svoji upravljaljski družbi, s čimer so si izboljšali bilanco in tudi krvno sliko. Zakaj tega ni naredila tudi Nova Ljubljanska banka, ki ima iz tega naslova in vseh tajkunskih kreditov od 1 do 1,5 milijarde evrov premoženja, ki ga ni zarubila oziroma prenesla nase, s čimer bi si izboljšala bilanco in s tem likvidnost. Zakaj Nova Ljubljanska banka tega ne naredi danes – gospod minister, prosim, da mi kasneje tudi odgovorite –, s čimer ne bi bila potrebna dokapitalizacija in ne izdaja CoCo obveznic, ki predstavljajo, po mojem osebnem prepričanju, zgolj bajpas pred dokončnim odmrtnjem srca najpomembnejše sistemske banke v Republiki Sloveniji, druge v regiji. Nova Ljubljanska banka je nelikvidna tudi zato, ker tako kot vse ostale banke kupuje državne obveznice, ker je to najlažje, katerih zagotovljena donosnost se giblje med 7 in 8 %, torej se iz levega v desni žep prelijejo sredstva in zato jim ni treba kreditirati gospodarstva. In prav ta lagodnost dodatno povečuje in podaljšuje kreditni krč. Pa zanikajte, če se motim, gospod minister. Naj dodam še to, da CoCo obveznice niso rešitev, tudi zaradi tega, ker predstavljajo obvezo države in banke do izpolnitve obveznosti, ki nam bodo znane šele ob izdaji. In če do izpolnitve obveznosti ne pride, gre banka po bližnjici v roke imetnika CoCo obveznic. Tako kot ste, gospod minister, pojasnili prej, da je unovčenje oziroma konverzija CoCo obveznic v lastniški kapital banke možna ob pogoju, če donosnost le-teh pade pod 7 %. In to je povsem realna možnost. Če pa bi banka unovčila garancije za zapadle kredite in zarubila zastavljene delnice ter drugo premoženje dolžnikov, svojih dolžnikov, bi enako kot Nova Kreditna banka Maribor izboljšala bilanco in likvidnost. Pa tega ne naredi, zato še enkrat sprašujem: "Zakaj ne?" S prepovedjo nakupovanja državnih obveznic bi začeli s ponovnim kreditiranjem slovenskega gospodarstva in posledično počasi odpravili kreditni krč, ki naše gospodarstvo duši in onemogoča, da bi zaživel in postalo konkurenčno na globalnem trgu.

In še to, gospe in gospodje, spoštovani gospod minister, Slovenija je po indeksu globalne varnosti prva na svetu, zato bi kazalo to prednost izkoristiti, saj smo komaj na 116. mestu po odprtosti za tuje naložbe in na 132. mestu po prožnosti zaposlovanja. Vprašanje nacionalnega interesa je v preteklosti bilo prevečkrat zlorabljeno in ta zloraba je pripeljala do prezadolženosti slovenskega gospodarstva, pri čemer sta obravnavani banki pod budnim očesom in seveda nadzorom Banke Slovenije odigrali pomembno vlogo. In danes se nihče ne počuti odgovornega. Zelo zanimivo!

Na koncu mi, gospod minister, dovolite, ker mi ostaja le upanje, da veste, kaj delate, in da se nadvse zavedate pomembnosti Nove

Ljubljanske banke kot največje sistemske banke v državi za obstoj in ohranitev slovenskega gospodarstva. Hvala lepa za odgovor.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Naslednji je na vrsti mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovana podpredsednica, spoštovani minister, kolegi in kolegice!

Danes govorimo o odloku glede tega, kako in na kakšen način bomo dokapitalizirali Novo Ljubljansko banko in Novo Kreditno banko Maribor. Odlok je relativno kratek, danes pa seveda govorimo o davčnih reformah, o zunanjih dolgovih, o javnem dolgu, o slabih rešitvah v preteklosti in tako naprej. Navsezadnje lahko začnemo govoriti tudi o slovenskem bančnem sistemu od Nika Kavčiča naprej, takrat je bila sicer tudi druga država, pa vam verjetno to ne bo kaj dosti pripomoglo, da bomo poiskali ustrežnejše rešitve. Vsekakor je tudi tukaj v Državnem zboru, po mojem osebnem mnenju, zelo pomembno, da se poslušamo in ne samo da govorimo en mimo drugega. Navsezadnje je bilo danes dano veliko novih informacij, tudi zame, glede tega, kako se bo izvedla morebitna dokapitalizacija, pa se danes tukaj ne pogovarjamo. Seveda se v okviru te teme lahko verjetno pogovarjamo tudi o tem, ali je bolj zdravo biti vegan ali vegetarijanec, ampak verjetno to za poslušalce vsekakor ne bo ničesar koristnega.

Vsekakor pa je tukaj pomembna ena zadeva. Gre za odlok, s katerim bo dana možnost Vladi, da se izvede dokapitalizacija, s tem, da bo prevzela upravljaljske pravice od Agencije za upravljanje kapitalskih naložb. To je pač tista rešitev, da se to dejansko lahko izvede. To z drugimi besedami pomeni, da bo celoten proces tega pod nadzorom. Vlada je odgovorna Državnemu zboru. Vlada je odgovorna na vse možne in nemožne načine, ki jih pozna ustava, ki jih pozna zakonodaja, da dela v dobro Slovencev in Slovenk. Zato je tukaj popolnoma depasirano, da zdaj Državni zbor ne bo imel informacij o tem, kaj se dogaja. Državni zbor bo vsekakor imel informacije in ta proces bo seveda tudi transparenten. Vsekakor pa se strinjam, da se v času razprav, pogajanj med prihodnimi partnerji ni možno pogajati in razpravljati preko časopisov ali ostalih medijev, ker to enostavno slabi pogajalski položaj Slovenije in to dejansko potem slabi, če želite, tudi državo in tudi potencialno slabi položaj državljanov in državljanek, če o tem seveda govorimo.

Drugo je vprašanje, v kakšnem stanju je naš bančni sistem. Naš bančni sistem je v slabem stanju. Tukaj ni nič za dodati. Je pa več za povedati, ker danes vsi govorimo, v kakšnem stanju je, več je za povedati, kako ga bomo rešili. In vsekakor so CoCo obveznice ena izmed možnih rešitev. Verjetno je to nek nov instrument tudi za nas, čeprav je bil ta instrument že

uporabljen v nekaterih, da tako rečem, velikih mednarodnih bankah. In seveda, tukaj je treba popolnoma strokovno povedati, da se ta avtomatični mehanizem, gospod Gašpar Gašpar Mišič, sproži takrat, ko kapitalna ustreznost pade pod 7 %, ne ko pade donosnost. Vi govorite o donosnosti, donosnost nima nobene zveze s tem. Kapitalna ustreznost banke pa se izračuna na določen način. To je popolnoma strokoven termin, in tukaj je treba govoriti tudi strokovno, da bo jasno tudi gledalcem in gledalkam. Seveda lahko danes ob današnjem vprašanju govorimo o tem, da gre danes za usodno vprašanje, da gre za usodno vprašanje razvoja. Treba se je pa vseeno vprašati, kako je poslovala Nova Ljubljanska banka, če želite, v zadnjih desetih ali pa, če želite, v zadnjih dvajsetih letih, predvsem pa, kako posluje v zadnjih treh letih v času krize. Posluje veliko slabše kot ostale banke, ima, kot smo slišali in kot kažejo statistični podatki, izgubo, ki se, bom rekel, prenaša iz leta v leto. Zakaj? Predvsem zaradi tega, ker ima veliko slabih naložb, in zaradi tega, ker je treba seveda zmanjševati vrednost teh slabih naložb, in to dejansko posredno vpliva na kapital in treba je dokapitalizirati. Država je dokapitalizirala v zadnjih obdobjih z davkoplačevalskim denarjem to banko za 1,6 milijarde. Tukaj si lahko seveda zdaj izračunamo, koliko je to v primerjavi s šolstvom, v primerjavi z vrtci, v primerjavi s knjigo in tako naprej in tako naprej. In tukaj se verjetno tudi državljani in državljanke lahko vprašajo: "Do kdaj še?" In pač te CoCo obveznice nam dajo neko začasno možnost, govorim o začasnosti, da se izboljša kapitalski položaj banke, da doseže ustrezno kapitalsko ustreznost in seveda – zakaj? – verjetno to ni samo sebi namen, ampak je namen ta, da bo banka začela delovati in poslovati in opravljati svoj osnovni posel. To je na eni strani izbirati depozite in na drugi strani dajati kredite. Kredite komu? Kredite gospodarstvu. Danes jih ne dajejo, po mojih informacijah verjetno tudi zato ne, ker nihče nič ne telefonira. Kot vem iz Ministrstva za finance ni nobenih telefonov, da bi dal kdorkoli kakršenkoli kredit komu, tudi, ne vem, od drugih ni nobenih telefonov in enostavno imamo kreditni krč. Ko so še pred kratkim, pred pol leta, pred devetimi meseci, bom rekel, peli telefoni, takrat ni bilo kreditnega krča, takrat so se dali krediti za različne projekte. Tudi iz javnosti poznamo nekatere ljudi, ki so dejansko telefonirali in dobili kredite. In to je bilo narobe. In seveda, če pride tuj lastnik, če pride dodatno tuj lastnik, če moramo tukaj seveda, če govorimo o KBC, to je sistemska banka, on je sistemski investitor, z znanjem, ki ga je že danes prinesel v Ljubljansko banko, največ na področju informacijske tehnologije, to ni finančni investitor, ki bo banko čez pet ali sedem let prodal na eni izmed svetovnih borz in potem bodo spet prišli drugi lastniki. Če govorimo o KBC, je sistemski lastnik.

Drugo kar je seveda treba povedati, gospod Frangež – ni ga tukaj v dvorani – ali vi mislite, da banka Slovenije danes ne vodi nadzora nad, recimo, Hypo banko, ali pa nad Société Générale, ali pa nad UniCredit, ki je v Ljubljani. Namreč, tukaj gospod Frangež govori o tem, da bo zdaj nek belgijski regulator in tako naprej, belgijska centralna banka vodila nadzor nad to banko. Temu že danes ni tako. Jaz dejansko ne vem, o čem se tukaj pogovarjamo, je pa res, da imamo Evropsko centralno banko, in je res, da imamo tudi evropskega regulatorja, in seveda oni tudi vodijo nadzor, ampak ne nadzor, da bi oni določali, komu je treba dati kredit, nadzor, da bi oni določali, kdo je tisti, ki sme poslovati s to banko, in kdo ne. Tako da bom rekel, tukaj se veliko stvari govori, ki niso točne, in seveda to ni dobro. Veliko se govori tudi teatralično, kaj se bo zdaj zgodilo. Vsekakor je verjetno še najmanj, kar je, in tega si želimo, da se ne bo dajalo več kreditov na podlagi telefonskih razgovorov. Lahko bi tudi drugače rekli, končno je prišlo do sanacije Nove Ljubljanske banke in Nove Kreditne banke Maribor. Končno. Opozicija stalno pravi, kje so novi ukrepi, kje je sanacija bank? Tukaj je sanacija bank, kajti tukaj se lahko naredi preko organov bank, preko skupščine, preko nadzornih svetov in preko uprave banko, ki bo uspešna, ki bo učinkovita in ki bo delovala v korist gospodarstva in prebivalstva in ki bo zagotavljala seveda tudi določeno varnost. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Matjaž Han. Naslednji bo na vrsti gospod Dragan Bosnić. Želite repliko?

Izvolite, gospod Gašpar Gašpar Mišič, replika.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Hvala lepa, podpredsednica.

Glede na to, da me je omenil prej v razpravi gospod Šircelj...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Jaz bi vas samo rada spomnila, ni dovolj, da vas je samo omenil, prosim pojasnite, v katerem delu ste bili napačno razumljeni.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Ja v delu, kar se tiče kapitalne ustreznosti. Če se spomnite iz magnetograma, jaz sem citiral besede ministra, in če se je minister napačno izrazil, potem sem se tudi jaz. Jaz mislim, da sem slišal, da je minister rekel donosnost 7-odstotna. Če padejo obveznice pod 7 odstotkov, takrat pride do unovčenja oziroma spremembe v kapitalski delež. Kar zadeva pa kapitalno ustreznost, podjetje je kapitalno ustrezno, ko razpolaga z ustreznim kapitalom glede na obseg in vrsto poslov, ki jih opravlja in glede na tveganja, ki jim je izpostavljen pri opravljanju teh poslov. Kapitalna ustreznost lahko enačimo z

investicijsko sposobnostjo oziroma s posojilno sposobnostjo podjetja.

Torej, gospod minister, da ne bo nesporazuma z gospodom Širceljem, med menoj in med vami in med tistimi, ki nas poslušate v tej dvorani, bi rad, da tudi vi ustrezno pojasnite, pri čem se tukaj zgodi, če slučajno pride ta investicijska sposobnost oziroma posojilna sposobnost NLB pod določeno kritično mejo, to se pravi 7 odstotkov, takrat pride do konverzije CoCo obveznic v lastniške deleže Nove Ljubljanske banke. In ne bi vam rad jemal časa, ampak prosim, ko boste imeli priliko, da mi to pojasnite. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa. Bomo potem prosili ministra, da stvari pojasni.

Jaz predlagam, da gospod Matjaž Han nadaljuje z razpravo.

MATJAŽ HAN (PS SD): Lepa hvala. Spoštovana podpredsednica, spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Tisto, kar je na koncu gospod Šircelj povedal, podpišem. Vendar, da bomo prišli do tistega, bo kar še nekaj časa potrebnega. Jaz ne vem, če se vsi danes zavedamo, kako pomemben odlok danes sprejemamo, pa čeprav ima ta odlok samo 4 člene. S tem odlokom danes, če ga bomo sprejeli – in verjetno ga boste glede na večino sprejeli –, bomo v bistvu lahko spremenili gospodarsko sliko v Sloveniji in kar je še huje, družbeno in, če želite, socialno sliko v Sloveniji. To je pa zelo nevarno. Zakaj? Prvo, kar vam ne morem zaupati, je ena stvar, zdaj se bo vse zadeve iz AUKN prestavilo na vlado, na tisto vlado, ki je s svojim delom že v letih 2004–2008 dokazala, kako zna poslovati, delovati za državljane in državljane. Tista vlada, ki je v bistvu naredila največjo napako, kar se mene tiče, ki je sprožila vse te tajkunske nakupe in izčrpala to banko zaradi teh tajkunskih nakupov. Takrat seveda ni bilo potrebno telefonov, takrat je bil potreben sestanek na Gregorčičevi. In to je bila vaša napaka. In zaradi tega je naše gospodarstvo, gospe in gospodje, tako zadolženo, da bo še nekaj časa trajalo, da bo prišlo iz te krize ven.

Drugo, kar bi želel povedati, da tudi naša vlada ni bila najbolj idealna in da bi leta 2009 marsikaj bolje naredila, kot je storila, da bi takrat namenila bistveno več sredstev v dokapitalizacijo te banke, zamenjala prejšnjo upravo z neko boljšo upravo, kot je ta, in da bi ta uprava začutila gospodarstvo. In zdaj smo imeli pod vašo vlado eno ekstremno upravo, ki je delila denar, kar tako, kot je politika rekla, pod našo vlado smo imeli pa upravo, ki bi ji jaz rekel, da so bili zakladniki, ker zopet niso razumeli gospodarstva in so do konca ubili to slovensko gospodarstvo. Prevzeti moramo krivdo, in vi in mi, ampak ne tako, da bomo zdaj zabili še zadnji žebelj v krsto tega našega gospodarstva, da bomo prodali to našo banko oziroma dve banki

za neka minimalna sredstva. To pa je zelo nevarno. In jaz, ko vsi ves čas govorimo javno-zasebno partnerstvo, zasebni kapital je dober. Dragi moji, zasebniki v Sloveniji so pokazali, kaj znajo. Šrot, Bavčar, Kordež. To so bili zasebni kapitalisti, ti so pokazali, kaj znajo in kaj zmorejo. Jaz si takega zasebnega kapitalista in kapitala absolutno ne želim. Najbolj žalostno kar je, je pa to, da vladna koalicija ne dovoli, da bi bili poslanke in poslanci v Državnem zboru obveščeni, kaj in kako bo vlada prodajala in na kakšen način bo vlada prodajala to našo banko. Samo ta amandma, amandma k amandmaju odbora smo dali na matičnem delovnem telesu, da bi bilo matično delovno telo seznanjeno pod kakšnimi pogoji, na kakšen način bo prodala to banko oziroma dokapitalizirala to banko. Ne. Tudi ta amandma ni šel skozi in jaz ne vem, zakaj bi se tega odpovedali. Če že bom glasoval za ali pa če bom glasoval proti, moram imeti vsaj podatke, biankomenice ne podpisujem nobene. Tako da, seveda jaz sem tudi za to, da se krivci najdejo, pa če so krivci rdeče barve, črne, zelene ali pa rumene, me nič ne briga. Krivci se morajo najti. In jaz moram, Roman, s teboj polemizirati. Ljudska stranka, ki jo jaz, bom rekel, kar cenim, je v letu 2010 spisala sejo, Jaka je bil podpisnik in tam je vaš predsednik, ki je danes predsednik oziroma minister za gospodarstvo, povedal, "mi smo v Ljudski stranki proti, da pride do prodaje. Namreč ta banka po naši oceni mora ostati v večinski lasti slovenska. Zakaj je to pomembno? Po naši oceni je tako pomembna banka s takim tržnim deležem kot je slovenska banka, ima pravzaprav rentgen slovenskega gospodarstva in...", ne bom naprej našteval. Verjetno si zdaj, ko je pa minister za gospodarstvo, ki je odgovoren za gospodarstvo, vendarle ni premislil, da ne bo skrbel za gospodarstvo. Tako da, jaz upam, da bo tukaj Slovenska ljudska stranka spoznala, da pa mogoče, tako kot ste spoznali na pokojninski reformi in še kje, da tudi ta vlada mogoče dela to napako in banko na tak način prodaja.

Gospod minister, prodajamo največjo naložbo v Sloveniji. Nimamo strategije za upravljanje kapitalskih naložb. To je za moje pojme... In vi, ki daste vse na to koalicijsko pogodbo, ki je za vas več kot ostalo, ste javno napisali, da boste sprejeli strategijo za upravljanje kapitalskih naložb. Tam se mora točno videti, kaj se bo prodajalo, kaj se bo kupovalo. Tega nimate. Prej pa še prodajate NLB. Neodgovorno. To, da smo dobili danes s strani bonitetne hiše Moody's oceno za KBC, je dovolj jasen pokazatelj, kam lahko slovensko gospodarstvo pripeljemo s to dokapitalizacijo NLB.

Gospod Starman, predsednik Odbora za finance ste bili, ko so bili tajkunski prevzemi v Sloveniji, predsednik Odbora za finance in monetarno politiko. Mi je žal, da takrat niste imeli takih nastopov.

In za konec moram replicirati gospodu Jurši, ki pravi, da je važno, da imamo kontrolni

delež, vse ostalo ni pomembno. Fajn je, če imamo kontrolni delež, to je res, vendar vam moram povedati, če bo večinski lastnik tujec, bo vse odločitve sprejemal v svoji matični državi. Tam se bodo ukvarjali, kako bodo kreditirali, na kakšen način bodo kreditirali. In nenazadnje, gospe in gospodje, tisti, ki vsaj malo pozna sistem NLB, že zdaj je glavni za rizike v NLB Belgijec. In zanimivo, če on reče ja, je kredit, če on reče ne, ni kredita. In s tem si lahko mislimo, lahko tudi izčrpava na tak način ali pa znižuje bilance te naše banke. In razmišljanje bankirjev in razmišljanje gospodarstvenikov je diametralno nasprotno. Oni zdaj bilance čistijo zato, da bodo imeli rezervacije, in da si bodo s tem znižali kapital, gospodarstvo pa denar rabi. Tako da bodo tukaj težko skupaj prišli.

In na koncu vprašanje za gospoda Šušteršiča, ministra. Rekli ste, da do konca leta ne veste, ali bo letna količina temeljnega kapitala ali pa kapitalna ustreznost nad 7 % ali ne. In če prav beremo, ker je to kar zakomplicirano, če ne bo, se bo sprožil tisti mehanizem in bodo Belgijci ali pa katerikoli, bodo te CoCo obveznice konvertirali v kapital. To pomeni, dragi moji, da bodo kar naenkrat Belgijci imeli večinski delež pod kontrolo. Zato me zanima, sprejemati na tak način dokapitalizacijo banke, pri tem pa minister za finance že vidi vnaprej, da verjetno do konca leta ne ve, kaj se bo zgodilo. To je pa zelo, zelo nevarno. In še to, kakor beremo, je zdaj tale moment osnovni kapital NLB 5,94 %. Se pravi, da te CoCo obveznice zaživijo, ga je treba najprej zvišati na 7 %, potem pa se lahko te CoCo obveznice, ta hibrid na nek način lahko začne funkcionirati. To mi prosim, gospod minister, malo razložite.

Jaz pri tem odloku ne bom sodeloval, ne bom glasoval za iz dveh razlogov, ker se mi zdi preveč nevarno in v dveh dneh tako odločitev sprejeti, jaz je ne bom. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister nam bo prav gotovo v nadaljevanju odgovoril, ampak predlagam, da gremo naprej. Gospod Dragan Bosnić, ne boste razpravljali. Potem pa gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Lep pozdrav vsem!

Kar se tiče slovenskega nacionalnega interesa – to poslušam že zadnjih 20 let in tudi jaz sem se ves čas zavzemal zanj. Slovenski nacionalni interes je do zdaj veljal in očitno še velja, da morajo avtocestni križ graditi slovenska podjetja. In so ga. Slovenska podjetja seveda naj bi ostala v slovenskem lastništvu, slovenske banke pa naj bi tudi ostale v slovenski lasti. In kaj se je pokazalo v zadnjih 20 letih? Največja in najboljša gradbena podjetja so propadla, kljub dejstvu, da so izvajala več kot dobro plačane državne projekte; mimogrede, izgradnja naših avtocest je med najdražjimi, če ne celo

najdražja. Tujega kapitala se slovenska podjetja še po 20 letih bojimo kot hudič križa, čeprav se je v zadnjih 20 letih pokazalo, da to ni najbolj modro, da ne rečem napačno.

No, pa sem že prišel do naših največjih bank, NLB in Nova KBM. Banki, ki sta vreči brez dna, ki smo ju že ničkolikokrat dokapitalizirali z davkoplačevalskim denarjem. In očitno, po mnenju opozicije, naj bi ju še kar naprej, pa naj stane, kolikor pač stane. Seveda pa ne smem pozabiti, da pozitivnih rezultatov teh bank še nismo dočakali in jih po mojem mnenju tudi ne bomo, dokler ne bomo nekaj bistveno spremenili, in to je lastništvo. Da ne pozabim omeniti kopico tajkunskih kreditov teh bank, ki so seveda vzrok velikanskih izgub in znižanju vrednosti kapitala teh bank. Pozabiti pa ne smem niti na ugotavljane odgovornosti vodstev teh bank in na pomanjkljiv nadzor s strani Banke Slovenije, ki ga niti jaz niti ostali državljani nismo dočakali, pa bi ga morali.

Zaradi vseh teh dejstev je nujno takoj dokapitalizirati slovensko banke s kapitalom, lahko tudi tujim, in nikakor ne več z davkoplačevalskim denarjem. Država pa mora ohraniti delež lastništva v bankah v višini 25 % plus ena delnica, kar je zapisano tudi v koalicijski pogodbi in tako tudi bo.

In čisto za konec. Kaj je pravi smisel dobrih bank? Da pri njih dobijo tako podjetja kot fizične osebe najugodnejše finančne storitve, tudi kredite. Pa smo jih oziroma jih bomo res v Novi Ljubljanski banki in Novi KBM, če ostaneta v slovenski lasti?

Seveda bom glasoval za predlog Vlade. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Janko Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Ravno na to razpravo in mogoče je še kar nekaj teh, ki ugotavljate, da ne potrebujemo slovenskih bank, da so banke v tuji lasti bistveno boljše za Slovenijo, bi vas želel vse skupaj povprašati, zakaj pa se je potem, recimo, odločila Nizozemska, da je za skoraj 14 % bruto družbenega produkta dokapitalizirala svoje banke z državnim denarjem. Švica, Anglija za dobrih 8 %, Nemčija za 3 % in v Sloveniji smo to naredili za vsega 1 %, od tega res največ takrat, ko smo vlado vodili mi in želeli dejansko ohraniti svojo nacionalno sistemsko banko. Ministra sprašujem, kakšne posledice bodo za gospodarstvo v Sloveniji, če naši banki, to sta Nova Ljubljanska banka in Nova Kreditna banka Maribor, izgubita status sistemske banke. S kom se bomo pogovarjali za pomoč gospodarstvu? Ali se bomo pogovarjali v Sloveniji ali se bomo pogovarjali v tujini? Kdo bo naš sogovornik za pomoč gospodarstvu? To, da so banke v težavah pa resnično izhaja tudi iz tega, kar je kolega govoril, mi smo prostodušno pustili, da so propadle največje gradbene firme v Sloveniji iz



razloga, ker so seveda bile tudi v postopku tajkunske privatizacije in smo se vsi zadovoljili, okej, dajmo pa zdaj to vse skupaj kaznovati na način, da te firme propadejo. Primorje, zadnja velika firma, ki smo jo imeli na tem področju, je propadlo brez da bi se Vlada obregnila ob ta problem in rekla, to je pa problem. Ampak vse to je dejansko oslabilo naše banke, Ljubljansko banko še posebej. In zelo velika verjetnost je, da bo resnično kapital banke padel pod 7 %, in takrat bo ta tako imenovana CoCo obveznica, ki naj bi jo danes z odlokom uveljavili, resnično prešla v lastniški delež temu potencialnega lastnika, ki prihaja iz Belgije. Zelo velika verjetnost za to obstaja.

Ko se pogovarjamo o tem, kaj je v Sloveniji problem, moram priznati, da sem bil danes izjemno zadovoljen, ko sem poslušal stališče v imenu Poslanske skupine SDS, kjer je bilo ugotovljeno, da je resnično v Sloveniji največji problem zadolženost bank in zadolženost gospodarstva. To smo trdili že ves čas Socialni demokrati, še tri mesece nazaj pa je takrat, moram reči, tudi minister za finance odmahnil s roko in rekel: "To za nas ni noben problem! Zakaj sploh odpirate zadolženost bank?" To je največji problem v Sloveniji. Ampak ta problem bo zdaj zelo težko reševati, ker smo vmes ali pa ste vmes, seveda moram poudariti, da ste sprejeli Zakon o uravnoteženju javnih financ, ki bo gospodarsko rast v Sloveniji še zmanjšal. In ste že sprejeli en ukrep, ki bo pripeljal tudi naše sistemske banke v še težji položaj, v kakršnem so že danes. Zato trdim, da bo nastala situacija, ko bo novi lastnik, belgijski lastnik prišel zelo poceni do bank in seveda do še zdravih gospodarskih družb v Sloveniji. In v tistem trenutku, ko napravimo svoje sistemske banke, ko napravimo svoje največje gospodarske družbe, vas sprašujem, kakšen smisel ima še politika potem v Sloveniji. O čem bomo odločali? In danes se pogovarjamo o tem, ali bomo jutri sploh še o čem lahko odločali.

Govoriti o tem, da gre za transparentnost poslovanja in odločanja Vlade, vam preprosto ne morem verjeti iz razloga, ker smo danes imeli na kolegiju zakon o trgu finančnih instrumentov, ki bo po skrajšanem postopku uzakonil, da v Sloveniji zopet ne bomo imeli vpogleda, kdo je lastnik deležev v podjetjih, kdo je delničar v podjetjih. Prepovedano bo. Danes je ta zakon koalicijska potrdila, gre lahko naprej po skrajšanem postopku. Za kakšno transparentnost poslovanja gre? Ali je to slabo, če imaš vpogled v to, kdo je lastnik kakšne firme? Največji problem v Sloveniji imamo ta hip, ne ta hip, že kar nekaj časa, zaradi tega, ker se nam je kapital organizirano odlival v razne finančne oaze in Slovenija se je izčrpavala, izčrpavalo se je gospodarstvo. In zdaj bomo tem, ki so izčrpavali gospodarstvo, omogočili, da se bodo skrivali za raznimi firmami, ki bodo prikazane kot lastnice v posameznih podjetjih in če hočete, verjetno tudi v bankah. In res vas pa še enkrat sprašujem, gospod minister, prej ste

povedali, da bodo potekale in da potekajo preiskave tako v NKBM kot v Novi Ljubljanski banki. In vas sprašujem, ker vendarle niste upoštevali opozorila Agencije za upravljanje kapitalskih naložb, če bo katera od očitanih potencialnih kriminalnih dejanj v teh bankah avgusta zapadla, ko pregon ne bo več mogoč, ker bo zastaral, ali boste takrat odstopili? to je tisti resni odgovor, ki nam bo lahko dal zaupanje, da se v parlamentu pogovarjamo o tem, da vladi zaupamo. Poudarjam, če bo ena od morebitnih kaznivih dejanj, ker so se milijoni od teh ravno tako poskušali odtujiti in se odtujili iz NKBM, če bo ena od teh zadev zastarala, ali ste pripravljeni takrat odstopiti? Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Franc Pukšič je na vrsti.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): In tri leta smo opozarjali na ta kazniva dejanja v NKBM, minister ni odstopil, nič ni naredil, žal.

Strinjam se z gospodom Vebrom, če prodaš banke, s kom se boš pogovarjal o tem, kako bo šlo gospodarstvo naprej. Danes se sploh nimaš o čem pogovarjati, o kakšnem gospodarstvu, ker vse skupaj stoji. In zakaj smo prišli v ta položaj? Ker ste nas zadnja tri leta do sem pripeljali, zadnje tri mesece ste pa tako pametni, da če vas človek ne bi poznal, bi vas celo kupil.

Kolegice in kolegi, leta 2005 je bila ustanovljena Optima Leasing v Zagrebu. Soustanovitelj je bil Goran Crnčević, leta 2009 je ta Goran Crnčević za 6,3 milijone kupil jahte in ni dal, denar je dobil, in ni dal lastništva na Optimo Leasing. Od takrat do 28. 1. 2012 ste dobili 46 obvestil, kaj vse se okoli tega dogajalo, na koncu se pride do tega, da NLB z imenovanjem Belingarja v Optimo Leasing izraža nezaupnico upravi, ki uspešno bije bitko s hrvaškimi vplivneži. NLB bo v bankarskih poslih izgubila milijardo evrov. Kdo ali kaj je za to odgovoren? Predsednika nadzornega sveta David Benedik, član uprave NLB, in zdaj bi rad bil novi član uprave v Zagrebu, je pa član uprave NLB Leasing, Štefan Belingar. Vse bi naredili, da bi prišlo do poravnave, v kateri bi ta gospod Crnčević z moje države, z moje banke, od mojih davkoplačevalcev dobil 100 milijonov evrov, 100 milijonov, zato ker je slovenski banki dolžan 10 milijonov evrov, 21 sodb so dobile. In verjamem, če bomo ta odlok podprli, da minister ne bo dovolil skupščine, ki bi se naj zgodila 4. 7., ki bi takšno upravo, ki se bori proti temu, razrešili.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Repliko?

Izvolite repliko.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Gospoda Pukšiča bi želel samo toliko popraviti, da seveda v teh treh letih, kolikor smo

vodili vlado in bili odgovorni za vlado Socialni demokrati, nikakor nismo povzročili zadolženosti bank, nismo povzročili zadolženosti podjetij, ampak smo ta podjetja poskušali reševati in banke reševati. To je vse, kar smo počeli, in seveda tudi prišli do tega, da smo umaknili politiko od tistih odločitev, ki je pripeljal banke in gospodarstvo v takšen položaj. To, da se zadeva potem ni iztekla, da je bilo treba tudi povzročati javni dolg, je pa krivda tudi v tem, ker se je v veliki meri tudi na politični ravni spodbujalo referendum, da so se preprečili ukrepi, ki so bili nujni za to, da bi se proračunska slika začela izboljševati. Referendumi so dejansko povzročili, da prihodkov v proračunu ni bilo. Zato imamo danes takšno stanje, kakršno je. Ampak, spomnimo se, greh, zakaj smo do tega prišli, je dejansko prezadolženost gospodarstva, bank in podeljevanje kreditov brez kakršnihkoli kriterijev.

Jaz se strinjam in pohvalim tudi ukrep, ki je bil predlagan s strani Ljudske stranke v prejšnjem mandatu, da vsi tisti, ki so slabo gospodarili, ne smejo več gospodariti s podjetji ali ustanavljati svojih podjetij. Lahko tudi povem, da smo preganjali gospoda Kramarja, ki si je izplačal milijon evrov nagrade – v katerem mandatu je bil ta človek direktor, predsednik uprave Nove Ljubljanske banke? – in ga želimo dejansko pripeljati do te situacije, da bo vrnil ta denar, ker ne samo, da je pokasiral ta milijon evrov, on je bil tisti, ki je tudi odobril celo vrsto kreditov, zaradi katerih so podjetja v neizhodnem položaju. In to je problem in to želimo razčistiti in tukaj želimo pravzaprav opozoriti – to je danes tudi odgovornost vseh nas –, da te postopke peljemo na tak način naprej. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Lep pozdrav!

V obrazložitvi odloka piše, ker je dokapitalizacija NLB, d. d., kompleksna. Predlog odloka omogoča Vladi, da lahko po potrebi spelje vse akte upravljanja, ki jih predvideva prvi odstavek 7. člena Zakona o upravljanju kapitalskih naložb. To je v oklepaju: razpolaganje, spremembe statuta, povečanje osnovnega kapitala ali povečanje naložbe. Torej to je predmet današnjega odloka, vendar pa to navidezno nedolžno besedilo skriva neke pasti, na katere nismo dobili odgovora. To je – moram najprej povedati, da glavni problem, ki ga jaz vidim v Sloveniji – stanje bančnega sistema in s tem povezano stanje gospodarstva. Vendar ta koalicija si je vzela druge prioritete, torej prioritete so bile hitro spraviti ZUJF, rebalans in tako naprej. To pomeni, da je po mnenju te vlade problem te države javni sektor in ne banke in s tem povezano stanje v gospodarstvu, predvsem v večjih družbah. Tako smo prišli v neko časovno stisko, slovenska vlada glede

bank ni naredila praktično še nič, čeprav bi morala biti to po našem mnenju prioriteta.

Glede Nove Ljubljanske banke bi morali dokapitalizacijo reševati hitreje in učinkovitejše. Zdaj drvimo proti nekemu roku, 30. 6., ko moramo po navodilih evropskega regulatorja, to je EB, sprejeti dokapitalizacijo Nove Ljubljanske banke. In od ministra, ki je na hearingu in tudi potem še kasneje vehementno govoril samo to, da se več ne bomo dokapitalizirali iz davkoplačevalskega denarja, ampak da imamo druge rešitve, zdaj dejansko nismo slišali o nobenih drugih rešitvah, kot o tako imenovanih famoznih CoCo obveznicah. No, če sem malo hudomušen, upam da te CoCo, da vam daje boljšo asociacijo na Coco Chanel kot pa na Cocco Bill in upam, da te CoCo obveznice, da ne bodo končale, kot je končal Cocco Bill. Vendar pa tukaj nastopa določen problem, o katerem je bilo že govora, in ga ne bi ponavljal. Namreč, zaradi CoCo obveznic v banke ne bo prišel svež kapital. To pomeni, da bo kreditni krč še obstajal, banke ne bodo likvidno nič bolj urejene, ampak bomo samo z nekimi finančnimi čarovnijami, tako imenovano dokapitalizacijo izvedli, brez da bi posegali v proračunske postavke. Vlada bi, glede na to, je v sanacijo bank zdaj, kot je prej že gospod Veber povedal, vržen samo 1 odstotke bruto družbenega proizvoda, kar je v primerjavi z ostalimi državami minimalno, lahko pa bi seveda tudi svoje depozite, ki jih ima, spremenila v lastniški delež, samo v tem primeru bi morala priti po podporo spet v ta parlament, oziroma morala bi priti z rebalansom proračuna. Torej, to so tudi neke rešitve, ampak zaenkrat govorimo samo o teh famoznih CoCo obveznicah, ki glede na to, v kakršnem stanju je ta naša božja Ljubljanska banka, pravzaprav ne pomenijo nekega rešilnega pasu pred, po mojem mnenju, bližajočo se finančno katastrofo, pač pa pomeni samo nek umeten finančni instrument, zaradi katerega je pravzaprav danes celoten svet v krizi. Prav ti finančni instrumenti, te finančne čarovnije, ki smo jih sicer dobili od drugod, so povzročile, ker ni bilo svežega denarja, ni bilo gospodarske rasti, da je prišlo do krize, v kateri smo.

Zato osebno mislim, da te obveznice niso rešitve, pač pa bomo imeli samo še dodaten problem. Predvsem pa bo prišlo praktično do prevzema te banke, brez da bi nekdo en evro vložil v Ljubljansko banko. Spremenila se bo lastninska struktura, kajti že danes lahko rečemo, da verjetno konec leta ne bomo zagotavljali kapitalске ustreznosti, še zlasti zaradi tega, ker imamo nekatere nasedle naložbe te banke, ki bodo zdaj eksplodirale v naslednjih mesecih.

In če se na koncu vprašam, zakaj to počnemo, zakaj ne najdemo še kakšnih drugih zadev, bi bilo odgovor verjetno kaj kmalu najti na eni strani te naše dvorane in bomo videli, kako se bodo v naslednjih mesecih praznili določeni sedeži, in bomo lahko čez noč zasledili, kje so

nekateri dobili nove dobro plačane službe. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa za besedo.

Gospod Presečnik je rekel, največja slovenska banka je v resnih težavah. "Slovenska" je samo še pogojno, v resnih težavah pa smo mi vsi, tudi o tem sem prepričan. Težko je argumentirano govoriti, pa tudi odločati, ker imamo dejansko premalo podatkov. Zato menim, da bi podobne teme bilo dobro vsaj na Odboru za finance in monetarno politiko, če gre za neke podatke, ki morajo biti tajni, obravnavati na zaprti seji ali pa na zasedanju parlamenta. Seveda, če je zdaj država vložila 1,6 milijarde, ocenjena vrednost premoženja pa je v tem trenutku samo še 500 milijonov, je vprašanje, kako dobri gospodarji smo bili v preteklosti. Tu bi želel spomniti, ko se vsi tolčemo po prsih, kako dobro smo delali 20 let, spomnimo se na to, v vsakem trenutku in ob vsakem času nihče ne more trditi, da je delal zelo dobro, razen redkih izjem. Razen redkih izjem. Danes se večina razprave vrti okoli tega, ali naj ima Vlada ta pooblastila, da direktno posega v banke, v Javno agencijo za javno naročanje in tako dalje. Mnenje nekaterih je, da ja, nekaterih, da ne. Sam menim tako, Vlada ima odgovornost, da vlada, in če hoče vladati, mora imeti polna pooblastila za direktne posege na tista področja, za katere je odgovorna, tudi za banke. V preteklosti nismo nikogar poklicali na odgovornost, pa tudi najbrž do tega trenutka ne bomo, ker ni bilo mogoče nikjer locirati, kdo je odgovoren. Ko sem jaz napravil napako v podjetju, se je jasno vedelo, nosim vse posledice, finančne, javne, medijske in tako dalje. Povejte mi, koga bomo imeli zdaj naslednje tri mesece v javni razpravi od najodgovornejših ljudi in bodo kazali s prstom, ker so naredili sto- in večmilijonske izgube v bankah. Nikogar. Zato, da sem zelo ekspliciten, jaz želim, da ima Vlada direkten poseg. Potem lahko od nje zahtevamo tudi odgovornost. Vlada mora vladati, ne tako kot sem zadnjič prebral v nekem časopisu: Kdo sploh vlada? Če Vlada naj izvaja sovjo funkcijo vladanja, mora imeti za to pristojnost, mora imeti mehanizme. In mora imeti odgovornost. Jaz se spomnim, ko je bil sprejet novi zakon o občinah oziroma pristojnosti županov, ko so župani dobili več pristojnosti, je bilo tudi več odgovornosti, je bilo več učinkovitosti in seveda zadeve so postale boljše. Sicer jaz menim, da ti hibridni instrumenti niso denar, da kaj dosti nam ne bodo prinesli, da smo vsi zadovoljni preveč in če bi vse dolgove dali skupaj pa ves denar, je določb bistveno več kot je denarja. Tudi tukaj sledim, da so KBC in mnogim evropskim bankam že spet znižali boniteto. Torej, tudi če bo KBC prevzel

Ljubljansko banko, bo čez nekaj časa KBC prevzela kakšna ruska banka in tako dalje. Tako da je vprašanje, kaj se bo dogajalo.

Da zaključim, direktor podjetja Slovenija, d. d., je predsednik Vlade. Dajmo mu vsa pooblastila, naj to izvaja in potem zahtevajmo tudi odgovornost. Direktor podjetja pa ima seveda svoje pomočnike, to so ministri, ki bodo seveda to izvajali. Bianco osebno menico pa ne bi nikomur predlagal, da jo da, kajti jaz sem jim jo dal, pa imam tudi zdaj težave. Bianco osebno menico ni dobro dati in direktorji bank naj dajo biankomenice za vodenje in odgovarjanje, potem pa se bodo obnašali drugače. Zaenkrat se kliče na odgovornost samo direktorje malih zasebnih firm. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Alenka Bikar. Ne boste, se odpovedujete? Potem pa mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Hvala za besedo.

Gospod Vogrin, jaz upam da to podjetje, ne vem, mislim, da ste rekli Slovenija, d. d., ki ga vodi predsednik Vlade gospod Janez Janša ne bo zaključil v stečaju, ker potem ne vem, kaj bomo še lahko naredili. To, kar delate danes, je daleč od sanacije naših bank, gospod Šircelj je to omenil. Če bi s tem, kot pravite, tako preprostim finančnim instrumentom naredili sanacijo naših bank, bi bila tudi jaz zelo vesela. Ne vem, gospa in gospodje predvsem iz Slovenske ljudske stranke, zakaj se tako bojite svojih preteklih besed? Ne vem, jaz za tistim, kar povem, stojim, pa bo lahko marsikdo marsikdaj moje besede uporabil. Verjamem pa, da boli, če veš, kaj si govoril enkrat in kaj delaš danes.

Jaz bi želela, gospod minister, samo en jasen odgovor: Kako se bo v zelo kratkem, reciva, v mesecu dni, da ne rečem do 30. junija spremenila lastniška struktura Nove Ljubljanske banke? Glede na vse povedano se bo morala, ker drugače ne bo šlo, drugače smo danes oziroma boste danes brezveze potrjevali zakon s tem novim izvedenim finančnim instrumentom. Tukaj bi prosila zelo jasen odgovor, da ne bomo več tavalili v temi. Ker to, kar se je dogajalo na Odboru za finance, kjer res nismo dobili nobenega, ampak prav nobenega odgovora, je bilo žalostno, če ne bi bilo v naši državi, bi rekla smešno, tako mi je bilo pa zelo žalostno. Verjetno bi bila razprava bistveno drugačna, če bi tako, kot ste danes nekatere stvari pojasnili, pojasnili že torej, ampak na žalost je to tako.

Gospod Pukšič je omenjal vse pretekle grehe, se strinjamo, ampak, ali ste že zahtevali kakšno odgovornost? Nobene, zaenkrat prav nobene. Še nekaj, tudi ta maneuver, tako mu pravim jaz, ki ga boste zdaj naredili, ne bo popravil te napake. Ne bo, na žalost. Napake so bile narejene, ne da se jih popraviti, lahko se samo ugotovi odgovornost. To je dejstvo. In danes bi vam želeli dopovedati samo to, vsaj v

Pozitivni Sloveniji, da če se že gremo prodajo finančnega premoženja, da naredimo to na transparenten način, ne delajmo tega tako, da niti ne povemo, koliko, po kakšni ceni in komu bomo prodali našo največjo banko. Gospod Starman pa tako ali tako pravi, da Državnemu zboru ni treba nič več vedeti, ker bomo vse prebrali v časopisu. Upam samo, da bom tisti dan časopis kupila, ker če ne, pač ne bom vedela, kdaj, za koliko in komu je bila naša največja banka prodana. Mene ne zmrazi, tako kot je gospoda Starmana, me je pa strah, ampak res strah, ko vidim, kaj delate z našo državo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Prosim, želite repliko?

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Repliko, ja. Hvala lepa za repliko.

Gospa Alenka Bratušek, omenjeno je bilo moje ime, da to ni sanacija bank in tako naprej. Jaz vam moram to pojasniti. To je začetni ukrep za sanacijo bank, to je tisto, kar je treba narediti zato, da se sanacija bank začne. Namreč, pri sanaciji bank bo šlo seveda tudi za očiščenje bilanc, šlo bo seveda tudi za to, da bo treba kakorkoli že urediti tako imenovane slabe naložbe ali pa slabe kredite, ali nekatere odpisati, ali nekaterim zmanjšati vrednost in tako naprej. Seveda bo veliko treba narediti tudi na področju notranje organizacije, na področju učinkovitosti, na področju stroškov in tako naprej. To pa je začetek. Problem ali pa težava naših bank je v tem, da se do danes niso sprejemale odločitve in tudi danes se ne sprejemajo odločitve. Ta vlada je začela z odločitvami. Najprej seveda na področju stroškov javnega sektorja, zdaj na področju konkurenčnosti in tistega, kar je v programu tudi napisano, na področju sanacije bank. In to je začetek, ni pa to konec in to je pomembno dejanje.

In še nekaj, po mojem vedenju ni nobenih skrivnih scenarijev, ni nobene prodaje pod mizo. Bomo slišali, kaj bo minister povedal, ali bo šlo kaj pod mizo ali ne. Imate pravico dvomiti, jaz imam pravico verjeti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Lep dober dan vsem skupaj! Mogoče preden začnem razpravljati povem, da sem pred kratkim dobil dva SMS sporočila dveh mojih volivcev, ki sta rekla, da danes, ko poslušata to razpravo v parlamentu, ko je govora o CoCo obveznicah in ne vem čemu še vsemu, da praktično veliko stvari ne razumeta in če bi lahko v parlamentu govorili nekoliko bolj po domače, da bi tudi preprosti ljudje kaj več razumeli, da ne bomo toliko v šifrah govorili. Zato se bom jaz mojim kolegom poslancev opravičil in vsem tistim, ki

imajo magistrske in doktorske naslove s področja ekonomije, če bom kakšno stvar poskušal oziroma se trudil nekoliko bolj po domače razložiti, da ne bodo jezni oziroma me grdo gledali.

Slovenski bančni sistem je bolan, o tem, mislim, se vsi skupaj strinjamo in to zelo dolgo časa vemo. Posojila gospodarstvu se drastično zmanjšujejo, jaz sem tukaj pripravil en graf, kjer se lepo vidi, da od leta 2008, kako so se posojila s strani bank gospodarstvu drastično zmanjšala. Moderno uporabljamo zato ime kreditni krč, to je eden od kazalcev, ki govori o tem, da je naš bančni sistem bolan.

Potem druga stvar, ki govori o bolnosti našega sistema, je tudi nezmožnost odplačevanja teh kreditov, ki so jih gospodarske družbe najele pri posameznih bankah. In če pogledate odstotek slabih bančnih terjatev po bankah v državah evropskega območja, lahko tudi pri takih grafih vidite, da je Slovenija v neslavnem vrhu. Za nami je še Grčija in še dve državi, tukaj nekje smo. Skratka, tudi ta graf priča o tem, da to, kar govorim, na nek način drži.

V čem je problem kreditnega krča? Gospodarstvo, podjetja za svoje ideje, za svoje projekte enostavno potrebujejo denar, da jih lahko realizirajo. Če tega denarja nimajo, potem tega ne morejo storiti, če pa tega ne storijo, pa ni delovnih mest. Brez delovnih mest pa seveda ni vplačil v državni proračun in ta krog gospodarske kriz je lahko zelo enostavno sklenjen in je, recimo, bistven problem našega kreditnega krča.

Nezmožnost odplačevanja kreditov – to v največji meri seveda prizadeva naše banke. Posamezna podjetja ne morejo več tega plačevati in tukaj je pa zelo pomembna kapitalska ustreznost te banke, o kateri smo danes veliko govorili, pa marsikdo, ki nas posluša, mogoče ne ve, kaj to je. Jaz sem si šel pogledati definicijo, kaj to je, in sicer kapital banke je tisti del bančne bilance, ki pokriva nepričakovane izgube. To pomeni, da mora imeti banka nek del kapitala, s katerim pokrije tisti del, ko nekdo enostavno enkrat ne more več plačevati kredita, ki ga je najel. In Novi Ljubljanski banki je bilo med drugim naloženo, da izboljša to kapitalsko ustreznost in za to potrebuje 400 milijonov evrov. Tako je vsaj pisalo.

Jasno je, da ta vlada mora nekaj storiti. In tukaj imamo dve variante. Ena varianta je dokapitalizacija iz državnega proračuna, druga varianta pa so različni finančni instrumenti, eden izmed teh je tudi tako imenovana CoCo obveznica.

Če se mi odločimo za dokapitalizacijo banke iz državnega proračuna, prosim vas, dajmo vsi povedati, od kje ta denar vzeti, teh 400 milijonov evrov. Spomnite se, kakšne napore in kakšen trud smo vlagali v to, da smo tam okrog 500 milijonov denarja dobili oziroma privarčevali pri ZUJF. Jaz si v tem trenutku

enostavno ne znam predstavljati, kako ta denar zagotoviti iz proračuna. Učinki varčevanja našega bančnega sistema so takšni: če bomo dali za dokapitalizacijo iz državnega proračuna se ob logično povečal delež države v Novi Ljubljanski banki, če jo dam kot primer, in na drugi strani, če uporabljamo kakšno drugo možnost se lahko ta delež države v Novi Ljubljanski banki, zmanjša. In potem, tako kot vedno v Sloveniji, tukaj nastopi slavna beseda nacionalni interes. Ali je v nacionalnem interesu, da je Nova Ljubljanska banka v lasti države in to v večinski lasti ali ni? In v tem se pletejo širne in zelo obsežne zgodbe, kaj je in kaj ni. Jaz si bom drznil reči in bom rekel, da se v Sloveniji zelo velikokrat uporablja izraz nacionalni interes, zelo enostavno so ga uporabljali tisti, ki so želeli ohraniti in ubraniti nekdanje monopole in privilegije. Ko je nekdo hotel nekaj obdržati, si en monopol izboriti, ga zadržati zase, je začel govoriti o slovenskem nacionalnem interesu. Kar pojdimo pogledati primere po slovenski zgodovini in bomo videli, kako te stvari stojijo. Zame osebno je edini nacionalni interes ta, da delamo v dobro države. In ker je v dobro države je v nacionalnem interesu. V nacionalnem interesu je lahko tudi prodaja NLB nekim tujcem, če bo to za Slovenijo dobro in če bo to pomenilo, da bo ta banka delovala veliko boljše, kot deluje zdaj. Pa vam bom spet pokazal nek graf, ki jaz mislim, da ga je objavil časnik Finance, kjer se lepo vidi pregled bank, ki delujejo v Sloveniji, kako so poslovale v, mislim, letu 2011, kakšne dobičke, kakšne izgube so ustvarjale in se lepo vidi, da tiste banke, ki so ustvarjale velike izgube in so na tej strani označene z rdečo, so več ali manj v državni lasti in te banke, na tej strani, ki so označene z modro, so ustvarjale dobičke.

Jasno je to, da je naša zaveza in tudi zaveza koalicijske pogodbe, na katero so se danes veliko referirali, ta, da v NLB država zadrži vsaj kontrolni delež, to je 25 % plus eno delnico. Vse vmes je pač stvar debate, stvar anekdot in če bo to pomenilo za slovenski bančni sistem, da bo deloval boljše, da bo bolj servisiral gospodarstvo, potem jaz nimam nobenih bojazni, nobenih strahov, tudi če... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Tonin.

Gospod Jani Möderndorfer. (Ga ni.) Potem je na vrsti že gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Gospe in gospodje, gospod minister!

Kdo je kreditno nesposoben? Banke ali podjetja? Ali oboji? In moje vprašanje je, ali bosta NLB in NKB od tu naprej kreditno sposobni. In moje vprašanje je, ali je to sanacija NLB plus NKB, kar nekateri govorijo. In moje vprašanje je, ali je to nacionalni interes. O tem nismo govorili. Mi v Državnem zboru, kjer bi morali govoriti o tem, kaj je naš državni interes, nismo govorili. In to je slabo pri celi tej zadevi.

Slabo je tudi to, da to delamo na nujni seji, ker se nismo mogli z nikomer dogovoriti o tem, kaj se v resnici dogaja. Nismo mogli nič narediti, ker gre vse tako nujno, kot da so resnično nujno nujno nujne zadeve. Nekaj pa je pomembno, gospe in gospodje, kriza je težka, gospodarska situacija, politična, družbena, in naše vprašanje je, ali lahko pridemo do skupne rešitve, do konsenza, do manj slabe rešitve, ali lahko najdemo skupno pot – opozicija in pozicija. Te poti nismo mogli najti, ker nas ni nihče ne poslušal ne vprašal in naših predlogov ne sprejemal. Ljudje seveda imajo razna mnenja, pisanja in vse, karkoli delajo, ampak nimajo informacij. Zato bi bilo prav da se informacije dajo. Oprostite, kupnino, ki so jo tajkuni tudi dali, in se z njimi seveda ne strinjam, je dobila država, državni proračun. To kupnino pa smo mi narobe porabili. In tu je osnovni greh. Namesto da smo jo porabili za splošno porabo, bi jo lahko uporabili za investicije, za naložbe, za tisto, kar bi res bilo treba, kar bi bilo resnično dobro narediti. Ampak zakaj ne govorimo o islandskem modelu? Ali kdo govori ali kaj pišemo o islandskem modelu, kjer so glavne banke nacionalizirali? Politike, odgovorne za to, so dali pred sodišča, dolgovi niso vrnil, ustanovili so ljudsko skupščino, to se pravi, bila je revolucija proti oblastem in tistim, ki so ustvarili sedanjo krizo. To bomo mi morali narediti, in to je tisto bistvo, kar bi morali v tem trenutku narediti, predvsem pa skupaj delati za skupno rešitev. In za to skupno rešitev se nismo potrudili, nismo je mogli najti, kot morda prej ne pri zakonu o poslancih. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Lejla Hercegovac, izvolite.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Lepo pozdravljeni, vsi prisotni!

Jaz bom kratka. Slovenski bančni sistem je res bolan, in to ugotavljamo tudi mi, ki nismo ekonomisti in ne finančniki. Pred nami je predlog odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NLB, ki s svojimi štirimi členi najprej določa način upravljanja, pogoje upravljanja in spremembe statuta. Seveda pa ta odlok potem velja za delovanje vlade na njen način.

Spoštovani minister z velikim znanjem je podal vse, kar je bilo treba, ampak tisti, ki smo ga poslušali, kljub velikemu teoretičnemu znanju nismo razumeli vsega. Bodisi da govori tako tiho, da tudi ne želimo slišati, ali pa ne želi določenih stvari pojasniti tistim, ki niso ekonomisti. Ugotavljam, da je vloga parlamenta res formalna, pomanjkljiva, nekonstruktivna in če bomo tako delali, verjamem, tako kot je gospod Bučar rekel, da še malo, pa ne bomo potrebovali parlamenta, pa verjetno tudi države. Na primeru Nove Ljubljanske banke vidimo, da vse, kar se ureja, se ureja s posameznimi interesnimi skupinami. Tukaj je napisano, da Državni zbor

ugotavlja, da je uspešna izvedba dokapitalizacije NLB v letu 2012 ključna za program finančne konsolidacije v Republiki Sloveniji. Državni zbor še nič ne ugotavlja. Mi smo dobili predlog, nismo pa še nič ugotavljali, tako da to, kar je napisano, se mi ne zdi korektno.

Jaz osebno v svojem imenu in v imenu Pozitivne Slovenije ne morem odločati o državnem premoženju, ki je državno in od vseh ljudi. Vlada ni dala dovolj pojasnitev, da dela na hitro takšne stvari, ki so zelo pomembne. Po hitrem postopku se velike stvari res se ne smejo dogajati. Zakaj? Tukaj posamezniki govorijo veliko zaradi televizije in lastnega interesa. Vse dokler bo lastni interes posameznikov nad interesom države, bomo imeli velike težave. To smo pa bili res slika zadnjih dvajsetih letih. Ljudje nam ne verjamejo. Parlament je formalen, vse, kar govorimo, govorimo zato, da bi mi bili vidni, odločitve so pa od števila ljudi, ki glasujejo. In lepo prosim, dajmo nekaj spremeniti. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Saša Kos, izvolite.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav vsem!

Smo pač poslušali že zadeve, to se pravi, teoretično vemo, kako in kaj. Jaz bi pa samo pripomnila nekaj. Dejansko sem že vse skozi proti razprodajam premoženja. Kakorkoli se vzame, vendar ko nisi več gospodar ničesar, ne moreš ničemur vladati, in to seveda pomeni katastrofo za Slovenijo. Določene stvari, če se vrnemo nazaj, ko je bila še SDK, je bilo dejansko velika možnost, da se je zadeva lahko nadzirala. Kasneje, ko je bilo to odpravljeno, pa veste, kaj se je dogajalo. In tako bomo na koncu ostali popolnoma brez premoženja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Stanko Stepišnik, izvolite.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani gospod minister, spoštovane poslanke, poslanci!

Slovenski bančni sistem je v soodvisnosti gospodarstva. Kot je bančni sistem usoden za gospodarstvo, je tudi gospodarstvo usodno za bančni sistem. Bilanca stanja bančnega sistema v Sloveniji pravi, da imamo bilančne vsote okrog 50 milijard. Od tega imamo v aktivni bančnih posojil gospodarstva ali nefinančnim družbam 19 milijard, gospodinjstvom 8,5 milijard. Na drugi strani pravi pasiva, da imamo bančne obveznosti nefinančnim družbam 3,9 milijarde, to so naložbe v banki ali pa so banke dolžne nefinančnim družbam, gospodinjstvom pa 14,5 milijard. Prvo, kar sem zgoraj povedal v aktivni, je tisto, da sem opravičil, kako je usodno povezano gospodarstvo z bančnim sistemom, v pasivi pa,

koliko imamo na razpolago denarja, ki bi ga bilo verjetno možno motivirati za gospodarski razvoj v Sloveniji. Ta operacija z dolžniškim lastniškim hibridnim dokumentom dokapitalizacije Nove Ljubljanske banke ne pomeni kaj dosti, ampak je neka začasna rešitev, ki bo verjetno povečala finančno stabilnost našega bančnega sistema, povišala verjetno rating, da bomo dobili cenejše kredite in zaupanje in pa pomerila verjetno finančne zunanje partnerje oziroma deležnike. Sama obveznica z operacijo bo samo izboljšala kapitalno strukturo iz 6 na 7, je treba najprej priti od 7 na 9 % in bo ta dolžniški dokument postal lastniški dokument takrat, ko se bo sprožilec sprožil, ko bo kapitalna ustreznost nižja od 7 %. Kaj dosti pa to ne pomeni za bančni sistem, ker verjetno ga je treba dokapitalizirati s svežim kapitalom. Če imamo 50 milijard bilančne vsote celega bančnega sistema v Sloveniji in 6 milijard naložb, ki so problematične, potem je res zelo hudo. Nova Ljubljanska banka je udeležena s 38 %, to se pravi, da ima bilančne vsote tam nekje 18 milijard in če želimo priti do kapitalne ustreznosti, je dejansko treba za 500 milijonov dokapitalizirati banko. Ampak jaz se bojim, da imamo tudi okoli 2 milijardi slabih naložb in moje mnenje je, skromno, ker nisem finančnik, sem tehnik, če bi želeli danes dejansko skupaj reševati gospodarstvo in bančni sistem, bi potrebovali denarja 10 milijard, to je 6 milijard za slabe naložbe, 4 milijarde za nove investicije in spodbude gospodarstva, da bi zagnali infrastrukturne projekte, tiste projekte v dobrih podjetjih, ki so sposobna danes izvažati na tuje trge, imajo konkurenčne proizvode, imajo proizvode na zelo visoki tehnološki ravni, vendar nimajo denarja za obratna sredstva, da bi razširila svojo proizvodnjo, kaj šele, da bi uvajala nove proizvode.

Bančni sistem je dejansko zelo usodno povezan z gospodarskim sistemom. Jaz mislim, da bi se vlada morala lotiti ta dva problema reševati skupaj. Če boste reševali samo bančni problem, kreditni krč ali kakor koli se to imenuje, potem se nam bo zgodil drug velik problem – to bo gospodarski problem. Tukaj bo pa dosti hujše. Ko se nam ta začne rušiti, potem pa pride na plano vse – od nezaposlenih, premalo denarja za socialo, delavci na cesti in tako naprej.

Zato vas bi prosil, da ne bi tako selektivno reševali tega problema v Sloveniji. Še enkrat poudarjam, oba sta usodno med seboj povezana. Danes je v gospodarstvu izredno težko. Če ne poznate slike, vam povem, da za dobre projekte ne moreš dobiti več kot za 30 do 40 % ob polni garanciji denarja, da bi lahko izvedel investicijo. Banke so res v pomanjkanju denarja, one so v krču, one nimajo denarja za kredite, rešujejo svojo kožo. Odplačilo sindiciranih kreditov bo največje leta 2014. Drugo leto je tudi precej za odplačilo v tujino in če bodo banke samo gledale, kako bodo svojo kožo reševale, potem bo gospodarstvu vsak

mesec, vsake pol leta še težje. Ta problem bo pa prišel v Državni zbor in takrat bomo pa težje reševali ta problem.

Imam še več stvari, ampak za enkrat bi vas prosil, da ta problem dejansko skupaj pogledate: gospodarstvo in bančni sistem. Kar se pa dogaja okoli te CoCo obveznice, kakor koli jo imenujemo, dolžniško pozneje lastniško hibridni dokument, ker drugače banke tako ne morete dokapitalizirati po obstoječem zakonu o gospodarstvu, ker ni sposobno 50 % povečati tistega kapitala, pogojni kapital. Mislim, da je to začasna rešitev, da boste to verjetno naredili z depozitom, ki ga imate v banki, če se bo to zgodilo. Saj druge rešitve pa nimate. Banka Slovenija je zadnjič rekla, da je imela več rešitev, to je verjetno njen predlog, in da je ministrstvo pobralo edino ta predlog, čeprav so oni rekli, da so imeli še druge rešitve, ki so bile drugačne, mogoče bolj strateške. Zato bi v bodoče prosil, da dobimo več informacij, mogoče bodo lahko nekatere od nas kaj pomagali, ker zadnjič na matičnem odboru, moram povedati, da je bilo res dejansko tako porazno, tako žalostno, jaz sem si predstavljal, če bi na drugi strani sedel, pa da bi me kirurgi spraševali, kako naj operirajo, ne vem, neke žile ali pa kaj, jaz sem pa strojnik, bi tudi kar pod mizo lezel. Dajte nam drugič bolj kompetentne ljudi za takšne stvari, danes je vaš minister dosti več povedal, kot pa recimo zadnjič, ko smo šest ali osem ur skupaj sedeli in smo se na koncu prepirali oziroma dogovarjali in skupaj iskali neko zgodbo, ki je pa nismo mogli sestaviti. In še danes ne vemo pravzaprav, za kaj gre pri tem lastninjenju. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Vrstni red razpravljalcev se je malo porušil z odpovedmi in s preostankom časa, naslednji bi bil na vrsti gospod Jožef Jerovšek.

Mag. Damjana Petavar Dobovšek, izvolite.

MAG. DAMJANA PETAVAR DOBOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo spoštovana podpredsednica Državnega zbora. Spoštovani vsi prisotni!

Ena od poslank Pozitivne Slovenije neprestano ponavlja, da vlada nima strategije, da dela pod mizo. Vlada ima strategijo in ne dela pod mizo. S sprejetjem rebalansa in ZUJF smo postavili pogoje in izhodišča za gospodarsko rast in sprejeli spremembe na področju davčne zakonodaje za dvig konkurenčnosti in za gospodarsko rast. Za zagon gospodarstva pa je potrebna odprava kreditnega krča, da bo lahko bančni sektor kreditiral gospodarstvo. Da pa bo lahko bančni sektor kreditiral gospodarstvo, je nujno treba sanirati banke, da bodo le-te kapitalsko ustrezne, jih je treba dokapitalizirati. Logika. Torej povečati osnovni kapital po enem izmed možnih načinov dokapitalizacije po

zakonih, ki urejajo gospodarske družbe in bančništvo. Prioriteta vlade pa je, da se banke dokapitalizirajo z zasebnim kapitalom. Prejšnjo dokapitalizacijo države je Evropska komisija obravnavala kot nedovoljeno državno pomoč. Ker prejšnja vlada na tem področju ni bila uspešna, prav nasprotno, z nerazumnim zadolževanjem je kupovala socialni mir in pripeljala Slovenijo v stanje, v katerem smo danes, je treba pristopiti k reševanju takoj. AUKN, ki jo je ustanovila prejšnja vlada, bi morala pripraviti strategijo upravljanja s kapitalskimi naložbami, pa svoje naloge do danes ni opravila.

Dokapitalizacija banke je nujna za program finančne konsolidacije v Sloveniji. Vlada se je odločila za eno od zakonsko možnih rešitev dokapitalizacije z izdajo hibridnega posojila – pogojno zamenljivih imenovanj tako imenovanih CoCo obveznic. To je dolžniški instrument, ki ga regulatorji pa tudi Evropska bančna agencija upošteva kot najkakovostnejšo obliko povečanja temeljnega kapitala banke. Obveznice so alternativa redni dokapitalizaciji bank. Tudi strokovna javnost v Sloveniji, bančniki, včeraj smo slišali gospoda Boža Jašovica, se strinjajo, da je to dobra rešitev. Namen izdaje delnic je povečati kapitalsko moč banke. Bolj kot je banka stabilna, ceneje se bo lahko zadolževala v tujini, to pa pomeni tudi več dostopnih virov za stranke. In to je cilj. Pomembno je poudariti, da lastniki tako imenovanih CoCo obveznic posebnih davčnih olajšav ne bodo imeli. Danes smo s strani ministra za finance slišali in smo dobili zagotovilo – jaz sem ga jasno slišala, govoril je dovolj glasno – da izdaja pogojno zamenljivih obveznic ne pomeni povečanja javnega dolga, da ne pomeni povečanja primanjkljaja, da NLB ostane slovenska in ne podružnica kake druge tuje banke, da trenutno poteka zelo skrbni pregled banke in je naloženo novim nadzornikom banke, da ugotovijo tudi odgovornost za slaba posojila, da so CoCo obveznice začasna rešitev in da prospekt obveznic točno določa in natančno predvideva mehanizem konverzije, ki ga določi Evropska bančna agencija, kdaj in pod kakšnimi pogoji se CoCo obveznice zamenjajo v navadne delnice.

Prepričana sem, da bo vlada ravnala z naložbo kot dober gospodar transparentno in da bo dosežena cena v danih razmerah dobra in poštena ter predvsem da bo vlada dosegla maksimalne koristi za davkoplačevalce in da bo vzpostavila dolgoročen, stabilen in močan finančni sistem, da bo kapitalsko ustrezna in da bo lahko servisirala gospodarstvo, s tem pa jim bo omogočila pogoje za gospodarsko rast. Zato bom predlog odloka podprla. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospa Bratušek, želite repliko?

Izvolite, replika.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Spoštovana poslanka, vlada, če ima strategijo, jo ima v predalu ali pa pod mizo. Strategijo upravljanja s kapitalskimi naložbami, ki bi jo bilo treba prinesiti v Državni zbor, mi nismo videli. O tej strategiji sem jaz govorila in o tej strategiji govorim neprestano. Te strategije mi nismo videli, kar pomeni, da je za nas ni. Vlada jo lahko ima, svojo, po svoje, in to vidimo. Danes NLB, NKBM, jutri mogoče kaj drugega. Te strategije v Državnem zboru ni bilo in je nimamo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za pojasnilo.

Gospod Jožef Jerovšek. Naslednja je gospa Marija Plevčak in potem gospa Majda Potrata.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Spoštovane kolegice in kolegi!

Ker ni gospoda ministra, pozdravljam njegovega sodelavca; pač minister ima tudi biološke potrebe in razumem, da ne more biti ves dan v dvorani. Seveda pa tudi nima prijetne dolžnosti oziroma naloge v teh časih, v teh mesecih, kajti iskati rešitve za naš finančni in bančni sistem je Siziŕovo delo, prav gotovo. Zavoženega in dobesedno bankrotiranega je toliko, da nas je resne ljudi strah, kako bomo rešili to barko, za katero so krivi, mislim, da tukaj notri ni direktnih krivcev ali pa direktnih roparjev, lopovov, ki so povzročili lopovščino v bančnem sistemu. Glejte, sam sem patriot in vedno sem bil zainteresiran za tisti pravi, avtentični nacionalni interes. Vendar so tudi ta nacionalni interes politika in finančna oligarhija ter kapitalaska oligarhija v preteklosti pohabili.

Nisem prepričan, če večina Slovencev ima še jasno sliko, kaj je to avtentičen nacionalni interes. Na področju bančništva in sanacije bank so državljani in davkoplačevalci naredili vse, kar jim je ukazala do zdaj politika. In poskusili smo vse. Vedno je bilo prikazano, da so najboljše rešitve, vendar žal se je izmuznil kapital, finance iz rok upravljanja te države. Sedaj imamo za opravljati dolgove. In zaradi tega, gospe in gospodje, kakršnakoli bo rešitev, ne rečem, da bo optimalna, ampak tiste, ki smo jih sedaj imeli in ste jih – pač ta politična opcija, ki je bila večino časa na oblasti – hvalili, se niso posrečile. Moram reči, da sem danes vesel in da bom pohvalil celo Socialne demokrate, ki danes priznavate in zahtevate, da gredo odgovorni pred sodišča, da sprašujete zelo resno ministra, kaj bo, če zastarajo kriminalna dejanja do avgusta. Tudi sam bom preklel tudi svojo vlado, če se to zgodi. In pohvalim, da se zavedate tega, da je bilo narobe in čeprav sedi tukaj bivši predsednik vlade, vem, da ni osebno kriv, subjektivno, in da je verjetno zainteresiran in da smo vsi zainteresirani, da gredo ti, ki so povzročali lopovščino, pred sodišča pravočasno. Da ne bo tudi na tem področju tako, kot je pri vojnih zločinih, za katere vemo, da so se zgodili, zločincev pa ni nikjer. To vse ima hude

posledice tudi na bančnem področju. Ker niso bili nikoli kaznovani tisti, ki so kaznivo dejanje povzročili.

Zaradi tega jaz sprejemam in pozdravljam ta odlok in to rešitev, ki prenaša ogromno odgovornost na vlado. Ampak vlada, ko v enem dnevu nastopi v veljavnost, če bomo to izglasovali, mora tudi ukrepati od jutri. Da se ne bodo vsi ti, ki so počenjali lopovščine, izmuznili, kot se je v preteklosti že zgodilo, ko se je saniralo. Eni so šli na LHB Leasing v Frankfurt in si tam izplačevali stomilijonske nagrade, pa na druge podružnice, v New York, vse tisto smo že pozaprli. Sedaj je najbolj vroča Optima Leasing, kar je že bilo tukaj omenjeno. Dejansko imamo zelo trdne informacije, da hoče uprava Ljubljanske banke postaviti druge, ki se bodo izmuznili in bodo delali v korist Hrvaške in bodo spet stomilijonsko škodo naredili, ta uprava, ki se pa bori za slovenski interes, pa pri upravi Ljubljanske banke nima podpore. In vlada, upam, da bo preprečila, da bo pometla te, ki jih je treba pomesti. Naj tudi z jutrišnjim dnevom začnejo sodišča in tožilstva uveljavljati zakon o obratnem dokaznem bremenu. Naj zaščitiŕjo določena premoženja z zaplembami na podlagi zakona. Ko pravim, da sem vesel, da priznavate, da so bila recimo na mariborski banki kazniva dejanja, moram reči, da mi dajete prav, kajti ministra Križaniča sem takoj, ko je postavil gospoda Topleka za predsednika nadzornega sveta, čeprav je bil vaš kandidat na volitvah, opozoril večkrat, da ne morejo volkovi varovati ovc, ker jih bodo požrli. In mariborska banka je dokaz, da volk še s pomočjo drugih požre ovčico. In me veseli, da ste spoznali, da s takšnimi tega ni mogoče braniti. Imam izkušnjo, ko je v 98. letih ostalo iz Kidričevega 150 milijonov dolarjev, takšne so bile razlike, in sem ministra Dragonjo za to govornico spraševal na glas, pa niso ukrepali. Niso ukrepali. In ti ljudje in takšni so danes blazno močni. S poceni denarjem se lahko kupi marsikaj. S poceni denarjem bodo skušali kupovati tudi funkcionarje naše vlade. Bodo skušali in zaradi tega pravim naši vladi, da mora skrbno izbirati, s kom bo delala in naj ukrepa takoj. Minister je prej rekel, da se dela skrbni pregled. In dejal je tudi, da smo imeli veliko epizod, kjer uprave niso sodelovale pri skrbnem pregledu. Absolutno se strinjam. In te razne revizije so bile dostikrat farsa, tudi ko sem prej Talum navajal. Ko sem še bil tam, so se revizije delale na kmečkem turizmu Emeršič na meji med Slovenijo in Hrvaško. Tja so morali ljudje za Topleka nositi poročila, ki so bila prikrojena. In potem se je hvalil s tem. Zaradi tega pa ni bilo 150 milijonov. In tako se še vedno delajo revizije in upam, da je ministrstvo izbralo revizorja, ki je res neodvisen, ki ni v krempljih te finančne oligarhije. Drugače je treba prekiniti in dati novega revizorja, da bo se v tej reviziji, v tem skrbnem pregledu, kar sem prej omenil, ta Optima pokazala na pravi način in da ne bodo več tam dajali kadrov, ki bodo sanirali in prikrivali, tiste pa, ki skušajo zaščitiŕti

naš slovenski interes, bodo pa likvidirali. Upam, da se bo nekaj zgodilo.

Zaradi tega mislim, da je danes priložnost, da kljub temu, da eni trdite, da ni strategije, da lahko vlado zavežemo, da prevzame odgovornost in izvaja odgovornost. In jo bomo seveda upravičeno držali za besedo in gledali, kako bo ravnala. Ravnanja v teh časih so pa zahtevna. Finančna oligarhija je tako močna, da se ne bo predala. Kot sem prej rekel, je treba tudi kaj zapleniti. Toda zaplenili bomo drobiž, ker tihi lastniki tihih lastnikov so današnji finančni oligarhi. In dolga je pot, da do njihovih pravih akvizicij pride država. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Majda Potrata, boste izkoristili čas?

Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Ministra sprašujem, ob navedbi, da so te kokošje obveznice začasna rešitev, kaj po njegovi definiciji pomeni začasnost, kolikšen je časovni razpon. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Zdaj pa je na vrsti gospa Patricija Šulin. Naslednji bo gospod Roman Jakič.

PATRICIJA ŠULIN (PS SDS): Predsedujoča, hvala za besedo. Pozdrav vsem prisotnim!

Današnja obširna, dolga razprava je več kot očitno nujno potrebna, da se razblini čim več dvomov o tej dokapitalizaciji Nove Ljubljanske banke in v nadaljevanju tudi Nove Kreditne banke Maribor, kar je naslednja točka današnjega dnevnega reda.

Pravzaprav vsi vemo, da je v času gospodarske krize tudi naše gospodarstvo pokazalo vse svoje slabosti in s tem v zvezi tudi naše banke, ne samo naše, pač pa tudi evropske. Tako ima naša država težave z zadolženostjo in posledično tudi s pridobivanjem virov. Banke pa v takem stanju, kot so, niti ne morejo biti v podporo našemu gospodarstvu. In prav tu smo v nadaljevanju vsi skupaj ujeti v to spiralo – kaj je pravzaprav ta naš nacionalni interes, koliko je vreden in koliko nam pravzaprav služi.

Na Odboru za finance in tudi danes sem poslušala nekatere o tej naši srebrnini, pa se bojim, da o tej srebrnini ne moremo več govoriti. Bojim se, da se to spreminja že v staro železje. In če bomo hoteli spet posrebrniti, se bomo morali vsi skupaj kar dobro potruditi. Vemo tudi, da bi ob že tako veliki gospodarski krizi insolventnost banke pomenila še večjo krizo, ki pa si je nihče od nas ne želi. Država pa želi v Novi Ljubljanski banki ohraniti 25 % delež plus eno delnico, ostalim lastnikom pa se ne omejuje velikost njihovih deležev.

Sama bom ta odlok o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novi Ljubljanski banki podprla, ker bo omogočil hitro izvedbo postopkov v zvezi z nujno dokapitalizacijo banke s strani vlade. Sama pa razumem nasprotovanje zmanjšanju deležev države v bankah kot zagovarjanje tistih, ki obvladujejo ali pa bi radi obvladovali večji del našega, slovenskega gospodarstva prav prek bank. Moram tudi povedati, da ni res, da je državni sekretar na seji Odbora za finance in monetarno politiko odgovarjal samo z besedami "ne vem, ne morem vam povedati". Ja, tudi to je nekajkrat rekel, vendar če si pogledate magnetogram seje, jaz sem si ga, če smo pozabili, kaj je govoril, je razložil tudi to, da je prioriteta države dokapitalizacija s privatnim kapitalom ter da je vlada pristopila k temu problemu že februarja, da pogajanja potekajo ter da se v Novi Ljubljanski banki izvaja skrben pregled. In to je danes potrdil tudi finančni minister, ki je povedal, da so se prav v preteklosti pogajanja ustavila na točki, ko so informacije prišle v javnost. Meni osebno so ta pojasnila državnega sekretarja in ministra za finance jasna. Ne nazadnje je tudi finančni minister dolžan dajati ta pojasnila.

In če lahko ocenjujem to, kar opažam, potem moram povedati, da je zdajšnji finančni minister dr. Janez Šušteršič za razliko od prejšnjega finančnega ministra dr. Križaniča strokoven, jasen in ve, kaj počne. Sem pa izredno zadovoljna s tem, da tukaj v parlamentu kličemo po odgovornosti, da se je vlada odločila, da bo raziskovala oziroma ugotavljala odgovornost tistih, ki so Novo Ljubljansko banko pripeljali v zdajšnje stanje, to se pravi predsednika uprave, članov uprave nadzornih svetov in ne nazadnje so za mene velik krivec tudi revizijske družbe, če so dajale pozitivno mnenje pri poslovanju teh bank, pa ne nazadnje tudi tisti komitenti, ki so si privoščili brezglavo najemanje kreditov, za katere so že vnaprej vedeli, da jih ne bodo vrnil, ker njihovo poslovanje tega ni zmoglo.

Jaz tudi močno upam, da tudi naša slovenska javnost s to zahtevo po odgovornosti misli resno. Upam, da se ne bo zgodilo tako, kot se je pred nekaj leti na Goriškem, ko je bil takratni predsednik uprave družbe Hit pravnomočno obsojen za svoja dejanja. Vsi vemo, katera. Na Goriškem so se potem zbirali podpisi za oprostitev tega gospoda, ki je bil pravnomočno obsojen. Upam, da je ta naša zavest napredovala, da so se te naše vrednotne razjasnile in da se kaj takšnega ne bo nihče več dovolil. Me pa žalosti podatek Komisije za preprečevanje in ugotavljanje korupcije, da od šestih kaznivih dejanj ki jih je sama naznanila, sta dve nekako že oprostilni oziroma da jih je sploh samo šest. Zdaj tudi ni verjetno treba veliko poudarjati, da se banke otepajo s temi slabimi terjatvami, to se pravi s krediti, ki se ne bodo več vrnil. Tudi sama sem pri svojem prejšnjem delu opazovala iz bilanc firm, kako so



bile te prezadolžene oziroma je bilo celotno njihovo premoženje vzeto na lizing – do zadnje mize v firmi. Kako so si lahko to privoščili? Po mojem tako, da jim je nekdo to omogočil, po drugi strani pa manjše firme kreditov zavoljo teh niso mogle dobiti. Tudi ti očitki prodaje pod mizo so po eni strani neutemeljeni. Jaz mislim, da so se krediti do zdaj dobivali pod mizo. Tudi ko nekaj kupiš in ne plačaš podizvajalcev, se sprašujem, kje je tukaj odgovornost. Dobivali so kredite za svoje poslovanje, plačevali pa niso svojih podizvajalcev. Vemo pa tudi iz vse naše zgodovine, da tisti, ki izgubljajo privilegije, se za spremembe močno borijo. Tudi to govorjenje o razprodaji banke je finančni minister že večkrat demantiral, tudi danes. In samo upam, da smo končno danes to tudi vsi razumeli. Banke se ne prodajajo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je gospod Jakič.
Izvolite.

ROMAN JAKIČ (PS PS): Hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica.

Jaz se spominjam časov, ko je to državo, brez zamere, kolega Pahor, vodil najboljši predsednik vlade – pokojni dr. Janez Drnovšek. Spomnim se časov, ko je finančno ministrstvo vodil dr. Mencinger, in spomnim se časov, ko sem bil jaz najmlajši poslanec tega državnega zbora, ko so mi poskušali dopovedati in odgovoriti na vprašanje, kaj v tej državi lahko oziroma moramo, želimo oziroma kaj je za državo dobro, da privatiziramo oziroma katero državno premoženje lahko prodamo, odprodamo, katero pa ne. Seveda v tem času je bilo tudi vprašanje, kaj bo Evropska komisija rekla o tem, kateri del, segment družbenega premoženja želimo privatizirati in takrat je zavestno bila politična odločitev kljub nasprotovanju in kritikam Evropske komisije, da smo se odločili, da nekaterih finančnih institucij v Republiki Sloveniji in nekaterih energetskih inštitucij v Republiki Sloveniji ne bomo prodali. Govorim seveda o zavarovalniških, finančnih institucijah, kot so Triglav, Nova Ljubljanska banka, Nova kreditna banka Maribor. Celo spomnim se, da je ta država odslovila legendarnega dr. Sacksa, ki je prišel z modelom privatizacije – ki je zdaj, moram reči, model teh neoliberalcev, ki vladajo iz Državlanske liste, pa smo ga odslovili in rekli, da tega sistema kompletne privatizacije, da damo vse na trg, ne rabimo in smo gospoda Sacksa s primernim plačilom, mislim, da je bilo takrat 400 tisoč dolarjev, odslovili in smo ga poslali nazaj v Latinsko Ameriko in smo izvedli svoj model privatizacije, ki je bil za te državljane in državljanke Republike Slovenije dober, brez šok terapije, ki je omogočil na nek način kljub vsemu skozi finančne ugodnosti, da so ljudje participirali pri privatizaciji nekaterih firm.

Kaj pa delamo danes? Danes v resnici dajemo bianko menico Vladi za prodajo največje finančne institucije ali pa eno največjih, če seveda ob bok Novi Ljubljanski banki postavim tudi Zavarovalnico Triglav, damo bianko menico Vladi. Ne samo, da damo bianko menico, ampak Vladi tudi omogočamo, da pod mizo s finančnim instrumentom spremeni lastniško strukturo Nove Ljubljanske banke. In v resnici to, kar je kolegica Bratušek povedala, jutri bomo morali pogledati državljanom in državljanom v oči in jim povedati, zakaj smo to naredili, zakaj smo pod mizo, mimo oči javnosti, brez transparentnega postopka razprodali našo največjo banko, istočasno pa jim tudi povedati, zakaj smo temu vsi, vse politične stranke v tem državnem zboru, pred enim letom ostro nasprotovali, danes pa pomagamo razlastniti naše državljanke in državljane Republike Slovenije. In ti gospodje, dr. Drnovšek, dr. Mencinger pa še kdo, ki je bil v tistem času, so mi povedali ali pa me naučili, da je Nova Ljubljanska banka krvni sistem slovenskega gospodarstva. Komurkoli bomo ta krvni sistem slovenskega gospodarstva prodali, bo on lastnik, upravljavec in nadzornik tega krvnega sistema.

Zato tega dejanja ne morem in tudi zaradi zavez do teh ljudi, ki sem jih omenil, ne smem podpreti. So finančne institucije, ki se ne morejo in ne smejo kar tako prodajati. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Zdaj imamo tukaj spet nekaj odpovedi in nekaj manjkajočih poslank in poslancev, gospe Marjane Kotnik ni tukaj, tudi gospoda Jožeta Tanka ne vidim, mag. Jane Jenko, mag. Marka Potočnika in tudi minister očitno še ni nazaj, imamo pa vendarle predstavnika Vlade. Pardon, vi niste napisani kot tisti predstavnik Vlade, ki ima lahko na plenarni seji besedo.

Zdaj vprašam pravzaprav vas, poslanke in poslanci, predvsem z vidika prisotnosti ministra, ker je bilo izpostavljenih nekaj vprašanj, predvidevam, da želimo pridobiti te odgovore in v tem hipu, da se minister vrne, kot predsedujoča prekinjam sejo za pet minut.

(Seja je bila prekinjena ob 17.08. in se je nadaljevala ob 15.13.)

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Predlagam kolegicam kolegom, da nadaljujemo s prekinjeno sejo. Tiste, ki smo jih čakali, imamo tukaj, ministra za finance, ki bo odgovarjal na nekatera vprašanja, tudi kolegica iz tehnične službe, da lahko začnemo.

Minister, izvolite, vam kar takoj za začetek dajem besedo.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Spoštovani poslanci in poslanke!

Jaz se najprej opravičujem, ker nisem bil ves čas v dvorani, da bi poslušal vprašanja in diskusije. Tudi ministri imajo včasih kakšne biološke ali delovne, nujne stvari. Je pa kolega z

ministrstva spremljal razpravo. Upam, da bom uspel na glavne stvari, ki ste jih izpostavili, tudi odgovoriti, če pa ne, pa lahko sledi tudi še kakšno podvprašanje.

Morda bi najprej začel kar po seznamu, kot imam zadeve pribeležene. Veliko je bilo govora o današnji spremembi bonitetne ocene agencije Moody's. Jaz bi rad povedal, da ni šlo za neko posamično spremembo ocene ene konkretne banke, ampak je šlo za splošno znižanje bonitetnih ocen velikega števila bank v več državah: v Franciji, Belgiji, Luksemburgu, Nizozemskem. Znižali so se ratingi tudi bankam, ki so bile doslej s tremi A ovrednotene, recimo Rabobank je ena takšnih, in da se kot glavni razlog vendarle navaja za to splošno znižanje kot običajno, kadar gre za splošno znižanje bonitetnih ocen, poslabšanje finančnih razmer v evroobmočju in seveda tveganja, ki so povezana z evroobmočjem.

Tisto, kar ste sicer govorili glede kapice banke, drži, ima naložbo na Madžarskem. Njena naložba na Madžarskem je tudi eden od dobrih zgledov, kako KBC zna banko, ki je v težavah, vendarle izboljšati, je pa seveda lokacija kot takšna tvegana. Enako velja za banke na Irskem.

Druga stvar, bilo je kar nekaj razprav, recimo vprašanje, ki je bilo postavljeno z vidika nadzora. Dokler ima banka sedež v Sloveniji, je nadzor predvsem slovenski. Ta scenarij, o katerem je bilo že pred leti veliko govora, da bi belgijski nadzornik nalagal Novi Ljubljanski banki kakšne ukrepe, kakor mi to razumemo, ne drži. Dokler je to banka, ki ima sedež v Sloveniji, 25 % lastništvo omogoča, da zagotovimo točno to, sicer pa je v času, mislim, da je zdaj že 7, 8 let, odkar so ti argumenti v Sloveniji postali zelo glasni, se je vmes zgodilo marsikaj. Recimo, vzpostavljen je bil evropski bančni nadzornik, ki enotno določa pogoje, vključuje banke v te obremenitvene teste in tudi zdaj bo evropski bančni nadzornik povedal, ali smo naredili dovolj za zagotavljanje stabilnosti teh bank, ne slovenski, niti ne belgijski. Je pa res, da preko slovenskega nadzornika, preko Banke Slovenije preverjamo ustreznost ukrepov, ki jih načrtujemo in preko njih komuniciramo tudi z evropskim nadzornikom. To pa drži, tako da tukaj mislim, da ni argumenta, da ne bi smeli spustiti lastniškega deleža do 25 %. Mimogrede, tudi ta odlok, če bo danes sprejet, v svojem sestavnem delu, se pravi v prilogi odloka govori o tem, da državni delež mora ostati vsaj 25 % in 1 delnica, to se pravi, da potem to ni več prepuščeno vladi, ker ji bo s tem tudi državni zbor ta pogoj postavil.

Da mi ne bo časa zmanjkalo. Kar se tiče tega, koliko je bilo v Sloveniji vloženo v sanacijo bančnega sistema ali pa kje drugje, je treba pogledati vse, kar je bilo vloženo z namenom reševanja bank. Pred finančno krizo so bile slovenske banke približno za 4 milijarde dolžne tujini. Po enem letu krize so bile približno toliko dolžne slovenski državi. To je bila ta pomoč, ki sicer ni pomenila dokapitalizacije. En

del te pomoči je še danes v teh bankah kot depoziti, za katere je bilo načrtovano s proračunom, ki je za letos veljal, da bo lahko vlada te depozite dvignila, vendar jih ne moremo, ker nam je bilo pojasnjeno, da bi s tem ogrozili stabilnost teh bank. Lahko jih pa uporabimo recimo za vplačilo teh pogojno zamenljivih obveznic, popularnih CoCo oziroma s slovensko kratico bi verjetno bile PoZa, kot je prej gospa Potrata namignila. Kaj to pomeni, ne vem, ampak lahko jih pa za to uporabimo in s tem vsaj spravimo v neko funkcijo. Poleg teh 4 milijard so pa bile še dokapitalizacije, bila je tudi jamstvena shema, SID je bila dokapitalizirana z namenom jamstvene sheme. Še več je bilo, moja ocena čez palec je bila, da smo gotovo 10 do 15 % bruto domačega proizvoda vložili v reševanje bank pri nas v času krize, z rezultatom, ki je tak, kot ste tudi sami v razpravi večkrat povedali. Vsako četrletje še prihaja do oslabitev, še prihaja do odpisa, še prihaja do zniževanja kapitala. Dve zadevi, kjer nisem bil dobro razumljen, lahko rečem verjetno po svoji krivdi, da nisem bil dovolj razločen pri vprašanju, ki ga je gospod Mišič postavil, da gre za kapitalsko ustreznost, nedonosnost. Če ta pade pod 7 %, se avtomatično vloga tistega, ki je vpisal te pogojno zamenljive obveznice, pretvori v kapital. Ko sem govoril o scenarijih do konca leta, sem rekel, da sem prepričan, da imamo na voljo dovolj instrumentov, da zagotovimo, da kapitalna ustreznost Nove Ljubljanske banke do konca leta ne bo več padla pod 7 %. Drži to, kar ste povedali. Tudi sam sem govoril, da imamo zdaj nalogo spraviti kapital iz 6 na 9, se pravi, tam približno okoli 6 je trenutna kapitalna ustreznost banke. Spravili jo bomo s temi različnimi instrumenti, odkupi hibridov in še podobnimi zadevami lahko na 7 %. Razlika bodo potem te pogojno zamenljive obveznice. Če bi kapitalna ustreznost spet padla pod 7 v obdobju do konca leta, to bo predvidoma ročnost teh obveznic, potem se konvertirajo, spremenijo v kapital, sicer pa ne. Moja ocena je bila, da ni verjetno, ne da je zelo verjetno. Jaz sem rekel, da ni verjetno, sem prepričan, da do tega padca kapitala pod 7 ne bo prišlo med drugim tudi zaradi tega, ker imamo še kaj v rezervi, da to zagotovimo, če bo res treba. Na koncu koncev nekatere rezerve ste tudi sami omenjali, ki jih zdaj ne bomo uporabili, jih pa lahko uporabimo, če bo do take krizne situacije prišlo.

Vprašanje je bilo glede pričakovane lastniške strukture po tej operaciji izdaje pogojno zamenljivih obveznic. Večkrat sem rekel, v nobenem scenariju, ki je zdaj na mizi, KBC ne pride čez 50 %. To se pravi, ne postane večinski lastnik. Mislim, da bo delež še precej pod tem, koliko, vam pa pravzaprav ne morem ta hip natančno povedati. In tudi delež države se bo postopno, ne čez noč zniževal proti tem 25 %.

Vprašanja so bila tudi, da ni strategije upravljanja naložb. To sem že pojasnjeval, strategijo upravljanja naložb mora pripraviti

AUKN, ki je to naredila. Vlada tega ni sprejela. AUKN ni pripravila naslednjega predloga. Smo pa na Vladi tisto, kar vlada lahko naredi, naredili. Sprejeli smo sektorsko strategijo, ki nadomešča v tem obdobju strategijo upravljanja kapitalskih naložb. In tam smo določili te stvari, o katerih sem prej govoril.

Se ena zanimiva diskusija je bila, ali izdaja pogojno zamenljivih obveznic pomeni, da pride v banko svež denar. Načelno da, ker te obveznice mora nekdo vpisati, vpiše pa jih z denarjem. Če bomo za to uporabili depozite, ki so v bankah, potem ne bo svež denar, bo pa vsaj v neki pametni funkciji naložen. Pomeni dejanska sredstva, ki se lahko pod temi pogoji, sprožilci konvertirajo v kapital, kar je tudi razlog, da evropski bančni regulator to prizna kot prvovrstni kapital banke, sicer tega ne bi. Ali je to že sanacija? Ne. To so šele prvi koraki. Na žalost smo v zadnjih mesecih ugotovili, da tako hitro, kot smo želeli, to ne bo šlo, ustvarjamo pa s tem pogoje, pridobivamo čas za to, da nadaljujemo ta proces iskanja zasebnih vlagateljev in da tudi na podlagi skrbnega pregleda, za katerega sem tudi povedal, da poteka in kako poteka, lahko se tudi lotimo vprašanja reševanja naslednjih bančnih naložb, ne tako vsako četrtletje po malem, ampak po možnosti enkrat za vselej oziroma tisto, kar bo zdaj ugotovljeno, da z nekimi ustreznimi ukrepi po možnosti skupaj z lastniki tudi razrešimo.

Še nekaj vprašanje je bilo. Zakon o trgu finančnih instrumentov je bil omenjen, tam se nič ne spreminja glede vpogleda v delniške knjige, ampak to bomo lahko razložili takrat, ko bo ta zakon v obravnavi. Kar se tiče pa vprašanja, ali bom odstopil, če bo nekdo šel v arest zaradi stvari, ki smo jih mi zdaj na skupščini NKBM preprečili, mislim, da sem tudi pojasnjeval, kakšni so bili skepti skupščine NKBM. Edina stvar, ki smo jo mi preprečili, je, da bi skupščina vlagala obtožnice, ker smo ocenili, da skupščina ni tista, ki bi vlagala obtožnice, in tudi ni treba, da se tam revizije berejo in podobne zadeve, da se torej skupščina uporabi kot neke vrste javni razčiščevalni forum. To je bilo tisto, kar smo preprečili, hkrati smo pa ne samo dali pooblastila, dali smo tudi navodila novemu nadzornemu svetu, da te zadeve pogleda, da vloži obtožnice, če bo tako ocenil. Jaz mislim, da glede na to po mojih informacijah organi, ki so za to zadolženi v tej državi, določene preiskave tudi že izvajajo in če ne bodo končane, je odgovornost predvsem njihova ne pa moja. In ne, ne bom zaradi tega odstopil. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister, za vsa pojasnila.

S tem zaključujem tudi razpravo. Imamo pa vložene amandmaje, in sicer dva amandmaja.

Proceduralno, izvolite gospod Veber.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala.

Glede na to, da je minister že v svojem uvodnem nastopu povedal, da smo poslanke in poslanci dobili s strani Agencije za upravljanje kapitalskih naložb dopis, na katerem naj bi bile neresnične trditve in neustrezne informacije, bi bilo prav, da preden nadaljujemo obravnavo amandmajev, prekinemo danes obravnavo te točke dnevnega reda. Zato proceduralno predlagam, da se seja prekine, da se skliče Odbor za finance, na katerem se naj soočijo predstavniki Agencije za upravljanje kapitalskih naložb in predstavniki Vlade, da poslanci dejansko dobimo odgovor, ali gre resnično za neutemeljene trditve Agencije za upravljanje kapitalskih naložb. Opozarjajo pa ravno na vse te težave in nevarnosti, ki lahko sledijo ob sprejetju tega odloka.

Zato, predsedujoča, predlagam proceduralno, da danes sejo prekinemo, da se v naslednjem tednu skliče Odbor za finance in se obravnavata ta in 6. točka dnevnega reda skupaj z Agencijo za upravljanje kapitalskih naložb in tudi s predstavniki Vlade. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Veber, za vaš proceduralni predlog, vendar se mi zdi v tem hipu prekinitve seje nepotrebna. Matično delovno telo je svoje mnenje predstavilo, minister je tukaj za dodatne obrazložitve, jaz verjamem, da se bodo tudi odprta vprašanja, ki jih izpostavljate, v nadaljevanju rešila. Ne vidim potrebe po prekinitvi seje, vidim pa še dodatno pobudo. Gospod Möderndorfer, oprostite, bil je pred vami.

Pojasnilo k moji ugotovitvi, replika na mojo ugotovitev.

Izvolite.

JANKO VEBER (PS SD): Ne bi želel govoriti o repliki na vašo ugotovitev, vendar pogledajte, v skladu s poslovníkom predlagam, da Državni zbor odloči o tem proceduralnem predlogu. To, kar ste želeli pojasniti, da je bilo vse predstavljeno in da ni bilo nobenih vprašanj, enostavno ne drži.

Danes predstavniki Agencije za upravljanje kapitalskih naložb niso imeli možnosti pojasniti svojih stališč, zato proceduralno še enkrat predlagam in zahtevam, da daste ta proceduralni predlog na glasovanje. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vaše pojasnilo.

Vidim še več dvignjenih rok, ki želijo najbrž razpravljati oziroma imeti kakšen proceduralni predlog.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Spoštovana predsedujoča, dobro vam gre od rok tole zavlačevanje, ampak jaz mislim, da v skladu s poslovníkom nimate kaj čakati. Dajte na glasovanje proceduralni predlog v skladu s poslovníkom in boste zadostili vsem normam ali



pa boste obrnili karto in boste še ene tri roke ugotovili, da se vsi naberejo. Odločite se, ampak dajte že nekaj narediti, lepo prosim! Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Möderndorfer za razlago poslovnika. Gospod Veber v svojem prvotnem izvajanju ni predlagal odločanja o svojem proceduralnem predlogu, pač pa je samo meni predlagal.

Še kakšen proceduralni predlog? Izvolite, mag. Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz predlagam, da je ta proceduralni predlog brezpredmeten, ker razlog, ki ste ga navedli, da ni bilo soočenja na Odboru za finance in monetarno politiko med predstavniki Vlade in predstavniki Agencije za upravljanje kapitalskih naložb, ne drži. Predstavniki Agencije je bil vabljen tudi na vašo pobudo, ki ste mi jo pisno poslali, in je tudi razpravljal na seji Odbora za finance in monetarno politiko, kar pomeni, stališča so bila soočena, bil je tam in je navsezadnje o tem tudi govoril. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Očitno jih je več moralo priti v ta prostor, da bomo lahko odločali o proceduralnem predlogu, ki ga je podal gospod Veber. Če sem vas prav razumela, gospod Veber, ste predlagali, da zaseda matično delovno telo in razčisti nastalo situacijo v zvezi z AUKN. Samo trenutek, gospod Tanko, proceduralno?

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Predlagam, da za 20 minut prekinete sejo, pa da odločamo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Prekinjamo sejo za 20 minut. Nadaljujemo ob 17.50.

(Seja je bila prekinjena ob 17.30 in se je nadaljevala ob 17.50.)

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Spoštovane kolegice in kolegi, nadaljujemo s prekinjeno sejo.

Prehajamo na glasovanje o proceduralnem predlogu gospoda Vebra o obravnavi amandmajev na matičnem odboru.

Glasujemo. Prekinjam glasovanje. Glasovanje je prekinjeno. Lahko še enkrat preverite, vstavite kartico še enkrat. Vsi tisti, ki imate podobne težave, naredite enako. Spoštovani kolegi in kolegice, prosim za koncentracijo, ker ponovno glasujemo in odpiram glasovanje.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 34, proti 44.

(Za je glasovalo 34.) (Proti 44.)
Predlog ni sprejet.

Nadaljujemo z razpravo o členih in o vloženih amandmajih. Imamo dva vložena amandmaja, in sicer k 2. členu. V razpravo dajem 2. člen in prilogo ter amandma poslanske skupine SD k prilogi. Želi kdo besedo za razpravo?

Prijavljenih imamo pet potencialnih razpravljavcev. Seveda bomo morali biti pozorni na tiste, ki jim je čas že potekel. Samo trenutek. Gospa Marjan Kotnik Poropat je prva razpravljavka. Ste se odpovedali? Prav. Poglejmo naprej.

Gospod Jože Velikonja, izvolite.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Hvala za besedo.

Predlog odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije Novi Ljubljanski banki je zelo preprost, pa vendar se tudi sam sprašujem, ali v tej državi ustavna ureditev upravljanja države in delitve oblasti ne pomeni ničesar več, ali se z dajanjem brezpogojnih pooblastil Vladi Republike Slovenije ne oddaljujemo od osnovnih načel demokracije. Če parlament ne bo več regulator vodenja države, potem so tudi upravičeni dvomi in ocene, kaj poslanci sploh počnemo tukaj. Ne morem se strinjati z mnenjem, da nam ustreza samo še pot biti informiran – celo iz časopisov, medtem pa čakati in prepustiti vse odločitve le ozki pečici ljudi. To je neodgovorno in nedopustno, zato menim, da tudi sprejetje tega odloka ni naša in ni prava pot. Popravni izpiti pa bodo vse težji ali pa jih sploh ne bo več. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Besedo ima še gospod Gašpar Gašpar Mišič.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Hvala lepa, predsedujoča. Kogice in kolegi!

Seveda bomo amandma, ki je bil vložen s strani skupine Socialnih demokratov, podprli oziroma ga bom podprl. Podoben amandma oziroma skoraj enak amandma je bil zavržen na matičnem delovnem telesu, in sicer z razlago, da je dovolj, če smo seznanjeni, vsaj tako je bilo slišati iz ust nekaterih koalicijskih poslancev, če smo seznanjeni o početju vlade tudi iz časopisov.

Če si preberete natančno, kolegice in kolegi, pa malo resnosti prosim, obrazložitev tega amandmaja, boste ugotovili, da gre za dobro tega parlamenta, da se ta amandma podpre, ker jaz bi rad bil seznanjen s tem, kaj ta vlada počne, kot so tudi predhodno naše kolegice in kolegi dejali, da ni dobro, da damo vladi bianko menico. Če vi zaupate vladi, jaz tej vladi ne morem zaupati, vsaj ne bianko ne. Je prav, da smo sproti obveščeni vsaj o bistvenih zadevah, kar zadeva sanacijo našega bančnega sistema.

Če mi dovolite, bi se navezal, ker je razprava ne samo o amandmajih. V razpravi je gospod Šircelj, citiram, povedal: "Pri sanaciji bank bo treba pristopiti k čiščenju bilanc." Povejte mi, kako, gospod minister in gospod Šircelj, konkretno in kaj smo čakali tako dolgo. To vendar ni odvisno od sprejetja obravnavanega odloka. Tudi brez tega bi lahko počistili bilance, kot sem jaz v svoji razpravi tudi omenil, kako je lani to naredila na primer Nova Kreditna banka Maribor, Nova Ljubljanska banka pa se žal tega ni lotila.

Občutek imam, da mi v Sloveniji čakamo vedno tako dolgo in ko zamudimo vse možnosti in priložnosti, v ihti, paniki in v trenutku duševne zmedenosti pod stresom rešujemo, kar se še rešiti sploh da. Ob tem upam, drage kolegice in kolegi, da se vsi skupaj zavedamo in tudi strinjamo, da če si sami ne bomo pomagali, niti bog nam ne bo pomagal. Upam, da se zadevamo, kaj pomeni morebitna prodaja Nove Ljubljanske banke. Da to pomeni prodajo večjega dela našega gospodarstva hkrati. Vse druge države imajo na Evropski centralni banki naložene obveznice.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Ali lahko malo pozornosti, kolegice in kolegi?

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Slovenija ima namesto obveznic deponirano gotovino, in to 1,8 milijarde evrov.

Če ta podatek drži, gospod minister za finance, se sprašujem, zakaj z gotovino ne izboljšamo likvidnosti naših bank in začnemo s kreditiranjem slovenskega gospodarstva, tako kot to počnejo tiste države in državne banke, ki niso in ne zlorablajo svojega nacionalnega interesa za samouničevanje svojega bančnega sistema in gospodarstva, kakor to odlično obvladamo v Sloveniji.

S pravilnim ravnanjem kapitalna ustreznost Nove Ljubljanske banke zagotovo ne bo padla pod kritičnih 7 %, temveč bi se zagotovo primerno povečala, hkrati pa bi se povečala tudi gospodarska rast. Gospodarska rast pa je odvisna od sprostitev bančnega krča. Zato, gospod minister, naredite vse, da boste sprostili bančni krč in da bo gospodarska rast pričela rasti še v tem letu, če se le da. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Frangež ne more dobiti besede, ker je čas potekel. Zaenkrat v tem krogu nimamo več razpravljavcev. Ali bi želel še kdo razpravljati? Bom odprla razpravo.

Prijavite se, prosim, k razpravi. Mag. Andrej Šircelj in Maša Kociper.

Izvolite, gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, gospe podpredsednica!

Kolegi in kolegice! Meni je na nek način zelo žal in obžalujem, da ne morem slišati

obrazložitve amandmaja Socialnih demokratov, pa vendarle jaz mislim, da ga bomo tudi nekako skušali brez te obrazložitve razumeti.

Drugo, kar bi rad odgovoril gospodu Mišiču, da nisem pod nobenim stresom v tem trenutku, niti nimam psihične zmedenosti, tako da jaz mislim, da lahko tukaj popolnoma odgovorno in odločno odločamo, vsaj jaz, in upam, da boste vi to naredili ali pa morda kakšen antistresni program, če je to tako.

Glede na to, da se danes pogovarjamo o 2. členu in amandmaju in govorimo tudi o tem, da naj se ne bi storilo nič, kar z drugimi besedami pomeni, da banka ostaja taka, kot je, in to bi pomenilo nadalje, lahko rečemo, finančno umiranje na obroke. Navsezadnje od nas zahtevajo nadzorni organi Evropske komisije, nadzorni organi Evropske unije, da pristopimo k zagotovitvi kapitalne ustreznosti in da to dejansko tudi izvedemo.

Na kakšen način bomo izvedli, smo danes govorili že dolgo časa, na kakšen način bo to vlada naredila. Pri tem je izredno pomemben 3. člen, ki zagotavlja na eni strani transparentnost, da se bo to zgodilo na transparenten način in po drugi strani tudi pod nadzorom. To seveda zagotavlja stabilnost in varnost bančnega poslovanja in zagotavlja tudi to, da bo Nova Ljubljanska banka začela poslovati učinkoviteje, predvsem pa bo primeren servis gospodarstvu. Da se ne bo več dogajalo to, da imamo bančni krč in da ni kreditov. Jaz sem že govoril o sanaciji bank in tukaj je zdaj vprašanje gospoda Gašpar Gašpar Mišiča, na kakšen način se bo to dejansko naredilo in zakaj se ni. To je seveda vprašanje za vodstvo in nadzorni svet banke. Jaz mislim, da politiki in člani Državnega zbora sploh ne bomo tega delali in da tudi Vlada ne bo tega delala, ker moramo že enkrat dati nadzornemu svetu in vodstvu tisto mesto, ki ga dejansko imajo. In ko bosta vodstvo Nove Ljubljanske banke in nadzorni svet Nove Ljubljanske banke opravila to, takrat bo tudi transparentno poslovanje Nove Ljubljanske banke in tudi ne bo naslednjih projektov, pri katerih je sodelovala Nova Ljubljanska banka. Danes jih žal imamo, tudi skoraj v centru Ljubljane ali pa vsaj v bližnji okolici, in to tudi zaradi tega, ker so dajali take kredite, čeprav nekateri projekti napol delujejo ali pa vsaj en del projektov deluje, če je kakšna športna tekma.

Treba je torej ustvariti pogoje z to, da bo banka imela določeno kapitalno ustreznost in pogoje za to, da bo začela učinkovito poslovati. To bo pa verjetno naredila prek skupščine, prek novega nadzornega sveta in prek nove uprave, saj navsezadnje danes že 6 mesecev ali 4 mesece pravzaprav uprave sploh nima, ker je predsednik uprave odstopil. Tukaj pa bo treba pogledati vse bilance in vse stroške, popolnoma jasno, to pa piše v teoriji, da se ne bi preveč mešali v to, kako se bo to naredilo. Oni bodo naredili, tisti, ki so za to odgovorni. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Maša Kociper, izvolite.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Predsedujoča, lepa hvala.

Običajno se na finančne zadeve ne oglašam, ker to ni področje, ki bi ga najbolj poznala, tukaj pa sem želela ob koncu razprave opozoriti na eno drugo vprašanje, vendar je povezano tudi z amandmajem, tako bom uporabila to možnost.

Poslanci Pozitivne Slovenije danes ugovarjamo iz dveh razlogov. Eden je vsebinski razlog, zakaj nasprotujemo temu odloku, in to so kolegi pred mano že zelo dobro obrazložili, zato ne bi trčila vašega časa. Drugi pa je, recimo temu, proceduralni razlog. Lepše kot proceduralni pa bi rekla razlog spoštovanja demokratičnosti in demokratičnih postopkov. In na to želimo tudi še enkrat ob koncu razprave opozoriti. Ni dovolj, da se poslanci koalicije uskladite med sabo ali da Vlada sprejme odločitve o tako pomembni stvari, kot je NLB. O takšnih odločitvah mora po naši ureditvi odločati tudi parlament.

Če dovolite, bi prebrala kratko misel profesor Bučarja, ravno včeraj jo je izrekel. Jaz se rada navezujem na misli starejših in bolj izkušenih, mislim, da to ni nič slabega. Rekel je: "Naloga in smisel parlamenta sta v skupno korist usklajevati različne splošne interese in preprečiti nasilno uveljavljanje delnih interesov kot splošnih na škodo družbene skupnosti. Samo tisti interesi, ki dobijo potrebno potrditev parlamenta, lahko nastopajo kot družbeni interesi večine. Takoj, ko so ti temeljni porušeni, je normalnega družbenega razvoja in tudi parlamentarne ureditve konec." In ko tukaj v tej razpravi že ves dan poslušam, naj pustimo vladi da odloči, naj pustimo da koalicijska stran sprejme zaveze, ki so se jim zavezali v koalicijski pogodbi, bi želela spomniti prav na to. Ni dovolj, da vi in vaši volivci menite, kaj je dobro za Novo Ljubljansko banko. Tukaj gre za tako pomembna vprašanja, da morate poslušati in po možnosti tudi kdaj za spremembo kaj ugoditi tudi vsem tistim državljanom, ki jih v tem parlamentu predstavljamo opozicijski poslanci.

In še ena misel gospoda Bučarja: "Koalicijski dogovor tako ni dogovor o vsebini bodoče politike, ampak o delitvi moči med strankami. Ne gre za to, kdo ima več in boljše odgovore na najbolj pereča družbena vprašanja, ampak komu je uspelo pridobiti več moči, da bo vladal čim bolj neodvisno in si pridobil ustrezno moč tudi nad svojimi koalicijskimi partnerji." Dovolite nam torej, da opravimo razgovore o perečih družbenih vprašanjih in nam kdaj tudi prisluhnite. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Sprašujem, ali bi želel o tem amandmaju še kdo razpravljati? Ne vidim

nobene želje po razpravi k temu amandmaju. Dajem v razpravo amandma oziroma najprej 3. člen in amandma k 3. členu.

Sprašujem, ali tu želi kdo razpravljati. Odpiram razpravo. Čas za prijavo teče.

Gospa Alenka Bratušek, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Najlepša hvala za besedo.

Od torka do danes se pogovarjamo, ali bo naša banka prodana, razprodana ali kakorkoli to drugače imenujemo. V torek na odboru ste nam zatrjevali, da ne, da pač ne razumemo tega, kar delate, da bodo kupljene neke obveznice in vse ostalo se ne bo nič spremenilo. Danes je minister jasno povedal, da se lastniška struktura v banki bo spremenila, samo ne vemo, po kakšni ceni, in ne vemo, komu bo to prodano. In po našem predlogu Državnega zbora to več ne briga, bomo iz časopisa prebrali komu, pa mogoče, če bomo imeli srečo, tudi za koliko. Kot je rekla kolegica Maša pred mano, tega se ne dela tako. Delitev oblasti je v Sloveniji vendar nekako bila do sedaj določena, od zdaj naprej bo pa lahko vlada prosto razpolagala z našo največjo in z našo malo manj veliko banko. Vesela pa sem tega, da ste jasno in glasno danes tu povedali, da bo prišlo do spremembe lastniške strukture v banki. Torej bo banka, ne verjamem, da po dobri ceni, razprodana, in to poceni razprodana. Minister je jasno in glasno povedal, da bo prišlo do spremembe lastniške strukture.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Imamo še čas za razpravo, zato sprašujem, ali želi še kdo razpravljati. Vidim, da bi nekateri še želeli, zato odpiram čas za prijave.

Marko Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Predsedujoča, hvala za besedo. Kogecice in kolegi!

Nerazumljivo je, da poleg opozicije ima največ pripomb na to AUKN, Agencija za upravljanje kapitalskih naložb. Agencija za upravljanje kapitalskih naložb je v zadnjih treh letih s to kapitalsko naložbo imela škarje in platno v svojih rokah. Rezultati poslovanja v zadnjih treh letih so pa katastrofalni, čeprav smo davkoplačevalci vložili v to banko 1,6 milijarde evrov denarja. Leta 2009 56 milijonov izgube skupine NLB, leta 2010 206 milijonov evrov izgube. Leta 2011 je bilo oblikovanih za 480 milijonov evrov dodatnih kreditnih oslabitev in rezervacij. Rezultat skupine je izguba v višini 282 milijonov evrov. Težko bi rekli, da je bilo to opravljeno dobro, zato bom danes podprl ta odlok, da se končno s to naložbo začne dogajati nekaj pozitivnega. Ocenjujemo, da je to prvi korak k temeljiti sanaciji bančnega sistema, brez katere zagon gospodarstva ne bo mogoč. Govorimo o nekem nacionalnem interesu. Za mene nacionalni interes ni to, da slovensko



gospodarstvo plačuje višjo obrestno mero kot tuji konkurenti in da slovensko gospodarstvo ne dobiva kreditov. Tisti, ki zagovarja takšen interes, dela v slabo Sloveniji in slovenskemu gospodarstvu. Vedno pa dobivam občutek, kaj je toliko motečega za opozicijo pri tem in zakaj toliko pripomb – zaradi tega, ker so ocenili, da je ta vlada našla končno rešitev, da se sanacija bančnega sistema začne dogajati. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Za besedo je prosil še minister.
Izvolite.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Mislim, da je treba pojasniti, da to, da se bo lastniška struktura banke spremenila, najbrž ni neka posebna novica. Ko je vlada, mislim, da je bilo februarja, nastopila in tudi v moji prednastopni predstavitvi, ki je bila na seji odbora, kjer smo se kandidati za ministre predstavljali, je bilo več kot zelo jasno povedano, da banke ne bodo dokapitalizirane tako, da bi se sredstva za to zagotovila v proračunu. Če se sredstva za dokapitalizacijo ne zagotovijo v proračunu, je seveda jasno, da jih mora zagotoviti nekdo drug. In tisti, ki zagotovi sredstva za povečanje kapitala, je lastnik. Ker tako pač postaneš lastnik, da vplačaš kapital v neko gospodarsko družbo ali banko. In če plačaš kapital, ki v banki ostane, zato poudarjam, da ne gre za prodajo banke. Če bi banko prodajali, bi ta denar prišel v proračun. Tega ne želimo, ker ta denar mora ostati v banki, zato ker banka potrebuje denar, ne potrebuje proračun denarja. Ne na ta način. Tisti, ki bo vložil svoj denar v banko, jo s tem dokapitaliziral, pomagal, da s tem zagotovimo njeno kapitalsko ustreznost, prispeval k temu, da zmanjšamo kreditni krč in omogočimo tudi čiščenje banke, ne samo bilančno, ampak tudi upravljavsko in tako naprej, bo pridobil temu ustrezen delež. Jaz sem danes povedal nekaj tudi o tem, kakšni bi po scenariju ti deleži lahko bili, tega mi po mojem ni treba ponavljati. Je pa seveda logično od vsega začetka, tudi ko smo na vladi sprejeli tiste že večkrat omenjene sektorske strategije, kar je bilo tudi jasno komunicirano, teh sklepov nismo nikoli skrivali, in mislim, da kdor je to prebral, mu je moralo biti to približno jasno že takrat. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister, za dodatna pojasnila.

Želi še kdo razpravljati? Opiram še en krog za razpravo. Čas za prijavo teče. Imamo tri prijavljene. Gospod Gašpar Gašpar Mišič pa je prvi na vrsti.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Predsedujoča, hvala lepa.

Rad bi samo odgovoril gospodu Marku Pogačniku, ko je dejal, da je opozicija nesrečna, ker je vlada končno našla ustrežno rešitev za sanacijo bank. Gospod Pogačnik, iz vaših ust v

božja ušesa. Če bo res tako, kot ste vi dejali, in če je to res prava formula, kot ste omenili, vam bom potem iskreno čestital, in tudi vladi. Če vam bo uspelo spraviti naš bančni sistem na zeleno vejo, potem bo to v redu. Da vas mi opozarjamo, opozicijske poslanke in poslanci, je dobronamerno, da ne zdravimo v negativno, kot smo bili do zdaj. In vzemite to dobronamerno. Ni treba vsake replike ali predloga opozicije smatrati kot napad na vas. Ni res! Saj vas ne napadamo, želimo samo, da do skupnega cilja pripeljemo to državo, samo do boljšega stanja, kot ga imamo danes. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Besedo ima mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Najlepša hvala.

Še enkrat, gospod minister. V torek je bilo povedano nekaj povsem drugega, lahko si preberete magnetogram, v torek so nas prepričevali, da se nič takšnega, kar ste danes rekli, ne bo zgodilo. Strinjam se, to ste govorili, to je napisano v koalicijski pogodbi, ampak lastniška struktura banke se ne spreminja na tak način, kot boste s tem odlokom naredili vi in vaša vlada, da niti državni zbor, niti državljani ne bodo vedeli niti koliko, niti po kakšni ceni, niti komu boste prodali našo največjo banko. Zato govorimo o tem, da se to prodaja pod mizo. In res je tako. V torek ste nas prepričevali, ne vi, ker vas ni bilo, ampak so nas prepričevali, da se nič od tega ne bo zgodilo, da je to neka preprosta obveznica, ki je začasna rešitev, ne vemo, nismo uspeli ugotoviti do kdaj, in nismo uspeli ugotoviti, kako bo to vplivalo na lastništvo banke, zato še enkrat hvala, da ste jasno in glasno povedali, da se bo sprememba lastniške strukture v banki naredila, in to na netransparenten način, ne vemo, po kakšni ceni, ne vemo, koliko, toliko, kot bodo želeli, razumem, in ne vemo komu.

Še enkrat hvala za te obrazložitve.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Moram odkrito povedati, da sem bila vseskozi precej skeptična pri obravnavi vseh teh vprašanj in problemov, ki so se dogodili v naši banki oziroma v našem gospodarstvu. Vendar v razpravi se je marsikaj razjasnilo, kdo in kako bo oziroma kako se bodo te banke razprodajale, če lahko rečemo, oziroma ti deleži v bankah. Zanima me, kaj v primeru, če ta koncept ne uspe oziroma kaj če čez pol leta ugotovimo, da ni prišlo do rezultatov, kakšen je drug program, ki bo temu sledil. Pa še nekaj me zanima, ali je v igri samo eden, ki želi dokapitalizirati banko, ali je tukaj več interesentov. Ker očitno verjetno ne bomo izvedeli za finančni uspeh vsega tega,



ampak zdi se mi pa prav, da izvemo vsaj število zainteresiranih, ki želijo vložiti svoj kapital.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa tudi za vprašanja.

Minister ima še manj kot minuto, da to pojasni.

Izvolite gospod minister.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Hvala za vprašanje.

Interesentov je več. To je prvi odgovor. Drugi odgovor je, če načrti spodletijo, tako kot so zamišljeni, potem pridemo v situacijo, ko regulator zahteva od lastnika, v tem primeru bi bila večinski lastnik še vedno država, da dokapitalizira, če to ne, potem se seveda uvede neke vrste prisilna uprava banke. Ampak to je skrajni scenarij, do katerega sem prepričan, da ne bo prišlo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vaše odgovore tudi tokrat.

Imamo pa vendarle še nekaj časa na voljo. Je mogoče še kakšna želja po razpravi? Kot vidim, ni nobene več želje, da bi razpravljali k 3. členu oziroma... Je? Se opravičujem, nisem vas videla. Bomo odpri razpravo. Izvolite se prijaviti. Ste edini prijavljeni.

Izvolite, gospod Gašpar Gašpar Mišič.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Hvala lepa.

Jaz bi prosil, predsedujoča, samo še nekaj, da mi minister odgovori. Pri sanaciji bank bo treba pristopiti k čiščenju bilanc za Novo Ljubljansko banko, ki tega ni naredila – NKBM pa je – ali bo k temu pristopila. Nadalje, da mi poveste, po kakšni ceni, če je znana konkretna cena delnice, ker se nekaj špekulira, ali to drži, da je 86,6 evra na delnico. Vemo, da je bila leta 2008 opravljena dokapitalizacija po 334 evrov na delnico, kjer so naša pomembna podjetja postali delničarji, in sicer Zavarovalnica Triglav, DSU, Sod, Kad, Elektro Slovenija, Dravske elektrarne, Savske elektrarne, Soške elektrarne, Rudnik Trbovlje-Hrastnik, Geoplin, Istrabenz, TETO Ljubljana, Telekom in tako naprej.

Predvsem me zanima, če je že danes znana cena in kako boste ravnali.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vaše vprašanje. Moram vprašati ministra. Se boste javili k besedi? Želite odgovorjati.

Izvolite.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Cena še ni podpisana, seveda ne moremo pričakovati takšne cene, kot je bila leta 2008, tako kot tudi za drugo premoženje ne. Bilance bodo očiščene. Kako, v kakšnem obsegu, bomo lahko povedali, ko bo skrbni pregled opravljen.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še enkrat sprašujem, imamo še nekaj časa, ali je še kakšen interes. Jasno dvignite roko. Ni nobenega interesa več za razpravo o 3. členu in amandmaju k temu členu, zato zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 6. točki dnevnega reda oziroma najkasneje jutri ob 0.55, upam pa, da bomo uspeli prej.

Prehajamo pa na **6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ODLOKA O UPRAVLJANJU S KAPITALSKO NALOŽBO REPUBLIKE SLOVENIJE V NKBM, D. D.**

Predlog odloka je v obravnavo zboru predložila Vlada in za dopolnilno obrazložitev predloga odloka dajem besedo predstavniku Vlade.

Gospod minister, izvolite.

DR. JANEZ ŠUŠTERŠIČ: Spoštovani poslanci in poslanke!

Gre za odlok, ki je po svoji vsebini ekvivalenten oziroma enak odloku glede Nove Ljubljanske banke, zato ga ne rabim podrobneje pojasnjevati. Rad bi samo še enkrat opozoril na ključno zadevo, ki je v tem, da, prvič, odlok ne prejudicira načina dokapitalizacije, določa pa to, da mora država obdržati vsaj 25 % delež in eno delnico. Drugič, Državni zbor se s tem odlokom ne odreka nobeni svoji pristojnosti, ampak na Vlado prenaša samo tiste pristojnosti, ki jih ima danes Agencija za upravljanje kapitalskih naložb. In tretjič, kar se mi zdi še pomembno, da je ta agencija v svojstvu upravljavca s kapitalskimi naložbami na skupščini NKBM, ki je bila pretekli teden ali pa pred štirinajstimi dnevi, že glasovala za nekatere sklepe, ki so pomembni z vidika dokapitalizacije, in sicer je upravi naložila odprodajo tako imenovanih nebančnih naložb s ciljem povečanja kapitala in dala je pravico, da v določenem obsegu razpiše vpis dodatnega kapitala bodisi prek borze, bodisi z neposrednim iskanjem zasebnih vlagateljev. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo in prosim za predstavitev poročila odbora.

Mag. Damjana Petavar Dobovšek, izvolite.

MAG. DAMJANA PETAVAR DOBOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo. Lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 22. nujni seji dne 12. junija 2012 kot matično delovno telo obravnaval Predlog odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NKBM, ki ga Državnemu zboru

Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada. Izmed kvalificiranih predlagateljev so v poslovnem roku na podlagi mnenja amandmaje vložile koalicijske poslanske skupine SDS, Državljanska lista, SLS, DeSUS in NSi k 1., 2. in 3. členu ter k prilogi in poslanska skupina Socialnih demokratov k 3. členu in k predlogu odloka. Ob začetni obravnavi členov in priloge je državni sekretar z Ministrstva za finance pojasnil, da gre za odlok, v vsebinskem pogledu enak predhodno obravnavanemu odloku, zato velja enaka obrazložitev, kot je bila podana v okviru predhodne točke na tej seji Državnega zbora, z edino izjemo, da amandma koalicije k prilogi redakcijsko popravlja napačno navedbo. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v nadaljevanju navedla, da so vse pripombe navedene službe v amandmajih petih poslanskih skupin koalicije ustrezno upoštevane. V razpravi ob obravnavi posameznih členov odloka so predstavnice in predstavniki opozicijskih poslanskih skupin prodaji deleža države v NKBM nasprotovali. Po predstavljenem stališču razpravljavca je NKBM vitalnega pomena za celotno severovzhodno Slovenijo in goriško regijo, poleg tega da ima v lasti drugo največjo zavarovalnico v državi, to je zavarovalnico Maribor. Gre tudi za vrsto drugih, z banko povezanih družb, ki sicer zagotavljajo jedro kakovostnih delovnih mest. Ker je v dani situaciji vrednost banke padla na 96 milijonov evrov z vrednostjo delnice 2,39 evra, po dani oceni trenutek niti najmanj ni ustrezen za nameravamo prodajo. S strani predstavnikov Vlade je bilo rečeno, da gre za izrecen zapis deleža Republike Slovenije – brez deleža Kada in Soda. Zato v tem trenutku lahko govorimo o 27,7 % lastniškega deleža Republike Slovenije, ob tem da ravno odlok omogoča vse ukrepe na podlagi 7. člena noveliranega zakona za tako povečanje osnovnega kapitala, celo povečanja naložbe, prodajo kot spremembo statusa. Sicer je nadaljnje oblikovanje cene odvisno od časa same prodaje kot tudi zbrane vrste postopka reševanja sanacije banke in njene dokapitalizacije, s tem da Republika Slovenija svojega deleža ne namerava spustiti pod 25 % plus eno delnico.

Po nesprejetju vseh vloženi amandmajev opozicije in na sami seji predloženih amandmajskih predlogov so predstavnice in predstavniki Poslanske skupine Pozitivne Slovenije in Poslanske skupine Socialnih demokratov pred končnim izglasovanjem amandmaja k prilogi odloka obstruirali nadaljnjo obravnavo točke z napovedjo obstrukcije do samega zaključka seje.

Ob obravnavi se je odbor v skladu s 130. členom Poslovnika Državnega zbora opredelil do vloženi amandmajev in pri tem sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin k 1., 2. in k 3. členu in k prilogi odloka. Ob tem je zaradi sprejetega amandmaja koalicijskih skupin k 3. členu amandma

Poslanske skupine Socialnih demokratov postal brezpredmeten. Ob tem odbor ni sprejel amandmaja Poslanske skupine Socialnih demokratov k prilogi za spremembo osnovnega besedila priloge.

Odbor je v skladu s 126. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga odloka, vključno s prilogo, ki je sestavni del odloka, in je akt sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga odloka, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog odloka je sestavni del tega poročila. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za predstavitev odbora.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Prva ima besedo Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Se boste odpovedali predstavitvi? Tudi Nova Slovenija. Na vrsti je Poslanska skupina Pozitivna Slovenija.

Mag. Alenka Bratušek, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Spoštovane gospe in gospodje, glede na to, da ste prej imeli pripombe v zvezi s tem, kaj govorim kot stališče poslanske skupine, sploh ne vem, kaj lahko povem. Je pa dejstvo, da boste s tem odlokom danes naredili piko in konec pri naših dveh največjih bankah.

Skupina NKBM je druga največja slovenska bančna in finančna skupina, NKBM pa sistemsko pomembna banka, kar pomeni, da bi njene resne finančne težave ali celo insolventnost sprožila finančno in gospodarsko krizo v državi. NKBM, d. d., je opredeljena kot sistemska banka s strani Evropske bančne agencije. Zaradi tega je bila vključena v stresne teste na evropski ravni v zadnjem letu. Zaradi tega je tudi podvržena strogim pravilom glede doseganja kapitalskih ustreznosti, ki zahtevajo od novembra 2011, da ima banka vsaj 9 % temeljnega kapitala prvega reda. Zaradi navedenega je nujno neposredno delovanje vlade, ker se le tako lahko zagotovi zadostna kredibilnost v pogovorih z zunanjimi partnerji in posledično tudi hitro in usklajeno delovanje. To sledi iz vaše priloge, to ni moja obrazložitev.

Državni zbor ugotavlja, da je uspešna izvedba dokapitalizacije NKBM, d. d., v letu 2012 ključna za program finančne konsolidacije v Republiki Sloveniji za še nedokončani postopek presoje Evropske komisije o dovoljeni državni pomoči pri dokapitalizaciji NKBM in posledično za javnofinančni položaj ter mednarodno boniteto Republike Slovenije. Da bi se na trgu kapitala našli primerni dolgoročni partnerji, ki bi zagotovili tako potrebna sredstva za dokapitalizacijo, je primernejše, da bo država v NKBM, d. d., dolgoročno obdržala svoj delež v višini zgolj 25 % plus eno delnico, da bi našli primerne dolgoročne partnerje. To pa berem

zato, ker smo na Odboru za finance ugotovili, da smo danes lastniki 27,7 % banke, s tem odlokom pa lahko pridemo na 25 %. Se pravi, da govorimo o nekaj več kot 2 % oziroma o 4,5 milijonih. Če bomo s tem 4,5 milijoni rešili našo drugo največjo banko, pa res verjamem, da v proračunu lahko najdemo te štiri in pol milijone, in to naredimo. Tudi predstavnik Ministrstva za finance, ki je sodeloval na odboru, je bil nad to ugotovitvijo malce presenečen.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke.

Mag. Damjana Petavar Dobovšek, izvolite.

MAG. DAMJANA PETAVAR DOBOVŠEK (PS PS): Še enkrat lep pozdrav!

V majski publikaciji Ekonomskega ogledala, ki ga izdaja Urad za makroekonomske raziskave, Umar opozarja, da se razmere v finančnem sektorju še naprej poslabšujejo. Kreditna aktivnost bank se znižuje, predvsem se znižuje obseg kreditov gospodinjstvom in podjetjem. Za tisto malo kreditov, ki se vendarle odobrijo, pa so obresti bistveno višje od tistih, po katerih se zadolžujejo podjetja in gospodinjstva v primerljivih evropskih državah.

Še posebej je zaskrbljujoče, da se obseg slabih terjatev bank povečuje. Poslabševanje stanja v slovenskem bančnem oziroma finančnem sistemu ni nič novega. To stanje se poslabšuje že vse od začetka svetovne finančne gospodarske krize. Krivdo za to nosita predvsem prejšnja vlada, ki za razliko od vlad ostalih držav Evropske unije ni uvedla nobenih učinkovitih ukrepov za sanacijo finančnega sistema, čeprav je imela za to več kot tri leta časa, in pa Agencija za upravljanje kapitalskih naložb, ki je z nekaterimi odločitvami, kot je bila prisilna dokapitalizacija NKBM s strani nekaterih podjetij v večinski državni lasti, stanje v slovenskem finančnem sistemu celo dodatno poslabšala. Cilj oziroma namen vlade je na trgu najti primerne dolgoročne partnerja, ki bi zagotovili potrebna sredstva za dokapitalizacijo. Odlok, ki je pred nami, torej ni samo ukrep za zadostitev zahteve po povečanju kapitalskostne ustreznosti na 9 % temeljnega kapitala prvega reda, kar zahteva evropska bančna agencija, temveč je tudi ukrep za zagotovitev finančne stabilnosti same NKBM in celotnega finančnega sistema v državi. Finančna stabilnost obeh največjih slovenskih bank, ki sta v večinski državni lasti, ter sama stabilnost javnih financ nista toliko ogroženi zaradi svetovne finančne in gospodarske nestabilnosti oziroma krize, kot pa zaradi neprestanega vmešavanja določene politične opcije na poslovanje in poslovno odločitve obeh bank. Ravno preko obeh največjih državnih bank določena politična opcija obvladuje posamezna podjetja. Vihar, ki ga določena politika dela zaradi tega odloka ter

odloka za NLB in novelo zakona o bančništvu, ni nič drugega kot strah, da bo izgubila svoj vpliv in možnost vmešavanja v banki in posredno v gospodarstvo ter s tem tudi koristi, ki jih od tega ima. Zaradi teh koristi, ki jih ima določena politična opcija, se je moralo predvsem v NLB zmetati neskončne količine davkoplačevalskega denarja. In ravno zato, da se prepreči tveganje in da ne bo ogrožena stabilnost bank, se bo s tem odlokom na podlagi zakona preneslo pooblastilo za upravljanje kapitalskih naložb v NKBM in NLB iz AUKN na Vlado Republike Slovenije. Sprejetje odloka bo omogočilo hitro izvedbo postopkov v zvezi z nujno dokapitalizacijo banke s strani Vlade brez odlašanja, ki bi ga sicer prinesli dolgotrajni postopki v AUKN. Izvedena dokapitalizacija je nujna za ohranitev stabilnosti finančnega sistema v državi, ki pa bo nadzorovana in transparentna.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo prepričani, da bo Vlada ravnala z naložbo kot dober gospodar, transparentno, ne pod mizo, da bo dosežena cena v primeru prodaje dobra in poštena ter predvsem da bo Vlada z upravljanjem te naložbe dosegla maksimalne koristi za davkoplačevalce in da bo vzpostavila dolgoročen, stabilen in močan finančni sistem, ki bo v korist vsem državljanom in državljanke Republike Slovenije. Zato bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlog tega odloka podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Matevž Frangež v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovane in spoštovani!

Za stabilnost bančnega in finančnega sistema Nova Kreditna banka Maribor in njena bančna skupina ni nič manj pomembna kot Nova Ljubljanska Banka. Nova Kreditna Banka Maribor je banka, ki je bila pred štirimi leti vredna milijardo evrov. Sedaj jo je poslovanje v preteklih letih, predvsem pa v letih, ko je ta banka nagrmadila ogromen obseg slabih naložb, spravilo na vrednost 96 milijonov evrov. Borzni analitiki, ki nam svetujejo v revijah in časopisih, kako naj se kot dobri gospodarji do svojega premoženja obnašamo, nam običajno pri visoki ceni delnic pravijo: prodajte. Kadar je cena delnic nizka, nam priporočajo: kupite. To izraža zdrava kmečka pamet, na katero se sedanja oblast zelo rada sklicuje. Da torej v časih, ko je cena premoženja nizka, dodatno investiramo v to premoženje, zato da ga bomo morebiti jutri prodali z dobičkom. Ta kmečka zdrava pamet pri vprašanih razpolaganju s kapitalskimi deleži države v obeh največjih državnih slovenskih bankah odpove. Očitno je, da je Nova Kreditna banka Maribor predistinirana za prodajo. Pri tem ne gre samo za vprašanje 2 % kapitala oziroma

delnic, ki jih ima država v razliki od 27 do 25 % delnic, pač pa tudi za ves tisti posredni delež države, ki ga imajo v Novi kreditni banki Maribor pomembna državna podjetja, kot so Pošta Slovenije, Gen in druga podjetja, ki so v času, ko je bilo treba zagotoviti dokapitalizacijska sredstva za zagotavljanje stabilnosti bančnega sistema, odkupila ceno delnic.

Nova Kreditna banka Maribor je pomembna tudi zato, ker ob sami banki, ki je univerzalna banka in ki posluje na področju celotne Slovenije, še posebej aktivno pa na Štajerskem in na Goriškem, združuje tudi druge naložbe. V bančnih naložbah je prisotna v Poštni banki Slovenije, z najširšo mrežo bančnih okenc v državi, v dunajski Adria Bank, srbski Credy banki, v zavarovalništvu s kontrolnim in večinskim deležem v kapitalu Zavarovalnice Maribor kot druge najpomembnejše zavarovalnice v državi, v Moji naložbi, pokojninski družbi, v družbah, ki zagotavljajo storitve finančnega najema in upravljanje investicijskih skladov KBM Infond. Skupina Nove KBM je regionalno pomemben finančni posrednik, ki zbira prihranke in depozite gospodarstva in prebivalstva in jih usmerja subjektom s primanjkljajem finančnih sredstev. Vsi tisti, ki prihajamo iz Maribora in Štajerske, vemo, kako pomembna je ta banka na Štajerskem, in vsi mi vemo, kako zveste varčevalce in komitente ima ta banka. To dokazuje ne nazadnje tudi izvedba javne prodaje delnic v letu 2007, ko je tej banki svoje prihranke zaupalo več kot sto tisoč državljanov. S potezo te vlade bomo ob razpolaganju s kapitalskimi deleži države, posrednih in neposrednih, pravzaprav razvrednotili ne le premoženje države, pač pa bomo razvrednotili, in to bistveno razvrednotili, tudi premoženje teh ljudi. In to v istem času, nekaj dni po tem, ko je na skupščini Nove Kreditne banke Maribor bil zavrnjen predlog, da se vložijo odškodninske tožbe za škodljive in polkriminalne posle v hčerinskem podjetju Nove Kreditne banke Maribor na Hrvaškem v podjetju KBM Projekt. Jaz se zavedam, da obstaja veliko revizij, in zavedam se, da jih je treba pregledati in dobro je, da ima ta mandat nov nadzorni svet, toda avgusta se iztečejo zastaralni roki za vložitev odškodninskih tožb zoper odgovorne v poslih, ki so na zelo sumljiv in polkriminalen način potekali v istem času, ko je ta država javno zbirala in nagovarjala državljane, da naj svoje prihranke vložijo v delnice Nove Kreditne banke Maribor.

Da je zaskrbljenost še toliko večja, nas prepričuje predvsem to, da je na zadnji skupščini bila izglasovana nova sestava nadzornega sveta. Samo zamenjavo pozdravljamo, ugotavljamo pa, so v nadzorni svet imenovani ljudje, ki nimajo ustreznih akreditacij po postopkih, ki smo jih v svojstvu dvigovanja standardov na področju korporativnega upravljanja državnega premoženja v tej državi že uveljavili. Ne, ponovno gre za strankarski

ključ, kot ga vidimo zdaj že v vrsti drugih podjetij, kot so Dars, Telekom, SID banka in podobno. Ta praksa je Sloveniji uničila prenekatero podjetje v obdobju 2004–2008. Zato zahtevamo, da se uveljavi odgovornost zoper odgovorne in da se zaščiti Nova Kreditna banka Maribor, ki je druga najpomembnejša državna in sistemska banka, od katere je v veliki meri odvisna tudi usoda močno izčrpanega štajerskega in mariborskega gospodarstva. Pri tem opominjam na amandmaje, ki želijo zaščititi večinski delež države in zagotoviti dokapitalizacijo, tako da z uporabo rezerviranih sredstev na državnih skladih in z uporabo dela državnih depozitov v obeh državnih bankah izvedemo ustrezno dokapitalizacijo in popravimo kapitalsko ustreznost tudi Nove Kreditne banke Maribor.

Vabim vas, da podprete amandma Socialnih demokratov tudi zato, ker zahteva od Vlade, da pred končno dispozicijo dokapitalizacije, ki zaenkrat ni jasna, tudi za preprečitev morebiti škodljive prodaje naložb in hčerinskih družb Nove Kreditne banke Maribor, vključno z Zavarovalnico Maribor, zahtevate, da Vlada s tem pride ponovno v Državni zbor in pridobi za razpolaganje soglasje Državnega zbora. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Frangež.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima besedo gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Lep pozdrav, spoštovane, spoštovani!

Lahko bi začel takole, še pomnite tovariši, začel pa bom, še pomnite delničarji Nove Kreditne banke dokapitalizacija po 27 evrov, sedanja vrednost delnice 2,5 evra, pa verjetno niti ta 90-odstotna izguba ne odraža realnega stanja. Pravijo, da je cena na borzi odraz poslovanja same banke. Te banke noče nihče, ker posluje katastrofalno slabo.

Kako je v preteklosti potekalo reševanje teh izgub v prejšnjem mandatu? Finančni minister Križanič je preprosto naročil – in bodite pozorni na besedo naročil. Komu? Preko neodvisne – kakšne? – AUKN, torej neodvisne v narekovaju, najpomembnejšim podjetjem v Sloveniji: Eles, Gen, Pošta in tako dalje, da kupujejo, dokapitalizirajo delnice. Kje je bil takrat Frangež, da bi kupil tako poceni delnice? Danes jih verjetno bo, absolutno, to se splača, to je njegova ekonomija, on nas tako uči. Svoj uspeh, svoj dobiček, torej so ta podjetja Eles, Gen in Pošta vložila v nakup teh delnic, ki so seveda šle v maloro, namesto da bi svoj denar vlagale v družbe, za kar so usposobljene, vlagale torej v gospodarstvo, v energetiko. Resnično me zanima, ali sta gospa Bratušek Alenka in gospod Frangež takrat solila pamet tudi svojemu ministru, tako kot jo želita danes ali pa jo želita soliti nam. Mogoče sta kdaj tudi njemu pridigala o nacionalnem interesu. Mislim, da ne. Res pa je

nekaj, iz obeh razprav je razvidno, da se zavedajo, da so delali narobe, in da se zavedajo, da bodo očitno nekateri morali odgovarjati za svoja dejanja.

Nekdo je danes že izpostavil, da NLB in NKB pomenita za delovna mesta v Sloveniji. Res je, dlje bomo imeli takšno stanje, manj bo delovnih mest.

V nekdanji opoziciji smo opozarjali na številne nepravilnosti, ki so se dogajale v času vodenja banke s strani Matjaža Kovačiča. Banka Slovenije je na zahtevo AUKN izvedla celo revizijo banke. Ta je med drugim vključevala tudi posle med skupino NKB in nekaterimi nekdanjimi člani nadzornega sveta, predvsem nekdanjega predsednika nadzornega sveta in dolgoletnega prvega moža Taluma gospoda Danila Topleka, ki je funkcijo prevzel avgusta 2009. Kakšni so izsledki, kaj so na to rekli nadzorniki? Kot je v navadi v tej državi, nikomur se nič ne zgodi. Mislim, da se šele v zadnjih mesecih tudi na tem področju nekaj premika. Začele so se preiskave in marsikdo od glavnih akterjev ne spi več tako mirno, kot je še pred nekaj meseci. Hvala bogu, na to čakajo tudi državljanke in državljani. V tem obdobju nadzorni svet Nove Kreditne banke Maribor, ki ga je vodil Danilo Toplek, nad poslovanjem banke ni imel nobenih pripomb, bilo ni nobenih revizij, nobenih pojasnil, cena delnice pa je tonila, tonila in tonila. Danes menda že niti 2,5 evra več ni vredna. Nato je predsednik uprave Matjaž Kovačič preprosto odstopil, si umil roke in si za nagrado s seboj vzel še 6 plač, da mu ne bi slučajno zmanjkalo.

Po Kovačičevemu odhodu so pa iz omar NKBM začeli padati okostnjaki. Če jih le nekaj naštejemo: kreditiranje hrvaških podjetij z nejasnim lastništvom, nepremičninski posli preko hčerinske firme, sedaj KBM Projekt, posli Konstruktor Maribor, dajanje posojil prijateljem, City hotel, menda celo po mojih informacijah MTB, ki je te dni pred stečajem, nekaj čez 40 milijonov evrov. Spoštovane kolegice in kolegi! Če ne bi vedeli, ne bi verjeli. Pa saj se pravzaprav delate norca iz ljudi. Banka ima izgubo. Potrebna je dokapitalizacija, namesto tega se pa nekateri oziroma mnogi ukvarjate, prav iz prejšnje koalicije, s pometanjem spornih poslov pod preprogo. Ne bo šlo!

Ali je sedaj torej kaj bolj jasno, da tako več naprej ne gre? Ali je potem dovoljeno poskusiti kaj novega, kaj drugega? Ali lahko vsaj rečemo, da od danes naprej je za to in to banko zadolžena država, Vlada in bo za njene rezultate v naslednjih letih tudi prevzela odgovornost, tako da bo, ko bom naslednjič izgubil 90 % vrednosti svojega denarja, državljanke in državljani, da bomo takrat vedeli, da je za to odgovorna oseba z imenom in priimkom. Ne pa, da se nam danes tisti krivci za izgubljene milijone smejejo v obraz.

Zato bomo danes v poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podprli ta odlok, ki pooblašča Vlado, da vzame stvari v svoje roke, da najde način, kako po optimalni poti zagotoviti

sredstva za to, da bo banka lahko normalno delovala, kajti odlašanje s sanacijo bančnega sistema pomeni konkretno ročno zavoro za gospodarsko rast naše države.

In če se samo spomnim, če bi takrat naredili s TAM tako, da bi ga za evro prodali, mogoče bomo danes tudi KBM za evro prodali, pa imeli čez leta profit. Danes seveda v TAM nimamo nobenega delovnega mesta, tako kot se je naredila v prejšnji vladi prodaja Slovenskih železarn, bi naredili dobro in korektno delo. Državljanke bi imele delo, denar in na ta način razvoj naše države. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pukšič. Imeli ste zelo široko in zelo detaljno razpravo namesto pravzaprav predstavitev stališča poslanske skupine. Na to sem bila opozorjena, pa zadeve nisem prekinila, ker se je to danes že dogajalo tudi že pri drugih poslanskih skupinah.

Nadaljujemo z razpravo poslank in poslancev. Prva ima besedo mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala, gospa podpredsednica!

To, kar je bilo zdaj nazadnje slišati, je bila polemika in osebni napad na dva predstavnika opozicije, čemur izrazito nasprotujem in bi bilo z vaše strani pričakovati, da boste opozorili, ne pa pohvalili široko in detaljno razpravo, ki pa je bila polna zavajajočih podatkov. V NKBM je bilo največ spornih poslov, ki bodo zastarali letos avgusta, opravljenih leta 2007. Kdo je bil takrat v vladi, se ve. Moj kolega Frangež je na vrsto stvari v NKBM opozoril, jaz pa bi rada opozorila na to, da je gospod dr. Marjan Senjur, bivši predsednik Fiskalnega sveta v intervjuju za Večer povedal, da glavni problem ni javni dolg. To je napačna diagnoza. Glavni problem so dolgovi gospodarstva in bank. Problem naše vlade je, da je postavila napačne diagnoze in potem še iz tega, dokler ne bomo rešili izvora problema zadolženosti gospodarstva in bank, gospodarstva ne moremo pognati v tek. In tu je srž problema. In če gledamo po Evropi, kako so drugod po Evropi, tudi stare članice Evropske unije reševale problem bank, se ve, z dokapitalizacijo in ne z razprodajo bank. Gospod Tonin je kazal neke grafe. Saj je res zelo lepo in zelo populistično videti prikaz, da je dobiček v privatnih tujih bankah velik, v državnih bankah pa majhen in da je zadolženost velika. Ni pa odgovoril na temeljno vprašanje, kaj je naloga bank. Banke so hrbtenica gospodarstva. Zato je temeljno vprašanje, kam banke plasirajo dobičke. Če pogledate tuje banke na Slovenskem, ki so uspešne, čast in slava, ampak ali podpirajo slovensko gospodarstvo? V kaj so usmerjene, komu podeljujejo kredite? Ravnajo tako, da rešujejo oziroma utrjujejo svoj položaj. Zame je temeljni problem največjih slovenskih bank, o katerih danes govorimo, da vsesplošni nenaklonjenosti bankam, bančnemu

sistemu, nezaupanju ljudi in zaskrbljenosti zaradi krize, v kateri smo, niso naklonjeni misli, da bi dokapitalizirali banke. Zato lahko zdaj politika dela, kar dela, in slišimo, da ni važno, kdo je lastnik bank. Ni res! Danes se je že kdo na kmečko logiko skliceval. Ja, stara kmečka logika je rekla, da si samostojnost zagotavljaš z ekonomsko suverenostjo in neodvisnostjo, zato so kmetje ustanavljali hranilnice in svoje banke. Da ne bi o teh rečeh kaj preveč pleteničili.

Tisto, kar se mi zdi v zvezi s tem še nujno povedati, je, gospod minister je govoril o zavezanosti molčečnosti. Ampak veste, odgovornosti se ne moremo izogniti, če ne naredimo tistega, kar bi morali narediti oziroma če zamolčimo kaj, kar bi morali narediti. Sama ne tega odloka, ne prejšnjega ne bom podprla, ker imam premalo informacij, ne bodo me nekateri prepričali, da zaradi molčečnosti in interesov ne morejo nekaterih stvari razkriti, predvsem pa najbolj oporekam temu, da bi se odločanje preneslo na Vlado in bi Vlada sama imela vse v rokah. Če smo prvi korak naredili z AUKN, zdaj šele ugotavljajo, da to ni bil slab korak, ampak korak v pravi smeri, bi bilo treba ne AUKN odvzeti pristojnosti, ampak ugotavljati, kako se pristojnosti in naloge AUKN lahko izboljšajo, zato da bi upravljanje kapitala bilo boljše. Hvala.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Gašpar Gašpar Mišič. Pripravi se gospod Jože Tanko namesto mag. Andreja Širclja.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Hvala lepa, predsedujoči.

Rad bi samo spomnil in opozoril, da je poslanska skupina SDS leta 2011 pred dokapitalizacijo Nove Kreditne banke Maribor na predsednika vlade naslovila vprašanje oziroma poziv, da naj ne dopusti, da Republika Slovenija pri dokapitalizaciji Nove Kreditne banke Maribor ne bi sodelovala in da njen delež ne bi padel pod 33 % lastništva druge največje slovenske banke. Še posebej so opozorili na to, da bi v lastniško strukturo Nove Kreditne banke Maribor lahko vstopili in jo prevzeli tujci, in sicer katarski investicijski sklad Qatar Investment Authority in različni drugi katarski investitorji. Opozoriti velja tudi, da je SDS maja 2011 zahtevala sklic izredne seje, na kateri je Državni zbor obravnaval tematiko Politika Vlade Republike Slovenije do poslovnih bank v večinski državni lasti. SDS je takrat zahtevala sanacijo bančnega sistema z uvedbo sistemskih ukrepov tudi po zgledih iz tujine, kot na primer ustanovitev posebne finančne institucije za sanacijo slabih naložb in posojil bank ter ugotavljanje odgovornosti uprav in nadzornih svetov za dodeljevanje spornih posojil za prevzeme podjetij. Danes, ko imate priložnost vlado voditi vi, spet dokazujete, da eno govorite in drugo delate. Opozoril bi še to, da še vedno nimate

strategije upravljanja kapitalskih naložb. Kaj še čakate?

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Tanko. Pripravi naj se dr. Andreja Črnak Meglič.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Pri teh razpravah o stanju bančnega sistema se poskuša predvsem iz opozicijske strani vedno povedati, kdo je kriv za stanje v bančnem sistemu. Prej je gospa Potrata omenila, da je bilo največ slabih naložb v Novi Kreditni banki Maribor izpeljanih leta 2007. Ampak od leta 2008 pa do leta 2011 smo imeli tri leta neko drugo vlado, ki ni storila popolnoma ničesar, da bi se karkoli ugotovilo na tem delu slabih naložb. Nobenega postopka, nobene sankcije, nobenega ukrepa. Zdi se mi, da ste tisti, ki ste za neko prejšnjo vlado prevzeli odgovornost za delo države, enostavno te stvari, ki ste jih sedaj odkrili, ko niste več vlada, tolerirali. Vedeli ste, kaj se je zgodilo, pa niste ukrepali, ne pri nadzornikih, ne pri upravi. Da pa so te stvari privlečene za lase, se vidi tudi iz nadaljnjih razprav, ker se podtika vmešavanje v te stvari. Mislim, da je to neodgovorno. Nadzor nad bančnim sistemom države ima regulator, to je Banka Slovenije, izključno regulator. Ona ima vpogled v drobovje vseh slovenskih bank in Banka Slovenije je tista, ki mora in ki bi morala ukrepati, če je ugotovila slabe naložbe, strukturna neskladja ali karkoli drugega v bančnem sistemu. Nihče od razpravljavcev danes se ni obregnil ob vlogo Banke Slovenije in guvernerjev v Banki Slovenije, od osamosvojitve naprej. Niso slabe naložbe in slabe terjatve bank nastale samo v obdobju leta 2007, kot tu govorite. Celo obdobje se je to dogajalo. Banke smo celo obdobje sanirali po tihem, dokapitalizirali. Ampak za to dokapitalizacijo se ni uvedla nobena sankcija, nobena sprememba v vodstvu banke, pravzaprav ničesar. Nihče ni niti enega od bankirjev pozval na odgovornost. Banka Slovenije ni niti enemu vzela licence za upravljanje banke, niti enemu! Kaj šele, da bi sprožila kakršenkoli postopek.

Mislim, da je nepotrebno, da se tu sprenevedamo, kdo je, kdo ni ali pa kdo je bolj kriv. Te stvari so transparentne. AUKN, ki ga nekateri tako hvalite, štiri mesece ali še več ni uspel izpeljati spremembe v vodstvu Nove Ljubljanske banke. Ampak to se je zgodilo že drugič. Že eno obdobje prej je bilo v mandatu prejšnje vlade brezvladje na največji slovenski banki, vendar nihče ni nič ukrepal. Najbrž je bilo to takrat v nacionalnem interesu in v interesu tedanje koalicije, slučajno ste zdaj v opoziciji. Mislim, da tako enostavno manipulirati s temi verbalnimi bravurami ne gre. Gre za resno vprašanje in najbrž je treba koga vprašati tudi po odgovornosti. Vsi sistemi, ki se sanirajo – gospod Starman najbrž dobro ve, ker jih je kar nekaj oživil – so podvrženi spremembam,

racionalizacijam, plačni reformi v instituciji, čiščenju stroškov in tako naprej. Edino v bankah se to ni zgodilo, niti v eni. Celo več. Bankam smo dopustili, da so zaračunavale pri istih storitvah dodatne stroške, da so pokrivalo vse te nepravilnosti, ki so se dogajale, dodajale so dodatne storitve. Nismo uspeli s predlogom, da bi, recimo, drobno gospodarstvo plačalo svoje obveznosti do države z eno položnico. 30 milijonov evrov v prejšnjem mandatu je bilo tega, ker tega zakona nismo sprejeli, in smo dali bankam za to, da so te transakcije opravljale, ne vem, 9, 11 položnic namesto ene, da so kasirale. To bi bil prispevek k sanaciji, k izboljšavi bančnega sistema, k poenostavitvi sistema. Pa se to ni zgodilo. In še cela vrsta takšnih drobnih stvari se je zgodila. Jaz mislim, da je nepotrebno to posipanje s pepelom, kdo bi in kdo ne bi. Treba je nekaj narediti. Ne moremo dati dvakrat letno v naš bančni sistem po 500 milijonov evrov javnega denarja. Mi najbrž ne uvajamo davkov za to, da bomo to transferirali v bančni sistem in iz tega sistema gre potem ta denar neznano kam. Milijardo evrov smo šli še v dokapitalizacije, tri milijarde se je približno zadolžila država in deponirala kapital na te bančne račune po poslovnih bankah, celo v nasprotju z neko direktivo ali uredbo, ampak kreditni krč ni popustil.

Kaj je še treba storiti v teh bankah, da se bo en vložek, ki bi ga storili, poznal tam, kjer je to potrebno. Jaz nimam zadržkov, da ne bi glasoval za to, da podpremo zakon in ta dva odloka. Nimam zadržkov, ker vidim, kaj se v vsem tem obdobju dogaja: nenormalno visoke plače v slabih bankah, nenormalno razkošno obnašanje, naložbe brez nekega programa. Banka od vsakega, ki pride k njej po kredit, zahteva invest program, banka sama pa je nalagala v naložbe, ne vem, na Hrvaškem in tako naprej pa tudi pri nas v razne lizinge in podobne stvari, kreditirala slabe naložbe, ki nimajo ekonomskega opravičila, in to brez raznih elaboratov. Ni treba biti posebej pameten, da ugotovimo, da so lastniki bank tisti, ki so tej banki največ dolžni. Saj niso upniki. Saj ne bo, ne vem kdo lastnik te banke. Tisti je lastnik te banke in tisti odloča o usodi te banke, ki ne vrne, ki je dolžan, od katerega banka ne more izterjati. In žal je bilo veliko teh naložb narejenih tudi s posredovanjem političnih ljudi. Celo javno so se pohvalili, da bodo zlobirali denar za določene projekte. Tukaj v tej dvorani. In za neko naložbo, ki ni komercialna, je bil narejen konzorcij slovenskih bank, da je zagotovila, ne vem, 70, 80 milijonov za neko investicijo, ki bo slej kot prej postala javno breme, če ne državno pa vsaj lokalno.

Tudi tisti, ki govorite o tem, da bi bilo treba nekaj kaj drugače ali pa se to podtika komu, prevzemite odgovornost za vse to, kar ste realizirali takšnih naložb. Politično. Jaz mislim, da bi si moral kakšen projekt, na primer Stožice, pokriti s kakšnimi drugimi viri, ne s konzorcijem slovenskih bank, ki so bile že takrat

v težavah in smo potem dali, ne vem, 400 milijonov dodatnega kapitala notri za naslednjo politično slabo naložbo. To najbrž ni koncept, ni princip, na takšen način se ne dela.

In meni je žal, da na veliko razpredajo tukaj o usodi slovenskih bank tisti, ki so pravzaprav upravljali pomembne funkcije v prejšnji vladi in zagotavljali neko zadevo. Navsezadnje je bila gospa Bratuškova nadzornica Stanovanjskega sklada in tam teče zdaj kriminalistična preiskava. Ja, tako je, tako piše. Ampak veste pa največ o vsem, kar bi bilo treba storiti, da bi bilo kaj drugače. Tam ste bili pa odgovorna oseba in tako naprej. Pa ni to edina zgodba, treba je kazati ali pa pokazati s prstom tudi na sebe, ne samo na druge.

Kadar boste to storili, bomo najbrž imeli drugačno predstavo o tem, kdo je s kakšno izjavo kredibilen in kdo govori in dela eno in isto. Ne samo da govori eno, takrat ko je pa v funkciji odgovorne osebe, se mu pa zgodi. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospa Alenka Bratušek, nimate besede, ker še niste razpravljali in ne morete imeti replike, boste pa kmalu na vrsti. Na vrsti je gospod Ivan Hršak, pripravi se gospod Jerko Čehovin. Gospod Ivan Hršak. (Ne želi.) Gospod Jerko Čehovin. Pripravi naj se mag. Ivan Vogrin.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala.

Od koalicije smo danes slišali, da vlada ima strategijo upravljanja kapitalskih naložb. Pa dajte nam vendar to strategijo pokazati, da bomo tudi mi posvečeni v to zadevo. Ne vem, zakaj skrivate. Ali imamo mi tu dvoje vrst poslancev: posvečene in neposvečene. Če ta strategija obstaja, prosim, dajte nam jo izročiti. Ne pa tako, da moramo kot na matičnem odboru dobesedno iz ust vleči vsako besedo od predstavnikov vlade. Oprostite, imam vnukinjo, staro 2 leti in pol, je sposobna artikulirati več stavkov kot pa državni sekretar tega ministrstva. In potem se čudite, da so take razprave. Dajte nam informacije, prosim, mi imamo ustavno pravico do informiranja. Zaprite seje, imate vse možnosti, ampak to, da mi ne vemo, kakšne scenarije ima v ozadju vlada, to ni dostojno tega doma. Tako se ne dela! Mi imamo odgovornost, na koncu nas bodo tudi davkoplačevalci in volivci vprašali, vi ste sprejeli, vi ste to dopustili. A vsi bomo potem enako odgovorni? Tako se to dogaja. Tudi za ZUJF in za vse ostale zadeve tako pravijo. In prosim, dajte nam te informacije zagotoviti in dajte povedati, kateri so ti scenariji, s katerimi se ukvarja vlada oziroma finančno ministrstvo. In prosim še na matično telo, gospod minister, pošljite kvalificirane ljudi ali jih pa razrešite.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin, pripravi se mag. Alenka Bratušek. (Ne želi.) Pripravi naj se gospod Janko Veber.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa.

Jaz ne rad polemiziram, ampak tokrat si bom dovolil eno malo polemiko. Bilo je rečeno, kaj če bo zaradi takšnih sprejetih odlokov, sklepov banka v stečaju ali država. Saj je že. Obe banki sta praktično že v stečaju. Če vi morate v katerokoli podjetje, ali je to banka, podjetje klasično, proizvodno ali kakršnokoli vsake toliko časa dajati denar za dokapitalizacijo, da to lahko živi, pomeni, da bi sicer šlo v stečaj. To pomeni, da je ta vlada zdaj v funkciji prisilnega upravitelja in je samo vprašanje, ali ji bo ta scenarij uspel. Jaz seveda želim, da bi uspel, ni pa nekih jasnih zagotovil oziroma verjetno je na to tudi težko odgovoriti.

Podobno je z državo. Mi smo leta in leta porabljali več, kot smo ustvarili, zato smo najemali kredite. In če bi vsi imeli takšno možnost, potem nobeno podjetje ne bi šlo v stečaj. Mi smo zadolžili prebivalstvo in mi smo zadolžili državo, in to enormno. To pomeni, da to, kar zdaj delamo, je pravzaprav sanacijski program, je prisilna uprava. Zadnje podjetje ali pa eno zadnjih, ki se pojavlja v težavah, pa je leta in leta bilo dobro, pa je Kovinoplastika Lož. Jaz sem malce šel pogledat podatke, podjetje je imelo v lanskem letu, če se ne motim, 4 milijone evrov izgube, dajmo jim 4 milijone, pa boste videli, da ne bo težave. Vsem drugim dajemo, samo podjetjem ne. To pomeni, jaz osebno nimam težav s tem, da prenesemo pristojnost na Vlado, ker bomo potem vedeli, kdo je odgovoren. Mi pa bi si močno morali prizadevati za tako imenovano vitko državo, s čim manj hierarhičnimi ravni in čim manj odločevalci, in rezerv je vsaj 30 do 50 odstotkov. Pot v stečaj se je pa začela leta 2002, ko smo mi množično ustanavljali sklade, agencije, ko smo vsak mandat zaposlili 4 tisoč dodatnih javnih uslužbencev in ko smo imeli občutek, da pravzaprav brez dela je mogoče dobro živeti. In smo to tudi sporočali. Zdaj je pač trenutek realnosti. Mi se bomo te realnosti – eni smo se prej, drugi se boste kasneje – privadili in trenutek streznitve in trdega in mukotrnega dela od 5 do 10 let, da iz tistega, v kar smo se spravili, tudi pridemo. Takšno je moje mnenje. Zgodba je podobna pri Novi Kreditni banki Maribor kot pri Novi Ljubljanski banki. Jaz samo želim, da bi po istih kriterijih sodili vse in da bi ljudje odgovarjali za to, kar so naredili. Če citiram predsednika Vlade: "Vsak kredit ima podpis. Vsak dokument ima podpis. Naj ljudje odgovarjajo." Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber, pripravi naj se mag. Dejan Židan.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo.

Mogoče samo nekaj pojasnil v zvezi s tem, da ni bilo predlaganih nobenih ukrepov s strani prejšnje vlade. Seveda je treba spomniti, da smo ustanovili Agencijo za upravljanje kapitalskih naložb ravno zaradi tega, da je postalo upravljanje s kapitalskimi naložbami učinkoviteje. Ravno v NKBM je bil konkreten predlog, da na podlagi 327. člena Zakona o gospodarskih družbah skupščina družbe sklene, da poslovanje najkasneje v šestih mesecih od dneva današnje skupščine vložijo tožbe za povrnitev škode v zvezi z vodenjem posameznih poslov družbe, ki je družbi nastala kot posledica kršitve dolžnosti članov organov vodenja ali nadzora. Torej zelo konkreten predlog, ki pa takrat na pobudo AUKN ni bil uvrščen na dnevni red skupščine. Minister, upam, da je ta postopek sprožen.

Drugo, kar je, je pa treba vendarle povedati, da če bi Socialni demokrati imeli bistveno večji vpliv v prejšnji vladi, kot smo ga imeli, bi zagotovo vodstvo bank bilo drugačno. Žal pa smo seveda tudi tukaj imeli koalicijske partnerje, ki so medtem celo izstopili iz vlade in mislim, da so bili tudi ustrezno nagrajeni oziroma nenagrajeni, ker potem tudi niso uspeli priti v parlament.

Glede ostalih zadev, ki jih je minister razlagal pri tem odloku, pa bi želel izpostaviti naslednje. Navedel je, da se pravzaprav nič ne spremeni s tem odlokom v odnosu Državni zbor do upravljanja z državnim premoženjem in pravi: "To je do zdaj imela agencija, zdaj bo imela pa pač Vlada to pristojnost." Pri tem je pa vendarle zamolčal, da je agencija lahko prodajala posle ali če je prodajala kvalificirane lastniške deleže, to so 25, 50 in 75-odstotne, je morala pridobiti soglasje Državnega zbora. Ali v tem primeru, ko je sprejet ta odlok, boste prišli po soglasje v Državni zbor za konkretno izvedbo poslov prodaje, recimo NKBM? To je bistvena razlika med tem, kar je do zdaj v veljavi, in tem, kar bo, če boste to sprejeli, v prihodnje.

Naj vas pa spomnim, da smo že imeli primer, ko Državni zbor ni imel možnosti odločanja o predaji določenega premoženja v Sloveniji. To se je dogajalo res v času prejšnje Janševe vlade in takrat je ta Janševa vlada podarila Blejski otok Rimskokatoliški cerkvi brez sklepa ali soglasja Državnega zbora.

Naslednji korak, s katerim se srečujemo, kjer Državni zbor ne bo imel vpliva, je prodaja deležev NKBM in Nove Ljubljanske banke brez soglasja Državnega zbora. Če je Bled simbol slovenstva, je seveda sistemska banka, kot je NKBM, simbol stabilnosti slovenskega finančnega sistema in gospodarstva. In če se bo to zgodilo brez soglasja in brez vednosti Državnega zbora, potem mislim, da je odgovornost za tako početje zelo jasna. Bojimo pa se, da jo bo v zgodovini težko popraviti, razložiti že, popraviti pa izjemno težko. Hvala.



PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Dejan Židan, pripravi se mag. Stanko Stepišnik.

MAG. DEJAN ŽIDAN: V štirih sekundah lahko samo to povem. Napaka banke bo vaša največja napaka. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik. Pripravi naj se gospod Mirko Brulc.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Predsedujoči, hvala za besedo.

Jaz mislim, da je tudi tukaj smiselno podpreti takšen odlok kakor pri Novi Ljubljanski banki. Predvsem tudi iz istega razloga. Ponovno največ pripomb na to zadevo poslušamo z ene strani, opozicijske stranke SD. Jaz bi se mogoče vrnil v leto 2007. A ste imeli tudi takrat ogromno pripomb na prvi IPO, ki se je v Sloveniji naredil? Da je ta delnica podcenjena, kakšna je vrednost. Mag. Cvikel je izračunal neverjetne zneske in da je prišlo do nekega oškodovanja. Podobna razprava, kakor je danes. Čas je pokazal svoje, da je bila takrat odločitev prava, pa mogoče še premalo ojačena. Jaz mislim, da drugega, kot podpreti takšen odlok, da se kapitalska naložba prenese na Vlado, druge izbire ni. S tem se bo začela konsolidacija in sanacija bančnega sistema, da pa se seveda predhodno podpre tudi zakon o bančništvu.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospa Marija Plevčak. Pripravi se gospod Srečko Meh.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Jaz nisem z ničemer obremenjena, ker sem prvič v parlamentu in nisem bila na nobeni takšni visoki funkciji, da bi lahko karkoli obrnila sebi v prid. Ampak dvajset let upravljanja v samostojni Sloveniji z našo državo je odgovornost na vseh vladah, ne samo na eni, na vseh ministrih za finance, kajti naše banke so bile kontrolirane, saj še takrat niso bile popolnoma samostojne in tudi zdaj ne. To se pravi, da so vlade v teh dvajsetih letih oziroma še vedno nosijo odgovornost za nastalo situacijo. Vemo, da so banke servis našega gospodarstva in da se je to servisiranje postopoma vedno bolj zmanjševalo. Ni se zmanjševalo za tiste, ki so imeli dovolj povezav, zmanjševalo se je predvsem za malega človeka, v zdajšnjem času pa tudi za firme.

Smatram, da so upravljavci bank in pa nadzorni organi bank zelo odgovorni za nastalo situacijo, da so odgovorni sklepi, ki jih je naša vlada sprejela o visokih odpravninah. Da lahko eden, ki vodi banko, dobi milijon odpravnine, to je ja kriminal na tem svetu, pa ga še nihče pri

nas ni začel raziskovati, vsaj informacij nimam v to smer. To so ogromna sredstva za moje pojme, ker sem sem prišla iz pokoja in sem imela nizko pokojnino, no, kakršna koli je bila. Zdi se mi nevzdržno, da se tukaj zdaj pogovarjamo kako in kaj, zakaj ne. Napraviti moramo korak naprej! Jaz tudi ne zaupam najbolj v vse te rešitve, ki so nam bile predložene. Odločiti se pa moramo, ali bomo obstali na tem mestu in nazadovali ali bomo naredili vsaj en korak naprej in poskušali naše banke postaviti na boljše noge, če lahko tako rečem, in da bomo s tem pripomogli k sanaciji našega gospodarstva. Vsekakor se pa zavedam, da bo pa verjetno kar precej firm pristalo v rokah tujega kapitala. Če se malo ozremo samo nazaj na Zvon 2 pa na Zvon 1, kjer so svoje delnice imela uspešna podjetja, vidimo, kaj se sedaj z njimi dogaja. Prodajajo se. In to so dobra podjetja, ki še dobro funkcionirajo. In kam nas bodo pripeljale vse te prodaje? tako

Ker ne vidim izhoda, bom te predloge podprla s težkim srcem. Na vsak način pa bi mi v Državnem zboru morali imeti sprotne informacije, kako in kaj bo Vlada delovala, po kakšnih finančnih sredstvih bo banka odprodajala deleže in kaj to za nas pomeni. Mislim, da je prav, da v Državnem zboru zahtevamo, da dobimo to informacijo, kljub temu da se upravljanje s tem prenaša na ministrstvo oziroma na Vlado. Mislim, da si to zaslužimo oziroma potem sploh nimamo več kaj tukaj delati, če o takih stvareh, ki so življenjskega pomena za našo državo, za naše gospodarstvo, ne bomo sproti seznanjeni. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Srečko Meh, pripravi se gospa Patricija Šulin. Se opravičujem, nimate skoraj nič časa, verjetno v 14 sekundah se ne da dosti povedati.

Gospa Patricija Šulin. Pripravi naj se gospod Roman Jakič.

PATRICIJA ŠULIN (PS SDS): Predsedujoči, hvala za besedo. Še zadnji pozdrav nocoj, upam, z moje strani.

Ker smo danes ugotovili, pa upam, da ne šele danes, da je ogrožena stabilnost bank in da je dokapitalizacijo treba opraviti do 30. junija letos in se ta datum približuje, pomeni, da moramo pohiteti in da je to tudi zahteva bančnega regulatorja EBA in Banke Slovenije. Zato tudi imamo danes na mizi oba predloga o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v Novo Ljubljansko banko in Novo kreditno banko Maribor.

Ko poslušam razpravo, se mi pravzaprav zdi, da se nekateri bojite tako imenovanih CoCo obveznic, ki pa so v svetu vse bolj uveljavljen finančni instrument. Izdajo tako imenovanih hibridnih obveznic ne samo da dopušča, ampak tudi priporoča bančni regulator EBA. Zame je pomembno tudi to, da se država z

nakupom CoCo obveznic ne bo dodatno zadolževala. Danes pogrešam s te strani opozicije, ker ni nihče dvignil v zrak programa Slovenske demokratske stranke 10 + 100, pa mogoče tega niste storili zato, ker bi v njem našli zapisano in demantirano vaše večkrat očitano besedišče, da vlada govori eno in dela drugo.

Če pogledate koalicijsko pogodbo, piše, da država obdrži v banki 25 + 1 delnico z namenom, da obe banki ostaneta slovenski banki in da Vlada pridobi dodaten kapital za vložitev v banke, ker vodi Ministrstvo za finance. In če jaz prav razumem oba predloga odloka, Vlada to počne. Jaz pa tudi upam, da tudi razumemo zavezanost k molčečnosti, ko Vlada oziroma Ministrstvo za finance skupaj z AUKN, kot sem razumela, skuša izpogajati in pridobiti strateškega partnerja, da pogajanja še potekajo in da lahko kakršnakoli informacija v to smer pridobivanja strateškega partnerja ogrozi vse nadaljnje delo in smisel teh dveh odlokov.

Danes smo se veliko pogovarjali in upam, da bomo vsaj v večini ta odlok oziroma oba odloka podprli. To bi tudi pomenilo, da ju razumemo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Roman Jakič, pripravi naj se gospod Samo Bevk. Prosim.

ROMAN JAKIČ (PS PS): Hvala za besedo.

Danes sem že govoril o svojih vzornikih, ki so me nekaj naučili v tem državnem zboru v devetdesetih. Naj citiram doktorja Bučarja, ki je tretji od naštetih. On pravi v zadnjem intervjuju, da je problem te države, da nimamo parlamenta in da ta nima nobene moči. Naj rečem neposredno, tako imenovana druga republika želi ustavni sistem prilagoditi temu, da bi obveljalo tisto, kar reče samo en posameznik. V Sloveniji nadaljujemo partijsko ureditev oblasti. Prava diktatura je ostala nedotaknjena. Če se bodo stvari nadaljevale, bodo kmalu odveč poslanci, politične stranke, odveč bo tudi država. Vse, kar bo obstajalo, bodo oligarhi posameznih skupin, ki se bodo med seboj dogovarjali, kakšna bo prihodnost. In to je danes točka dnevnega reda pri Novi Ljubljanski banki in pri Novi Kreditni banki Maribor. Pod mizo se bo nekaj dogovarjalo, Državni zbor Republike Slovenije ne ve, po kakšni ceni bomo karkoli prodajali, samo dajemo bianco menico. Namesto da bi bil gospod Janez Janša tukaj med nami, je danes v Kobaridu s kardinalom Angelom Sodanom. Jaz upam, da se z njim pogovarja o tem, kako bodo opeharjenih 66 tisoč delničarjev Zvona 1 in Zvona 2 in opeharjenih 100 tisoč delničarjev Nove Kreditne banke posledično tudi zaradi Zvona 1 in Zvona 2, kako bodo to rešili, in to so slabe terjatve, o katerih ste govorili. To so slabe terjatve, ki so v Novi Kreditni banki Maribor. Kolega Pukšič je govoril o primeru City hotela in slabih terjatev do City hotela iz slabega kredita. Prokurist City hotela je eminenten član

mestnega odbora SDS Ljubljana. Zato nas v bistvu ne skrbi vpliv na te banke, ampak nas v resnici skrbi, da čez nekaj časa spet ne bomo brali o provizijah pod mizo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Borut Ambrožič, pripravi naj se se gospa Marjana Kotnik Poropat.

MAG. BORUT AMBROŽIČ (PS PS): Hvala za besedo.

Kot nekdo, ki prihaja iz Maribora, kjer je svoj sedež našla tudi NKBM Maribor, trenutno na Trgu Leona Štuklja, dovolite, da postrežem na kratko, ker mi čas ne dopušča, samo z nekaj statističnimi podatki, da bomo vedeli, o katerih dveh bančnih sistemih sploh govorimo. NKBM premore ta trenutek, se pravi po podatkih iz 31. 3. 2012 s tisoč 346,55 zaposlenimi, s 55 poslovalnicami po celi Sloveniji, za število delnic Republike Slovenije, ki so na ta isti dan dosegle 27,66 % oziroma 10 milijonov 882 tisoč 794 evrov, ki je seveda občutno manjša od Nove Ljubljanske banke, ki je občutno večji sistem, ne bi tukaj našteval, kaj vse v njega spada, z več kot 8 tisoč zaposlenimi. Že samo te številke povedo, kako pomembni so ti bančni sistemi za samo gospodarstvo Republike Slovenije, ki si zasluži transparentno poslovanje, predvsem pa upravljanje, ki ga želi Vlada oziroma posredno koalicija s predlaganimi predlogoma v zvezi z NKBM in NLB zaobiti.

Zato polagam na srce vsem, ki bodo danes glasovali, da glasujete proti, tako kot bomo glasovali proti tudi v Pozitivni Sloveniji. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Verjetno gospod Matjaž Zanoškar nimate dovolj 6 sekund, predvidevam. Ali imate? Ne. Enako gospa Renata Brunskole nima več časa. Mag. Damjana Petavar Dobovšek. Ne želi. Sprašujem, ali želi minister besedo kot predlagatelj. Ne.

S tem zaključujem razpravo in prehajamo na dva vložena amandmaja. Najprej dajem v razpravo prilogo in amandma Poslanske skupine SD k prilogi.

Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Ne vidim nobene roke, pomeni, da ne želite razpravljati o vloženem amandmaju, zato dajem v razpravo 3. člen in amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Sprašujem, ali želi kdo razpravljati o amandmaju. Očitno ne želi. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. Glasovanje o odloku in o amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili čez trideset minut v okviru glasovanj.

S tem prekinjam točko dnevnega reda, prekinjam tudi 14. izredno sejo zbora, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali ob 20.05 uri.



(Seja je bila prekinjena ob 19.33 in se je nadaljevala ob 20.05.)

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT:
Spoštovane kolegice in kolegi, plačani smo zato, da sprejemamo odločitve in zdaj bomo to delali.

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zбора, prehajamo na glasovanja o predlogih odločitev in prosim da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o prenehanju Javne agencije za javno naročanje po nujnem postopku.

Nadaljujemo z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda z dne 15. junija 2012. Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 1. členu.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev, za je glasovalo 50, proti 8.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 8.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka. Sprašujem kvalificirane predlagatelje, ker je člen odprt, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje v tretji obravnavi. Ne.

Prehajamo torej na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ugotavljam, da ni bilo vloženih amandmajev, da me Zakonodajno-pravna služba in Vlada nista obvestili o neusklajenosti in prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in posancev, za je glasovalo 50, proti 12.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 12.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu po nujnem postopku.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona, to je na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba in Vlada nista obvestili o neusklajenosti zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, in lahko glasujemo.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev, za je glasovalo 49, proti 26.

(Za je glasovalo 49.) (Proti 26.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga

zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah po nujnem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** zakona. Matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, zato na seji zбора ni bilo možno vlagati amandmajev. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in posancev, za je glasovalo 65, proti 9.

(Za je glasovalo 65.) (Proti 9.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet in s tem zaključujem to točko dnevnega reda.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o poslancih po skrajšanem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda z dne 15. junija 2012. To je amandma k 4. členu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Oprostite, tehnični problemi. Želi kdo obrazložiti svoj glas v imenu poslanske skupine? Prijava teče.

Gospa Maša Kociper, prosim.

MAŠA KOCIPER (PS PS): V imenu predlagatelja bi obrazložila, zakaj bo naša poslanska skupina glasovala za ta amandma.

Veliko je bilo že povedano o verjetni protiustavnosti te določbe. Za tiste, ki nas poslušajo, posegamo v pridobljene pravice bivših posancev, ki jim bo skrajšan čas, v katerem bodo prejeli nadomestilo. Zmanjšana bo tudi višina nadomestila, kar ni tako pomembno in v naši poslanski skupini menimo, da gre za protiustaven ukrep.

Nasprotniki so zagovarjali to stališče, rekoč, naj odloči Ustavno sodišče. Ustavno sodišče bo pri tem uporabilo test sorazmernosti in dejavnike, se pravi parametre presoje, o katerih sem podrobno govorila že v razpravi, zato jih ne bi ponavljala. Ponovila bi pa to. Za odločitev o tem amandmaju, spoštovane kolegice in kolegi, ni važno to, ali vi menite, da je pravično, da imajo ti kolegi nadomestilo, ki traja 12 mesecev. Ni pomembno to, ali so to vaši ali naši. Ne gre za poslane Pozitivne Slovenije. Večine niti ne poznamo. O tem, ali je ta ukrep pravi ali ne, tudi zdaj ni mogoče razpravljati. To ste se morali tisti, ki ste tako nadomestilo uzakonili, spraševati takrat, ko ste ga uzakonili in poslancem namenili 12 mesecev njihovega nadomestila po prenehanju mandata. Pri tem amandmaju odločamo o tem, ali spoštujemo pravno državo ali ne, ali spoštujemo to, da veljajo ista pravila za bivše poslane, za bodoče, ne glede na politično všečnost in ne glede na varčevanje, kajti prepričana sem, da Ustavno sodišče varčevanja ne more šteti kot ustavnopravno dopustni razlog za poseganje v pretekle pravice.



Res je, da tudi jaz ne upam dati roke v ogenj, kako bo odločilo sodišče o tej konkretni zadevi, ponovno pa izražam nasprotovanje praksi tega zbora, ki se je uveljavila v zadnjih mesecih, ko Državni zbor dopušča, da se sprejemajo ustavnopravno sporne določbe, ki se morajo potem preverjati na Ustavnem sodišču.

Ko sem bila jaz zaposlena v tem parlamentu pred mnogimi leti, je v primeru, ko je Zakonodajno-pravna služba tega zbora samo opozorila v svojem mnenju, da je možna protiustavnost, ta določba takoj šla iz zakona in bila spremenjena. To, da od ljudi zahtevamo, da zahtevajo presojo ustavnosti v posameznih primerih, ko posegamo v njihove pravice, je nedopustno.

Prosim, podprite naš amandma.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Želi kdo obrazložiti glas v lastnem imenu? Odpiram prijavo.

Dr. Gregor Virant, prosim.

DR. GREGOR VIRANT (PS DL): Glasoval bom proti amandmaju, ker bi bilo nelogično, nerazumno, nepravilno, nedostojno in nesprejemljivo, da bi potem, ko smo v okviru sanacije javnih financ posegli v številne pravice javnih uslužbencev in tudi mnogih drugih s takojšnjim učinkom, naredili izjemo ravno pri poslancih. Ne gre. Kar se tiče pa protiustavnosti, pa nihče od nas ne more z gotovostjo napovedati, ali bi ta člen pred Ustavnim sodiščem padel ali ne. Jaz sem trdno prepričan, da ne bi oziroma dajem večjo verjetnost temu, da ne bi.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospa Maša Kociper v svojem imenu?
Prosim, izvolite.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Samo kratek odgovor na navedbe gospoda Viranta. Zmanjševanje nekih dohodkov in nekih pravic ni primerljivo s to ureditvijo. Mi smo v varčevalnem zakonu zmanjševali posamezna nadomestila proporcionalno za vse upravičence, nismo pa krajšali pravice. Pri tem pa gre za prepolovitev oziroma zdaj je za osem mesecev, za krajšanje pravice, kjer je ogroženo načelo predvidljivosti in prehodnosti. Ti ljudje ob začetku in ob koncu svojega mandata niso predvidevali tega posega, in to se ne da primerjati z zmanjšanjem pravic, zmanjšanjem plač, kar je bila vsebina varčevalnega zakona.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Sprašujem, ali želi še kdo obrazložiti svoj glas. Ne vidim nobene roke oziroma nobene želje, zato prehajamo na odločanje o amandmaju.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 34, proti pa 45.

(Za je glasovalo 34.) (proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandma ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Zato bomo glasovali o zakonu.

Ali želi kdo obrazložiti svoj glas v imenu Poslanske skupine? Odpiram prijavo.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Ker gre za specifičen zakon, ki govori pravzaprav samo o poslancih, se pravi vseh nas tukaj notri, je to zakon, kjer se bodo vsi po svoji lastni vesti opredeljevali, ne glede na politično pripadnost, vsaj upam, da imajo ta razum.

Mi smo v Pozitivni Sloveniji zelo pričakovali, da bi lahko s tem amandmajem, in to je bil eden glavnih razlagovov, zakaj je Pozitivna Slovenija tudi zapustila ta pogajanja, ki so bila po mnenju predsednika Državnega zbora ferplej, poštena. In to je tudi eden od razlogov, zakaj smo se v Pozitivni Sloveniji odločili, da bo vsak glasoval tako, kot misli, da je prav. Bi pa zagotovo sprejeli ta zakon, če ne bi imel vseh elementov in suma, da je seveda možno, da gre za protiustavni zakon. Hvala.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa.

Sprašujem, če želi kdo obrazložiti glas v lastnem imenu. Odpiram prijavo.

Dr. Gregor Virant, prosim.

DR. GREGOR VIRANT (PS DL): Glasoval bom za zakon in sem ponosen, da sem prvopodpisani pod ta zakon, ker daje nek pečat verodostojnosti prizadevanjem tega državnega zbora in vlade za konsolidacijo javnih financ.

Če vi danes pogledate, katere pravice so utrpeli največja znižanja v tem kontekstu, bodo na prvem mestu ravno poslanska nadomestila, potem sledijo pravice cerkev, verskih skupnosti, ki so znižane za 20 % z Zakonom o uravnoteženju javnih financ, sledijo politične stranke, kjer je znižanje 10 %, potem javni uslužbenci in vsi ostali. In to je ravno tisto, kar smo v koalicijski pogodbi napovedali in obljubili, da se bo varčevalo na pravičen način.

Danes sem za ta zakon oziroma vedel sem tudi že vnaprej, da bom za ta zakon nastavlil hrbet oziroma da bom služil kot predpražnik kolegom iz Pozitivne Slovenije.



Gospod podpredsednik, lahko imam minuto miru, da povem do konca?

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Besedo ima dr. Gregor Virant. Prosim.

DR. GREGOR VIRANT (PS DL): Ja. Služil sem danes tudi kot predpražnik, ob katerega ste si veselo brisali čevlje. Nič hudega, negativna energija se vedno odbije proti tistemu, ki jo oddaja. To je zakonitost. Ja, tudi proti Pozitivni Sloveniji. Jaz bom šel jutri na kolo, si bom privoščil en fin vzpon, če je še kaj ostalo od te negativne energije na meni, se je bom otrešel.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Svoj glas bo obrazložila mag. Barbara Žgajner Tavš.
Prosim.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS):
Hvala lepa za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi!

Absolutno je prav, da tudi poslanci prispevamo svoj delež k varčevalnemu paketu. Jaz verjamem, da temu ne oporeka nihče. Ampak zdi se mi pa nelogično in nepravilno, če uporabim besede, ki jih je danes že izrekel predsednik Državnega zbora, da je človek, ki je pred tremi leti in še nekaj mesecev kršil tri predpise, kršil je Zakon o poslancih, Zakon o dohodnini in lasten etični kodeks, prišel v Državni zbor z zakonom, v katerem obsoja dejanje, ki ga je storil sam in danes s prstom kaže na vse ostale poslanke in poslance. To pa je ne samo nelogično, to je nedostojno.

In če dovolite, zakona absolutno ne bom podprla tudi zato, ker ni bil sprejet amandma, s katerim bi odpravili domnevno protiustavnost, ki je zapisana v noveli zakona. Zakona ne bom podprla tudi zato, ker izraža politične ambicije vladajoče koalicije, ker dela, ki jih poslanec lahko sočasno opravlja, niso jasno določena in zapisana v noveli zakona, to je tisto petinsko delo, ker gre za nesprejemljivo vpeljavo upravne inšpekcije kot organa nadzora funkcionarjev, ker zakon izpušča ministre vlade, njih se ne dotikajo varčevalni ukrepi, in ostale funkcionarje v tej državi. In ne nazadnje, pa bom zaključila, ker ta zakon uvaja tudi tako imenovani Virantov elitizem s tistimi funkcijskimi dodatki, ki jih dopušča tudi v času prejemanja nadomestila.

Zakona ne bom podprla.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospa Maša Kociper, izvolite.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Z zakonom, kot je predlagan, sicer nimam vsebinskih težav, konec koncev je tudi Pozitivna Slovenija podobne rešitve zapisala v svojem programu stranke.

V postopku sprejemanja tega zakona smo v Pozitivni Sloveniji predlagali številne rešitve, ki so bile bolj sistemske, pomenile bi večji prihranek za proračun, bile bi zakonite in enostavne. Žal naše rešitve spet niso bile sprejete, niti ene. Tako res ostaja samo slab občutek, da se ta zakon sprejema zaradi všečnosti, da eni zaradi demagogije popravljajo stare napake in da bomo vsaj na neki fiktivni ravni izboljšali ugled in verodostojnost poslancem. In še enkrat trdim. Ugleda poslancem s tem zakonom ne bomo izboljšali. Izboljšali ga bomo z dobrim delom, z dobrimi zakoni, s korektnimi razpravami, s pripravi na obravnave in s sprejemanjem dobre zakonodaje, ki bo v korist ljudi. In če bi bila zakonodaja v korist ljudi, bi nam ti ljudje dopustili tudi ta nadomestila, tudi malo višje plače. Tako pa nismo zadovoljili ne njih, niti sebe. Odgovorili pa nismo niti na širša sistemska vprašanja, kot so ta, koga želimo v tej državi imeti na najvišjih političnih funkcijah. Ali želimo poslušne ljudi, ki poslušajo svoje politične stranke, ali želimo sposobne posameznike, strokovnjake, ki bodo delali v korist države na podlagi svojega preteklega znanja, na podlagi lastne integritete in brez podrejanja? Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa.

Zakon bom podprl. Kot sem rekel v razpravi, nisem glasoval proti amandmaju, ki je bil vložen. In zakaj sem se pravzaprav javil k obrazložitvi glasu? Zato, ker v Pozitivni Sloveniji še nisem naletel na glasovanje, kjer bi različno glasovali. Vedno vsi isto mislijo. In prav iz te stranke letijo očitki in navodila, kako glasujte po svoji vesti, ne po strankarskem navodilu.

Kolegice in kolegi! Nimate prav in nimate nobene pravice soliti pameti ostalim poslankam in poslancem. In zaradi tega sem se oglasil, ker sem užaljen pri tem. Vi meni ne boste diktirali. Diktiral si bom sam, tako kot se bom odločil. In vedno se odločim po svoji vesti.

PODPREDSIEDNIK JAKOB PRESEČNIK: Ne vem, ali ste povedali, kako boste glasoval. V redu. Hvala lepa.

Gospod Jerko Čehovin, izvolite.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Še nekaj minut nazaj sem mislil, da bom tudi jaz lahko sodeloval pri tem, da bom zakon podprl, vendar moram reči, da ne želim sodelovati v tem purgatoriju tukaj in biti v funkciji pralnega stroja, kjer si nekateri perejo svojo umazano, kosmato vest.

Zato bom glasoval proti. Gospod Pukšič nas je pozval, da mi glasujemo enako. V šestih mesecih, odkar sem v tem Državnem zboru, niti enega predloga Pozitivne Slovenije nismo sprejeli. Niti enega. Tudi 5 minut nazaj ste imeli možnost sprejeti enega, pa ga niste.



Sprejeli pa ste na matičnemu odboru nekaj takih, ki so bili vsi enaki, pa še takrat ste na zasedanju bili proti.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Obrazložitev glasu.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Obrazložitev glasu je to, da ne sodelujem v purgatoriju, ker se maščujete vašim bivšim kolegom.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Želi še kdo obrazložiti svoj glas?
Odpiram prijavo.

Gospod Jožef Kavtičnik, izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Ko sem danes poslušal sredi naše razprave in tudi sam sem nekako sodeloval, me pri tem vedno bolj obdajajo občutki, da ima predlagatelj, predsednik Državnega zbora, verjetno nesrečno roko. Res. Ko ste sprožili to zadevo, predsednik, niste naredili niti sebi dobro, niti našim naslednjim kolegom, ki bodo sedeli tukaj, da bi ljudje dobili morda za nianso boljše mnenje o poslancih. To, kar smo danes počeli in kar počnemo, ni dobro ne za nas, ni dobro ne za to državo, niti slučajno pa ni to tisto pozitivno, kar ste verjetno želeli narediti. Jaz vam priporočam, da se resnično včasih pri vaši delovni vnemi malo zamislite, tako kot ste morda želeli dobro narediti zakon o javnih uslužbencih, pa ste imeli tudi nesrečno roko, zelo nesrečno, jo imate tudi danes.

Poglejte, prvič, zakon je lahko protiustaven. Jaz ne vem, ampak na to opozarjajo ljudje. Ampak če je protiustaven, ga ne moremo tukaj potrditi. Drugič, dela razlike med poslanci. In tretjič, ni tako sistematičen, da bi lahko naredil določeno selekcijo, kajti tu smo poslanci različnih poklicev. Tisti, ki imamo, recimo, učiteljski poklic, se gotovo v šestih mesecih ne moremo vrniti nazaj, temveč moramo počakati vsaj leto oziroma na začetek šolskega leta.

Zato mislim, da bi tu z malo več strpnosti, malo več razmišljanja in malo več sodelovanja lahko prišli do uglednega zakona in potem tudi do ugleda nas samih. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospa Renata Brunskole, izvolite.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa.

Tudi sama tega zakona ne morem podpreti, in sicer zaradi tega, ker sem v prejšnjem mandatu bila kot poslanka kolegica tudi kolegom poslancem iz prejšnje opozicije, ne samo koalicije, tudi iz prejšnje opozicije, danes koalicije. In glede na to, da obstaja dvom o ustavnosti tega predloga, in glede na to, da je kar nekaj naših kolegov koalicije – in me res veseli, nekaj eminentnih kolegov, ki so tu več

mandatov ali že skoraj celotno obdobje samostojne Slovenije v Državnem zboru – razpravljalo v tej smeri, da ta odločitev ni najboljša. In tukaj je dvom tudi v povezavi z z ministri, dvom v povezavi z ostalimi funkcionarji, ker je bilo danes kar nekaj težkih besed, težkih besed v zvezi z ugledom, imam občutek, da tudi kolegi, ki so razmišljali o tem, da bi s tem izboljšali ugled poslank in poslancev, menim in ugotavljam, da temu ne bo tako.

Zatorej tudi zaradi korektnosti do poslancev, ki niso bili ponovno izvoljeni za poslance in danes še ne morejo dobiti dela, na drugi strani tudi zaradi korektnosti do bodočih poslank in poslancev, tudi meni se lahko zgodi, da jutri ne bom več poslanka, vendar glasujem tudi za naslednje mandate poslank in poslancev in se za takšen nezrel, še nedodelan predlog, žal, ne morem odločiti.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Ali želi še kdo obrazložiti svoj glas?
Odpiram prijavo.

Gospod Roman Žveglič, izvolite.

ROMAN ŽVEGLIČ (PS SLS): Hvala, gospod podpredsednik, za besedo.

Kar ne morem se znebiti občutka, da se borimo za lastne riti. Čeprav sem nadomestni poslanec in sem lahko že jutri izven parlamenta in po tem zakonu nisem upravičen do nobenega nadomestila, bom glasoval za ta zakon. Hvala.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Mag. Stanko Stepišnik, izvolite.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Ta zakon me spominja na cesto, kjer je velika luknja in cestno podjetje postavi znak "vozi počasi". Vsi smo jezni na tisto luknjo. Mi ne moremo svoje nesposobnosti, da ljudje ne živijo bolje, da ni novih delovnih mest, da ne znamo upravljati s kapitalskim premoženjem, opravičevati z zniževanjem svojih plač. To ne bo rešilo ne nas, ne Slovenije. Mi moramo skrbeti za nova delovna mesta in ljudje nam ne bodo zamerili, če bomo še kakšen dodatek k plači dobili. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Gospod Franc Breznik. (Se odpoveduje.)

Mag. Matej Tonin, izvolite.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Glasoval bom za ta zakon, se mi pa zdi, da pri teh obrazložitvah glasu je bil tipičen primer osebnega obračunavanja. Mislim, da pri teh obrazložitvah ne bi bilo treba teh stvari vezati na neko konkretno osebo, naj o tem razsojajo ljudje. Vse nas bi pa opomnil na to, kaj smo



govorili pred volitvami in kaj smo ljudem obljubili pred volitvami. Preberite si naše in svoje lastne volilne programe in boste videli. Tudi veliko število naših in vaših kolegov, ki danes ne sedijo več v parlamentu, je šlo s takim programom na volitve.

PODPRESEDNIK JAKOB PRESEČNIK:
Hvala lepa.

Prehajamo na glasovanje.
Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti pa 20.
(Za je glasovalo 56.) (Proti 20.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odlokov o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NLB d. d.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT:
Glasovanje o amandmaji bomo vodili po pregledu amandmajev z dne 15. 6. 2012. Najprej dajem na glasovanje amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov k 3. členu.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 9, proti 51.
(Za je glasovalo 9.) (Proti 51.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Imamo še amandma k prilogi, ki ga je tudi vložila Poslanska skupina Socialnih demokratov.

Glasujemo o amandmaju. Navzočih je 82 poslank in poslancev. Za je glasovalo 11, proti 51.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 51.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

S tem smo končali z odločanjem o amandmajih. Prihajamo na odločanje o Predlogu odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NLB, d. d., v celoti. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba in vlada nista obvestili, da bi zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog odloka bil neusklajen.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine. Ali želi kdo v imenu poslanske skupine obrazložiti glas?

Mag. Alenka Bratušek, Pozitivna Slovenija, izvolite.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS PS): Najlepša hvala za besedo.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija tega odloka ne bomo podprli. Razlog je ta, da boste našo največjo banko razprodali, in to pod mizo. Ne vemo, po kakšni ceni, ne vemo, koliko,

ne vemo, kdaj, ne vemo, komu – samo vladi dajete biano menico, da bo s to banko naredila to, kar ona želi. Mogoče bi tudi v tem primeru bilo dobro pogledati kakšno predvidilno soočenje, pa videti, kaj ste o našem državnem premoženju govorili takrat.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Še kdo v imenu poslanske skupine?

Mag. Marko Pogačnik v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Izguba skoraj 500 milijonov v zadnjih treh letih, znižanje bonitetnega razreda za sedem razredov, mislim, da so vse to razlogi, da bomo v Poslanski skupini odlok o spremembi podprli. Podpora ne pomeni prodaje pod mizo, ampak omogoča najboljšo rešitev v danem trenutku: boljše upravljanje, racionalnejše upravljanje in pogoj za začetek sanacije bančnega sistema.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Še kdo v imenu poslanske skupine?

Izvolite, gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Socialni demokrati bomo glasovali proti predlaganemu odloku, ker menimo, da gre za netransparentno razpolaganje s kapitalsko naložbo, o kateri bi moral po znanih bistvenih elementih odločati Državni zbor, ne pa da se odpoveduje tej svoji eminentni pravici, da o najpomembnejši kapitalski naložbi v državi sprejema znane in jasne odločitve, pri čemer je temeljnega pomena, da ima pri tem pred očmi tudi morebitne posledice tovrstne privatizacije. Mi smo v dosedanjih razpravah zelo jasno utemeljevali, da vidimo scenarij, po katerem želi vlada privatizirati največjo državno banko in pravzaprav reducirati vpliv države na 25 % v kapitalu in se strinjamo, da je dokapitalizacija potrebna, vidimo možnosti, da to storimo z uporabo rezerviranih sredstev na državnih skladih in s pomočjo konverzije državnih depozitov v obeh državnih bankah in da takšno rešitev uveljavimo v primeru Nove Ljubljanske banke in tudi Nove Kreditne banke Maribor.

Na ta način bi se po obsegu sredstev, ki jih namenjamo za sanacijo bančnega sistema, približali tudi državam, kot so Nemčija, Avstrija z blizu 5 % bruto domačega proizvoda, Nizozemska s 7 odstotki bruto domačega proizvoda, ki so takoj po začetku krize bistveno višja sredstva namenila za sanacijo finančnega sistema in morebiti tudi zato danes tovrstnega problema podkapitaliziranosti svojih bank nimajo. To je pomembno, da izboljšamo kreditno ustreznost bank in da začnemo z aktivnim razdolževanjem gospodarstva in rešimo ta ključni problem Slovenije, in to je visoka prezadolženost slovenske ekonomije.

Vabim vas, predvsem koalicijske poslanke in poslance, da razmislite o mandatu,

ki ga danes dajete vladi in v dobro Slovenije in njene ekonomije in dolgoročnih posledic vaše potencialne odločitve glasujete proti.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima besedo mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): V Poslanski skupini Nove Slovenije bomo ta odlok podprli. Danes smo lahko slišali veliko o tem in najbrž ni nobenega, ki se ne bi strinjal, da je naš bančni sistem v težavah. Nekaj je treba storiti. Na eni strani imamo priložnost dokapitalizacije z državnega proračuna, o tem kar je govoril gospod Frangež, na drugi strani so alternativne možnosti, o katerih je govoril finančni minister.

Glede na to, kar smo pred meseci počeli, pripravljali zakon o uravnoteženju javnih financ in in zelo težko spravili tiste milijone skupaj, jaz dvomim in si težko predstavljam, morda, Nova Slovenija ne verjame, da je možno te milijone spraviti skupaj za dokapitalizacijo Nove Ljubljanske banke in zato vidimo edino rešitev v drugih možnostih, ki jih je vlada predstavila.

Ko pa sem prihajal na to glasovanje, se je pa na tretjem programu Televizije Slovenija vrtela izjava gospoda Jankoviča, ki je rekel, "mi bomo ponudili alternativo, mi bomo predlagali rešitve". Jaz jih žal s strani kolegov iz Pozitivne Slovenije danes nisem slišal.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Želi kdo obrazložiti svoj glas individualno?

Mag. Dejan Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN (PS SD): Hvala, predsednik.

Jaz bom glasoval proti. Glasoval bom proti, ker ste pred tem, da naredite naslednjo veliko napako. Prvo veliko napako ste naredili v obdobju 2004–2008, ko ste dovolili umetno blagostanje v Sloveniji s posojenim denarjem. Posledica tega je, da ni problem banka, problem je prezadolženo gospodarstvo. Sedaj s to drugo napako pa v bistvu omogočite vladi, da nam lahko mimo naše volje izgubi na nek način gospodarsko suverenost, gospodarska suverenost pa je ena od treh oblik suverenosti, ki jo vsaka država potrebuje. Tudi če bi tej vladi zaupal, pa ji ne, ker ne deluje tako dobro, da bi ji lahko zaupal, takšne možnosti vladi ne bi dal.

In vas, spoštovane poslanke in poslanci, pozivam, v mislih preberite še enkrat, kaj imate napisano v predvolilnih programih, v mislih ponovite, kaj ste obljubljali volivkam in volivcem, in ravnajte tako, kakor ste obljubljali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Še kdo želi obrazložiti glas? Nekaj interesa je, zato odpiram prijavo.

Mag. Ivan Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIIN (NeP): Hvala lepa.

Nekajletno tonjenje banke oziroma bank kaže na to, da je treba ukrepati. Sam iz izkušenj vem, da ima nepravočasno ukrepanje lahko kar velike negativne posledice. Menim, da je zadnji čas za ukrepanje. Ta trenutek boljšega modela očitno ni. Vlada dobi s tem od parlamenta veliko odgovornost, da banko sanira. Ali mi zaupamo vladi ali ne, je pa drugo vprašanje. Osebnostno menim, da nobeni vladi in nobeni upravi ni mogoče kar biano zaupati, zato pa vendarle obstajajo kontrolni mehanizmi. In jaz bom glasoval za, ker menim, da je po nekaj letih neukrepanja treba vendarle hitro in učinkovito ukrepati. Danes pa nihče z gotovostjo ne ve povedati, ali je prelagani ukrep dober, učinkovit ali pa slab, vendar drugega ni. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Tudi jaz se zavedam, da je treba ukrepati, vendar če je treba hitro ukrepati, bi morala vlada nekaj že prej ukrepati. Sedaj je štirinajst dni časa do tega datuma in seveda ni drugega preostalo, kot pa da nam nekako vsilite to ukrepanje, da prenesemo vse te pristojnosti na vlado. To ni dobro. Torej hiteti in prenesti vse takšne odločitve na vlado. To je koncentracija moči in tam, kjer se je moč koncentrirala, tam je možnost korupcije mnogo večja. Mi smo včeraj poslušali predsednika protikorupcijske komisije, ki nas je opozoril na to, na preveliko koncentracijo moči in na hitenje. Kadar se to dogaja, takrat je možnost koruptivnosti mnogo večja. Vlada ni naredila tega, kar smo od nje pričakovali, torej bi morala bistveno prej začeti razmišljati o tej problematiki in bi se naše verjetno skupaj z nami pa še morda s kakšnimi strokovnjaki boljše rešitve.

Tega odloka ne moremo potrditi in sprejeti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Ali ukrepati danes ali iskati neke boljše rešitve, mislim, da danes ni več vprašanje. Vsi vemo, da če danes ne ukrepamo, se bo sanacija te banke zgodila preko nadzornika, preko Banke Slovenije, kar pomeni, da bo banka šla v poseben položaj in ta poseben položaj bo pomenil, da bo rating te banke in s tem tudi države Slovenije bistveno padel. Če pade, pomeni, da bomo imeli še dražje kredite, obrestne mere bodo še višje. Ne mi, ampak naše gospodarstvo. In naše gospodarstvo bo nekonkurenčno tudi zaradi tega, ker bo moralo plačevati visoke obresti in težko bo dobivalo posojila oziroma kredite.

Naslednje vprašanje se pojavi, ali ukrepati na ta način ali na nek drug način. Spet z državo, spet z denarjem davkoplačevalcev. Kolikokrat smo to že naredili? Ali sploh poznamo kakšen drug način? Mislim, da ga poznamo slabo. Morda se je v preteklosti kdaj to dogajalo, vendar v zadnjem času ne. Tudi evropska zakonodaja nam je dala možnost, da to naredimo sedaj z nekimi posebnimi obveznicami. Tukaj ni samo vprašanje, ali državno lastništvo ali zasebno lastništvo. Vprašanje je tudi, ali domače lastništvo, ki je lahko ravno tako zasebno. Mi večkrat to mešamo in država ali, če želite, vlade, katerekoli že, v zadnjem obdobju niso znale ukrepati tako, da bi imeli učinkovito in sposobno banko, ki bi servisirala gospodarstvo. In sedaj smo pred tem, da odločimo v korist gospodarstva, v korist državljanov in v korist razprave banke.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Gospa Renata Brunskole, izvolite.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa.

Že v prejšnjem mandatu sem poudarjala, da mora država imeti v svoji lasti banko. Država ima več svojih simbolov. Svoj jezik, slovenski jezik, zastavo, himno in zagotovo je eden od pomembnih nacionalnih simbolov tudi lastna banka. Lastna banka in nacionalni interes, ki ga zagovarjam, je tako pomembno bogastvo države, da menim, da ta odločitev, ki bo šla v drugačni smeri, ne bo dobra.

Kot so kolegi že prej povedali, ne hitimo, bodimo previdni pri odločitvah. Naj navedem enega od primerov držav, kjer je bančništvo kot en vzor in ne predstavljam si države, na primer Švice, da ne bi imela svoje banke. In ne želim si tudi, da Republika Slovenija ne bi imela banke, da ne bi vsaj v enem deležu ostala lastnica te banke. Bojim se, da gredo poti v smer, da bomo to zadevo prešli. Zato takšnega predloga žal ne morem podpreti.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.
Gospod Gašpar Gašpar Mišič, izvolite.

GAŠPAR GAŠPAR MIŠIČ (PS PS): Spoštovani!

Naprej bom glasoval proti temu odloku, hkrati pa bom odgovoril na vprašanje, da nismo ponudili nobene alternative. Najprej smo danes predlagali očiščenje bilanc spoštovanemu ministru, predlagali smo, da se 1,8 milijarde gotovine depozita da bankam in da se omogoči kreditiranje slovenskega gospodarstva. Povedali smo, da ravnajo tako, kot so se ravnali lani v Novi Kreditni banki Maribor in so vsaj delno oprali bilance in so si izboljšali krvno sliko. Enako bi lahko ravnala tudi Nova Ljubljanska banka, pa ni.

Vrsta ukrepov je takšnih, ki bi jih lahko začeli izvajati že ob nastopu, ko je ta vlada zasedla svoj položaj, pa tega ni naredila. Zdaj se sprenevedate, da čakamo nek odlok, da se potem lahko nekaj zgodi. To je čista, bom rekel,

izmišljotina oziroma bežanje od resnice oziroma od realnosti. Če bi imeli znanje, če bi vedeli, kaj boste naredili, potem bi ravnali drugače. Mi vam privoščimo in želimo, da vam uspe, privoščimo vladi in ministru, da vam uspejo vsi ukrepi, ki so dobri za to državo in za sanacijo bančnega sistema, da ste uspešni. Vendar v tem kontekstu in na ta način, ko nimamo celovite, jasne slike, ne moremo glasovati za, vsaj jaz ne morem glasovati za. Hvala.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Gospod Jerko Čehovin, izvolite.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala.

Tudi jaz ne morem dati svojega glasu za, in sicer iz naslednjih razlogov. Prvič, to je spet primer, ko parlament prenaša svojo izvorno pristojnost na vlado, in ta parlament postaja zmeraj bolj vladni servis ne pa zakonodajno telo. Drugo, vse se dela v časovni stiski, v nekem časovnem presingu zaradi znanih zahtev po dokapitalizacij do 30. 6., vendar te zahteve so bile znane že šest mesecev, ne danes in vlada se do zdaj še ni resno lotila sanacije te banke. Tretje, niso znana nobena menjalna razmerja, ki bodo posegla v lastniško strukturo te banke in se bomo kar naenkrat znašli brez nekega vloženega denarja v manjšinskem delu in s tem likvidnosti banke ne bomo povečali. In četrtič, ne morem podpreti tudi zaradi tega, ker nisem v celotnem postopku dobil dovolj kvalitetnih informacij in bili smo celo deležni ignorance in arogance ljudi, ki nam bi morali te informacije podajati.

Zato bom glasoval proti.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Hvala.
Še gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Gospe in gospodje, nocoj smo najbrž v enem zelo prelomnem trenutku: ali bomo delali vseskozi tako, da bomo dajali legitimnost koaliciji z našo prisotnostjo in našimi glasovi tudi proti ali pa bomo enkrat rekli, da bi bilo prav, da ob izjemno pomembnih vprašanjih, kot je ta banka, naredimo nekaj skupnega, nekaj tistega, kar nam bo morda olajšalo vest in bomo prepričani, da smo prav glasovali. Tudi rezervnega scenarija ni. Z eno samo rešitvijo smo prišli sem in danes ne odločamo o tem, kaj se bo zgodilo z ljubljansko ali mariborsko banko, ampak tudi vsemi ostalimi družbami.

Gospe in gospodje, jaz pri tem ne morem sodelovati. Zapuščam vas, ne morem biti tudi prisoten. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Sedaj bomo glasovali o predlogu odloka v celoti.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslanev, za je glasovalo 50, proti 33.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 33.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet.

Zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NKBM, d. d.

Najprej bomo odločali o vloženih dveh amandmajih, in sicer na podlagi pregleda z današnjega dne, 15. 6. 2012.

Prehajamo na odločanje o amandmaju k 3. členu.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslanev, za je glasovalo 6, proti 53.

(Za je glasovalo 6.) (Proti 53.)

Amandma ni bil sprejet.

Odločali bomo še o enem amandmaju Poslanske skupine Socialnih demokratov, in sicer k prilogi odloka.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslanev, za je glasovalo 11, proti 49.

(Za je glasovalo 11.) (Proti 49.)

Amandma ni bil sprejet.

Končali smo z odločanjem o amandmajih.

Prehajamo na odločanje o Predlogu odloka o upravljanju s kapitalsko naložbo Republike Slovenije v NKBM, d. d., v celoti. Zakonodajno-pravna služba in Vlada me nista obvestili o kakršnikoli neusklajenosti. Lahko glasujemo.

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslanev, za je glasovalo 47, proti 32.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 32.)

Odlok je sprejet.

Zaključujem to točko dnevnega reda in tudi 14. izredno sejo državnega zbora. Lep konec tedna!

Sedaj pa še v svoji delovni vnemi vabim vodje poslanskih skupin, da se mi pridružijo na nadaljevanju Kolegija.

Seja je bila končana 15. junija 2012 ob 20.55.

INDEKS GOVORNIKOV

A

AMBROŽIČ, MAG. BORUT 89

B

BRANISELJ, RIHARD 32

BRATUŠEK, MAG. ALENKA 19, 48, 58, 66, 71, 78, 79, 81, 94

BRULC, MIRKO 35

BRUNSKOLE, RENATA 93, 96

Č

ČEHOVIN, JERKO 10, 37, 65, 86, 92, 93, 96

ČRNAK MEGLIČ, DR. ANDREJA 21, 56

F

FRANGEŽ, MATEVŽ 16, 50, 58, 82, 94

G

GAŠPAR MIŠIČ, GAŠPAR 33, 59, 61, 76, 77, 79, 80, 85, 96

H

HAN, MATJAŽ 62

HERCEGOVAC, MAG. LEJLA 43, 68

HOČEVAR, MAG. KATARINA 12

HORVAT, JOŽEF 13, 18, 22, 41, 48, 58

HRŠAK, IVAN 63

J

JAKIČ, ROMAN 42, 73, 89

JEROVŠEK, JOŽEF 37, 71

JURŠA, FRANC 27

K

KAVTIČNIK, JOŽEF 36, 93, 95

KLASINC, JANJA 31

KOCIPER, MAŠA 34, 39, 78, 90, 91, 92

KOS, SAŠA 39, 69

KOTNIK POROPAT, MARJANA 39

KUTOŠ, MAG. SAMO 45

M

MEH, SREČKO 31, 68, 96

MÖDERNDORFER, JANI 9, 33, 40, 75, 91

O

OPEC, JASMINA 46

P

PAVLIČ, ALENKA 32

PETAVAR DOBOVŠEK, MAG. DAMJANA 70, 80, 82

PLEVČAK, MARIJA 13, 18, 22, 44, 47, 79, 88

POGAČNIK, MAG. MARKO 46, 50, 78, 88, 94

POTOČNIK, ALOJZIJ 23

POTRATA, MAG. MAJDA 36, 72, 84



PRESEČNIK, JAKOB	17, 39
PREVC, MIHAEL	26
PUKŠIČ, FRANC	38, 39, 49, 64, 83, 92
R	
RAMŠAK, SONJA	24, 25
RIBIČ, JANEZ	22
S	
STARMAN, BOJAN	16, 22, 53
STEPIŠNIK, MAG. STANKO	36, 69, 93
Š	
ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	9, 11, 15, 60, 67, 76, 77, 95
ŠULIN, PATRICIJA	20, 23, 72, 88
ŠUŠTERŠIČ, DR. JANEZ	9, 14, 20, 54, 73, 79, 80
T	
TANKO, JOŽE	29, 43, 76, 85
TOMC, ROMANA	63
TONIN, MAG. MATEJ	27, 67, 93, 95
V	
VALENČIČ, KRISTINA	25
VEBER, JANKO	8, 29, 45, 63, 64, 75, 87
VELIKONJA, JOŽE	76
VIRANT, DR. GREGOR	24, 40, 42, 43, 44, 91, 92
VOGRIN, IVAN	33, 66, 87, 95
Ž	
ŽGAJNER TAVŠ, MAG. BARBARA	28, 30, 92
ŽIDAN, MAG. DEJAN	11, 88, 95
ŽVEGLIČ, ROMAN	12, 36, 57, 93

LEGENDA

PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS DLGV – Poslanska skupina Državljanska lista Gregorja Viranta
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
NeP – Nepovezani poslanec